ANDRÉ WARTELLE

LEXIQUE
DE LA
« POÉTIQUE »
D'ARISTOTE

DU MÊME AUTEUR

Inventaire des manuscrits grecs d'Aristote et de ses commentateurs (Thèse), Paris, Les Belles Lettres, 1963.

Histoire du texte d'Eschyle dans l'Antiquité (Thèse), Paris, Les Belles Lettres, 1971.

Aristote, Économique, édition, traduction & annotation (en collaboration avec B.-A. van Groningen), Paris, Les Belles Lettres, 1968.

Aristote, Rhétorique, Livre III, édition, traduction & annotation (en collaboration avec Médéric Dufour †), Paris, Les Belles Lettres, 1973.

Éloge de l'Écureuil, Fantaisie zoologique, philologique & théologique. Illustré par Philippe Joudiou, Paris & Cahors, 1976 (hors commerce).

Idées reçues... Supplément provisoire au « Dictionnaire » de Gustave Flaubert, Paris & Cahors, 1976 (hors commerce). [Ouvrage couronné par l'Académie française.]

La bataille d'Alésia en Franche-Comté. Sur une hypothèse d'André Berthier, Paris, Association culturelle du Groupe Total, 1977 (17 cartes, 6 ill.).

Synharmonies. Illustrées par Marie-Laure Bourgeois-Leval, Paris & Cahors, 1977 (hors commerce).

Bibliographie historique et critique d'Eschyle et de la tragédie grecque (1518-1974), Paris, Les Belles Lettres, 1978. [Ouvrage couronné par l'Académie française.]

Bestiaire à Laure-Hélène. Illustré par Marie-Laure Bourgeois-Leval, Paris & Cahors, 1978 (hors commerce).

Polyphonies. Illustrées par Marie-Laure Bourgeois-Leval, Paris & Cahors, 1979 (hors commerce).

Laudes du soir. Illustrées par Marie-Laure Bourgeois-Leval, Paris & Cahors, 1981 (hors commerce).

Lexique de la Rhétorique d'Aristote, Paris, Les Belles Lettres, 1982. [Ouvrage couronné par l'Académie française].

Sous presse :

Saint Justin. Les Apologies, édition, traduction & commentaire.

En préparation :

Aristote. La Grande Morale, édition, traduction & commentaire.

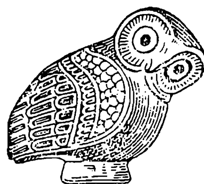
COLLECTION D'ÉTUDES ANCIENNES
publiée sous le patronage de l'ASSOCIATION GUILLAUME BUDÉ

LEXIQUE
DE LA
« POÉTIQUE »
D'ARISTOTE

PAR

ANDRÉ WARTELLE

PROFESSEUR A L'INSTITUT CATHOLIQUE DE PARIS

PARIS
SOCIÉTÉ D'ÉDITION « LES BELLES LETTRES »
95, BOULEVARD RASPAIL

—

1985

ISBN 2-251-32620-0
ISSN 0184-7112

TABULA GRATULATORIA

du Lexique de la Poétique d'Aristote

M. l'abbé J. Bayot, Paris
Mlle A.-M. Chanet, Paris
MM. Grekou Zadi, Abidjan
Y. Lafrance. Ontario
L. Taran, New York
Mlle M.-L. Teyssier, Paris

BIBLIOTHÈQUES

Amsterdam, Universiteits-Bibliotheek, pob 19185
Amsterdam, Universiteits-Bibliotheek, Singel 425
Basel, Universitaetsbibliothek
Bochum-Querenburg, Ruhruniversität Bochum, Seminar für Klassische Philologie
Clermont-Ferrand, Département de grec, U. E. R. de Lettres
Genève, Faculté des Lettres, Section des Sciences de l'Antiquité, Bibliothèque
Heidelberg, Seminar für Klassische Philologie der Universität
Leuven, Universiteitsbibliotheek-K. U. Leuven
Louvain-la-Neuve, Centre de Wulf-Mansion, Collège Thomas-More
Lyon, Institut Fernand-Courby
Mainz, Johannes Gutenberg Universität Seminar Klassische
Nancy, Bibliothèque interuniversitaire, Section Lettres
Padova, Istituto di Filologia Greca
Palermo, Istituto di Filologia greca della Universita
Paris, Bibliothèque publique d'information-C. N. A. C. G. P.
Paris, Bibliothèque de la Sorbonne, Service des Acquisitions françaises
Pavia, Dipartimento di Scienze dell'Antichita Letteratura greca
Princeton, Historical Studies library (New Jersey)
Roma, Biblioteca Nazionale Centrale Vittorio Emanuele II
Roma, École française de Rome
Strasbourg, U. E. R. de Langues classiques, Institut de grec-G. R. P. O. G. A.
Tours, Université, Sciences de l'homme
Tuebingen, Universitaetskasse
Vandœuvres/Genève, Fondation Hardt
Washington, Center for Hellenic Studies
Zurich, Zentralbibliothek Zurich

T. S. V. P.

LIBRAIRES

A LA LETTRE, Fribourg
AL ANDALUS, Sevilla
A LA SORBONNE, Nice
ALEXANDER WILD, Bern
ANDROMEDA BOOKS George THEODOROU, Athens
LES ATELIERS DE LA PIERRE-QUI-VIRE, St Léger Vauban (Yonne)
AUX AMATEURS DU LIVRE, Paris
BAUERMEISTER BOOKSELLERS, Edinburgh
B. H. BLACKWELL LTD, Oxford
BUCHHANDLUNG AM GOETHEHAUS, Michel & Dehn, Frankfurt am Main
BURIONI, Genova (Italie)
C. E. L. F., Paris
CIENTIFICA GENERAL, Madrid
DOKUMENTE-VERLAG, Offenburg (R. F. A.)
ECCLESIASTICAL BOOKSTORE, Ottawa
FLAMMARION, Pierre Bénite (Rhône)
FRANCE TOSHO, Tokyo
GUTENBERG, Strasbourg
HANNS MEYER GmbH & Co., Köln
HANS ROHR, Zürich
HEFFERS, Cambridge
HERDER, Barcelona
HERDER, Roma
LIBRAIRIE DES NOUVEAUTÉS, Lyon
LIBRARY SERVICE ASSOCIATION, Paris
MIESSNER, Madrid
NORD-SUD, Bruxelles
PANAGIOTIS POURNARAS, Thessaloniki (Grèce)
PORTICO, Zaragoza (Espagne)
REYMOND, Lausanne
R. TARANTOLA di A. TAVOSCHI, Udine
TOUZOT, Paris

A Monsieur le Professeur Jean Irigoin
hommage de respectueuse reconnaissance.

Noël 1981.
A. W.

... φοιτῶν εἰς διδασκάλου.

Platon.

PRÉFACE

Vous ne remplacerez jamais le travail de l'intelligence par celui d'une machine électronique.

(A. DAIN, le 12 février 1963.)

Commencée avec la *Rhétorique*[1], la lexicographie d'Aristote se poursuit ici avec ce *Lexique de la Poétique*. En suivant les mêmes principes, l'auteur s'est efforcé de donner à ce deuxième lexique la même présentation. Toutefois, cédant, à tort ou à raison, à quelques remarques amicales, il a cru bien faire (sans en être tout à fait convaincu) de signaler même les formes du relatif ὅς, ἥ, ὅ, celles de l'indéfini τις et les emplois de la conjonction ἤ qu'il avait exclus du lexique de la *Rhétorique*, « pour ne pas l'encombrer inutilement ».

Sont donc exclues de ce Lexique les formes suivantes : les conjonctions τε et καὶ (mais non le καὶ adverbial et intensif), les particules μὲν (sauf dans μὲν οὖν) et δὲ, l'article ὁ, ἡ, τὸ.

L'édition utilisée est celle de la collection des Universités de France, dite « collection Budé »[2]. Les références sont données, conformément aux habitudes les mieux reçues, par la page, la colonne et la ligne de l'édition de Bekker (Berlin, 1831-1835) : les variations possibles d'une édition à l'autre, pour des raisons d'établissement de texte ou de justification d'imprimerie, ne sont guère, le cas échéant, que d'une ligne, sans risque de compromettre la recherche : pour Platon, l'écart possible est de cinq (ou six) lignes. Par souci de simplification, ne sont gardés que les deux derniers chiffres de la pagination de Bekker ; quant au lecteur qui n'aurait pas sous la main d'édition ainsi paginée, le sommaire analytique de la *Poétique* le renseignera sur l'endroit où trouver le passage cité.

Si l'on veut mener à terme le travail entrepris, il faut, pour établir un lexique, se référer à une édition de base, dont le choix sera

1. A. WARTELLE, *Lexique de la « Rhétorique » d'Aristote*, Paris, Les Belles Lettres (Coll. d'Études anciennes), 1982, 509 p.

2. *Aristote. Poétique*, texte établi et traduit par J. HARDY, Paris, Les Belles Lettres (Coll. des Universités de France), 1932, 101 p. (les p. 29 à 75 sont doubles).

toujours discutable. Dans le cas présent, une longue pratique du texte de la *Poétique* a contraint l'auteur du lexique à reconnaître que les meilleures éditions ne sont pas toujours celles qui jouissent de la meilleure réputation. Or, pour ne pas se limiter, et dans l'espoir de rendre service à des lecteurs qui n'auront pas sous la main le texte établi par J. Hardy, il a fait entrer dans ce lexique un certain nombre de *variantes* (notées *var.*) empruntées aux apparats critiques d'autres éditions (principalement G. Christ, 1878 ; R. Kassel, 1965), sans prétendre être complet dans ce domaine.

La présentation des diverses formes à l'intérieur de chaque article suit l'ordre morphologique habituel de la grammaire, sans tenir compte de l'élision, ni du ν euphonique, ni des manières d'accentuer, dont certains détails changent avec les éditions. Toutefois, dans la déclinaison, les formes de nominatif et d'accusatif des neutres (adjectifs, substantifs et pronoms) sont placées sous la même rubrique, pour une raison évidente et, dans la conjugaison, l'infinitif est placé en tête de la série du temps considéré. Le passage à une nouvelle forme est marqué par les caractères gras.

La ligne indiquée est celle qui porte le mot présenté (ou du moins son commencement, en cas de coupure en fin de ligne). Un astérisque signale que le mot se lit deux fois sur la même ligne ; deux astérisques, qu'il se lit trois fois ; etc. L'astérisque ne signifie pas que le mot se trouve nécessairement sous la même *forme* : ainsi un nominatif et un génitif du même mot sur la même ligne sont indiqués par un astérisque ; le lemme est donné une fois en entier, et la seconde des deux formes est signalée à sa place analytique avec la mention *supra* ou *infra*. La rigueur de cette présentation strictement morphologique n'est abandonnée que dans de rares cas où, l'ensemble de l'article, assez bref, étant suffisamment clair, l'addition d'un inutile renvoi ne ferait que l'alourdir sans profit (voir, par exemple, de ce point de vue, la présentation de l'adjectif σημαντικός).

Entre les quatre ou cinq présentations possibles d'un lexique, celle-ci a paru l'une des plus claires et des plus utiles ; aucune ne contient les avantages réunis de toutes les autres.

*
* *

Il n'a pas semblé utile de signaler les références laissées de côté dans l'*Index Aristotelicus* de Bonitz (Berlin, 1870) : elles seraient très nombreuses et leur décompte ne présenterait guère d'intérêt. En re-

vanche, sont signalées ici (à titre de curiosité et sans qu'il y ait à en tirer argument) les mots de la *Poétique* qu'on ne trouve pas dans le « Bonitz » : ce sont le plus souvent des variantes ou des mots appartenant à des citations de poètes, mais non pas toujours. Il ne suffit pas, on le sait, qu'un mot soit absent du « Bonitz » pour n'être pas aristotélicien, mais la liste suivante montrera que peu de mots de la *Poétique* ont échappé à ce premier relevé :

ἀδελφή (ἡ)
ἀεικής, ής, ές
αἶψα
ἀμιμήτως
5 ἄναυδος, ος, ον
ἀντικρατεῖσθαι
ἀντικροτεῖσθαι
ἀρτικροτεῖσθαι
αὐτόμολος, ος, ον
10 γαμεῖν
Δειλιάς (ἡ)
δέραιον (τὸ)
δῶμα (τὸ)
ἐγώ
15 ἕξ
ἔρασθαι
εὕδειν
εὖχος (τὸ)
θαυμαστῶς
20 ἱπποκορυστής (ὁ)
κατατιθέναι
λυτέον
μηδὲ
οἱοσοῦν, οἱαοῦν, οἱονοῦν
25 πλῆξις (ἡ)
προσαγορευτέον
ῥα
σφιν
ταναήκης, ης, ες

* * *

Conforme dans le détail à la présentation du *Lexique de la Rhétorique*, ce *Lexique de la Poétique* est complété comme lui par un sommaire analytique de l'ouvrage selon la suite des chapitres, et par un double index, l'un alphabétique, l'autre analytique, des auteurs, citations et allusions. Puisse ce travail, en dépit de ses faiblesses ou des erreurs qui auront pu s'y glisser, rendre aux hellénistes, aux philosophes, aux philologues, aux historiens de la pensée, de la littérature ou de l'art, ou simplement aux esprits curieux, les services qu'ils sont en droit d'en attendre : μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως.

Noël 1981.
A. W.

LEXIQUE DE LA « POÉTIQUE » D'ARISTOTE

εὐφυοῦς ἡ ποιητικὴ ἢ μανικοῦ.
ARISTOTE.

Bekker 1447 a 8-1462 b 18 = 47 a 8-62 b 18.

A, la lettre *alpha* : καὶ γὰρ τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλαβή, καὶ μετὰ τοῦ Α, οἷον τὸ ΓΡΑ 56 b 36*-37 ; θήλεα δὲ ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά [τελευτᾷ], οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α 58 a 13.

ἀγαθός, ή, όν, bon, vertueux, généreux ; **τὸ ἀγαθόν**, le bien : ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 28 ; ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ **ἀγαθὸν** εἰς μεγαλοπρέπειαν 59 b 29 ; γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστον τοῦ ἰδίου **ἀγαθοῦ** ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 6* ; οἷον ἢ μείζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, ἢ μείζονος κακοῦ, ἵνα ἀπογένηται 61 a 8 ; τοιαῦται δὲ [πράξεις] ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν **ἀγαθῶν** διὰ τοὺς ὑποκριτάς 51 b 37 ; 56 a 6 (*supra*) ; νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις **ἀγαθοῖς** ὁ ποιητὴς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον 60 b 2 ; ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων ἢ ἡμεῖς, δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς **ἀγαθοὺς** εἰκονογράφους 54 b 9. — Voir βελτίων, ἀμείνων, ἄριστος, κράτιστος, κρείττων. Opp. κακός, φαῦλος.

'Αγάθων (ὁ), Agathon : οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους... τοιούτους ὄντας ἐπιεικεῖς ποιεῖν... οἷον τὸν 'Αχιλλέα 'Αγάθων καὶ Ὅμηρος 54 b 14 ; ὅσοι πέρσιν 'Ιλίου ὅλην ἐποίησαν... ἐπεὶ καὶ 'Αγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ 56 a 18 ; ἔστι δὲ τοῦτο εἰκός, ὥσπερ 'Αγάθων λέγει · εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός 56 a 24 (cf. 61 b 15) ; οἷον ἐν τῷ **'Αγάθωνος** 'Ανθεῖ 51 b 21 ; διὸ ἐμβόλιμα ᾄδουσιν, πρώτου ἄρξαντος 'Αγάθωνος 56 a 30. — Voir Nauck, *T. G. F.*, p. 763-769 & Snell, *Tr. G. F.*, t. I, p. 155-168.

ἀγγελία (ἡ), annonce : ἢ ὅσα ὕστερον, ἃ δεῖται προαγορεύσεως καὶ **ἀγγελίας** 54 b 5. — Voir ἀπαγγελία.

ἄγειν, conduire, mener : καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος **ἤγαγε** 49 a 17 ; καὶ ἐν τῷ Λυγκεῖ ὁ μὲν **ἀγόμενος** ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν 52 a 27.

ἀγερμός (ὁ), rassemblement (de l'armée grecque) : μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ **ἀγερμῷ** [sc. τὸν 'Οδυσσέα] 51 a 27.

ἀγνοεῖν, ne pas savoir, ne pas reconnaître : Ὅμηρος δὲ... μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ **ἀγνοεῖ** ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 6 ; βέλτιον δὲ τὸ **ἀγνοοῦντα** μὲν πρᾶξαι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι 54 a 2 ; ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, **ἀγνοοῦντας** δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν 53 b 30 ; ἐκεῖνος δὲ τοῦτο **ἠγνόει** 59 a 4 ; τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ προλόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, **ἠγνόηται** 49 b 5. — Opp. ἀναγνωρίζειν, γιγνώσκειν, εἰδέναι, ἐπίστασθαι.

ἄγνοια (ἡ), ignorance : ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ..., ἐξ **ἀγνοίας** εἰς γνῶσιν μεταβολή 52 a 30 ; τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' **ἄγνοιαν** ἀναγνω-

ρίσαι πρὶν ποιῆσαι 53 b 35 ; παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται 56 b 13. — Opp. γνῶσις, ἐπιστήμη.

ἀγών (ὁ), concours, concours dramatique : ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ **ἀγῶνος** καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν 50 b 19 ; ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν **ἀγώνων** τραγικώταται αἱ τοιαῦται [τραγῳδίαι] φαίνονται, ἂν κατορθωθῶσιν 53 a 27 ; τοῦ δὲ μήκους ὅρος ὁ μὲν πρὸς τοὺς **ἀγῶνας** καὶ τὴν αἴσθησιν οὐ τῆς τέχνης ἐστίν 51 a 6. — Voir σκηνή, ὑποκριτής.

ἀγωνίζεσθαι, faire entrer dans un concours, représenter (à la scène), mettre en scène : εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν 51 a 8* ; ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ... ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς **ἀγωνίζονται** 56 a 18 ; οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται, μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις 60 a 9 ; **ἠγωνίζοντο** 51 a 8 (*supra*). — Voir συναγωνίζεσθαι.

ἀγώνισμα (τὸ), représentation pour un concours, pièce de concours : **ἀγωνίσματα** γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες τὸν μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς 51 b 37.

ᾄδειν, chanter : καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον ; 56 a 31 ; διὸ ἐμβόλιμα **ᾄδουσιν**, πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος 56 a 29 ; « μῆνιν **ἄειδε** θεά » 56 b 16 (Homère, *Iliade*, I, 1) ; τοῖς δὲ πολλοῖς τὰ **ᾀδόμενα** οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστίν 56 a 28. — Voir ἀείδειν.

ἀδελφή (ἡ), sœur : καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν [μέλλει ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ] 54 a 7 ; εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι 55 a 8 ; κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν **ἀδελφὴν** ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι 55 b 11.

ἀδελφός (ὁ), frère : ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη, οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν [ἀποκτείνει] ἢ υἱὸς πατέρα κ. τ. α. 53 b 20* ; χρόνῳ δ' ὕστερον τῷ **ἀδελφῷ** συνέβη ἐλθεῖν τῆς ἱερείας 55 b 6 ; **ἀδελφόν** 53 b 20 (*supra*) ; καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν [μέλλει ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ] 54 a 7.

ἀδήλως, en secret, à l'insu de : τυθείσης τινὸς κόρης καὶ ἀφανισθείσης ἀδήλως τοῖς θύσασιν 55 b 3.

ᾅδης : voir Ἅιδης.

ἀδιαίρετος, ος, ον, indivisible : στοιχεῖον μὲν οὖν ἐστι φωνὴ **ἀδιαίρετος**, οὐ πᾶσα δέ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνθετὴ γίνεσθαι φωνή · καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν **ἀδιαίρετοι** φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον 56 b 22 & 24.

ἄδικος, ος, ον, injuste : ἔστι δὲ τοῦτο ὅταν... καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν ἄδικος δὲ ἡττηθῇ 56 a 23.

ἀδυναμία (ἡ), incapacité, impuissance : εἰ μὲν γὰρ προείλετο [ὁ ποιητής] μιμήσασθαι, 〈μὴ ὀρθῶς δὲ ἐμιμήσατο δι'〉 **ἀδυναμίαν** [sc. δι' ἀδυναμίαν τέχνης, δι' ἀτεχνίαν], αὐτῆς ἡ ἁμαρτία 60 b 18.

ἀδύνατος, ος, ον, impossible : ὅλως δὲ τὸ **ἀδύνατον** μὲν πρὸς τὴν ποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. Πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν αἱρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν, 〈καὶ ἴσως ἀδύνατον〉 τοιούτους εἶναι οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν 61 b 9, 11 & 12 ; οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν **ἀδύνατα** 51 b 18 ; αἰνίγματος γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστί, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι 58 a 27 ; προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα 60 a 27 ; ἢ ἀδύνατα πεποίηται ὁποιαοῦν, οὐ καθ' ἑαυτήν [sc. τὴν τέχνην] 60 b 21 ; πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην, εἰ ἀδύνατα πεποίηται, ἡμάρτηται 60 b 23 ; ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ ὡς ἄλογα

ἢ ὡς βλαβερὰ ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν ὀρθότητα τὴν κατὰ τέχνην 61 b 23. — Opp. δυνατός.

ἀεί, αἰεί, toujours, continuellement, sans cesse : τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις 48 a 3 ; ἀεὶ μὲν ὁ μείζων [sc. μῦθος] μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος 51 a 10 ; ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός 54 a 34 ; δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ κρατεῖσθαι 56 a 10 ; μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει 57 a 27 ; θήλεα δὲ ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά 58 a 12 ; ἀνάγκη μιμεῖσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἕν τι ἀεί 60 b 10 ; τοιαύτη δ' ἡ πρὸς βελτίους θεατάς ἐστιν ἀεί 61 b 28.

ἀείδειν, chanter : ἃ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ, ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπών · « μῆνιν **ἄειδε** θεά » 56 b 16 (Homère, *Iliade*, I, 1). — Voir ᾄδειν.

ἀειδής, ής, ές, sans beauté, laid : « νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής » 58 b 27 (Homère, *Odyssée*, IX, 515, avec la variante ἀειδής pour ἄκικυς : voir ce mot & ἀεικής).

ἀεικέλιος, η, ον, inconvenant, misérable : « δίφρον **ἀεικέλιον** καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν » 58 b 29 (Homère, *Odyssée*, XX, 259 : mot poétique remplacé par μοχθηρὸν dans la citation de la ligne suivante).

ἀεικής, ής, ές, inconvenant, abominable : « νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἀεικής » 58 b 25 (Homère, *Odyssée*, IX, 515, avec la variante ἀεικής pour ἄκικυς : voir ce mot & ἀειδής).

ἀήθης, ης, ες, dépourvu de caractère (personnage), où les caractères sont mal représentés (tragédie) : ὁ δὲ [sc. ὁ Ὅμηρος] ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος, καὶ οὐδέν' **ἀήθη**, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 11 ; αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων **ἀήθεις** τραγῳδίαι εἰσί, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι 50 a 25. — Voir ἦθος.

ἀθάνατος, ος, ον, immortel : « αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον **ἀθάνατ'** εἶναι, ζωρά τε πρὶν κέκρητο » 61 a 25 (Empédocle, *fr.* B 35, 15, D-K, I, p. 327).

'Αθηναῖοι (οἱ), les Athéniens : αὐτοὶ μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασίν, **'Αθηναίους** δὲ δήμους, ὡς κωμῳδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως · καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν [sc. οἱ Δωριεῖς] δρᾶν, 'Αθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν 48 a 36 & 48 b 1.

'Αθήνησιν, à Athènes : τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθεν, τῶν δὲ 'Αθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν... 49 b 7.

ἀθρεῖν, fixer son regard, observer : « ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν **ἀθρήσειεν**, αὐλῶν συρίγγων θ' ὅμαδον » 61 a 18 (Homère, *Iliade*, X, 11 & 13).

ἀθρόος, όα, όον, qui forme un tout, compact : τὸ γὰρ **ἀθροώτερον** ἥδιον ἢ πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ 62 b 1.

Αἴαντες (οἱ), les *Ajax*, titre de tragédie : ἡ μὲν [τραγῳδία] πεπλεγμένη, ... ἡ δὲ ⟨ἁπλῆ, ... ἡ δὲ⟩ παθητική, οἷον οἵ τε Αἴαντες καὶ οἱ 'Ιξίονες · ἡ δὲ ἠθική 56 a 1.

Αἰγεύς (ὁ), Égée, personnage et titre de tragédie d'Euripide : ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ μοχθηρίᾳ, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ **Αἰγεῖ** 61 b 21 (cf. Nauck, p. 363).

Αἴγισθος (ὁ), Égisthe : ἐκεῖ γάρ, οἳ ἂν ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον 'Ορέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται 53 a 37.

Ἅιδης (ὁ), Hadès : τὸ δὲ τερατῶδες [sc. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ]... οἷον αἵ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν **Ἅιδου** 56 a 3.

Αἵμων (ὁ), Hémon : οἷον ἐν Ἀντιγόνῃ τὸν Κρέοντα ὁ Αἵμων 54 a 2.

αἴνιγμα (τὸ), énigme : ἀλλ' ἄν τις ἅπαντα τοιαῦτα ποιήσῃ, ἢ αἴνιγμα ἔσται ἢ βαρβαρισμός. Ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα, ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός. **Αἰνίγματος** γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστί, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι 58 a 24, 25 & 26.

αἱρεῖν, enlever, remporter : « δίδομεν δέ οἱ εὖχος **ἀρέσθαι** » 61 a 23 (Homère, *Iliade*, XXI, 297) ; « οὐκ ἄν γ' **ἀράμενος** τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον » 58 b 10 *var.* — Voir ἔρασθαι.

αἱρεῖσθαι, choisir : αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἁρμόττον αὐτῇ αἱρεῖσθαι 60 a 4.

αἱρετός, ή, όν, qui peut être choisi, sur lequel le choix mérite de se porter : πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν **αἱρετώτερον** πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν 61 b 11.

αἰσθάνεσθαι, sentir, ressentir, s'apercevoir : ὡς γὰρ οὐκ **αἰσθανομένων**, ἂν μὴ αὐτὸς προσθῇ, πολλὴν κίνησιν κινοῦνται 61 b 29 ; ἡ τρίτη δὲ [ἀναγνώρισις] διὰ μνήμης, τῷ **αἰσθέσθαι** τι ἰδόντα 54 b 36.

αἴσθησις (ἡ), faculté de sentir, sensation, sentiment : τοῦ δὲ μήκους ὅρος ⟨ὁ⟩ μὲν πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν **αἴσθησιν** οὐ τῆς τέχνης ἐστίν 51 a 7 ; ταῦτα δὴ διατηρεῖν, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας **αἰσθήσεις** τῇ ποιητικῇ 54 b 16.

αἶσχος (τὸ), laideur, difformité : τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν 49 a 34.

αἰσχρός, ά, όν, laid, honteux, qui cause la honte : οἷον εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον **αἰσχρόν** τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης 49 a 35 ; οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν 61 a 13 ; ἀλλὰ τοῦ **αἰσχροῦ** ἐστι τὸ γελοῖον μόριον 49 a 33.

Αἰσχύλος (ὁ), Eschyle : καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν 49 a 16 ; ὥσπερ Εὐριπίδης καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος 56 a 17 ; Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε κ. τ. α. 58 b 22 ; οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον **Αἰσχύλου** καὶ Εὐριπίδου, ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου καὶ εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν τὸ δ' εὐτελές 58 b 20. — Voir l'*Index des citations & des allusions.*

αἰτία (ἡ), cause, occasion : διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιὰν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην **αἰτίαν** 48 b 19 ; διά τιν' αἰτίαν 55 b 7 ; ἐοίκασι δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν **αἰτίαι** δύο τινές, καὶ αὗται φυσικαί 48 b 4 ; καὶ τοῦ εὖ ἢ μὴ τίνες αἰτίαι 62 b 17. — Voir αἴτιος.

αἰτίασις (ἡ), accusation : ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς **αἰτιάσεως** τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους 55 b 32.

αἴτιος, α, ον, qui est cause ou occasion de, responsable de : **αἴτιον** δὲ καὶ τοῦτο ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως 48 b 12 ; αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστι τὸ δυνατόν 51 b 16 ; οἷον ὡς ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν **αἴτιον** τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ 52 a 8 ; πέφυκεν **αἴτια** δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος 50 a 1. — Voir αἰτία.

αἶψα, aussitôt : « αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε πρὶν κέκρητο » 61 a 24 (Empédocle, *fr.* B 35, 15, D-K, I, p. 327).

ἄκικυς (ὁ, ἡ), sans force : « νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς » 58 b 25 (Homère, *Odyssée*, IX, 515 : vers cité par Aristote avec la variante ἀεικής pour ἄκικυς).

ἀκολουθεῖν, accompagner, suivre (comme l'effet suit la cause) : τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις [*sc.* τῷ φαύλῳ καὶ τῷ σπουδαίῳ] **ἀκολουθεῖ** μόνοις 48 a 3 ; **ἀκολουθοῦσι** γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς 53 a 34 ; ὁ δὲ Δαναὸς **ἀκολουθῶν** ὡς ἀποκτενῶν 52 a 28 ; ἢ **ἀκολουθοῦντα** τῷ συμμέτρῳ μήκει ὑδαρῆ 62 b 6 ; τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης **ἀκολουθούσας** αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ 54 b 16 ; ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ μετὰ μέτρου μίμησις εἶναι σπουδαίων **ἠκολούθησεν** 49 b 10.

ἀκούειν, entendre, écouter, être auditeur : ἅπερ ἂν πάθοι τις **ἀκούων** τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦθον 53 b 6 ; ἀκούων γὰρ τοῦ κιθαριστοῦ καὶ μνησθεὶς ἐδάκρυσεν [ὁ 'Οδυσσεύς] 55 a 2 ; ὥστε τὸν **ἀκούοντα** τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων 53 b 5 ; καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα 59 b 30.

ἀκουστός, ή, όν, audible : ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν τὸ ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν **ἀκουστήν**, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, ... ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον **ἀκουστόν**, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ 56 b 26, 27 & 30.

ἄκρατος, ος, ον, non mélangé, pur : καὶ τὸ « ζωρότερον δὲ κέραιε » οὐ [σημαίνει] τὸ **ἄκρατον** ὡς οἰνόφλυξιν, ἀλλὰ τὸ θᾶττον 61 a 15.

ἀκριβοῦν, faire avec exactitude, rendre exactement : οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 36 ; ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα **ἠκριβωμένας** χαίρομεν θεωροῦντες 48 b 11.

ἀκρόασις (ἡ), audition : πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν **ἀκρόασιν** τιθεμένων 59 b 22.

ἄκρος, α, ον, qui est à l'extrémité : φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πεφυκυῖαν συντίθεσθαι [καὶ ἐπὶ τῶν **ἄκρων** καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου] 57 a 2 ; ἢ φωνὴ ἄσημος... πεφυκυῖα τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου 57 a 10.

ἀληθής, ής, ές, vrai, réel : διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι **ἀληθὲς** ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὂν 60 a 24 ; μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα κατίδοι ὅτι **ἀληθῆ** λέγομεν 58 b 19 ; ἐὰν ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως ⟨ὡς⟩ δεῖ 60 b 33 ; ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον λέγειν οὔτ' ἀληθῆ 60 b 36.

ἀληθινός, ή, όν, véridique : καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος καὶ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος **ἀληθινώτατα** 55 a 33.

'Αλκιβιάδης (ὁ), Alcibiade : τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί 'Αλκιβιάδης ἔπραξεν ἢ τί ἔπαθεν 51 b 11.

'Αλκίνοος (ὁ), Alcinoos : καὶ ἡ [ἀναγνώρισις] ἐν **'Αλκίνου** ἀπολόγῳ 55 a 2.

'Αλκμέων (ὁ), Alcméon (ou 'Αλκμαίων), héros et titre de tragédies : οἷον ὁ 'Αλκμέων ὁ 'Αστυδάμαντος 53 b 33 ; ἀποθανοῦσαν... τὴν 'Εριφύλην ὑπὸ τοῦ **'Αλκμέωνος** 53 b 24 ; νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται, οἷον περὶ **'Αλκμέωνα** καὶ Οἰδίπουν κ. τ. α. 53 a 20.

ἀλλά, ἀλλὰ, ἀλλ', mais :

1° **ἀλλὰ** : 48 b 14 ; 49 b 2 ; 51 b 26 (ἀλλ' ὅμως) ; 52 a 36 ; 53 a 3 (ἀλλ' οὔτε... οὔτε...) ; 53 a 29 (εἰ καὶ... μὴ..., ἀλλὰ... γε) ; 54 a 22 (ἀλλ' οὐχ...) ; 54 b 2, 33 (ἀλλ' οὐχ...) ; 56 b 37 ; 57 b 28 ; 58 a 19, 23 ; 58 b 33 ; 59 a 1 ; 60 a 30 ; 60 b 24 ; 61 a 1 (ἀλλ' οὖν φασιν) ; 61 b 8, 13 ;

2° **οὐκ... ἀλλὰ...** : 47 b 15 ; 48 a 38 ; 48 b 18, 35, 37 ; 49 a 32 ; 50 a 16,

21, 31 ; 51 a 1, 28, 37 ; 51 b 4 ; 52 b 36 ; 53 a 14, 36 ; 53 b 11 ; 54 a 6, 11 ; 56 b 22 ; 57 a 26 ; 57 b 26 ; 59 a 23 ; 60 a 3, 11 ; 60 b 33, 36 ; 61 a 2, 11, 13, 15 ; cf. 61 b 8 ; 62 a 5, 9 ; 62 b 13 ;

3° **μή... ἀλλά...** : 50 b 34 ; 52 b 32 ; 53 a 9, 15 ; 53 b 9 ; 56 a 27 ; 57 b 33 ; 59 b 25 ; 60 a 28 ; 60 b 19 ; cf. 62 a 9 ;

4° **ἀλλ' ἤ** : 55 a 5 ;

5° **οὐ μὴν ἀλλά** : 51 b 19 ;

6° **οὐ μόνον... ἀλλὰ καί...** : 48 b 13-14 ; 50 b 36-37 ; 52 a 1-2 ; 55 b 10-11 ; 61 a 5-7.

ἀλλήλων, les uns les autres : διαφέρουσιν δὲ **ἀλλήλων** [ἡ ἐποποιΐα καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις] τρισίν 47 a 16 ; εἴτε μιγνῦσα μετ' **ἀλλήλων**, εἴθ' ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων 47 b 8 ; λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' **ἄλληλα** οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι 51 b 35 ; ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν, δι' ἄλληλα 52 a 4 ; ὧν ἕκαστον ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα 59 a 24 ; ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον **ἀλλήλους** 48 b 32 ; πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους 49 a 27 ; ἀνάγκη δὴ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων 53 b 16.

ἄλλος, η, ο, autre, un autre : αὐτό τε καθ' αὑτὸ κρῖναι καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος 49 a 9 ; μιμητὴς ὁ ποιητής, ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός 60 b 9 ; ἀρχὴ δ' ἐστὶν ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' **ἄλλο** ἐστί 50 b 29 ; τελευτὴ δὲ τοὐναντίον ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν · μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον 50 b 30, 31 & 32 ; ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον δρᾷ 53 b 21 ; ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττοι 56 a 31* ; καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον 56 b 13 ; ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος 60 a 10 ; ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο δὲ τούτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι 60 a 23 ; εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος 60 b 26 ; τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο 60 b 30 ; οὔτε παρ' **ἄλλου** ἔστι λαβεῖν 59 a 7 ; **ἄλλης** ἔδει ἀναγνωρίσεως 52 b 7 ; τὰ ᾀδόμενα οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστίν 56 a 28 ; παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὂν θεώρημα 56 b 18 ; οὔδε ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς 60 b 14 ; ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ **ἄλλου** εἰς ἄλλο ἁρμόττοι 56 a 31* ; ἐν **ἄλλῳ** τινὶ μέτρῳ 59 b 32 ; ἐν ἄλλῳ [μέτρῳ]... ἢ τῷ ἡρῴῳ 60 a 3 ; τὸ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἐντείνειν, **ἄλλον** δὲ μηδένα 55 a 14 ; ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ **ἄλλην** αἰτίαν 48 b 19 ; ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν 55 b 4 ; τραγῳδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν λέγειν 56 a 8 ; τὸ κατ' ἰατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην 60 b 20 ; οἱ δ' **ἄλλοι** περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον 59 a 37 ; οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται 60 a 8 ; εἰσὶ μὲν οὖν καὶ **ἄλλαι** ἀναγνωρίσεις 52 a 34 ; καὶ τὰ **ἄλλα** ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι λέγεται 49 a 28 ; ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει 51 a 23 ; τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα 51 b 20 ; εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ 53 a 29 ; καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας 54 b 12 ; τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια 55 b 23 ; τὸ ἀμφί καὶ τὸ περί καὶ τὰ ἄλλα 57 a 8 ; καὶ τἄλλα τὰ εἰρημένα εἴδη 58 a 33 ; καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα 59 a 2 ; Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι 60 a 5 ; εἰ οὖν ἐστι τὰ ἄλλα κρείττων 62 a 13 ; τῶν δὲ **ἄλλων** μύθων 51 b 33 *var.* ; καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν **ἄλλων** ἰδεῶν 58 b 18 ; περιττὴ γὰρ καὶ ⟨ταύτῃ⟩ ἡ διηγηματικὴ μίμησις τῶν ἄλλων 59 b 37 ; καὶ περὶ τῶν **ἄλλων** ὅσα... 47 a 11 ; διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων 47 b 12 ; τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζῴων 48 b 7 ; περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται 56 a 33 ; κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν ⟨ἄλλων⟩ ὀνομάτων σύνθεσιν 58 a 28 ; οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον ἀλλὰ καὶ τοῖς **ἄλλοις** ὁμοίως 48 b 14 ; καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆ-

σαι 53 a 21 ; ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις 62 a 10 ; καθάπερ καὶ ἐν ταῖς **ἄλλαις** μιμητικαῖς 51 a 30 ; καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς **ἄλλοις** εἴδεσι χρώμενος 58 b 13 ; οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις 59 a 36 ; τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς 60 b 1 ; καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς **ἄλλους** 59 a 31 ; δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60 a 19. — Voir ἕτερος, ὁ αὐτός, ὅμοιος.

ἄλλοτε, une autre fois : πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν 51 a 9.

ἀλλότριος, α, ον, d'autrui, étranger : τὸ δὲ τερατῶδες ⟨**ἀλλότριον**⟩ 56 a 2 *var.* ; προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι 57 b 31 ; μεταφορὰ δ' ἐστὶν ὀνόματος **ἀλλοτρίου** ἐπιφορά... 57 b 7.

ἄλλως, autrement, autrement qu'il ne faut : καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως 53 b 36 ; οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς ἄλλως ἐγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συβοτῶν 54 b 27* ; ἄλλως τε καὶ ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς 56 a 4 ; ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως 57 b 31 ; διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον 58 b 3.

ἄλλως τε καί, surtout : 56 a 4 : voir le précédent.

ἀλογία (ἡ), irrationalité : ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ **ἀλογίᾳ** καὶ μοχθηρίᾳ 61 b 19 (καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία *var.*).

ἄλογος, ος, ον, irraisonné, hors de la raison, irréfléchi, instinctif : **ἄλογον** δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν 54 b 6 ; μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον 60 a 13 ; ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον 60 a 29 ; πρὸς δ' ἅ φασι τἄλογα · οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν 61 b 14 & 15 ; ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ **ἀλόγῳ** 61 b 20 ; ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ **ἄλογα** τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν 60 a 36 ; τἄλογα 61 b 14 (*supra*) ; ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερὰ ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν ὀρθότητα τὴν κατὰ τέχνην 61 b 23 ; τούς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν **ἀλόγων** 60 a 28.

ἀλόγως, d'une façon déraisonnable (ou irrationnelle) : ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσί τι 61 b 1.

ἅμα, à la fois, en même temps : αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν αἱ δὲ κατὰ μέρος 47 b 27 ; οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται 51 a 1 ; καλλίστη δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα περιπέτεια γένηται 52 a 32 ; ἅμα ἅπαντα 58 a 24 *var.* ; μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι 59 b 24 ; ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα 59 b 27 ; τὸν ἵππον ⟨ἅμ'⟩ ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα 60 b 19 ; ἅμα δέ φησιν 61 a 17.

ἁμαρτάνειν, commettre une faute, une erreur, se tromper : διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα καὶ Θησηΐδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν 51 a 20 ; καὶ γὰρ κατὰ ταῦτα ἔστιν ἁμαρτάνειν πολλάκις 54 b 17 ; διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες τοῦτ' αὐτὸ **ἁμαρτάνουσιν** ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις 53 a 24 ; τί γὰρ ἄν τις ὑπολάβοι **ἡμαρτῆσθαι** ἃ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ 56 b 15 ; εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον ἢ ⟨μὴ⟩ ἧττον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην, ἡμαρτῆσθαι οὐκ ὀρθῶς · δεῖ γάρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι 60 b 28 & 29 ; εἰ ἀδύνατα πεποίηται, **ἡμάρτηται** 60 b 24.

ἁμάρτημα (τὸ), erreur, faute, défaut : τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν 49 a 33 ; ἢ τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα 60 b 20 ; ἔτι ποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός ; 60 b 30.

ἁμαρτία (ἡ), faute, erreur : αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία · ἡ μὲν γὰρ καθ' αὑτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. Εἰ μὲν γάρ ⟨τι⟩ προείλετο μιμήσασθαι ⟨μὴ ὀρθῶς δὲ ἐμιμήσατο δι'⟩ ἀδυναμίαν, αὐτῆς ἡ ἁμαρτία · εἰ δὲ τῷ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς... 60 b 15 & 18 ; διό τι ἐγγὺς τῆς εἰρημένης **ἁμαρτίας** ἐστίν 54 b 34 ; μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ δι' **ἁμαρτίαν** τινά 53 a 10 ; μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν μεγάλην 53 a 16.

ἀμείνων, ων, ον, meilleur : ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ **ἀμείνονος** 53 b 3. — Voir ἀγαθός, ἄριστος, βελτίων, βέλτιστος.

ἄμετρος, ος, ον, sans mesure prosodique, écrit en prose : ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ **ἄμετρα** διαφέρουσιν 51 b 1 ; ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν **ἀμέτρων** λόγων 50 b 16 *var.* — Opp. ἔμμετρος ; voir μέτρον, σύμμετρος.

ἀμιμήτως, d'une manière non représentative, ou : en manquant à l'art de la représentation ou de l'imitation : ἔλαττον γάρ [ἁμάρτημα], εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμιμήτως ἔγραψεν 60 b 32 (seul emploi chez Aristote).

ἄμμορος, ος, ον, qui n'a point de part à : καὶ τὸ « οἴη δ' **ἄμμορος** » κατὰ μεταφοράν 61 a 20 (Homère, *Iliade*, XVIII, 489 ; *Odyssée*, V, 275).

ἀμφί, autour de : οἷον τὸ ἀμφὶ καὶ τὸ περὶ καὶ τὰ ἄλλα 57 a 7 : citation probable (corr. de Hartung) de cette préposition très peu employée par Aristote.

'Αμφιάραος (ὁ), Amphiaraos, héros & titre d'une tragédie de Carcinos : σημεῖον δὲ τούτου ὃ ἐπετιμᾶτο Καρκίνῳ · ὁ γὰρ 'Αμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῄει, ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, δυσχερανάντων τοῦτο τῶν θεατῶν 55 a 28 (Nauck, p. 797 = Snell, I, p. 211, 212).

ἀμφιβολία (ἡ), double sens, ambiguïté : τὰ δὲ **ἀμφιβολίᾳ** · « παρῴχηκεν δὲ πλέω νύξ » 61 a 26 (Homère, *Iliade*, X, 252). Voir le suivant.

ἀμφίβολος, ος, ον, à double sens, ambigu : τὰ δὲ ἀμφιβολίᾳ · « παρῴχηκεν δὲ πλέω νύξ » · τὸ γὰρ πλέω **ἀμφίβολόν** ἐστιν 61 a 26. Voir le précédent.

ἀμφότεροι, αι, α, l'un & l'autre à la fois, les deux ensemble : « μία γίνεται **ἀμφοτέρων** ὄψ » 58 a 6 (Empédocle, *fr.* B 88, D-K, I, p. 343, 16) ; ὁτὲ δ' **ἀμφοτέρους** δεῖ ἀναγνωρίσαι 52 b 5.

ἄμφω, l'un & l'autre, tous les deux : ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς 'Ομήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ 'Αριστοφάνει · πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω 48 a 27 & 28 ; πόλλοι δὲ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς · δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ κρατεῖσθαι 56 a 10 ; ἄμφω γὰρ [sc. τὸ ἀρύσαι καὶ τὸ ταμεῖν] ἀφελεῖν τι ἐστίν 57 b 16 ; τὸν ἵππον ⟨ἅμ'⟩ ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα 60 b 19 ; πεπλεγμένην δὲ [πρᾶξιν] ἐξ ἧς μετ' ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ **ἀμφοῖν** ἡ μετάβασίς ἐστιν 52 a 17.

ἄν, ἂν, éventuellement, le cas échéant (contr. ἂν = ἐάν, si éventuellement, au cas où ; un exemple douteux de la contr. ἤν) :

1° **avec l'optatif** : 47 b 10 (ἂν ἔχοιμεν) ; 48 a 16 (μιμήσαιτο ἄν τις), 20 (*id.*), 26 (ἂν εἴη) ; 49 a 30 (*id.*) ; 49 b 32 (*id.*) ; 50 a 24 (οὐκ ἂν γένοιτο), 25 (γένοιτ' ἄν) ; 50 b 2 (οὐκ ἂν εὐφράνειεν), 39 (οὔτε... ἄν τι γένοιτο) ; 51 a 37 (οἷα ἂν γένοιτο) ; 51 b 2 (εἴη γὰρ ἄν), 3 (ἂν εἴη), 5 (οἷα ἂν γένοιτο) ; 52 b 30 (ἂν εἴη) ; 53 a 3 (ἔχοι ἄν) ; 53 b 6 (ἅπερ ἂν πάθοι τις) ; 55 a 26 (ἥκιστ' ἂν λανθάνοιτο) ; 56 b 7 (τί γὰρ ἂν εἴη),

15 (τί γὰρ ἄν τις ὑπολάβοι) ; 57 a 35 (εἴη δ' ἄν) ; 58 b 15 (ἂν ἀπεργάσαιτο), 18 (ἄν τις... κατίδοι), 32 (ἂν εἴποι) ; 59 a 13 (ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο), 30 (ἂν φανείη) ; 59 b 20 (εἴη δ' ἂν τοῦτο), 34 (ἂν φαίνοιτο) ; 60 a 15 (ἂν φανείη), 36* (δῆλον ἂν γένοιτο) ; 60 b 7* (γένοιτ' ἂν φανερόν) ; 61 a 31 (εἴη δ' ἂν τοῦτο), 33 (ποσαχῶς ἂν σημήνειε), 35 (ἄν τις ὑπολάβοι) ; 61 b 27 (διαπορήσειεν ἄν τις) ; 62 a 4 (ἂν εἴη) ; 62 b 14 (*id.*) ;

2° **avec l'indicatif** : 51 a 8 (ἂν ἠγωνίζοντο) ; 51 b 18 (οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο) ; 54 b 35 (ἐξῆν γὰρ ἄν) ; 59 a 33 (λίαν γὰρ ἄν... ἔμελλεν) ; 60 a 33 (ἀνῄρητο ἄν), 36* (ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτά, δῆλον ἂν γένοιτο) ; 60 b 23 (ἂν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην ἀδύνατα πεποίηται *var.* : leçon douteuse ; corr. : εἰ ἀδύνατα πεποίηται) ;

3° **avec le subjonctif** : 53 a 37 (οἳ ἄν... ὦσιν) ; 54 a 19 *var.* (ἥτις ἂν ᾖ) ; 61 b 18 (ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται) ;

4° **ἂν = ἐάν, avec le subjonctif** : 47 b 16 (ἄν... ἐκφέρωσιν) ; 51 b 29 (κἂν ἄρα συμβῇ) ; 53 a 28 (ἂν κατορθωθῶσιν) ; 53 b 16 (ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν) ; 54 a 26 (κἂν γὰρ ἀνωμαλός τις ᾖ) ; 58 a 23 & 25* (ἀλλ' ἄν τις... ποιήσῃ, ... ἂν μὲν οὖν ἐκ..., ἐὰν δὲ ἐκ...) ; 60 a 23 (ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος), 34 (ἂν δὲ θῇ) ; 61 b 3 (ἂν ὑπεναντίον ᾖ), 30, 31 & 32 (ἂν μὴ αὐτὸς προσθῇ, ... ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι, ... ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν) ;

5° **avec le participe** : 53 b 18 (οὐδ' ἂν μηδετέρως ἔχοντες) ; 55 a 25 (οὕτω γὰρ ἄν... ὁρῶν) ; 58 b 10 (« οὐκ ἄν γ' ἐράμενος... », Euclide l'Ancien), 18 (μετατιθεὶς ἄν τις) ; 60 b 7* (ὧδ' ἂν θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν) ;

6° **avec l'infinitif** : 51 b 31 (οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι) ; cf. 54 b 35 (ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεγκεῖν) ; 55 b 2 (λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου) ;

7° **κἂν εἰ** [usage aristotélicien : voir l'*Index* de Bonitz, *s. v.* ἄν] : 47 a 24 (κἂν εἴ τινες... τυγχάνουσιν οὖσαι : τυγχάνωσιν *var.*) ; 47 b 20 (κἂν εἴ τις... ποιοῖτο) ;

8° **ἤν = ἐάν** (forme inusitée chez Aristote, semble-t-il) : ἢν μὴ ἁρμόττῃ 57 a 3 *var.* (codd.) : corr. ἢν μὴ ἁρμόττει. — Voir ἐάν, ὅταν.

ἀνάγειν, référer, rattacher à : ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν ποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν 61 b 10.

ἀναγιγνώσκειν, lire : διὰ γὰρ τοῦ ἀναγιγνώσκειν φανερὰ ὁποία τίς ἐστιν [sc. ἡ τραγῳδία] 62 a 12.

ἀναγκάζειν, forcer, contraindre : πολλάκις διαστρέφειν **ἀναγκάζονται** τὸ ἐφεξῆς 52 a 1 ; ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη 54 a 12.

ἀναγκαῖος, α ou ος, ον, nécessaire, inévitable, inéluctable : ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ **ἀναγκαῖον** ἐφεξῆς γιγνομένων 51 a 12 ; ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι 51 a 27 ; καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 a 38 ; λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 b 9 ; καὶ τοῦτο δέ, ὥσπερ λέγομεν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ ἀναγκαῖον 52 a 24 ; χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει, ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός, ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός 54 a 34, 35 & 36 ; εἰ οὖν ἐστι τὰ ἄλλα κρείττων [ἡ τραγῳδία], τοῦτό γε οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν 62 a 13 ; ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἤθους μὴ **ἀναγκαίου** οἷον ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ 'Ορέστῃ 54 a 29.

ἀνάγκη (ἡ), obligation, contrainte, nécessité ; **ἀνάγκη** (s. ent. **ἐστίν**), il est nécessaire, inévitable : ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι 48 a 1 ; οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατά τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν 49 b 37 ; ἀνάγκη οὖν πάσης τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ 50 a 7 ; λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι 51 b 35 ; ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους 52 a 10 ; ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν 53 a 12 ; ἀνάγκη δὴ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων 53 b 15 ; ἢ γὰρ πρᾶξαι ἀνάγκη ἢ μή, καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας 53 b 37 ; ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν ἀλλ' ἑνὸς χρόνου 59 a 22 ; ἄλλο δὲ τούτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι 60 a 23 ; ἀνάγκη μιμεῖσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἕν τι ἀεί 60 b 9 ; πρῶτον μὲν ἐξ **ἀνάγκης** ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος 49 b 32 ; ἀρχὴ δ' ἐστὶν ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἐστί 50 b 28 ; τελευτὴ δὲ τοὐναντίον ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν 50 b 31 ; ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς 52 a 20 ; τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ 54 b 16 ; ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ 61 b 20.

ἀναγνωρίζειν, reconnaître (reconnaître un personnage, dans la tragédie) : τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου **ἀναγνωριοῦντος** διὰ τούτου ποιῆσαι παραλογισμός 55 a 17 ; καὶ εἰ πέπραγέ τις ἢ μὴ πέπραγεν ἔστιν **ἀναγνωρίσαι** 52 a 36 ; ὁτὲ δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι, οἷον ἡ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς 52 b 5 & 6 ; ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν 53 b 31 ; τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι 53 b 35 ; βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα μὲν πρᾶξαι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι 54 a 3 ; οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' **ἀνεγνώρισεν**, καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν 54 a 6 & 8 ; οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης 54 b 32 ; ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν 55 b 9 ; αὐτὸς δὲ ἀφικνεῖται χειμασθείς, καὶ **ἀναγνωρίσας** τινάς 55 b 21 ; **ἀνεγνωρίσθη** 52 b 6 (*supra*) ; οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συβοτῶν 54 b 27 ; ὅθεν **ἀνεγνωρίσθησαν** 55 a 3.

ἀναγνώρισις (ἡ), action de reconnaître (reconnaissance d'un personnage dans la tragédie) : ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ὥσπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή, ἢ εἰς φιλίαν ἢ ἔχθραν, τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένων. Καλλίστη δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα περιπέτεια γένηται, οἷον ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι 52 a 29 & 32 ; ἀλλ' ἡ μάλιστα τοῦ μύθου καὶ ἡ μάλιστα τῆς πράξεως ἡ εἰρημένη ἐστίν. Ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον 52 a 38 ; ἐπεὶ δὴ ἡ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις, αἱ μὲν θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, ὅταν ᾖ δῆλος ἅτερος τίς ἐστιν, ὁτὲ δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι 52 b 3* ; δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος. Τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται 52 b 10 & 11 ; τό τε γὰρ μιαρὸν οὐ πρόσεστι, καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν 54 a 4 ; ἀναγνώρισις δὲ τί μέν ἐστιν, εἴρηται πρότερον 54 b 19 ; πασῶν δὲ βελτίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τῆς ἐκπλήξεως γιγνομένης δι' εἰκότων 55 a 18 ; ἡ μὲν πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις 55 b 35 ; ἡ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον (ἀναγνώρισις γὰρ διόλου) καὶ ἠθική (59 b 15) ; ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει **ἀναγνωρίσεως** 52 b 8 ;

εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη, καὶ ᾗ πλείστη χρῶνται δι' ἀπορίαν, ἡ διὰ τῶν σημείων 54 b 20 ; ἐν τῇ **ἀναγνωρίσει** 62 a 17 *var.* (codd.) [corr. : ἐν τῇ ἀναγνώσει] ; τὰ μέγιστα... τοῦ μύθου μέρη ἐστίν, αἵ τε περιπέτειαι καὶ **ἀναγνωρίσεις** 50 a 34 ; εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις 52 a 34 ; καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ **ἀναγνωρίσεων** καὶ παθημάτων 59 b 11.

ἀναγνωρισμός (ὁ), reconnaissance : λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης, ὥσπερ ὥρισται, συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ **ἀναγνωρισμοῦ** ἡ μετάβασις γίνεται · πεπλεγμένην δὲ ἐξ ἧς μετ' ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἡ μετάβασίς ἐστιν 52 a 16 & 17.

ἀνάγνωσις (ἡ), lecture : καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει [ἡ τραγῳδία] καὶ ἐν τῇ **ἀναγνώσει** καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων 62 a 17.

ἀναιρεῖν, enlever ; répondre (en parlant de l'oracle) : τὸ δὲ ὅτι **ἀνεῖλεν** ὁ θεὸς διά τιν' αἰτίαν ἐλθεῖν ἐκεῖ 55 b 7 ; ὥστε τὸ λέγειν ὅτι **ἀνῄρητο** ἂν ὁ μῦθος γελοῖον 60 a 33.

ἀναίσθητος, **ος**, **ον**, imperceptible, inappréciable : συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ **ἀναισθήτου** χρόνου γινομένη 50 b 40.

ἀναλαμβάνειν, prendre : περὶ δὲ τραγῳδίας λέγωμεν, **ἀναλαβόντες** αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας 49 b 23 *var.*

ἀναλίσκειν, dépenser, dilapider : τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων **ἀναλίσκεσθαι** 55 b 20.

ἀνάλογος, **ος**, **ον**, proportionnel, analogique : ὁ γὰρ Μαργίτης **ἀνάλογον** ἔχει, ὥσπερ Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας 48 b 38 ; μεταφορὰ δ' ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ... ἢ... ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον 57 b 9 ; τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον 57 b 16 ; ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται 57 b 26 ; μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἀνάλογον 60 a 13 *var.* (ἄλογον corr. Vettori).

ἀνανεύειν, faire un signe de la tête : ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη, οἱ μὲν ἑστῶτες καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ **ἀνανεύων** 60 a 16 (cf. Homère, *Iliade*, XXII, 205).

ἀνάξιος, **ος**, **ον**, indigne, qui n'a pas mérité (son malheur) : ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν **ἀνάξιόν** ἐστι δυστυχοῦντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον, φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον 53 a 4 & 5.

ἀνάπαιστος, **ος**, **ον**, de rythme anapestique : στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ **ἀναπαίστου** καὶ τροχαίου 52 b 23.

ἄναυδος, **ος**, **ον**, sans voix, muet : τῆς **ἀναύδου** κερκίδος φωνήν 54 b 36 *var.*

ἀνδρεῖος, **α**, **ον**, viril, courageux : ὅταν... ὁ ἀνδρεῖος μὲν ἄδικος δὲ ἡττηθῇ 56 a 23 ; δεύτερον δὲ τὸ ἁρμόττοντα · ἔστι γὰρ **ἀνδρεῖον** μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ ἁρμόττον γυναικὶ τὸ **ἀνδρείαν** ἢ δεινὴν εἶναι 54 a 22 & 23.

ἀνδριάς (ὁ), statue (d'homme) : οἷον ὡς ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι ἐμπεσών 52 a 8.

ἀνεκτός, **ός**, **όν**, supportable, tolérable : ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν, ὡς οὐκ ἂν ἦν **ἀνεκτά** 60 a 36.

ἀνέρχεσθαι, remonter : ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ **ἀνῄει** 55 a 28.

ἄνευ, sans : ἄνευ ὀδύνης 49 a 36 ; ἄνευ μὲν πράξεως... ἄνευ δὲ ἠθῶν 50 a 23 & 24 ; καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν 50 b 19 ; μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων

51 b 3 ; ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ 52 a 15 ; ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου 52 b 23 ; ἄνευ τοῦ ὁρᾶν 53 b 4 ; ἄνευ τῶν πεποιημένων 55 a 21 ; ἄνευ διδασκαλίας 56 b 5 ; ἄνευ προσβολῆς 56 b 26 ; ἄνευ τοῦ Α συλλαβή 56 b 36 ; ἄνευ χρόνου 57 a 11 ; ἄνευ ῥημάτων 57 a 26 ; ἄνευ κινήσεως 62 a 11. — Voir χωρίς ; opp. μετά.

ἀνήκεστος, ος, ον, irrémédiable, irréparable : τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν **ἀνηκέστων** δι' ἄγνοιαν ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι 53 b 35.

ἀνήρ (ὁ), homme (opp. à γυνή, femme) : « ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' **ἀνέρι** κολλήσαντα » 58 a 29 & 30 (énigme de Cléoboulina : vers cité dans la *Rhétorique*, 1405 b 1) ; **ἄνδρα** 58 a 29 (*supra*) ; ὁ δὲ ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος 60 a 10 ; οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν ἐπιφανεῖς **ἄνδρες** 53 a 12 ; « πάντες μέν ῥα θεοί τε καὶ **ἀνέρες** εὗδον παννύχιοι » 61 a 17 (cf. Homère, *Iliade*, II, 1-2 & X, 1-2) ; οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς **ἄνδρας** δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν 52 b 34. — Voir ἄνθρωπος, γυνή.

'Ανθεύς (ὁ), Anthée, héros & titre d'une tragédie d'Agathon : οἷον ἐν τῷ 'Αγάθωνος **'Ανθεῖ** 51 b 21 (*var.* ῎Ανθει & ῎Ανθῃ : voir Nauck, p. 763 & Snell, I, p. 161-162).

ἄνθρωπος (ὁ), homme, être humain ; **οἱ ἄνθρωποι,** les gens : τὸ μὲν γὰρ « ἄνθρωπος » ἢ « λευκὸν » οὐ σημαίνει τὸ πότε 57 a 16 ; ἡ δὲ κατὰ τὸ ἑνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον « ἄνθρωποι » ἢ « ἄνθρωπος » 57 a 21* ; οἷον ὁ τοῦ **ἀνθρώπου** ὁρισμός 57 a 26 ; ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου [sc. ὁρισμὸς] τῷ ἓν σημαίνειν 57 a 30 ; ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν, ἃ οὐχ οἷόν τε **ἄνθρωπον** εἰδέναι 54 b 4 ; πλὴν οἱ **ἄνθρωποί** γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομάζουσιν 47 b 13 ; 57 a 21 (*supra*) ; οἴονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν... 60 a 20 ; ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ **ἀνθρώπων** ἀλλὰ πράξεως καὶ βίου καὶ εὐδαιμονίας καὶ κακοδαιμονίας 50 a 16 ; τό τε γὰρ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς **ἀνθρώποις** ἐκ παίδων ἐστί 48 b 6. — Voir ἀνήρ, γυνή.

ἀνιαρός, ά, όν, affligeant, pénible : οὐ γὰρ φοβερὸν οὐδὲ ἐλεεινὸν τοῦτο, ἀλλ' **ἀνιαρόν** ἐστιν 52 b 36 *var.*

ἀνόμοιος, ος, ον, dissemblable : καὶ ἐπεισοδιοῦν **ἀνομοίοις** ἐπεισοδίοις 59 b 30.

ἀνομοιότης (ἡ), différence : καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ αὐλήσει καὶ κιθαρίσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς **ἀνομοιότητας** 48 a 10.

ἀντέχεσθαι, s'attacher à, s'en tenir à : ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι 51 b 24 ; ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων **ἀντέχονται** 51 b 16.

ἀντί, en face de, contre, au lieu de : οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων... οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν 49 a 4 & 5 ; ἀντὶ τοῦ πολλοῦ 57 b 12 ; ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρτον ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύτερον 57 b 18* ; ἀνθ' οὗ 57 b 19 ; ἀντὶ τοῦ δεξιόν 58 a 8 ; ἀντὶ κυρίου ⟨καὶ⟩ εἰωθότος 58 b 21 ; ἀντὶ τοῦ « ἐσθίει » 58 b 24 ; τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ τοῦ πολλοί 61 a 19.

'Αντιγόνη (ἡ), *Antigone*, tragédie de Sophocle : οἷον ἐν **'Αντιγόνῃ** τὸν Κρέοντα ὁ Αἵμων 54 a 1.

ἀντικρατεῖσθαι, être le maître des deux côtés : δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ ἀντικρατεῖσθαι 56 a 10 *var.* : voir κρατεῖσθαι.

ἀντικροτεῖσθαι, se faire applaudir des deux côtés : δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ ἀντικροτεῖσθαι 56 a 10 *var.* : voir κρατεῖσθαι.

'Αντιόπη (ἡ), Antiope : καὶ ἐν τῇ **'Αντιόπῃ** 54 a 8 *var.* : conj. de Valckenaer au lieu de ἐν τῇ ῞Ελλῃ : voir Nauck, p. 410 & 837.

ἀντιποιεῖσθαι, revendiquer, s'attribuer : διὸ καὶ **ἀντιποιοῦνται** τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς 48 a 30.

ἀνώδυνος, ος, ον, qui ne cause pas de douleur : τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος **ἀνώδυνον** καὶ οὐ φθαρτικόν 49 a 34.

ἀνώμαλος, ος, ον, inconstant, inégal : τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν · κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτεθῇ, ὅμως ὁμαλῶς **ἀνώμαλον** δεῖ εἶναι 54 a 26 & 28 ; τοῦ δὲ **ἀνωμάλου** [sc. παράδειγμα] ἡ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγένεια · οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα τῇ ὑστέρᾳ 54 a 31. — Voir ὁμαλός.

ἀνώνυμος, ος, ον, anonyme : ⟨**ἀνώνυμος**⟩ τυγχάνει οὖσα μέχρι τοῦ νῦν [sc. ἡ τέχνη] 47 b 9 ; τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ τοῦ ἡλίου **ἀνώνυμον** 57 b 28.

ἄξιος, α, ον, digne : Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 5 ; ἐπιτίμημα... ὅ τι καὶ **ἄξιον** σπουδῆς 56 b 14.

ἀξιοῦν, juger bon : γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστον τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ **ἀξιοῦσι** τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 7.

ἄοινος, ος, ον, sans vin : οἷον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι « φιάλην » μὴ « Ἄρεως » ἀλλ' « **ἄοινον** » 57 b 33 (corr. de Vettori : ἀλλὰ οἴνου codd.).

ἀόριστος, ος, ον, indéterminé, illimité : ἡ δὲ ἐποποιία **ἀόριστος** τῷ χρόνῳ 49 b 14.

ἀπαγγελία (ἡ), récit, forme narrative : ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, ... δρώντων καὶ οὐ δι' **ἀπαγγελίας** 49 b 26 ; τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν καὶ **ἀπαγγελίαν** εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν [sc. ἡ ἐποποιία καὶ ἡ τραγῳδία] 49 b 11.

ἀπαγγέλλειν, rapporter une nouvelle, faire un récit : τὸ δὲ θαυμαστὸν ἡδύ · σημεῖον δέ · πάντες γὰρ προστιθέντες **ἀπαγγέλλουσιν** ὡς χαριζόμενοι 60 a 18 ; καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἔστιν ὁτὲ μὲν **ἀπαγγέλλοντα** 48 a 21 ; ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια **ἀπαγγέλλοντες** 60 a 31.

ἀπαγωγή (ἡ), action d'emmener : καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δὴ ⟨ἀπαγωγή⟩ 55 b 31 (Vahlen).

ἀπαθής, ής, ές, qui ne comporte pas de souffrance, qui n'apporte pas de malheur : τούτων δὲ τὸ μὲν γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ πρᾶξαι χείριστον · τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν · **ἀπαθὲς** γάρ [sc. οὐ γὰρ ἔχει πάθος] 53 b 39. — Voir πάθος.

ἀπαλλάττειν, écarter, éloigner : ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν καὶ **ἀπαλλάξων** τοῦ πρὸς τὴν μητέρα φόβου 52 a 25.

ἀπαντᾶν, aller au-devant de, s'adresser à : ἀναγκάζονται οὖν [sc. οἱ τραγῳδοποιοί] ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη 54 a 12.

ἀπαριθμεῖν, raconter, traiter (une fable) : πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας μύθους **ἀπηρίθμουν**, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται 53 a 18.

ἀπαρύειν, puiser, épuiser : « χαλκῷ **ἀπὸ** ψυχὴν **ἀρύσας** » 57 b 13-14 (citation attribuée à Empédocle, *fr.* B 138, D-K, I, p. 368, 3). — Voir ἀρύειν.

ἅπας, ασα, αν, tout, tout entier : οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται 57 a 25 ; οὐδὲ κίνησις **ἅπασα** ἀποδοκιμαστέα 62 a 8 ; ἔπει τὸ καλὸν καὶ ζῷον καὶ **ἅπαν** πρᾶγμα ὃ συνέστηκεν ἐκ τινῶν 50 b 36 ; ἅπαν

δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος κ. τ. α. 57 b 1 ; τῆς δὲ λέξεως **ἁπάσης** τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη 56 b 20 ; οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν **ἅπαντες** 50 a 38 ; **ἅπασαι** μὲν [sc. αἱ τέχναι] ποιοῦνται τὴν μίμησιν 47 a 21 ; κἂν εἴ τις **ἅπαντα** τὰ μέτρα μιγνύων 47 b 20 ; οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη 51 a 25 ; ἅπαντα γὰρ ἀποδίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν 54 b 5 ; μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν 56 a 3 ; ἀλλ' ἄν τις ἅπαντα τοιαῦτα ποιήσῃ 58 a 24 ; ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα 59 a 3 ; ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημένα 59 a 11 ; ἡ ἅπαντα μιμουμένη φορτική 61 b 29 ; μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ **ἁπάντων** τῶν μέτρων 47 b 22 ; τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων 50 a 23 ; κοινὰ μὲν ἁπάντων ταῦτα 52 b 18 ; τὸ δὲ μέτριον κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν μερῶν 58 b 12 ; οἷς **ἅπασιν** Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς 59 b 13. — Voir πᾶς, ὅλος.

ἀπεικάζειν, représenter (d'après un modèle) : ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνταί τινες **ἀπεικάζοντες** 47 a 19.

ἀπειλή (ἡ), menace : οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον [sc. τὰ σχήματα τῆς λέξεως] 56 b 12.

ἄπειρος, ος, ον, indéfini, indéterminé : πολλὰ γὰρ καὶ **ἄπειρα** τῷ ἑνὶ συμβαίνει 51 a 17.

ἀπεργάζεσθαι, accomplir, produire : καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν **ἀπεργάσαιτο** 58 b 15.

ἀπεργασία (ἡ), achèvement, exécution (d'une œuvre) : οὐχ ᾗ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονὴν ἀλλὰ διὰ τὴν **ἀπεργασίαν** ἢ τὴν χροιὰν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν 48 b 18 ; ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστιν 50 b 20.

ἀπίθανος, ος, ον, non persuasif, incroyable : πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν αἱρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ **ἀπίθανον** καὶ δυνατόν 61 b 12 ; προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ **ἀπίθανα** 60 a 27. — Opp. πιθανός.

ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, simple : ἡ μὲν πεπλεγμένη [sc. τραγῳδία], ... ἡ δὲ ⟨**ἁπλῆ**, ... ἡ δὲ⟩ παθητική, ... ἡ δὲ ἠθική 55 b 35 ; τῷ δὲ τὸ μέτρον **ἁπλοῦν** ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν [sc. ἡ ἐποποιΐα καὶ ἡ τραγῳδία] 49 b 11 ; ὀνόματος δὲ εἴδη τὸ μὲν ἁπλοῦν (ἁπλοῦν δὲ λέγω ὃ μὴ ἐκ σημαινόντων σύγκειται, οἷον γῆ), τὸ δὲ διπλοῦν 57 a 31* ; ἡ μὲν Ἰλιὰς ἁπλοῦν [sc. ποίημα] καὶ παθητικόν, ἡ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον... καὶ ἠθική 59 b 14 ; ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον **ἁπλοῦν** εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν 53 a 13 ; τὰ περὶ τὸν ἁπλοῦν 54 b 2 *var.* (codd. : corr. ἀπόπλουν) ; λέγω δὲ **ἁπλῆν** μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης, ὥσπερ ὥρισται, συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβασις γίνεται · πεπλεγμένην δὲ... 52 a 14 ; δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν ἀλλὰ πεπλεγμένην 52 b 31 ; ἢ γὰρ ἁπλῆν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἠθικὴν ἢ παθητικήν [sc. τὴν ἐποποιΐαν] 59 b 9 ; εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν **ἁπλοῖ** οἱ δὲ πεπλεγμένοι 52 a 12 ; τῶν δὲ **ἁπλῶν** μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ χείρισται 51 b 33 ; ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις [καὶ ἐν τοῖς **ἁπλοῖς** πράγμασι] στοχάζονται ὧν βούλονται θαυμαστῶς 56 a 20. — Voir διπλοῦς, τριπλοῦς, πεπλεγμένος (πλέκειν).

ἁπλῶς, simplement : ὡς δὲ ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν 51 a 11.

ἀπὸ, ἀπ', ἀφ', de, par, à partir de (avec le génitif) : πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων 47 a 13 ; οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν 48 a 37 ; ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις 48 b 29 ; ἀπ' ἀρχῆς... καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον, ἡ

δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικὰ 49 a 9, 10 & 11 ; ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης... καὶ τῶν ἀπὸ τύχης 52 a 5 & 6 ; τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς 52 b 18 ; κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς 52 b 24 ; ἡ ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή 53 a 35 ; ἀπὸ τραγῳδίας... ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου 53 b 11 & 12 ; οὐκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ἀπὸ τύχης 54 a 10 & 11 ; ἀπὸ μηχανῆς 54 b 1 ; ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως 55 a 31 ; δέσιν... τὴν ἀπ' ἀρχῆς..., λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς..., ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου 55 b 26, 28 & 31 ; ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν 56 b 2 ; ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος 57 b 7, 8* ; λέγω δὲ ἀπὸ γένους... ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ γένος... ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος... 57 b 9, 11 & 13 ; « χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας » 57 b 13 (avec tmèse : voir ἀπαρύειν) ; ἀπὸ τοῦ ἡλίου 57 b 28 ; οἷον τὸ « δωμάτων ἄπο » ἀλλὰ μὴ « ἀπὸ δωμάτων » 58 b 33 & 34 ; ἀπὸ τῆς πείρας 59 b 32.

ἄπο, à partir de (en postposition) : « δωμάτων ἄπο » 58 b 33.

ἀποβαίνειν, aboutir, résulter : ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν **ἀποβαίνει** 56 a 15.

ἀπογίγνεσθαι, s'éloigner, ne pas se produire : οἷον ἢ μείζονος ἀγαθοῦ [ἕνεκεν], ἵνα γένηται, ἢ μείζονος κακοῦ, ἵνα **ἀπογένηται** 61 a 9.

ἀποδεικνύναι, montrer, démontrer : μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν 56 a 37 ; διάνοιαν δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες **ἀποδεικνύασί** τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται γνώμην 50 a 7 ; διάνοια δέ, ἐν οἷς **ἀποδεικνύουσί** τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαίνονται 50 b 12.

ἀποδέχεσθαι, accueillir, admettre : ἀποδέχεσθαι καὶ ἄτοπον 60 a 35 *var.*

ἀποδημεῖν, voyager loin de chez soi : **ἀποδημοῦντός** τινος ἔτη πολλὰ... [sc. ὁ τῆς 'Οδυσσείας λόγος] 55 b 17.

ἀποδιδόναι, rendre, remettre, attribuer : ἅπαντα γὰρ **ἀποδίδομεν** τοῖς θεοῖς ὁρᾶν 54 b 5 ; καὶ γὰρ ἐκεῖνοι **ἀποδιδόντες** τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν 54 b 10 ; τίς δὲ πρόσωπα **ἀπέδωκεν** ἢ προλόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται 49 b 4.

ἀποδοκιμαστέος, **α**, **ον**, qui doit être rejeté ou exclu : εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα **ἀποδοκιμαστέα**, εἴπερ μηδ' ὄρχησις, ἀλλ' ἡ φαύλων 62 a 8.

ἀποθνῄσκειν, mourir : καὶ **ἀποθνῄσκει** οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός 53 a 38 ; καὶ ἐν τῷ Λυγκεῖ ὁ μὲν ἀγόμενος ὡς **ἀποθανούμενος**, ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν· τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πεπραγμένων **ἀποθανεῖν**, τὸν δὲ σωθῆναι 52 a 27 & 29 ; ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς 55 a 11 ; ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάϊος **ἀπέθανεν** 60 a 30 ; οἷον τὴν Κλυταιμήστραν **ἀποθανοῦσαν** ὑπὸ τοῦ 'Ορέστου 53 b 23.

ἀποκοπή (ἡ), coupure, abrègement : εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ **ἀποκοπαὶ** καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων 58 b 2.

ἀπόκρισις (ἡ), réponse : τὰ σχήματα τῆς λέξεως... οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον 56 b 12.

ἀποκρύπτειν, cacher : **ἀποκρύπτει** γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τά τε ἤθη καὶ τὰς διανοίας 60 b 4.

ἀποκτείνειν, tuer : οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα **ἀποκτείνει** ἢ μέλλει 53 b 21 ; οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν **ἀποκτείνειν**, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν 54 a 6* ; καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν **ἀποκτείνουσαν** τοὺς παῖδας τὴν Μήδειαν 53 b 29 ; ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς **ἀποκτενῶν** 52 a 28 (voir ἀποθνή-

σκειν) ; οἷον ὡς ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει **ἀπέκτεινε** τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι ἐμπεσών 52 a 8.

ἀπολαμβάνειν, prendre, reprendre : νῦν δ' ἓν μέρος **ἀπολαβὼν** ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς 59 a 35 ; περὶ δὲ τραγῳδίας λέγωμεν, **ἀπολαβόντες** αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας 49 b 23.

ἀπόλλυσθαι, périr, être mis à mort : καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεῖ, ὅτι ἐλθὼν ὡς εὑρήσων υἱὸν αὐτὸς **ἀπόλλυται** 55 a 9.

ἀπόλογος (ὁ), récit, narration : καὶ ἡ [sc. ἀναγνώρισις] ἐν Ἀλκίνου **ἀπολόγῳ** · ἀκούων γὰρ τοῦ κιθαριστοῦ καὶ μνησθεὶς ἐδάκρυσεν 55 a 2 (cf. *Rhétorique*, 1417 a 13).

ἀπόπλους (ὁ), réembarquement, départ (par mer) & le *Départ*, titre d'une tragédie d'auteur inconnu : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 7 ; καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ μηχανῆς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ περὶ τὸν **ἀπόπλουν** 54 b 2. — Voir Nauck, p. 837 ; cf. Radt, *Tr. G. F.*, IV, *Sophocles*, p. 404.

ἀπορία (ἡ), embarras : εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη, καὶ ᾗ πλείστῃ χρῶνται δι' **ἀπορίαν**, ἡ διὰ τῶν σημείων 54 b 21.

ἀποσεμνύνειν, rendre imposant, donner de la majesté : ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων και λέξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, ὀψὲ **ἀπεσεμνύνθη** [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 20.

ἀποτυγχάνειν, ne pas réussir, manquer le but : πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ **ἀποτυγχάνουσι** πάντες 50 a 3.

ἀποφαίνεσθαι, faire paraître, rendre évident : διάνοιαν δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασί τι ἢ καὶ **ἀποφαίνονται** γνώμην 50 a 7 ; διάνοια δέ, ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαίνονται 50 b 13.

ἀποφάναι, nier, contredire : ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον **ἀποφῆσαι** τῶν οἰκείων τι 57 b 31.

ἀπρεπής, ής, ές, malséant, inconvenant : εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, **ἀπρεπὲς** ἂν φαίνοιτο 59 b 34 ; ἔστι δὲ παράδειγμα... τοῦ δὲ **ἀπρεποῦς** καὶ μὴ ἁρμόττοντος ὅ τε θρῆνος Ὀδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις 54 a 30.

ἀπρεπῶς, d'une manière incorrecte ou inconvenante : τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαι ἀπρεπῶς χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον 58 b 11 *var.* ; καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο 58 b 14.

ἆρα, est-ce que? : τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία... 49 a 7 ; τὸ γὰρ ⟨ἆρ'⟩ ἐβάδισεν 57 a 22 *var.*

ἄρα, ainsi donc, à savoir, alors : 49 a 7 *var.* (voir ἆρα) ; δεῖ ἄρα 50 b 33 ; κἂν ἄρα συμβῇ 51 b 29 ; ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός 53 a 7 ; ἀνάγκη ἄρα 53 a 12 ; οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν 55 a 6 ; εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτόν 55 b 11 ; δεῖ ἄρα κεκρᾶσθαί πως τούτοις 58 a 31.

Ἀργᾶς (ὁ), Argas (mauvais poète cité par Athénée, XIV, 638 c) : ὥσπερ Ἀργᾶς 48 a 15 *var.* (conj. de Castelvetro).

Ἄργος (τὸ), Argos (ville) : οἷον ὡς ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν **Ἄργει** ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι ἐμπεσών 52 a 8.

ἀργός, ός, όν, dépourvu d'action : τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς **ἀργοῖς** μέρεσι καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς 60 b 3.

'Αρειφράδης (ὁ), Ariphradès, poète comique : ἔτι δὲ 'Αρειφράδης τοὺς τραγῳδοὺς ἐκωμῴδει, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται, οἷον... Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα · ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει 58 b 31-59 a 4.

ἀρετή (ἡ), valeur, capacité, puissance, qualité : λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι 58 a 18 ; κακίᾳ γὰρ καὶ **ἀρετῇ** τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες 48 a 3 ; ὁ μήτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ δικαιοσύνῃ, μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν 53 a 8.

"Αρης (ὁ), Arès : λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπὶς πρὸς **"Αρην** · ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην « ἀσπίδα Διονύσου » καὶ τὴν ἀσπίδα « φιάλην **"Αρεως** » 57 b 21 & 22 ; οἷον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι « φιάλην » μὴ « "Αρεως » ἀλλ' « ἄοινον » 57 b 33. — Voir *Rhétorique*, 1407 a 12 ; 1413 a 1 & 6.

ἀρητήρ (ὁ), prêtre, homme de la prière : οἷον τὰ κέρατα « ἐρνύγας » καὶ τὸν ἱερέα « **ἀρητῆρα** » 58 a 1 : cf. Homère, *Iliade*, I, 11, 94.

ἄρθρον (τὸ), l'article (et d'autres petits « outils grammaticaux ») : τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 21 ; ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἣ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷον τὸ ἀμφί καὶ τὸ περί καὶ τὰ ἄλλα 57 a 6.

ἀριθμός (ὁ), nombre : ἀνάγκη μιμεῖσθαι τριῶν ὄντων τὸν **ἀριθμὸν** ἕν τι ἀεί · ἢ γὰρ οἷα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἷά φασιν καὶ δοκεῖ, ἢ οἷα εἶναι δεῖ 60 b 9 ; αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων **ἀριθμῶν** σκεπτέαι, εἰσὶν δὲ δώδεκα 61 b 25.

ἄριστος, η, ον, excellent : καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται **ἄριστα** [sc. ἡ 'Ιλιὰς καὶ ἡ 'Οδύσσεια] 62 b 10.

'Αριστοφάνης (ὁ), Aristophane : ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς 'Ομήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ **'Αριστοφάνει** · πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω 48 a 27.

'Αριφράδης (ὁ), Ariphradès : 58 b 31 : voir 'Αρειφράδης.

ἅρμα (τὸ), char, attelage : ἐν μὲν οὖν τοῖς ἅρμασιν 55 b 15 *var.* (= ἐν τοῖς δράμασιν).

ἁρμονία (ἡ), accord, harmonie : ἅπασαι μὲν [sc. αἱ τέχναι] ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ **ἁρμονίᾳ**, τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις · οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστική, κἂν εἴ τινες ἕτεραι τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον ἡ τῶν συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ μιμοῦνται χωρὶς **ἁρμονίας** ἡ τῶν ὀρχηστῶν 47 a 22, 23 & 26 ; κατὰ φύσιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ 48 b 20 ; ἑξάμετρα δὲ ὀλιγάκις [sc. λέγομεν] καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας 49 a 28 ; ἁρμονίᾳ 47 a 22 & 23 (*supra*) ; λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ **ἁρμονίαν** καὶ μέλος 49 b 29.

ἁρμόττειν, ajuster, s'adapter, être en harmonie : σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος... ἣν μὴ **ἁρμόττει** ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι 57 a 3 ; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις, αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἡρωϊκοῖς, αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἰαμβείοις 59 a 9 ; ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο 59 a 12 ; ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο **ἁρμόττοι** 56 a 31 ; ἐν οἷς κατὰ τὸ **ἁρμόττον** καὶ τὸ ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον 48 b 31 ; δεύτερον δὲ τὸ ἁρμόττοντα · ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ ἁρμόττον γυναικὶ τὸ ἀνδρείαν ἢ δεινὴν εἶναι. Τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον · τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι ὥσπερ εἴρηται 54 a 22, 23 & 24 ; τὸ δὲ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει, ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρείσθω 58 b 15 ;

αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἁρμόττον αὐτῇ αἱρεῖσθαι 60 a 4; ἔστι δὲ παράδειγμα... τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ **ἁρμόττοντος** ὅ τε θρῆνος 'Οδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις 54 a 30; **ἁρμόττοντα** 54 a 22 (*supra*); τρίτον δὲ ἡ διάνοια · τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ **ἁρμόττοντα** 50 b 5; τὸ δὲ μέτρον τὸ ἡρωϊκὸν ἀπὸ τῆς πείρας **ἥρμοκεν** 59 b 32.

ἄρρην, ην, εν, masculin : αὐτῶν δὲ τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν **ἄρρενα**, τὰ δὲ θήλεα, τὰ δὲ μεταξύ, ἄρρενα μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ καὶ Σ, ... ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθη εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα 58 a 9, 10 & 14.

ἀρτικροτεῖσθαι, trouver l'accord des deux côtés : δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ ἀρτικροτεῖσθαι 56 a 10 *var.*

ἀρύειν, puiser, épuiser : οἷον « χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν **ἀρύσας** » καὶ « ταμὼν ἀτειρέϊ χαλκῷ » · ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν **ἀρύσαι** ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν ἀρύσαι εἴρηκεν · ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τι ἐστίν 57 b 14 & 15* : citation attribuée à Empédocle, *fr.* B 138, D-K, I, p. 368, 3. — Voir ἀπαρύειν.

ἀρχαῖος, α, ον, ancien : οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται, ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει 58 b 7; οἱ μὲν γὰρ **ἀρχαῖοι** πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς 50 b 7; εἰ τῶν μὲν **ἀρχαίων** ἐλάττους αἱ συστάσεις εἶεν 59 b 20.

ἄρχειν, commencer, être le premier, commander : καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ **ἄρχων** ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθελονταὶ ἦσαν 49 b 2; τῶν δὲ 'Αθήνησιν Κράτης πρῶτος **ἦρξεν** ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 7; διὸ ἐμβόλιμα ᾄδουσιν, πρώτου **ἄρξαντος** 'Αγάθωνος τοῦ τοιούτου 56 a 29; δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν **ἄρχεσθαι** μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν 50 b 34; **ἀρξάμενοι** κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων 47 a 12; ἀπὸ δὲ 'Ομήρου **ἀρξαμένοις** ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα 48 b 29.

ἀρχή (ἡ), commencement, principe; autorité, puissance : ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη 50 a 38; ἀρχὴ δ' ἐστὶν ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἐστί, μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι 50 b 28; ἐξ **ἀρχῆς** οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες... 48 b 22; γενομένης δ' οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς [sc. τῆς τραγῳδίας] 49 a 9; ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν 49 b 1; τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθεν, τῶν δὲ 'Αθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν... καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 6; λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τούτου τοῦ μέρους ὃ ἔσχατόν ἐστιν... λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι τέλους 55 b 26 & 29; ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους [sc. μύθους] 60 a 33; ἣν [sc. φωνὴν ἄσημον] μὴ ἁρμόττει ἐν **ἀρχῇ** λόγου τιθέναι 57 a 3; ὅλον δ' ἐστὶ τὸ ἔχον **ἀρχὴν** καὶ μέσον καὶ τελευτήν 50 b 27; ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἣ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ 57 a 6; περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος 59 a 20; τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 32; δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος 59 b 19; ὡς εἴπομεν κατ' **ἀρχάς** 48 a 25. — Opp. τέλος.

ἀρχιτεκτονική (s. ent. τέχνη) (ἡ), maîtrise dans un art : ἅ ἐστιν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος **ἀρχιτεκτονικήν** 56 b 11.

ἄρχων (ὁ), archonte : καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκε, ἀλλ' ἐθελονταὶ ἦσαν 49 b 2. — Voir ἄρχειν.

ἄσημος, ος, ον, sans signification, dépourvu de sens : συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος 56 b 35; σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος 56 b 38; ἣ φωνὴ ἄση-

μος, ἢ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν μιᾶς, σημαντικῶν δέ 57 a 4; ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος... ἢ φωνὴ ἄσημος ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν 57 a 6 & 8; τούτου δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος καὶ **ἀσήμου**, πλὴν οὐκ ἐν τῷ ὀνόματι ὡς σημαίνοντος καὶ ἀσήμου, τὸ δὲ ἐκ σημαινόντων σύγκειται 57 a 33 & 34.

ἀσθένεια (ἡ), faiblesse, pauvreté d'esprit : δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων **ἀσθένειαν** · ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς 53 a 34.

ἀσθενικός, ή, όν, faible, maladif : « νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἀεικής, » εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθείς · « νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής » 58 b 27 (cf. Homère, *Odyssée*, IX, 515).

ἀσπίς (ἡ), bouclier : λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην · ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην « **ἀσπίδα** Διονύσου » καὶ τὴν ἀσπίδα « φιάλην Ἄρεως » 57 b 21* & 22; οἷον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι « φιάλην » μὴ « Ἄρεως » ἀλλ' « ἄοινον » 57 b 32. — Voir *Rhétorique*, 1407 a 8; 1413 a 1 & 6.

ἀστήρ (ὁ), étoile : τούτων δὲ [sc. τῶν σημείων] τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον... **ἀστέρας** οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ Καρκίνος 54 b 22. Voir Nauck, p. 797 & Snell, *Tr. G. F.*, I, p. 210-211.

ἄστυ (τὸ), ville, cité : εἰς δὲ τὸ Υ πέντε · τὸ πῶυ, τὸ νᾶπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ 58 a 17 *var.*; ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ **ἄστεως** [sc. κωμῳδούς] 48 a 38.

Ἀστυδάμας (ὁ), Astydamas : ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμέων ὁ **Ἀστυδάμαντος** 53 b 33. — Voir Nauck, p. 777-778 & Snell, *Tr. G. F.*, I, p. 200.

ἀσύμμετρος, ος, ον, disproportionné : καὶ τὸν Δόλωνα « ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός », οὐ τὸ σῶμα **ἀσύμμετρον**, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν 61 a 13 : cf. Homère, *Iliade*, X, 316.

ἀτειρής, ής, ές, dur, solide : ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος, οἷον... « ταμὼν **ἀτειρέϊ** χαλκῷ » 57 b 14 (Empédocle, *fr.* B 143, D-K, I, p. 369, 14).

ἀτελής, ής, ές, imparfait, qui n'aboutit pas : τῶν δὲ **ἀτελῶν** μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ χείρισται 51 b 33 *var.*

ἅτερος (crase pour ὁ ἕτερος), l'autre : 52 b 4 : voir ἕτερος.

ἄτεχνος, ος, ον, sans art, hors des règles de l'art : δεύτεραι δὲ αἱ [sc. ἀναγνωρίσεις] πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, διὸ **ἄτεχνοι** 54 b 31; τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τοῦτο παρασκευάζειν **ἀτεχνότερον** καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν 53 b 8; εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν [sc. ἀναγνωρίσεις] πίστεως ἕνεκα **ἀτεχνότεραι**, καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι 54 b 28; εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ **ἀτεχνοτάτη**, καὶ ᾗ πλείστῃ χρῶνται δι' ἀπορίαν, ἡ διὰ τῶν σημείων 54 b 20; ἡ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μέν, **ἀτεχνότατον** δὲ καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς 50 b 18.

ἀτιμάζειν, traiter avec mépris : ὡς κωμῳδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ **ἀτιμαζομένους** ἐκ τοῦ ἄστεως 48 a 38.

ἄτιμος, ος, ον, méprisé, vil : οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν 48 b 12.

ἄτοπος, ος, ον, étrange, absurde (« qui n'est pas à sa place ») : ἂν δὲ θῇ, καὶ φαίνηται εὐλογωτέρως, ἐνδέχεσθαι καὶ **ἄτοπον** 60 a 35; νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον 60 b 2; ἄτοπον οὖν τὸ μὴ ἐντυχεῖν τὸ Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα ἐλθόντα 61 b 5; ἔτι δὲ **ἀτοπώτερον** εἰ μιγνύοι τις αὐτά [sc. τὰ μέτρα], ὥσπερ Χαιρήμων 60 a 1.

ἀτράγῳδος, ος, ον, non tragique, non conforme à l'esprit de la tragédie : οὔτε τοὺς μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν [sc. μεταβάλλειν] · **ἀτραγῳδότατον** γὰρ τοῦτ' ἐστὶ πάντων · οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ · οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερόν ἐστιν 52 b 37.

ἄττα, certaines choses : τῷ ποίῳ τὰ ποῖ' ἄττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν 51 b 8.

ἀτυχεῖν, être malheureux : ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται 52 b 2.

ἀτυχία (ἡ), infortune, malheur : οὔτε τοὺς μοχθηροὺς ἐξ **ἀτυχίας** εἰς εὐτυχίαν [sc. μεταβάλλειν] 52 b 37 ; ἐξ οὗ μεταβαίνειν εἰς εὐτυχίαν ⟨συμβαίνει⟩ ἢ εἰς **ἀτυχίαν** 55 b 28. — Voir δυστυχία. Opp. εὐτυχία, εὐδαιμονία.

αὖ, d'un autre côté : οὐδ' αὖ τὸν σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν 53 a 1.

αὐλεῖν, jouer de la flûte, accompagner à la flûte : καὶ ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν **αὐλῶσιν** 61 b 32. — Voir αὐλητής.

αὔλησις (ἡ), jeu de la flûte, musique (instrumentale) de la flûte : καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ **αὐλήσει** καὶ κιθαρίσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιότητας 48 a 9.

αὐλητής (ὁ), joueur de flûte, flûtiste : πολλὴν κίνησιν κινοῦνται, οἷον οἱ φαῦλοι **αὐληταὶ** κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι, καὶ ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν 61 b 31.

αὐλητική (s. ent. τέχνη) (ἡ), art de jouer de la flûte : οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ 47 a 24 ; ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς **αὐλητικῆς** ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον 47 a 15.

Αὐλίς (ἡ), Aulis (ville) : τοῦ δὲ ἀνωμάλου [sc. παράδειγμα] ἡ ἐν **Αὐλίδι** Ἰφιγένεια 54 a 32.

αὐλός (ὁ), flûte : ἅμα δέ φησιν · « ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν, **αὐλῶν** συρίγγων θ' ὅμαδον » 61 a 18 (Homère, *Iliade*, X, 11 & 13).

αὔξειν, accroître, développer : ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ... ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὑφ' ὧν οἰκείων ὄντων **αὔξεται** ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος 59 b 28 ; γενομένης δ' οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς, ... κατὰ μικρὸν **ηὐξήθη** [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 13.

αὐτόματος, η, ον, qui se meut ou se produit de son propre mouvement ou par hasard : τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ **αὐτομάτου** καὶ τῆς τύχης 52 a 5. — Opp. ἐπίτηδες, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

αὐτόμολος, ος, ον, qui vient de soi-même : ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες πρὸς αὐτὰ καὶ τὰ **αὐτόμολα** 48 b 22 *var.*

αὐτός, ή, ό, moi-même, toi-même, lui-même, etc. :
- **αὐτὸς** 54 b 33 ; 55 a 9 ; 55 b 21, 22* ; 57 b 34 ; 60 b 34 ; 61 b 18, 30 ;
- **αὐτὴ** 49 a 10, 24 ; 49 b 19 ; 60 a 4 ;
- **αὐτὸ** (nom. & acc.) 49 a 8 (αὐτό τε καθ' αὑτὸ) ; 50 b 28, 30, 32 ; 53 a 24 ; 53 b 18 ; 57 a 13 (αὐτό τε καθ' αὑτὸ) ; 60 b 26 ; 61 a 5 ;
- **αὐτοῦ** 53 a 25 ; 54 a 37 ;
- **αὐτῆς** 47 a 8* (περὶ Ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς) ; 49 a 14 ; 49 b 3* (σχήματά τινα αὐτῆς ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταί), 23 ; 52 a 18 ; 53 b 2 ; 60 b 15, 18 ;
- **αὐτοῦ** 48 b 15 ; 58 a 3 ;

αὐτῷ 47 a 26 (αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ) ; 51 a 25 ; 55 a 8 ; (cf. 61 a 23 : οἱ) ; 61 b 5 ;
αὐτῇ 53 b 32 ; 58 b 9 ; 60 a 4 ; 62 a 13 ;
αὐτὸν 53 b 25 ; 55 b 1, 11 ; (cf. 58 b 34 : νιν) ; 60 a 6, 7 ; 61 b 4 ;
αὐτὴν 49 b 34 ; 51 a 9 ; 60 b 23 ;
αὐτοὶ 48 a 35 ; 48 b 1 ; 60 a 8 ; 61 b 2 ;
αὐτὰ (nom. & acc.) 48 a 29 ; 48 b 10, 22 ; 60 a 2 ; 60 b 1 ;
αὐτῶν (masc.) [50 a 13] ; 55 b 31 ; 61 b 3, 33 ;
αὐτῶν (fém.) 62 b 15 ;
αὐτῶν (neut.) 51 b 32 ; 54 b 17 ; 55 a 18 ; 58 a 9 ; 59 a 35 ;
αὐτοῖς 48 a 32 ;
αὐταῖς 55 a 12 ;
αὐτοῖς 55 a 25 ;
αὐτοὺς 51 b 36 ; 62 a 1 ;
αὐτὰς 54 b 17 *var.* (κατ' αὐτάς) ; 62 b 13.

αὐτός (ὁ), αὐτή (ἡ), αὐτό (τὸ), le même, la même, la même chose :
ὁ αὐτὸς 48 a 26 ;
ἡ αὐτὴ 56 a 9 ; 60 b 13 ;
τὸ αὐτὸ (nom. & acc.) 57 b 5 ; 58 b 15, 19 ; 59 a 27 ; 61 b 17* ;
τῆς αὐτῆς 47 a 12 ; 55 a 31 ;
τῇ αὐτῇ 48 a 16 (ἐν δὲ τῇ αὐτῇ διαφορᾷ) ;
τὸν αὐτὸν 47 a 18 (τὸν αὐτὸν τρόπον) ; 48 a 22 ;
τὴν αὐτὴν 50 b 16 ; 56 a 8 ;
τὰ αὐτὰ (nom. & acc.) 48 a 20 ; 49 b 16 (ταὐτά) ; 58 a 15 (*id.*) ; 59 b 8 (*id.*) & 10 (*id.*) ;
τῶν αὐτῶν (fém.) 56 b 3 (ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν) ;
τοῖς αὐτοῖς (neut.) 48 a 20 (ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτά) ; 57 b 5 (δυνατὸν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ) ;
τοὺς αὐτοὺς 59 a 25 (κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους).

αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ : voir ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

αὐτοσχεδίασμα (τὸ), improvisation poétique : ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν **αὐτοσχεδιασμάτων** 48 b 23.

αὐτοσχεδιαστικός, ή, όν, improvisé : γενομένης δ' οὖν ἀπ' ἀρχῆς **αὐτοσχεδιαστικῆς** [sc. τῆς τραγῳδίας...] κατὰ μικρὸν ηὐξήθη 49 a 9.

ἀφαιρεῖν, enlever, retrancher, raccourcir, écourter : ἄμφω γὰρ **ἀφελεῖν** τι ἐστίν [sc. ταμεῖν & ἀρύσαι] 57 b 16 ; ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ **ἀφαιρουμένου** διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 34 ; ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ... ἐπεκτεταμένον ἢ **ἀφῃρημένον** ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 2 *var.* ; ἐπεκτεταμένον δ' ἐστὶν ἢ ἀφῃρημένον τὸ μὲν..., τὸ δ' ἐὰν ἀφῃρημένον τι ᾖ αὐτοῦ, ἐπεκτεταμένον μὲν οἷον..., ἀφῃρημένον δὲ οἷον τὸ « κρῖ » καὶ τὸ « δῶ » 58 a 1, 3, 5. — Voir ὑφαιρεῖν.

ἀφανίζειν, faire disparaître, dissimuler : νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς **ἀφανίζει** ἡδύνων τὸ ἄτοπον 60 b 2 ; τυθείσης τινὸς κόρης καὶ **ἀφανισθείσης** ἀδήλως τοῖς θύσασιν 55 b 3.

ἀφελεῖν, enlever 57 b 16 : voir ἀφαιρεῖν.

ἀφιέναι, lancer : οἷον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι « σπείρειν » 57 b 27 ; καὶ τὸ σπείρειν πρὸς ⟨τὸν **ἀφιέντα**⟩ τὸν καρπόν 57 b 29 *var.*

ἀφίεσθαι, renoncer à, abandonner : Κράτης πρῶτος ἦρξεν **ἀφέμενος** τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 8.

ἀφικνεῖσθαι, arriver : αὐτὸς δὲ **ἀφικνεῖται** χειμασθείς 55 b 21.

ἄφωνος, ος, ον, sans voix, muet : ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων 60 a 32 ; ταύτης δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ **ἄφωνον** 56 b 25 ; ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ 56 b 28 ; εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ 58 a 15 ; συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ **ἀφώνου** καὶ φωνὴν ἔχοντος 56 b 35. — Voir φωνή, φωνήεις.

Ἀχιλλεύς (ὁ), Achille : καὶ τὸ « **Ἀχιλλέως** πέρι » ἀλλὰ μὴ « περὶ Ἀχιλλέως » 59 a 1* (*fr. trag. adespot.* 86, Nauck, p. 856) ; τοιούτους ὄντας [sc. καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους κ. τ. α.] ἐπιεικεῖς ποιεῖν, οἷον τὸν **Ἀχιλλέα** Ἀγάθων καὶ Ὅμηρος 54 b 14.

ἄψυχος, ος, ον, sans vie, inanimé : εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις · καὶ γὰρ πρὸς **ἄψυχα** καὶ τὰ τυχόντα ἔστιν ὡς ὅπερ εἴρηται συμβαίνει 52 a 34.

* * *

βαδίζειν, marcher, aller : τὸ δὲ « **βαδίζει** » ἢ « βεβάδικε » προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον, τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα 57 a 17* ; οἷον ἐν τῷ « βαδίζει Κλέων » ὁ Κλέων 57 a 27 ; ἡ δὲ [sc. πτῶσις] κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν · τὸ γὰρ « ἐβάδισεν » ἢ « **βάδιζε** » πτῶσις ῥήματος κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστίν 57 a 22* ; « Ἐπιχάρην εἶδον Μαραθῶνάδε **βαδίζοντα** » 58 b 10 ; **ἐβάδισεν** 57 a 22 (*supra*) ; **βεβάδικε** 57 a 17 (*supra*).

βαρβαρισμός (ὁ), langage inintelligible, charabia : ἀλλ' ἄν τις ἅπαντα τοιαῦτα ποιήσῃ, ἢ αἴνιγμα ἔσται ἢ βαρβαρισμός. Ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα, ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός 58 a 24 & 26 ; ἐκ δὲ τῶν γλωττῶν ὁ βαρβαρισμός 58 a 31.

βαρύτης (ἡ), accent grave (absence d'accent aigu) : ἔτι δὲ [sc. διαφέρει] ὀξύτητι καὶ **βαρύτητι** καὶ τῷ μέσῳ 56 b 33.

βέλτιστος, η, ον, excellent, le meilleur : πασῶν δὲ **βελτίστη** ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων 55 a 18.

βελτίων, ων, ον, meilleur, préférable : πότερον δὲ **βελτίων** ἡ ἐποποιϊκὴ μίμησις ἢ ἡ τραγική, διαπορήσειεν ἄν τις. Εἰ γὰρ ἡ ἧττον φορτικὴ βελτίων, τοιαύτη δ' ἡ πρὸς βελτίους θεατάς ἐστιν ἀεί 61 b 26, 27 & 28 ; **βέλτιον** δὲ τὸ ἀγνοοῦντα μὲν πρᾶξαι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι 54 a 2 ; ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον 54 b 26 ; ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον λέγειν οὔτ' ἀληθῆ 60 b 36 ; τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μέν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν 61 a 2 ; ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν ποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν 61 b 10 ; ⟨καὶ ἴσως ἀδύνατον⟩ τοιούτους εἶναι οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλτιον · τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν 61 b 13 ; μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν μεγάλην, ἢ οἵου εἴρηται, ἢ **βελτίονος** μᾶλλον ἢ χείρονος 53 a 16 ; αἱ δὲ ἐκ περιπετείας [sc. ἀναγνωρίσεις], ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νίπτροις, **βελτίους** 54 b 30 ; ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία **βελτιόνων** ἢ ἡμεῖς 54 b 9 ; δευτέρα δ' ἡ [sc. τραγῳδία]... διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσσεια, καὶ τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς **βελτίοσι** καὶ χείροσιν 53 a 33 ; ἤτοι **βελτίονας** ἢ καθ' ἡμᾶς ⟨μιμοῦνται⟩ ἢ χείρονας ἢ καὶ τοιούτους, ὥσπερ οἱ γραφεῖς 48 a 4 ; οἷον Ὅμηρος μὲν **βελτίους**, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ... καὶ Νικοχάρης... χείρους 48 a 11 ; ἡ μὲν γὰρ [sc. κωμῳδία] χείρους, ἡ δὲ [sc. τραγῳδία] βελτίους μιμεῖσθαι βούλεται τῶν νῦν 48 a 18 ; 61 b 28 (*supra*). — Voir ἀγαθός, ἀμείνων, ἄριστος.

βίος (ὁ), vie : ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ ἀνθρώπων ἀλλὰ πράξεως καὶ **βίου** καὶ εὐδαιμονίας καὶ κακοδαιμονίας 50 a 17 ; ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν « γῆρας ἡμέρας » καὶ τὸ γῆρας « ἑσπέραν βίου » ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ἢ « δυσμὰς βίου » 57 b 24 & 25 ; ἢ ὃ γῆρας πρὸς **βίον**, καὶ ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν 57 b 23.

βλαβερός, ά, όν, nuisible : ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ ὡς ἄλογα ἢ ὡς **βλαβερὰ** ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν ὀρθότητα τὴν κατὰ τέχνην 61 b 23.

βλέπειν, regarder, examiner : **βλέποντα** εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον 61 a 6.

βοᾶν, crier : καὶ τὸ « ἠϊόνες **βοόωσιν** » · « ἠϊόνες κράζουσιν » 58 b 31 (Homère, *Iliade*, XVII, 265).

βούλεσθαι, vouloir : οἷον ἐν... τῇ Ἰφιγενείᾳ · εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι [sc. τὴν Ἰφιγένειαν] ἐπιθεῖναι γράμματα 55 a 20 ; ἡ μὲν γὰρ [sc. κωμῳδία] χείρους, ἡ δὲ [sc. τραγῳδία] βελτίους μιμεῖσθαι **βούλεται** τῶν νῦν 48 a 18 ; ἐκεῖνος δὲ [sc. Ὀρέστης] αὐτὸς λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητής 54 b 33 ; εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται 58 b 8 ; ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις [καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασι] στοχάζονται ὧν **βούλονται** θαυμαστῶς 56 a 20.

βραχέως, brièvement : ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύουρον φαίνεσθαι 62 b 6.

βραχύς, εῖα, ύ, court : ἀλλ' ἐπὶ **βραχὺ** κοινωνοῦσιν αὐτοῦ 48 b 14 ; εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ 58 a 16.

βραχύτης (ἡ), quantité brève d'une syllabe, ou qualité d'une syllabe brève : ταῦτα δὲ [sc. τὰ στοιχεῖα] διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύτητι καὶ ψιλότητι καὶ μήκει καὶ **βραχύτητι**, ἔτι δὲ ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ 56 b 32.

* * *

Γ, la lettre *gamma* : ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ 56 b 30 ; συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνὴν ἔχοντος · καὶ γὰρ τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλαβή, καὶ μετὰ τοῦ Α, οἷον τὸ ΓΡΑ 56 b 36-37.

γαμεῖν, épouser, se marier : παρ' αὐτῶν γὰρ **γῆμαι** λέγουσι τὸν Ὀδυσσέα, καὶ εἶναι Ἰκάδιον ἀλλ' οὐκ Ἰκάριον 61 b 7.

Γανυμήδης (ὁ), Ganymède : ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης « Διῒ οἰνοχεύειν », οὐ πινόντων οἶνον 61 a 28.

γὰρ (γάρ devant virgule), car, en effet :

1° **καὶ γὰρ** (en tête de proposition) : 47 a 27 ; 47 b 16 ; 48 a 9, 20 ; 49 b 1 ; 50 a 13 ; 51 b 25 ; 52 a 13, 34 ; 54 a 20 ; 54 b 10, 16 ; 55 a 12 ; 56 b 23, 36 ; 58 b 13 ; 59 b 11, 13 ; 62 a 14 ;

2° **μὲν γὰρ** : 48 a 6, 17, 36 ; 48 b 25 ; 49 a 22 ; 49 b 18 ; 50 a 10, 27 ; 50 b 7 ; 51 b 6 ; 53 a 2, 4, 17 ; 53 b 27 ; 54 b 32 ; 55 a 14 ; 56 a 13 ; 57 a 16 ; 58 a 32 ; 58 b 3, 22 ; 60 b 16, 17 ;

3° **autres emplois** : 47 a 18 ; 47 b 10 ; 48 a 2, 3, 15, 27*, 33 ; 48 b 5, 10, 15, 21, 35, 38 ; 49 a 24, 26, 30, 33 ; 49 b ⟨12⟩, 33, 38 ; 50 a 4, 16, 25, 39 ; 50 b 1, 19, 26, 38, 39, 40 ; 51 a 7, 17, 21, 25, 34, 38 ; 51 b 2, 12, 18, 22, 30, 37 ; 52 a 4, 9, 21, 38 ; 52 b 33, 35, 37, 38* ; 53 a 26, 27, 34, 36 ; 53 b 3, 10, 36, 38, 39 ; 54 a 3, 9, 10, 22, 24, 26, 32 ; 54 b 5, 28, 35 ; 55 a 1, 3, 7, 10, 20, 21, 24, 28, 31, 34 ; 55 b 16, 33 ; 56 a 5, 21, 24, 35 ; 56 b 7, 13, 15, 17 ; 57 a 12, 22,

24, 28; 57 b 6, 10, 12, 15, 16, 18, 34; 58 a 14, 26; 59 a 2, 6, 7, 25, 33; 59 b 9, 16*, 19, 30, 32, 34, 36; 60 a 7*, 18, 20, 24, 34; 60 b 4, 8, 10, 13, 25, 29, 31, 36; 61 a 3, 11, 14, 19, 20, 21, 26; 61 b 4, 7, 11, 13, 15, 22, 27, 29, 34; 62 a 12; 62 b 1, 4, 12.

γε, γ', du moins, assurément : 47 b 13 (πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε); 53 a 30 (ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν); 54 a 20 (καίτοι γε); 55 a 15 (εἴγε); 58 b 10 (Euclide l'Ancien); 61 a 31 (εἴη δ' ἂν τοῦτό γε κατὰ μεταφοράν); 62 a 13 (τοῦτό γε οὐκ ἀναγκαῖον).

γελοῖος, α, ον, risible, ridicule : οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ **γελοῖον** δραματοποιήσας 48 b 37; ἀλλὰ τοῦ αἰσχροῦ ἐστι τὸ γελοῖον μόριον. Τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης 49 a 33* & 35; καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν, ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν 51 b 25; τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαί πως χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον 58 b 12; ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνῄρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον 60 a 33; ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λέξεως **γελοίας**, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 20; καὶ γὰρ μεταφοραῖς... χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ **γελοῖα** τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο 58 b 14; ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη 60 a 15.

γεννᾶν, engendrer, produire : ἐοίκασι δὲ **γεννῆσαι** μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὗται φυσικαί 48 b 4; ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες **ἐγέννησαν** τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων 48 b 23.

γένος (τὸ), genre, famille, espèce (γένος, nom. & acc.) : μεταφορὰ δ' ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. Λέγω δὲ ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον... Ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ γένος 57 b 7, 8, 9 & 11; τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ · δένδρον, γένος 58 a 17 *var.*; **γένους** 57 b 7 & 9 (*supra*); ἢ γὰρ τῷ **γένει** ἑτέροις μιμεῖσθαι 47 a 17 *var.*; εἴτε μιγνῦσα μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων 47 b 8; πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ γένει 51 a 17 *var.*; ἔστι δὲ ἐν ἑκάστῳ γένει 54 a 20; οὐ περὶ πολλὰ **γένη** αἱ τραγῳδίαι εἰσίν 54 a 10; οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων **γενῶν** ἐπιφανεῖς ἄνδρες 53 a 11.

γεράμενος, η, ον (?), honoré : 58 b 10 *var.* : cf. γεραίρω (?); edd. γ' ἐράμενος.

γεύεσθαι, goûter : « οὐκ ἂν **γευσάμενος** τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον » 58 b 10 *var.* (Euclide l'Ancien); edd. γ' ἐράμενος.

γῆ (ἡ), terre : ἁπλοῦν δὲ λέγω ὃ μὴ ἐκ σημαινόντων συγκεῖται, οἷον γῆ 57 a 32; ὥσπερ **γᾶς** 48 a 15 *var.*

Γηγενεῖς (οἱ), les Fils de la Terre : « λόγχην ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς » 54 b 22 (*fragm. trag. adespot.* : Nauck, *fr.* 84, p. 855).

γῆρας (τὸ), vieillesse : ἢ ὃ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν · ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν « γῆρας ἡμέρας » καὶ τὸ γῆρας « ἑσπέραν βίου » 57 b 22 & 24*.

γίγνεσθαι, γίνεσθαι, devenir, venir à l'être, avoir lieu, être : μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι 50 b 29; ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ μύθου, ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι ταῦτα · διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνεσθαι τάδε διὰ τάδε ἢ μετὰ τάδε 52 a 18, 20 & 21; ἔστι μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι 53 b 2; ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν 53 b 27; καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι

ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός 54 a 36 ; εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός 56 a 24 ; καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι 56 b 7 ; φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δέ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνθετὴ γίνεσθαι φωνή 56 b 23 ; εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι 60 a 22 ; εἰκὸς γὰρ καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι 61 b 15 ; οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία **γίνεται** 51 a 1 ; ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίνεται πρᾶξις 51 a 19 ; ταῦτα δὲ γίνεται καὶ μάλιστα καὶ μᾶλλον ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν 52 a 3 & 4 ; ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβασις γίνεται 52 a 16 ; « μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ » 58 a 5 ; οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θάτερον, ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος 59 a 28 & 29 ; ἐκ γὰρ ὁποιασοῦν μιμήσεως πλείους τραγῳδίαι **γίνονται** 62 b 5 ; ὅταν τουδὶ ὄντος τοδὶ ᾖ ἢ γινομένου **γίνηται** 60 a 21* ; ὥσπερ παρ' αὐτοῖς **γιγνόμενος** τοῖς πραττομένοις 55 a 25 ; συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου **γινομένη** 50 b 40 ; ἢ ἕτερόν τι **γιγνόμενον** 48 a 21 ; τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας 49 b 23 ; σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιγνόμενον 53 a 17 ; μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν 56 b 30 ; παρὰ τὸ εἰωθὸς γιγνόμενον 58 b 4 ; λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς **γινομένης**, ὥσπερ ὥρισται, συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβασις γίνεται 52 a 15 & 16 ; τῆς ἐκπλήξεως γιγνομένης δι' εἰκότων 55 a 19 ; ὅταν τουδὶ ὄντος τοδὶ ᾖ ἢ **γινομένου** γίνηται 60 a 21* ; τὰ πράγματα **γινόμενα** 53 b 5 ; κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς **γιγνομένων** 51 a 13 ; προαγόντων ὅσον **ἐγίγνετο** φανερὸν αὐτῆς 49 a 13 ; καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ αὐλήσει καὶ κιθαρίσει ἔστι **γενέσθαι** ταύτας τὰς ἀνομοιότητας 48 a 10 ; ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι 51 a 27 & 28 ; κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστιν · τῶν γὰρ γενομένων ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι, καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητής ἐστιν 51 b 30*, 31 & 32 ; ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι 52 a 10 ; ἄλλο δὲ τούτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι 60 a 24 ; τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον **ἐγένετο** 49 a 21 ; οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα 51 b 18 ; κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἥ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη 59 a 25 ; καὶ **ἐγένοντο** τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἡρωϊκῶν οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί 48 b 33 ; οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγῳδοδιδάσκαλοι 49 a 4 ; αἱ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας μεταβάσεις, καὶ δι' ὧν ἐγένοντο, οὐ λελήθασιν 49 a 37 ; **γένηται** 52 a 4 (*supra*) ; ὅταν ἅμα περιπέτεια γένηται 52 a 33 ; οἷον ἢ μείζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται 61 a 8 ; ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν **γένοιτο** τραγῳδία, ἄνευ δὲ ἠθῶν γένοιτ' ἄν 50 a 24* ; οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον 50 b 39 ; οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο 51 a 36 & 37 ; ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο 51 b 4 & 5 ; δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσειεν 60 b 1 ; ὧδ' ἂν θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν 60 b 7 ; ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας **γενομένης** 48 a 32 ; γενομένης δ' οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς 49 a 9 ; λέξεως δὲ γενομένης 49 a 23 ; **γενομένου** 51 a 27 (*supra*) ; φίλοι **γενόμενοι** ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται 53 a 38 ; οὐ τὸ τὰ **γενόμενα** λέγειν 51 a 36 (*supra*) ; 51 b 4 (*supra*) ; τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὔπω πιστεύομεν εἶναι δυνατά, τὰ δὲ γενόμενα φανερὸν ὅτι δυνατά 51 b 17* ; κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστιν 51 b 30 (*supra*) ; ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας τῶν **γενομένων** ὀνομάτων ἀντέχονται 51 b 15 & 30 (*supra*) ; ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται **γεγονέναι** 52 a 7 ; ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον **γέγονεν** 51 b 12 ; ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν 54 b 4 ; **γεγονότων** γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν 56 a 5. — Voir ἐγγίνεσθαι, εἶναι.

γιγνώσκειν, **γινώσκειν**, connaître, savoir : τούτων δὲ τὸ μὲν **γινώσκοντα**

μελλῆσαί καὶ μὴ πρᾶξαι χείριστον 53 b 38; ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, εἰδότας καὶ **γινώσκοντας** 53 b 28; [καὶ εἴγε τὸ τόξον ἔφη **γνώσεσθαι** ὃ οὐχ ἑωράκοι 55 a 16]. — Voir εἰδέναι.

Γλαύκων (ὁ), Glaucon (Glaucos de Rhégion?) : ὡδὶ δὲ μάλιστ' ἄν τις ὑπολάβοι, κατὰ τὴν καταντικρὺ ἢ ὡς Γλαύκων λέγει, ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσί τι, καὶ αὐτοὶ καταψηφισάμενοι συλλογίζονται, καὶ ὡς εἰρηκότος ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν ὑπεναντίον ᾖ τῇ αὐτῶν οἰήσει 61 b 1.

γλῶττα (ἡ), mot remarquable, terme dialectal, emprunt (de vocabulaire) : ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ... 57 b 1; τὸ γὰρ σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα 57 b 6; τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινὸν ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος 58 a 32; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἐν ᾗ καὶ γλῶττα καὶ μεταφορὰ καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστιν 60 b 11; καὶ ἐπὶ τῆς **γλώττης** δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα 58 b 17; τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν, οἷον **γλώττῃ** « οὐρῆας μὲν πρῶτον » · ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμιόνους λέγει ἀλλὰ τοὺς φύλακας 61 a 10; λέγω δὲ κύριον μὲν ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, **γλῶτταν** δὲ ᾧ ἕτεροι, ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ · τὸ γὰρ σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα 57 b 4* & 6; ξενικὸν δὲ λέγω γλῶτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 22; ἀντὶ κυρίου καὶ εἰωθότος γλῶτταν 58 b 21; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις, αἱ δὲ **γλῶτται** τοῖς ἡρωϊκοῖς, αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἰαμβείοις 59 a 9; ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα, ἐὰν δὲ ἐκ **γλωττῶν**, βαρβαρισμός 58 a 26; ἐκ δὲ τῶν γλωττῶν ὁ βαρβαρισμός 58 a 31; καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ **γλώτταις** καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο 58 b 13; πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις 59 a 5; λέξει ἢ ⟨κυρίοις ὀνόμασιν ἢ⟩ καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς 60 b 11 *var.*; τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν, διὸ καὶ **γλώττας** καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα 59 b 35. — Voir κύριος.

γνώμη (ἡ), sentiment, pensée : λέγω... διάνοιαν δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασί τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται **γνώμην** 50 a 7.

γνώριμος, ος, ον, connaissable, connu, notable : ἐπεὶ καὶ τὰ **γνώριμα** ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν 51 b 25 & 26; ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν **γνωρίμων** ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα 51 b 20; καὶ τὸ « οἴη δ' ἄμμορος » κατὰ μεταφοράν · τὸ γὰρ **γνωριμώτατον** μόνον 61 a 21.

γνῶσις (ἡ), connaissance : ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ὥσπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς **γνῶσιν** μεταβολή 52 a 30; παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται 56 b 13.

γόνυ (τὸ), genou : εἰς δὲ τὸ Υ πέντε · τὸ πῶυ, τὸ νᾶπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ 58 a 17 *var.*

γράμματα (τὰ), une lettre (missive) : οἷον ἐν... τῇ Ἰφιγενείᾳ · εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι [sc. τὴν Ἰφιγένειαν] ἐπιθεῖναι γράμματα 55 a 21.

γράφειν, écrire, dessiner, peindre : καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους **γράφουσιν** 54 b 11; ⟨καὶ ἴσως ἀδύνατον⟩ τοιούτους εἶναι οἵους Ζεῦξις **ἔγραφεν**, ἀλλὰ βέλτιον 61 b 13; περὶ δὲ ἰάμβων καὶ κωμῳδίας **γράψω** 62 b 18 *var.*; ἔλαττον γάρ, εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμιμήτως **ἔγραψεν** 60 b 32.

γραφεύς (ὁ), peintre : ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ⟨μιμοῦνται⟩ ἢ χείρονας ἢ καὶ τοιούτους, ὥσπερ οἱ **γραφεῖς** 48 a 5; οἷον καὶ τῶν **γραφέων** Ζεῦξις

πρὸς Πολύγνωτον πέπονθεν 50 a 26. — Voir Διονύσιος, Ζεῦξις, Παύσων, Πολύγνωτος.

γραφή (ἡ), peinture : ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 28 ; ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις τοῖς Δικαιογένους [sc. ἀναγνώρισις] · ἰδὼν γὰρ τὴν **γραφὴν** ἔκλαυσεν 55 a 2.

γραφική (s. ent. τέχνη) (ἡ), peinture : παραπλήσιον γάρ ἐστι καὶ ἐπὶ τῆς **γραφικῆς** · εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην... 50 b 1.

γυναικεῖος, ος, ον, féminin : οὐχ ἁρμόττον **γυναικείῳ** [sc. ἤθει] 54 a 23 *var.*

γυνή (ἡ), femme : ἔστι δὲ ἐν ἑκάστῳ γένει · καὶ γὰρ γυνή ἐστι χρηστὴ καὶ δοῦλος 54 a 20 ; ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ ἁρμόττον **γυναικὶ** τὸ ἀνδρείαν ἢ δεινὴν εἶναι 54 a 23 ; ὁ δὲ [sc. Ὅμηρος] ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ **γυναῖκα** ἢ ἄλλο τι ἦθος, καὶ οὐδέν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 10 ; ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἐλευθέρας **γυναῖκας** μιμουμένων 62 a 10.

* * *

Δ, la lettre *delta* : ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ 56 b 30.

δακρύειν, pleurer : καὶ ἡ [sc. ἀναγνώρισις] ἐν Ἀλκίνου ἀπολόγῳ · ἀκούων γὰρ τοῦ κιθαριστοῦ καὶ μνησθεὶς **ἐδάκρυσεν** [sc. ὁ Ὀδυσσεύς] · ὅθεν ἀνεγνωρίσθησαν 55 a 3. — Voir κλαίειν.

Δαναός (ὁ), Danaos, roi d'Argos : καὶ ἐν τῷ Λυγκεῖ ὁ μὲν ἀγόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν · τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι 52 a 28 ; ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου... ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ **Δαναοῦ** 55 b 32 *var.* (conj. Vahlen).

δασύτης (ἡ), aspiration (d'une voyelle), présence de l'esprit rude : ταῦτα δὲ [sc. τὰ στοιχεῖα] διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ **δασύτητι** καὶ ψιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ 56 b 32 (Opp. ψιλότης).

δὲ, d'autre part : 47 a 10, 11, 14, 16, etc. Cette particule est citée en 57 a 4 comme exemple de σύνδεσμος (conjonction, particule, préposition, mot de liaison) : φωνὴ ἄσημος... ἣν μὴ ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν, οἷον μέν, δή, τοί, δέ 57 a 4.

δεῖ, il faut : πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους 47 a 9 ; ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων 50 b 23 ; δεῖ ἄρα... μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν 50 b 33 ; ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν 50 b 37 ; δεῖ... ἔχειν μὲν μέγεθος 51 a 3 ; τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων 51 b 28 ; ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ μύθου 52 a 18 ; ὁτὲ δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι 52 b 5 ; ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι 52 b 14 & 25 ; ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι 52 b 28* ; δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι... πεπλεγμένην 52 b 31 ; οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι 52 b 34 ; οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ 52 b 38 ; δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ τοῦ ὁρᾶν 53 b 3 ; οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας 53 b 10 ; δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν 53 b 12 ; αὐτὸν δὲ εὑρίσκειν δεῖ 53 b 25 ; καὶ ποίους τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους 54 a 14 ; τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι 54 a 16 ; ὅμως ὁμαλῶς

ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 28 ; ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν 54 a 37 ; δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους 54 b 9 ; δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι 55 a 23 (cf. 47 a 9) ; δεῖ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου 55 a 35 ; ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν 56 a 3 ; δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ κρατεῖσθαι 56 a 10 ; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν 56 a 25 ; ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι 56 a 37 ; ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν δεῖ χρῆσθαι 56 b 3 ; τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ... 56 b 5 ; δεῖ ἄρα κεκρᾶσθαί πως τούτοις 58 a 31 ; δεῖ τοὺς μύθους... συνιστάναι δραματικούς 59 a 18 ; τὰ εἴδη ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιΐαν τῇ τραγῳδίᾳ 59 b 8 ; καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων καὶ παθημάτων 59 b 11 ; δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος 59 b 19 ; μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 6 ; αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν 60 a 7 ; δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν 60 a 11 ; ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60 a 19 ; διὸ δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος... 60 a 22 ; προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα 60 a 26 ; ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους [sc. μύθους] 60 a 34 ; τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι 60 b 3 ; ἢ οἷά φασιν καὶ δοκεῖ, ἢ οἷα εἶναι δεῖ 60 b 11 ; ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν 60 b 22 ; δεῖ γάρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι 60 b 29 ; ἀλλ' ἴσως ⟨ὡς⟩ δεῖ, οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἰσίν 60 b 33 & 34 ; τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν 61 a 10 ; δεῖ δὲ καὶ... ἐπισκοπεῖν 61 a 31 ; ... ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν 61 b 10 ; τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν 61 b 13 ; δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτὰς ἀλλὰ τὴν εἰρημένην 62 b 12 ; ὅταν ἢ ἐλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα ἢ εἰκότα **δέῃ** παρασκευάζειν 56 b 4 ; ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι 61 b 31 ; εἰ γὰρ **ἔδει** ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι 51 a 7 ; ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως 52 b 7 ; οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι 55 b 11. — Voir δεῖσθαι, χρή.

δεικνύναι, montrer : ἢ βραχέως **δεικνύμενον** μύουρον φαίνεσθαι 62 b 6. — Voir ἀποδεικνύναι.

δειλία (ἡ), lâcheté : τοιαύτη δ' ἡ πρὸς βελτίους θεατάς ἐστιν **δειλίαν** (?) 61 b 28 *var.* : ἀεί, λίαν corr. Vahlen.

Δειλιάς (ἡ), la *Déliade*, l' « épopée des poltrons » : Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν **Δειλιάδα** χείρους 48 a 13. — Voir Δηλιάς.

δειλός, ή, όν, craintif, lâche : οὐχ ἁρμόττον γυναικὶ τὸ ἀνδρείαν ἢ **δειλὴν** εἶναι 54 a 23 *var.* (?). — Voir δεινός.

δεινός, ή, όν, terrible, redoutable : ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ **δεινόν**, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν 53 b 30 ; ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ ἁρμόττον γυναικὶ τὸ ἀνδρείαν ἢ **δεινὴν** εἶναι 54 a 23 ; καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν **δεινὰ** ἢ ποιῆσαι 53 a 22 ; ποῖα οὖν δεινὰ ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν 53 b 14 ; ὅταν ἢ ἐλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα ἢ εἰκότα δέῃ παρασκευάζειν 56 b 3.

δεῖσθαι, avoir besoin, demander : ἢ ὅσα ὕστερον, ἃ **δεῖται** προαγορεύσεως καὶ ἀγγελίας 54 b 5 ; τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι, ⟨οἳ⟩ οὐδὲν **δέονται** τῶν σχημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν πρὸς φαύλους 62 a 3 ; τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον καὶ χορηγίας **δεόμενόν** ἐστιν 53 b 8.

δένδρον (τὸ), arbre : τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ · δένδρον, γένος 58 a 17 *var.*

δεξιός, ά, όν, qui est à droite : ἐξηλλαγμένον δ' ἐστίν, ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπῃ τὸ δὲ ποιῇ, οἷον τὸ « δεξιτερὸν κατὰ μαζόν » ἀντὶ τοῦ **δεξιόν** 58 a 8 ; ἀλλὰ τὸν ἵππον ⟨ἅμ'⟩ ἄμφω τὰ **δεξιὰ** προβεβληκότα 60 b 19.

δεξιτερός, ά, όν, qui est à droite : « **δεξιτερὸν** κατὰ μαζόν » 58 a 7. — Voir le précédent ; cf. Homère, *Iliade*, V, 393.

δέραιον (τό), collier : αἱ γὰρ τοιαῦται [sc. ἀναγνωρίσεις] μόναι ἄνευ τῶν πεποιημένων, σημείων καὶ **δεραίων** 55 a 22.

δέσις (ἡ), nœud de l'action (dans une intrigue) : ἔστι δὲ πάσης τραγῳδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις · τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις, τὸ δὲ λοιπὸν ἡ λύσις 55 b 24 & 25 ; ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τά τε προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δήλωσις 55 b 30 ; λέγω δὲ **δέσιν** μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τούτου τοῦ μέρους ὃ ἔσχατόν ἐστιν, ἐξ οὗ μεταβαίνειν εἰς εὐτυχίαν ⟨συμβαίνει⟩ ἢ εἰς ἀτυχίαν 55 b 26.

δεύτερος, α, ον, deuxième, qui vient en second lieu : **δευτέρα** δ' ἡ πρώτη λεγομένη ὑπὸ τινῶν ἐστιν ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα 53 a 30 ; ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, **δεύτερον** δὲ τὰ ἤθη 50 a 39 ; τὸ δὲ πρᾶξαι δεύτερον 54 a 2 ; δεύτερον δὲ τὸ ἁρμόττοντα 54 a 21 ; τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον · ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ **δευτέρου** τὸ τέταρτον ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύτερον 57 b 17, 18 & 19 ; **δεύτεραι** δὲ [sc. ἀναγνωρίσεις] αἱ πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, διὸ ἄτεχνοι 54 b 30 ; δεύτεραι δὲ αἱ ἐκ συλλογισμοῦ 55 a 22.

δέχεσθαι, recevoir, admettre : τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν, διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς **δέχεται** μάλιστα 59 b 36.

δή, **δή**, alors, assurément : 47 a 13 ; 48 a 24 ; 52 b 3 (ἐπεὶ δὴ ἡ : *var.* ἐπεὶ δ' ἡ Bekker) ; 53 b 15 ; 54 b 15 ; 55 a 16 ; 55 b 31 ; 57 a 4 (οἷον μέν, δή, τοί, δέ : voir δέ) ; 57 b 11 (ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν = Homère, *Iliade*, II, 272) ; 60 a 6 (καὶ δὴ καὶ ὅτι...).

Δηλιάς (ἡ), la *Déliade*, l' « épopée de Délos » (?) : Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν **Δηλιάδα** χείρους 48 a 13 *var.* — Voir Δειλιάς.

δῆλος, η, ον, clair, évident, visible : ὅταν ᾖ δῆλος ἅτερος τίς ἐστιν 52 b 4 ; **δῆλον** δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη μιμήσεων ἕξει ταύτας τὰς διαφοράς 48 a 7 ; ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον 50 b 9 ; ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονεν 51 b 12 ; δῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων 51 b 27 ; πρῶτον μὲν δῆλον ὅτι οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι 52 b 34 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν δεῖ χρῆσθαι 56 b 2 ; ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν, δῆλον 59 a 21 ; ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτά, δῆλον ἂν γένοιτο 60 a 36 ; λίαν δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα μιμουμένη φορτική 61 b 28 ; εἰ οὖν φορτική, χείρων δῆλον ὅτι ἂν εἴη 62 a 4. — Voir φανερός.

δηλοῦν, montrer : ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ **δηλοῖ** τὴν προαίρεσιν, ὁποία τις 50 b 8 ; ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἢ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ 57 a 7 ; **δηλώσας** ὃς ἦν, τοὐναντίον ἐποίησεν 52 a 26.

δήλωσις (ἡ), action de montrer, représentation : καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δήλωσις 55 b 31 *var* ; ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι **δήλωσιν** ἀλλ' ἑνὸς χρόνου 59 a 23. — Voir μίμησις.

δημοκρατία (ἡ), démocratie : τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς [sc. ἀντιποιοῦνται], οἵ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς **δημοκρατίας** γενομένης 48 a 32.

δῆμος (ὁ), dème, bourgade : αὐτοὶ μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασίν, Ἀθηναίους δὲ **δήμους**, ὡς κωμῳδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ 48 a 37.

διά, δι', au moyen de, grâce à, à travers, etc. :

1° **avec le génitif** : 47 a 20** (διὰ τέχνης... διὰ συνηθείας... διὰ τῆς φωνῆς), 27 (διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν) ; 47 b 11 (διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων), 16 (διὰ τῶν μέτρων) ; 48 b 8 (διὰ μιμήσεως) ; 49 a 37 (δι' ὧν ἐγένοντο) ; 49 b 26 & 27 (οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου καὶ φόβου), 30 & 31 (διὰ μέτρων... διὰ μέλους), 38 (διὰ γὰρ τούτων) ; 50 b 15 (διὰ τῆς ὀνομασίας) ; 51 b 13 (διὰ τῶν εἰκότων) ; 53 b 7 (διὰ τῆς ὄψεως), 9 (*id.*) & 12 (διὰ μιμήσεως) ; 54 b 21 (διὰ τῶν σημείων), 25 (διὰ τῆς σκάφης), 26 (διὰ τῆς οὐλῆς), 32 (διὰ τῆς ἐπιστολῆς) & 36 (διὰ μνήμης) ; 55 a 16 *var.* (δι' ἐκείνου), 17 (διὰ τούτου) & 19 (δι' εἰκότων) ; 55 b 14 & 15 (ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως) ; 60 a 8 (δι' ὅλου) ; 62 a 12 (διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν) ; cf. 59 b 16 (διόλου) ;

2° **avec l'accusatif** : 48 b 15 (διὰ γὰρ τοῦτο), 18 & 19 (διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιὰν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν) ; 49 a 5 (διὰ τὸ μείζονα... εἶναι), 20 (διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν), 22 (διὰ τὸ σατυρικὴν... εἶναι) & 37 (διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι) ; 50 a 22 (διὰ τὰς πράξεις) ; 50 b 3 (διὰ ταύτην) ; 51 a 24* (ἤτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν) ; 51 b 36 (δι' αὐτούς) & 37 (διὰ τοὺς ὑποκριτάς) ; 52 a 4 (δι' ἄλληλα) & 21 (τάδε διὰ τάδε) ; 53 a 8 (διὰ κακίαν), 9 (δι' ἁμαρτίαν τινά), 15* (μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν μεγάλην) & 33 (διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν) ; 53 b 35 (δι' ἄγνοιαν) ; 54 a 9 (διὰ γὰρ τοῦτο) ; 54 b 21 (δι' ἀπορίαν) ; 55 b 7 (διά τιν' αἰτίαν) ; 56 a 14 (διὰ τὸ μῆκος) ; 56 b 8 (μὴ διὰ τὸν λόγον) ; 58 b 3 & 4 (διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν... διὰ δὲ τὸ κοινωνεῖν) ; 59 a 2 (διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι) & 12 (διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι) ; 59 b 23 (διὰ τὸ... μὴ ἐνδέχεσθαι) & 26 (διὰ τὸ διήγησιν εἶναι) ; 60 a 13 (δι' ὃ συμβαίνει), 14 (διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν) & 24 (διὰ γὰρ τὸ... εἰδέναι) ; 60 b 17 (δι' ἀδυναμίαν) ; 62 a 16 (τὰς ὄψεις δι' ἅς...).

διᾴδειν, entremêler son chant (en parlant du chant du chœur superposé au dialogue) : ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ Σωσίστρατος, καὶ **διᾴδοντα**, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62 a 7.

διαιρεῖσθαι, distinguer, choisir : αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἁρμόττον αὐτῇ διαιρεῖσθαι 60 a 4 ; κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ **διαιρεῖται** κεχωρισμένα τάδε ἐστί 52 b 15 ; κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα, ταῦτ' ἐστίν 52 b 26.

διαίρεσις (ἡ), séparation, pause : τὰ δὲ **διαιρέσει** [sc. εἴρηται], οἷον Ἐμπεδοκλῆς..., τὰ δὲ ἀμφιβολίᾳ..., τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς λέξεως... 61 a 24.

διακωμῳδεῖν, railler, tourner en ridicule : ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ **διακωμῳδοῦντες** τὸν ποιητήν 58 b 6.

διαλαμβάνειν, disposer, déterminer : οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς **διαλαμβάνει** τὴν ποίησιν 59 a 36.

διάλεκτος (ἡ), langage, dialogue, conversation : ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς **διαλέκτου** καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν 58 b 6 ; πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ **διαλέκτῳ**! τῇ πρὸς ἀλλήλους 49 a 26 ; ἔτι δὲ Ἀρειφράδης τοὺς τραγῳδοὺς ἐκωμῴδει, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται 58 b 33.

διαλύειν, réfuter, résoudre : τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν, οἷον γλώττῃ « οὐρῆας μὲν πρῶτον » 61 a 10.

διαμάρτημα (τὸ), grave erreur : διαμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα εἰκός ἐστιν 61 b 8 (*var.* δι' ἁμάρτημα ?).

διαμένειν, demeurer, durer : ἡ δὲ [sc. κωμῳδία] ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων **διαμένει** νομιζόμενα 49 a 12.

διανοητικός, ή, όν, qui concerne l'intelligence, qui comporte de la pensée : τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε **διανοητικοῖς** 60 b 4.

διάνοια (ἡ), intelligence, pensée, raison discursive : ταῦτα δ' ἐστὶ [sc. τραγῳδίας μέρη] μῦθος καὶ ἤθη καὶ λέξις καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιΐα 50 a 10 ; τρίτον δὲ ἡ διάνοια · τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα 50 b 4 ; διάνοια δέ, ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαίνονται 50 b 12 ; τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡ διάνοια καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον ; 56 b 8 ; περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται, λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως καὶ **διανοίας** εἰπεῖν 56 a 34 ; ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς καὶ λέξει **διανοίᾳ** εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον 50 a 30 ; πρὸς γὰρ τούτοις λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκεν [sc. ὁ Ὅμηρος] 59 b 16 ; οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατά τε τὸ ἦθος καὶ τὴν **διάνοιαν** 49 b 38 ; πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος, ... διάνοιαν δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασί τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται γνώμην 50 a 2 & 6 ; καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 14 ; τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς κείσθω · τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου. Ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι 56 a 34 & 36 ; ἔτι τὰς **διανοίας** καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς [sc. τὴν ἐποποιΐαν] 59 b 12 ; ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τά τε ἤθη καὶ τὰς διανοίας 60 b 5.

διαπονεῖν, travailler avec soin : τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς 60 b 3.

διαπορεῖν, être dans l'embarras, se poser une question : πότερον δὲ βελτίων ἡ ἐποποιϊκὴ μίμησις ἢ ἡ τραγική, **διαπορήσειεν** ἄν τις 61 b 27.

διασπᾶν, diviser, séparer : **διεσπάσθη** δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις 48 b 24.

διαστρέφειν, déformer, tourner de travers : ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες τὸν μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς 52 a 1 ; οἷον εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ **διεστραμμένον** ἄνευ ὀδύνης 49 a 35.

διατηρεῖν, observer avec soin : ταῦτα δὴ διατηρεῖν [sc. δεῖ τὸν ποιητήν], καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ 54 b 15.

διαφέρειν, différer, se distinguer : ἡ δὲ ἐποποιΐα ἀόριστος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ **διαφέρει** [sc. τῆς τραγῳδίας] 49 b 14 ; ὁ δ' Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς ἰδεῖν 51 a 23 ; ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο 51 b 4 ; διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνεσθαι τάδε διὰ τάδε ἢ μετὰ τάδε 52 a 20 ; καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον ; 56 a 30 ; πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι 56 b 4 ; ταῦτα δὲ διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύτητι καὶ ψιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ 56 b 31 ; τὸ δὲ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει, ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρείσθω

58 b 15 ; διαφέρει δὲ κατά τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιΐα καὶ τὸ μέτρον 59 b 17 ; εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσι [sc. ἡ τραγῳδία] καὶ ἔτι τῷ τῆς τέχνης ἔργῳ 62 b 12 ; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ ἐποποιΐας... καὶ πόσα καὶ τί διαφέρει... εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 16 ; **διαφέρουσι** δὲ ἀλλήλων τρισὶν [sc. ἐποποιΐα καὶ τραγῳδία] 47 a 16 ; διαφέρουσι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν αἱ δὲ κατὰ μέρος 47 b 27 ; κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες 48 a 4 ; καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζῴων ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας 48 b 6 ; τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν [sc. ἡ τραγῳδία καὶ ἡ ἐποποιΐα] 49 b 11 ; ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν... ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο 51 b 2 & 4 ; ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ μήτε ἀρετῇ **διαφέρων** καὶ δικαιοσύνῃ 53 a 8 ; καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου **διαφέρεσθαι** καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 34.

διαφθείρειν, détruire, faire périr : καὶ ἀναγνωρίσας τινάς, αὐτὸς ἐπιθέμενος, αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς **διέφθειρεν** 55 b 23 ; μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου **διαφθείρεσθαι** καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 34 *var.*

διαφορά (ἡ), différence : ἔτι δὲ τούτων [sc. τῶν τεχνῶν] τρίτη διαφορά, τὸ ὡς ἕκαστα τούτων μιμήσαιτο ἄν τις 48 a 19 ; ἐν δὲ τῇ αὐτῇ **διαφορᾷ** καὶ ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέστηκεν 48 a 16 ; περὶ μὲν οὖν τῶν **διαφορῶν**, καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς μιμήσεως, εἰρήσθω ταῦτα 48 b 2 ; ἐν τρισὶ δὴ ταύταις **διαφοραῖς** ἡ μίμησίς ἐστιν, ὡς εἴπομεν κατ' ἀρχάς, ἐν οἷς τε ⟨καὶ ἃ⟩ καὶ ὥς 48 a 24 ; ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς **διαφορὰς** τῶν τεχνῶν ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν 47 b 28 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη μιμήσεων ἕξει ταύτας τὰς διαφοράς 48 a 8 ; ἀλλὰ καὶ τούτων θεωρῆσαι τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐστιν 56 b 37.

διδασκαλία (ἡ), représentation scénique : πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ **διδασκαλίας**, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι 56 b 5.

διδάσκειν, enseigner : αὐτὴ ἡ φύσις **διδάσκει** τὸ ἁρμόττον διαιρεῖσθαι 60 a 4 (αἱρεῖσθαι *var.*) ; **δεδίδαχε** δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60 a 18.

διδόναι, donner, accorder : **δίδομεν** γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς 60 b 13 ; ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος τὸ « δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι » 61 a 22 ; οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις **δώσει** ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται 58 b 8 ; τοῖς δὲ πολλοῖς τὰ **διδόμενα** 56 a 28 *var.* : corr. ᾀδόμενα, voir ᾄδειν.

διεξιέναι, exposer en détail : πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον 49 a 30.

διηγηματικός, ή, όν, narratif, descriptif, qui appartient à l'art du récit : περιττὴ γὰρ καὶ ⟨ταύτῃ⟩ ἡ **διηγηματικὴ** μίμησις τῶν ἄλλων 59 b 36 ; περὶ δὲ τῆς **διηγηματικῆς** καὶ ἐν μέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικούς 59 a 17 ; εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ **διηγηματικὴν** μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο 59 b 33. — Voir διηγητικός.

διήγησις (ἡ), narration, récit : τὰ σχήματα τῆς λέξεως... εἰδέναι... οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον 56 b 11 ; ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ, διὰ τὸ **διήγησιν** εἶναι, ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα 59 b 26.

διηγητικός, ή, όν, apte à faire un récit : εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ **διηγη-**

τικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο 59 b 33 *var.* : voir διηγηματικός.

διθυραμβικός, ή, όν, qui appartient au genre du « dithyrambe » : εἰσὶ δέ τινες αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἥ τε τῶν **διθυραμβικῶν** ποίησις καὶ ἡ τῶν νόμων καὶ ἥ τε τραγῳδία καὶ ἡ κωμῳδία 47 b 26.

διθυραμβοποιητική (s. ent. τέχνη) (ἡ), l'art du poème dithyrambique : ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον 47 a 14.

διθύραμβος (ὁ), dithyrambe, poème chanté en l'honneur de Dionysos : καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν **διθύραμβον** [sc. ἐγένετο ἡ τραγῳδία] 49 a 11 ; ὥσπερ ἥ τε τῶν **διθυράμβων** ποίησις 47 b 26 *var.* : voir διθυραμβικός ; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς **διθυράμβοις** 59 a 9 ; ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς **διθυράμβους** καὶ περὶ τοὺς νόμους 48 a 14.

διϊστάναι, se séparer, se distinguer : ἐν δὲ τῇ αὐτῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν **διέστηκεν** 48 a 17.

Δικαιογένης (ὁ), Dicéogène : ἡ τρίτη δὲ [ἀναγνώρισις] διὰ μνήμης, τῷ αἰσθέσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις τοῖς **Δικαιογένους** · ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν 55 a 1 (Nauck, p. 775 & Snell, *Tr. G. F.*, I, p. 191).

δίκαιος, α *ou* **ος, ον,** juste : διὸ τὸν μὲν [sc. Ὅμηρον] ποιητὴν **δίκαιον** καλεῖν, τὸν δὲ [sc. Ἐμπεδοκλέα] φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητήν 47 b 19 ; δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ 56 a 7.

δικαιοσύνη (ἡ), justice : ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ μήτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ **δικαιοσύνῃ,** μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινά 53 a 8.

δικαίως, à juste titre : καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον... δικαίως ποιητὴν προσαγορευτέον 47 b 22 *var.* (conj. d'Ueberweg).

διό, διὸ (δι' ὅ), c'est pourquoi, pour cette raison : 47 b 18 ; 48 a 29 (διὸ καί) ; 48 b 31 (*id.*) ; 50 b 38 ; 51 a 19 ; 51 b 5 (διὸ καί) ; 53 a 23 (*id.*) ; 54 b 31 & 34 ; 55 a 33 ; 56 a 29 ; 56 b 18 ; 57 b 29 ; 59 a 30 (διό, ὥσπερ εἴπομεν ἤδη, καί...) ; 59 b 35 (διὸ καί) ; 60 a 2 & 22. — Voir διόπερ.

διόλου (= δι' ὅλου), complètement, absolument : ἡ δὲ Ὀδύσσεια... ἀναγνώρισις γὰρ διόλου 59 b 16.

Διονύσιος (ὁ), Dionysios (de Colophon), peintre : ὥσπερ οἱ γραφεῖς · Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζεν 48 a 6.

Διόνυσος (ὁ), Dionysos : ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην « ἀσπίδα **Διονύσου** » καὶ τὴν ἀσπίδα « φιάλην Ἄρεως » 57 b 22 ; λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς **Διόνυσον** καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην 57 b 20.

διόπερ (δι' ὅπερ), c'est pourquoi : 49 b 17 (διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας... καὶ περὶ ἐπῶν) ; 50 b 10 (διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος) ; 53 b 39 (διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως). — Voir διό, περ.

διορίζειν, diviser, distinguer, déterminer : ὡς δὲ ἁπλῶς **διορίσαντας** εἰπεῖν 51 a 11 ; περὶ μὲν οὖν τούτων **διωρίσθω** τοῦτον τὸν τρόπον 47 b 23 ; **διωρισμένων** δὲ τούτων, λέγωμεν... 50 b 22.

διορισμός (ὁ), division : ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἣ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ **διορισμὸν** δηλοῖ 57 a 7.

διπλοῦς, ῆ, οῦν, double : ὀνόματος δὲ εἴδη τὸ μὲν ἁπλοῦν... τὸ δὲ **διπλοῦν** 57 a 32 ; ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ **διπλοῦν** 53 a 13 ; δευτέρα δ' ἡ πρώτη λεγομένη ὑπό τινων [sc. τραγῳδία], ἡ **διπλῆν** τε τὴν σύστασιν ἔχουσα 53 a 31 ; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν **διπλᾶ** μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις 59 a 9 ; ἐν γὰρ τοῖς **διπλοῖς** [sc. ὀνόμασι] οὐ χρώμεθα ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ « δῶρον » οὐ σημαίνει 57 a 12 ; πρεπόντως χρῆσθαι καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις 59 a 5. — Voir ἁπλοῦς, τριπλοῦς, τετραπλοῦς, πολλαπλοῦς.

δίσκος (ὁ), disque : ἂν **δίσκον** δέῃ μιμεῖσθαι 61 b 31.

διττός, ή, όν, double : αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς **διττὴ** ἁμαρτία · ἡ μὲν γὰρ καθ' αὑτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός 60 b 15.

δίφρος (ὁ), siège : καὶ « **δίφρον** ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν » · « δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς μικράν τε τράπεζαν » 58 b 29 & 30 (cf. Homère, *Odyssée*, XX, 259).

διχῶς, de deux manières : εἷς δ' ἐστὶ λόγος διχῶς 57 a 28.

διώκειν, poursuivre : ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη, οἱ μὲν ἑστῶτες καὶ οὐ **διώκοντες**, ὁ δὲ ἀνανεύων · ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι λανθάνει 60 a 16.

δίωξις (ἡ), poursuite : παράδειγμα ἡ τοῦ Ἕκτορος δίωξις 60 b 27 ; τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος **δίωξιν** 60 a 15 : voir διώκειν.

δοκεῖν, sembler, paraître, avoir l'air : ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα **δοκεῖ** ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι 52 a 7 ; δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν 53 a 33 ; δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα [sc. πεποιημένα], οἷον τὰ κέρατα « ἐρνύγας » 57 b 34 ; ἢ γὰρ οἷα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἷά φασιν καὶ δοκεῖ, ἢ οἷα εἶναι δεῖ 60 b 10 ; καὶ ὡς εἰρηκότος ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν ὑπεναντίον ᾖ τῇ αὑτῶν οἰήσει 61 b 3 ; ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι **δοκῇ** σημαίνειν 61 a 32. — Voir φαίνεσθαι.

Δόλων (ὁ), Dolon, héros troyen : καὶ τὸν **Δόλωνα** « ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός », οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν 61 a 12 (Homère, *Iliade*, X, 316).

δόξα (ἡ), réputation : πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδάρου ἦν 61 b 35 ; τῶν ἐν μεγάλῃ **δόξῃ** ὄντων καὶ εὐτυχίᾳ, οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης 53 a 10 ; ὅταν γένηται παρὰ τὴν **δόξαν** 52 a 4 ; ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν ποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν 61 b 10.

δόρυ (τὸ), lance : εἰς δὲ τὸ Υ πέντε · τὸ πῶυ, τὸ νᾶπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ 58 a 17 *var.*

δοῦλος (ὁ), esclave : καὶ γὰρ γυνή ἐστι χρηστή, καὶ δοῦλος 54 a 20.

δρᾶμα (τὸ), action dramatique, action d'une tragédie : τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ **δράματος**, ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ 53 b 32 ; ἀλλὰ μηχανῇ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος 54 b 3 ; ἔξω τοῦ μυθεύματος... ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ **δράματι** 60 a 31 ; ὅθεν καὶ **δράματα** καλεῖσθαί τινες αὐτά φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας 48 a 28 ; ἐν μὲν οὖν τοῖς **δράμασι** τὰ ἐπεισόδια σύντομα, ἡ δ' ἐποποιΐα τούτοις μηκύνεται 55 b 15 ; ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει 56 a 15.

δραματικός, ή, όν, dramatique : περὶ δὲ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι **δραματικούς** 59 a 19 ; μόνος γὰρ [sc. Ὅμηρος] οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις **δραματικὰς** ἐποίησεν 48 b 35.

δραματοποιεῖν, exposer d'une manière dramatique, proposer une représentation dramatique : οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν [sc. ὁ Ὅμηρος], οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον **δραματοποιήσας** 48 b 37.

δρᾶν, faire, accomplir, exécuter : καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν [sc. οἱ Δωριεῖς] δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν 48 b 1 ; διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες τοῦτ' αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν ὅτι τοῦτο **δρᾷ** ἐν ταῖς τραγῳδίαις καὶ πολλαὶ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν 53 a 25 ; οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον δρᾷ, ταῦτα ζητητέον 53 b 21 ; σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιητῶν τοῦτο **δρῶσιν** 59 a 30 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας..., **δρώντων** καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας 49 b 26 ; πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ **δρῶντας** ἄμφω [sc. Σοφοκλῆς καὶ Ἀριστοφάνης]. Ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαί τινες αὐτά φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας 48 a 28 & 29. — Voir πράττειν, ποιεῖν.

δύναμις (ἡ), puissance, pouvoir, vigueur, faculté : ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν 50 b 19 ; περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἥν τινα **δύναμιν** ἕκαστον ἔχει... λέγωμεν 47 a 9 ; κἂν εἴ τινες ἕτεραι τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον ἡ τῶν συρίγγων 47 a 25 ; λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν, μελοποιΐαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν 49 b 35 ; λέγω δὲ... λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν 50 b 16 ; ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες τὸν μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς 51 b 38.

δύνασθαι, pouvoir, avoir la puissance ou la faculté de : τρίτον δὲ ἡ διάνοια · τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα 50 b 5 ; δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος 59 b 19 ; οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον **δύνανται** τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 36.

δυνατός, ή, όν, possible : αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστι τὸ **δυνατόν** 51 b 16 ; ὅσα δὲ δυνατὸν καὶ τοῖς σχήμασι συναπεργαζόμενον 55 a 30 ; ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ 57 b 5 ; πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν αἱρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν 61 b 12 ; καὶ τὰ **δυνατὰ** κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 a 38 ; τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὔπω πιστεύομεν εἶναι δυνατά, τὰ δὲ γενόμενα φανερὸν ὅτι δυνατά · οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα 51 b 17 & 18 ; τῶν γὰρ γενομένων ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι 51 b 32 ; προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα 60 a 27.

δύο, deux : καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς **δύο** πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε 49 a 16 ; ἐοίκασι δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν αἰτίαι **δύο** τινές, καὶ αὗται φυσικαί 48 b 5 ; ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι 59 b 4 ; πέφυκεν αἴτια **δύο** τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος 50 a 1 ; οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν 50 a 11 ; ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων 51 b 20 ; δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος 52 b 9 ; καὶ ὅσα ἐκ τούτου σύγκειται · ταῦτα δ' ἐστὶ δύο, Ψ καὶ Ξ 58 a 11.

δυσμή (ἡ), occident, couchant : καὶ τὸ γῆρας « ἑσπέραν βίου » ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ἢ « **δυσμὰς** βίου » 57 b 25.

δυστυχεῖν, être malheureux : ὁ μὲν γὰρ [sc. ὁ ἔλεος] περὶ τὸν ἀνάξιόν ἐστι **δυστυχοῦντα**, ὁ δὲ [sc. ὁ φόβος] περὶ τὸν ὅμοιον 53 a 4.

δυστυχία (ἡ), malheur, infortune : συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ **δυστυχίας** ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλλειν 51 a 13 & 14 ; καὶ μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν 53 a 14 & 15 ; **δυστυχίαν** 51 a 14 (*supra*) ; ἀναγνώρισις δ' ἐστὶν... ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή, ἢ εἰς φιλίαν ἢ ἔχθραν, τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένων 52 a 32 ; μεταβάλλοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν 52 b 35 ; οὐδ' αὖ τὸν σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν 53 a 2 ; μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινά 53 a 9 ; 53 a 15 (*supra*) ; καὶ πολλαὶ αὐτοῦ [sc. τραγῳδίαι Εὐριπίδου] εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν 53 a 25. — Voir ἀτυχία, opp. εὐτυχία, εὐδαιμονία.

δυσχεραίνειν, mal supporter : ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, **δυσχερανάντων** τοῦτο τῶν θεατῶν 55 a 29.

δῶ (τὸ), maison : ἀφῃρημένον δὲ [sc. ὄνομα] οἷον τὸ « κρῖ » καὶ τὸ « δῶ » 58 a 5 (nom « écourté » ou « raccourci » par opposition à la forme δῶμα).

δώδεκα, douze : αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων ἀριθμῶν σκεπτέαι, εἰσὶν δὲ δώδεκα 61 b 25.

δῶμα (τὸ), maison : ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται, οἷον τὸ « **δωμάτων** ἄπο » ἀλλὰ μὴ « ἀπὸ δωμάτων » 58 b 33 & 34.

Δωριεῖς (οἱ), les Doriens : διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς 48 a 30.

δῶρον (τὸ), don, cadeau : ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώμεθα ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ « δῶρον » οὐ σημαίνει 57 a 13.

* * *

ἐάν, si éventuellement, au cas où (contr. ἄν = ἐάν) : 48 b 17 (ἐὰν μὴ τύχῃ) ; 50 a 29 (ἐάν τις... θῇ) ; 51 a 16 (ἐάν... ᾖ) ; 52 a 38 *var.* (μάλιστ' ἐὰν καὶ περιπέτεια ᾖ) ; 53 a 28 (ἂν κατορθωθῶσιν) ; 53 b 16 (ἂν μὲν οὖν...) ; 54 a 17 & 19 ; 58 a 2 & 3 (ἐάν...ᾖ ... ἐάν... ᾖ...), 23 (ἀλλ' ἄν τις... ποιήσῃ), 25* (ἂν μὲν οὖν... ἐὰν δὲ...) ; 60 a 23 (ἄν), 34 (ἂν δὲ θῇ) ; 60 b 21 *var.* ἄν... πεποίηται (?) ; 60 b 32 ; 61 b 3 (ἄν... ᾖ), 30 (ἂν μὴ αὐτὸς προσθῇ), 31 (ἄν... δέῃ), 32 (ἄν... αὐλῶσιν) ; 62 b 5 & 7 (ἐὰν μέν... ποιῶσιν... ἐάν... ᾖ). — Voir ἄν, εἰ, ἤν, κἄν.

ἑαυτοῦ (αὑτοῦ), ἑαυτῆς (αὑτῆς), ἑαυτοῦ (αὑτοῦ), de lui-même, d'elle-même, de soi-même :

αὑτῆς 49 a 15 (ἔσχε τὴν αὑτῆς φύσιν) ; 60 b 25 (εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὑτῆς) ; 62 a 11 (ποιεῖ τὸ αὑτῆς) ;

αὑτόν 57 a 3 (ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν) ;

αὑτήν 60 b 16 (ἡ μὲν γὰρ καθ' αὑτήν) ; 60 b 21 (οὐ καθ' ἑαυτήν) ;

αὑτό 49 a 8 (αὐτό τε καθ' αὑτὸ κρῖναι) ; 56 b 29 (καθ' αὑτό) ; 57 a 12 (*id.*), 13 (αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαῖνον), 15 (ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτό) ;

αὑτῶν 61 b 7 (παρ' αὑτῶν γὰρ γῆμαι λέγουσι τὸν Ὀδυσσέα) ;

αὑτά, ἑαυτά 57 a 24 (ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι) ; 62 b 9 (ἃ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος).

ἐγγίγνεσθαι, se produire dans : ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις **ἐγγένηται** τὰ πάθη, ... ταῦτα ζητητέον 53 b 19.

ἐγγύς, près de : συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου γινομένη 50 b 39 ; διό τι ἐγγὺς τῆς εἰρημένης ἁμαρτίας ἐστίν 54 b 34.

ἐγκαλεῖν, reprocher : διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ **ἐγκαλοῦντες** τοῦτ' αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις 53 a 24.

ἐγκώμιον (τὸ), éloge : διεσπάσθη δὲ... ἡ ποίησις · ... οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων [sc. πράξεις ἐμιμοῦντο], πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ **ἐγκώμια** 48 b 27.

ἐγχειρεῖν, entreprendre : οἱ **ἐγχειροῦντες** ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 35.

ἔγχος (τὸ), lance : οἷον « τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος » 61 a 34 (Homère, *Iliade*, XX, 272) ; οἷον τὰ περὶ τῶν ὅπλων « **ἔγχεα** δέ σφιν ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος » 61 a 3 (*Iliade*, X, 152-153).

ἐγώ, moi ; **ἡμεῖς**, nous : καὶ τὸ « **ἐγὼ** δέ νιν » 58 b 34 ; « φαγέδαινα δ' ἥ **μου** σάρκας ἐσθίει ποδός » 58 b 23 (Eschyle, *Philoctète*, Nauck *fr.* 253, p. 81 = Mette *fr.* 397, p. 147-148) ; « νηῦς δέ **μοι** ἥδ' ἕστηκε » 57 b 10 (Homère, *Odyssée*, I, 185 ; XXIV, 308) ; « νῦν δέ **μ'** ἐὼν... » 58 b 25 & 27 (*Odyssée*, IX, 515) ; μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων ἢ **ἡμεῖς** 54 b 9 ; παραλογίζεται **ἡμῶν** ἡ ψυχή 60 a 25 ; κατὰ φύσιν δὲ ὄντος **ἡμῖν** τοῦ μιμεῖσθαι 48 b 20 ; ἔστω ἡμῖν εἰρημένα 49 a 29 ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν... 50 b 25 ; τὸ γὰρ σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα 57 b 6 ; ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα 59 a 16 ; ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' **ἡμᾶς** μιμοῦνται ἢ χείρονας 48 a 4.

ἐθελοντής (ὁ), volontaire : καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' **ἐθελονταὶ** ἦσαν 49 b 2.

ἔθος (τὸ), coutume, usage : τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς λέξεως 61 a 27.

εἰ, si : 47 a 10 (εἰ μέλλει καλῶς ἕξειν), 24 (κἂν εἴ τινες) ; 47 b 11 (εἴ τις), 20 (κἂν εἴ τις) ; 50 b 1 (εἰ γάρ τις) ; 51 a 2 (οἷον εἰ), 7 (εἰ γὰρ ἔδει) ; 51 b 18 ; 52 a 5, 35 ; 53 a 29 (εἰ καὶ) ; 53 b 20 (οἷον εἰ) ; 54 a 1 ; 54 b 7 (εἰ δὲ μή) ; 55 a 15 (εἴγε) ; 56 a 4 (εἰ δὲ μή), 13 (οἷον εἴ τις), 31 ; 56 b 7, 12 (εἴ τι ἄλλο) ; 57 b 32 (οἷον εἰ) ; 58 b 8 (εἴ τις), 26 (*id.*) ; 59 b 20, 32 (εἰ γάρ τις) ; 60 a 2, 21, 29 (εἰ δὲ μή) ; 60 b 1, 16 & 18 (εἰ μὲν... εἰ δὲ...), 23, 24, 25, 27, 29, 31, 32, 35 ; 61 a 6 (εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον) ; 61 b 17, 27 ; 62 a 4 (εἰ οὖν), 12 (*id.*) ; 62 b 2 (εἴ τις), 11 (εἰ οὖν). — Voir ἄν, ἐάν, εἴγε, εἴπερ, ἤν, εἴτε.

εἴγε, si du moins : καὶ εἴγε τὸ τόξον ἔφη γνώσεσθαι ὃ οὐχ ἑωράκοι 55 a 15.

εἰδέναι, savoir, avoir la connaissance de : ἃ οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι 54 b 4 ; ἅ ἐστιν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικήν 56 b 10 ; διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι ἀληθὲς ὄν 60 a 24 ; ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάϊος ἀπέθανεν 60 a 30 ; διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας **οἶδε** σπουδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν 49 b 17 & 18 ; οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, **εἰδότας** καὶ γινώσκοντας 53 b 28 ; ἢ γὰρ πρᾶξαι ἀνάγκη ἢ μή, καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας 53 b 37* ; εἰ μὴ **ᾔδει** ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει 60 b 31. — Voir γιγνώσκειν.

εἶδος (τὸ), aspect, forme, espèce : τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως 56 b 9 ; μεταφορὰ δ' ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. Λέγω δὲ ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον... · ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ γένος... · ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος, οἷον... 57 b 8**, 9, 10, 11 & 13* ; καὶ τὸν Δόλωνα « ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός » 61 a 12 (Homère, *Iliade*, X, 316) ; **εἴδους** 57 b 8*, 11 & 13 (*supra*) ; **εἴδη** δὲ

ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν... κ. τ. α. 54 b 19; τραγῳδίας δὲ εἴδη εἰσὶ τέσσαρα 55 b 33; πτῶσις ῥήματος κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστίν 57 a 23; ὀνόματος δὲ εἴδη τὸ μὲν ἁπλοῦν... τὸ δὲ διπλοῦν 57 a 31; ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τἆλλα τὰ εἰρημένα εἴδη 58 a 34; ἔτι δὲ τὰ εἴδη ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιΐαν τῇ τραγῳδίᾳ 59 b 8; περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν **εἰδῶν** αὐτῆς 47 a 8; ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις 49 b 26; περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων εἰδῶν εἴρηται 56 a 33 *var.* (ἤδη ed.); περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἐστιν 60 b 7; τὰ μὲν οὖν ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν 61 b 22; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ ἐποποιΐας, καὶ αὐτῶν καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μερῶν... εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 16; τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς **εἴδεσιν** ἱκανῶς ἢ οὔ, ... ἄλλος λόγος 49 a 8; τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἴδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 30; τούτοις μὲν οὖν ⟨πάντες⟩ ὡς εἰπεῖν κέχρηνται τοῖς εἴδεσιν 50 a 13; μέρη δὲ τραγῳδίας οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπομεν 52 b 14 & 25 (*id.*); καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο 58 b 14.

εἰκάζειν, représenter, peindre : Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους **εἴκαζεν** 48 a 7.

εἰκῇ, au hasard : ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι 52 a 10.

εἰκονογράφος (ὁ), portraitiste, peintre ou dessinateur de portraits : ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων ἢ ἡμεῖς, δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς **εἰκονογράφους** 54 b 9.

εἰκονοποιός (ὁ), statuaire : ἐπεὶ γάρ ἐστι μιμητὴς ὁ ποιητής, ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμεῖσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἕν τι ἀεὶ 60 b 9.

εἰκός (τὸ), convenable, raisonnable, vraisemblable : voir ἐοικέναι.

εἰκών (ἡ), image, représentation : εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας **εἰκόνα** 50 b 3; ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς **εἰκόνας** τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες 48 b 11; διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον 48 b 15.

εἱμαρμένη (ἡ), destinée : καὶ ἡ ἐν τοῖς Φινείδαις [sc. ἀναγνώρισις]· ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν **εἱμαρμένην**, ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα 55 a 11 : voir μείρεσθαι. — Les *Phinéides*, tragédie d'auteur inconnu : voir Nauck, p. 841.

εἶναι, être :

εἶναι 48 a 2; 48 b 29; 49 a 6 & 23; 49 b 10, 11, 13 & 37; 50 a 1 (εἶναί φαμεν), 2, 6 (εἶναί φαμεν) & 8; 50 b 14, 23, 25, 29 (εἶναι ἢ γίνεσθαι) & 30; 51 a 4, 6, 11, 22 & 32; 51 b 17, 23, 28, 31 & 35; 52 a 10; 52 b 31 & 32; 53 a 13 & 33; 53 b 15; 54 a 14, 23 & 28; 54 b 6; 55 b 26; 56 a 26; 57 a 26; 57 b 5 & 35; 58 a 18; 59 a 2, 6 & 22; 59 b 27; 60 a 22 & 23; 60 b 11; 61 a 25 & 28; 61 b 5, 8, 9 *var.* & 12; 62 a 3; 62 b 1;

ἐστι, ἐστιν 47 a 12; 47 b 17; 48 a 24; 48 b 7 & 21; 49 a 25 & 33*; 49 b 36; 50 a 16 & 39; 50 b 20 & 21; 51 a 18, 31 & 32; 51 b 16, 26, 29, 30 & 33; 52 a 18; 52 b 3, 5, 33 & 36; 53 a 1, 4, 23, 26 & 31; 53 b 8; 54 a 16, 20 & 21; 54 b 8 & 19; 55 a 34; 55 b 27; 56 b 9, 10, 18, 22 & 38; 57 a 11; 57 b 1, 10, 12 & 20; 58 a 15 & 19; 59 a 7 & 8; 60 a 7 & 21; 60 b 7, 8 & 12; 61 a 27; 61 b 9, 15 & 28; 62 a 12*;

ἐστὶ, ἐστὶν 47 a 11; 49 b 16; 50 a 8, 9 & 15; 50 b 5, 27 & 28; 51 a 11, 15 & 16; 51 b 20; 52 a 2; 52 b 11 & 38; 53 b 3; 55 b 34; 56 b 20, 34 & 38; 57 a 6, 10, 18 & 28; 57 b 7 & 33; 58 a 1 & 11; 58 b 12; 60 a 22; 60 b 14 & 30; [62 a 6];

ἐστί, ἐστίν 48 b 6; 49 a 31; 50 a 11, 18, 19 & 34; 50 b 7, 24, 29 & 38; 51 a 7, 35 & 37; 51 b 6; 52 a 30 & 37; 52 b 9, 16 & 27; 54 b 34; 55 b 17; 56 a 29; 57 a 23; 57 b 16; 58 a 6 & 26; 59 b 35; 61 b 33;

ἔστι, ἔστιν 48 a 10 & 21; 48 b 30; 49 b 24; 50 a 3; 50 b 3, 8, 9, 11, 12* & 26; 51 b 8; 52 a 22, 35 & 36; 52 b 19 & 22; 53 a 7 & 35; 53 b 1, 2, 23, 27, 29 & 36; 54 a 19, 22 & 28; 54 b 17 & 25; 55 a 12; 55 b 24; 56 a 21, 23 & 36; 56 b 25; 57 b 25 & 30; 59 a 4, 7 & 14; 59 b 27; 60 a 20; 60 b 10; 62 a 6 & 14;

εἰσι, εἰσιν 51 a 18; 52 a 13; 55 a 32 & 35;

εἰσὶ, εἰσὶν 47 b 24; 50 a 19; 51 b 34; 52 a 12 & 33; 54 b 28; 55 b 33; 56 b 24; 61 b 25;

εἰσί, εἰσίν 50 a 26; 51 b 24; 54 a 10; 60 b 34;

ἔστω 49 a 29 (ἔστω ἡμῖν εἰρημένα); 59 a 16 (*id.*);

ᾖ 51 a 17; 52 b 4; 54 a 17, [19] & 26; 58 a 2 & 3; 60 a 21; 61 b 3; 62 b 8;

ὦσιν 53 a 37 (οἱ ἂν ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ);

εἴη 48 a 26; 49 a 30; 49 b 32; 51 a 2; 51 b 2 & 3; 52 b 30; 56 b 7; 57 a 35; 59 b 20; 61 a 31; 62 a 4; 62 b 14;

εἶεν 59 b 21 (εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις εἶεν);

ὢν 48 a 34; **ἐὼν** 58 b 25 & 27 (Homère);

οὖσα 47 b 9;

ὂν, ὄν (nom. & acc.) 56 b 18; 58 b 8 *var.* (ῥᾴδιον ὂν); 60 a 24 (ἀληθὲς ὄν), 25 (ὡς ὄν) & 35 *var.* (ἄτοπον ὄν);

ὄντος 55 b 19 (μόνου ὄντος);

οὔσης 61 b 20 (μὴ ἀνάγκης οὔσης);

ὄντος 48 b 20; 60 a 21 & 23;

οὖσαι 47 a 16 & 25; 52 a 14;

ὄντα 60 a 15;

ὄντων (masc.) 53 a 10;

ὄντων (neutr.) 59 b 28; 60 b 9;

ὄντας 54 b 13;

ἦν 48 a 33; 48 b 35; 50 a 30; 51 a 22 & 27; 51 b 18; 52 a 26; 55 b 5; 60 a 36 (οὐκ ἂν ἦν); 60 b 10; 61 a 12 (ἔην κακός : Homère, *Iliade*, X, 316); 62 a 1;

ἦσαν 49 b 2;

ἔσεσθαι 59 a 33;

ἔσται 48 a 8; 52 b 29; 53 a 6; 55 b 13; 58 a 24; 58 b 5.

εἰπεῖν, dire, parler, faire un exposé : τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα 48 b 28; τούτοις μὲν οὖν ⟨πάντες⟩ ὡς εἰπεῖν κέχρηνται τοῖς εἴδεσιν 50 a 13; ὡς δὲ ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν 51 a 12; λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν 56 a 34; ὡς **εἴπομεν** κατ' ἀρχάς 48 a 25; ἡ δὲ κωμῳδία ἐστίν, ὥσπερ εἴπομεν, ... 49 a 31; οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπομεν 52 b 15 & 26; διό, ὥσπερ εἴπομεν ἤδη, ... 59 a 30; ἀλλ' ὥσπερ εἴπομεν 60 a 4; τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν, **εἴπωμεν** σαφέστερον 53 b 26; οἷον εἰ τὴν ἀσπίδα **εἴποι** « φιάλην » μὴ « Ἄρεως »

ἀλλ' « ἄοινον » 57 b 32 ; ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται 58 b 32 ; κατὰ τὸ εἰκὸς **εἰπὼν** ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι 55 b 10 ; ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπών · « μῆνιν ἄειδε θεά » 56 b 16. — Voir ἐρεῖν, λέγειν, φάναι.

εἴπερ, si toutefois : εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα, εἴπερ μηδ' ὄρχησις 62 a 8. — Voir ἄν, ἐάν, εἰ, εἴγε, ἤν, εἴτε.

εἰρηκέναι, avoir dit : voir λέγειν.

εἰρῆσθαι, avoir été dit : voir λέγειν.

εἰς, vers, à, dans, pour (avec l'acc.) : 49 a 16 (ἐξ ἑνὸς εἰς δύο) ; 51 a 13 & 14 (εἰς εὐτυχίαν... εἰς δυστυχίαν) ; 51 b 2 (εἰς μέτρα) ; 52 a 22 (εἰς τὸ ἐναντίον), 30 & 31 (εἰς γνῶσιν... εἰς φιλίαν) ; 52 b 15 (εἰς ἃ διαιρεῖται), 26 (*id.*), 35 & 37 (εἰς δυστυχίαν... εἰς εὐτυχίαν) ; 53 a 2 (εἰς δυστυχίαν), 9 (*id.*), 14 (εἰς εὐτυχίαν), 15 (εἰς δυστυχίαν) & 25 (*id.*) ; 55 b 4 (εἰς ἄλλην χώραν) & 58* (εἰς εὐτυχίαν... ἢ εἰς ἀτυχίαν) ; 56 a 31 (ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο) ; 56 b 14 (εἰς τὴν ποιητικὴν) ; 58 a 10 (εἰς τὸ Ν καὶ Ρ καὶ Σ), 12 (εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά), 13* (οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ... εἰς Α), 14 (εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα), 15 (εἰς δὲ ἄφωνον), 16* (εἰς φωνῆεν... εἰς δὲ τὸ Ι) & 17* (εἰς δὲ τὸ Υ... εἰς ταῦτα) ; 58 b 1 (εἰς τὸ σαφές) & 16 (εἰς τὸ μέτρον) ; 59 b 22 (εἰς μίαν ἀκρόασιν) & 29 (εἰς μεγαλοπρέπειαν) ; 60 a 14 (εἰς τὸν πράττοντα) & 32 (εἰς τὴν Μυσίαν) ; 61 a 5 (εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον), 7 (εἰς τὸν πράττοντα) & 18 (ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν : Homère, *Iliade*, X, 11) ; 61 b 5 (εἰς Λακεδαίμονα).

εἷς, **μία**, **ἕν**, un, un seul, l'unité : μῦθος δ' ἐστὶν **εἷς** οὐχ ὥσπερ τινὲς οἴονται ἐὰν περὶ ἕνα ᾖ 51 a 16 & 17 ; οἴονται γὰρ ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν 51 a 22* ; εἷς δ' ἐστὶ λόγος διχῶς · ἢ γὰρ ὁ ἓν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμῳ, οἷον ἡ Ἰλιὰς μὲν συνδέσμῳ εἷς, ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἓν σημαίνειν 57 a 28* & 30* ; οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἑνὸς πολλαί εἰσιν, ἐξ ὧν **μία** οὐδεμία γίνεται πρᾶξις 51 a 18 & 19 ; καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς ἡ μία μίμησις ἑνός ἐστιν, οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησίς ἐστι, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης ὅλης 51 a 30, 31 & 32 ; καὶ « μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ » 58 a 5 (Empédocle) ; τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι 59 b 3 ; ἔτι ἧττον μία ἡ μίμησις ἡ τῶν ἐποποιῶν 62 b 3 ; οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν 50 a 11 ; ἀλλ' οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἓν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας 51 a 1 ; πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ ἑνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν οὐδέν ἐστιν ἕν 51 a 17 & 18 ; ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων 51 b 19 ; ἓν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως χρηστὰ ᾖ 54 a 16 ; ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως 56 b 9 ; 57 a 28 & 30 (*supra*) ; ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος 58 b 20 ; ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν 59 a 20 ; ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος 59 a 28 ; νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν 59 a 35 ; ἀνάγκη μιμεῖσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἕν τι ἀεί 60 b 10 ; καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ **ἑνὸς** εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε 49 a 16 ; 51 a 18 (*supra*) ; ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν ἀλλ' ἑνὸς χρόνου, ὅσα ἐν τούτῳ συνέβη περὶ ἕνα ἢ πλείους, ὧν ἕκαστον ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα 59 a 22 & 23* ; **μιᾶς** τε εἶναι καὶ ταύτης ὅλης 51 a 32 (*supra*) ; ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης, ὥσπερ ὥρισται, συνεχοῦς καὶ μιᾶς 52 a 15 ; ἢ φωνὴ ἄσημος ἢ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν μιᾶς, σημαντικῶν δέ 57 a 5 ; 59 a 22 (*supra*) ; καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησις 62 b 11 ; ἡ μία μίμησις **ἑνός** ἐστιν 51 a 31 (*supra*) ; εἴθ' **ἑνί** τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων 47 b 8 ; 51 a 17 (*supra*) ; πτῶσις... ἡ δὲ κατὰ τὸ ἑνὶ ἢ πολλοῖς 57 a 20 ; ἐὰν περὶ **ἕνα** ᾖ, ... ἕνα καὶ τὸν μῦθον 51 a 17 & 22 ; ἕκαστον

τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 7 ; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν 56 a 25 ; 59 a 23 (*supra*) ; οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ 59 a 37 & 59 b 1* ; ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν 62 b 5 ; ἡ μὲν γὰρ ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ **μίαν** περίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν 49 b 13 ; ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, τὴν Ὀδύσσειαν συνέστησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα 51 a 28 ; ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικήν 57 a 1 ; ἣ... ποιεῖν πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν 57 a 5 & 9 ; καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν 59 a 19 ; 59 b 1 (*supra*) ; πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων παρήκοιεν 59 b 22.

εἰσάγειν, introduire : ὁ δὲ [sc. Ὅμηρος] ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς **εἰσάγει** ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος, καὶ οὐδέν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 10.

εἶτα, εἶθ', ensuite : 49 b 33 (εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις) ; 53 b 30 (εἶθ' ὕστερον) ; 55 b 1 (εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν) ; 62 a 8 (εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα) & 17 (εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει).

εἴτε... εἴτε..., soit... soit... : τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ τούτοις εἴτε μιγνῦσα μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων 47 b 8 ; εἴθ' ὡς Εὐριπίδης εἴθ' ὡς Πολύιδος ἐποίησεν 55 b 9-10.

εἰωθέναι, avoir coutume : καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ φυσικόν τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν **εἰώθασιν** [sc. ποιητάς] 47 b 17 ; ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτ' εἰώθασιν 51 a 9 *var.* ; διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ **εἰωθὸς** γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει, διὰ δὲ τὸ κοινωνεῖν τοῦ **εἰωθότος** τὸ σαφὲς ἔσται 58 b 4 & 5 ; ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου καὶ εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές 58 b 21.

ἐκ, ἐξ, de, au sortir de, hors de, depuis (avec le gén.) : 47 a 10 (ἐκ πόσων καὶ ποίων) ; 47 b 22 (ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων) ; 48 a 32 (οἱ ἐκ Σικελίας) & 38 (ἐκ τοῦ ἄστεως) ; 48 b 6 (ἐκ παίδων), 22 (ἐξ ἀρχῆς) & 23 (ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων) ; 49 a 16 (ἐξ ἑνὸς εἰς δύο), 19 (ἐκ μικρῶν μύθων), 20 (ἐκ σατυρικοῦ) & 21 (ἐκ τετραμέτρου) ; 49 b 1 (ἐξ ἀρχῆς), 6 (*id.*), 7 (ἐκ Σικελίας), 23 (ἐκ τῶν εἰρημένων) & 32 (ἐξ ἀνάγκης) ; 50 b 28 (*id.*), 31 (*id.*) & 36 (ἐκ τινῶν) ; 51 a 2 (ἐκ τῆς θεωρίας), 13 (ἐκ δυστυχίας), 14 (ἐξ εὐτυχίας), 17 (ἐξ ὧν), 19 (*id.*) & 36 (ἐκ τῶν εἰρημένων) ; 51 b 27 (ἐκ τούτων) ; 52 a 17 (ἐξ ἧς), 18 (ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως), 19 (ἐκ τῶν προγεγενημένων), 20 (ἐξ ἀνάγκης), 28 (ἐκ τῶν πεπραγμένων) & 30 (ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν) ; 52 b 6 (ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς), 35 (ἐξ εὐτυχίας) & 37 (ἐξ ἀτυχίας) ; 53 a 2 (ἐξ εὐτυχίας), 11 (ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν), 14 (ἐκ δυστυχίας), 15 (ἐξ εὐτυχίας), 23 (ἐκ ταύτης τῆς συστάσεως) & 32 (ἐξ ἐναντίας) ; 53 b 1 (ἐκ τῆς ὄψεως), 2 (ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως) & 6 (ἐκ τῶν συμβαινόντων) ; 54 a 37 (ἐξ αὐτοῦ... τοῦ μύθου) ; 54 b 15 (ἐξ ἀνάγκης) & 29 (ἐκ περιπετείας) ; 55 a 4 (ἐκ συλλογισμοῦ), 13 (ἐκ παραλογισμοῦ), 18 (ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων), 22 (ἐκ συλλογισμοῦ) & 28 (ἐξ ἱεροῦ) ; 55 b 27 (ἐξ οὗ) ; 56 a 31 (ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο) ; 56 b 23 (ἐξ ἧς) & 35 (ἐξ ἀφώνου) ; 57 a 1 (ἐκ πλειόνων φωνῶν), 4 (*id.*), 9 (*id.*), 25 (ἐκ ῥημάτων), 29 (ἐκ πλειόνων), 32 (ἐκ σημαινόντων), 33 (ἐκ σημαίνοντος) & 34 (ἐκ σημαινόντων) ; 58 a 11 (ἐκ τούτου), 12 (ἐκ τῶν φωνηέντων), 19 (ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων), 25* (ἐκ μεταφορῶν... ἐκ γλωττῶν) & 30 (ἐκ δὲ τῶν γλωττῶν) ; 59 a 28 (ἐξ ὧν) ; 59 b 2 & 4* (ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας... ἐκ δὲ Κυπρίων... καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος) ; 60 a 26 (ἐκ τῶν Νίπτρων), 28 (ἐκ μερῶν ἀλόγων), 32 (ἐκ Τεγέας) & 33 (ἐξ ἀρχῆς) ; 60 b 6 (ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν) & 22 (ἐκ τούτων) ; 61 b 22 (ἐκ πέντε εἰδῶν) & 24 (ἐκ τῶν εἰρημένων) ; 62 b 4 (ἐκ γὰρ ὁποιασοῦν) & 7 (ἐκ πλειόνων πράξεων).

ἕκαστος, η, ον, chaque, chacun : δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν **ἑκάστη** μιμήσεων ἕξει ταύτας τὰς διαφοράς 48 a 7 ; ἥν τινα δύναμιν **ἕκαστον** ἔχει 47 a 9 ; συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον 48 b 16 ; πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον 49 a 30 ; ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει 51 b 7 ; τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί 'Αλκιβιάδης ἔπραξεν ἢ τί ἔπαθεν 51 b 10 ; οὐχ ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν 51 b 14 ; γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστον τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 6* ; περὶ ὧν καθ' ἕκαστον τοῖς μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν 56 b 33 ; ὧν ἕκαστον ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα 59 a 24 ; χωρὶς **ἑκάστῳ** τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις 49 b 25 ; ἔστι δὲ ἐν ἑκάστῳ γένει 54 a 19 ; ἔστι δὲ μέγα μὲν τὸ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι 59 a 4 ; **ἕκαστον** τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 6 ; ἢ τὸ καθ' **ἑκάστην** τέχνην ἁμάρτημα 60 b 20 ; λέγω δὲ κύριον μὲν ᾧ χρῶνται **ἕκαστοι,** γλῶτταν δὲ ᾧ ἕτεροι 57 b 4 ; τὸ ὡς **ἕκαστα** τούτων μιμήσαιτο ἄν τις 48 a 19 ; ἔτι δὲ ἐπεισοδίων πλήθη καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι λέγεται 49 a 29.

ἑκάτερος, α, ον, chacun des deux : καὶ γὰρ καὶ τῶν ποιημάτων **ἑκάτερον** συνέστηκεν ἡ μὲν 'Ιλιὰς... ἡ δὲ 'Οδύσσεια... 59 b 14 ; τοιγαροῦν ἐκ μὲν 'Ιλιάδος καὶ 'Οδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται **ἑκατέρας** ἢ δύο μόναι 59 b 3 ; οἱ ἐφ' **ἑκατέραν** τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν 49 a 3.

ἑκατόν, cent : εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο 51 a 7.

ἐκβαίνειν, sortir de : ἐξάμετρα δὲ ὀλιγάκις [λέγομεν] καὶ **ἐκβαίνοντες** τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας 49 a 27.

ἐκδιδόναι, livrer, publier : καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν 54 a 8 ; εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς **ἐκδεδομένοις** λόγοις ἱκανῶς 54 b 18.

ἐκεῖ, là, là même : ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία · ἐκεῖ γάρ, ... 53 a 36 ; διά τιν' αἰτίαν... ἐλθεῖν ἐκεῖ 55 b 8 ; ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος [sc. τῆς 'Ιλιάδος] 56 a 13.

ἐκεῖθεν, de là : καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ ἦν 'Επίχαρμος ὁ ποιητής 48 a 33.

ἐκεῖνος, η, ο, celui-là, celle-là, cela : οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος 48 b 17 ; καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητής ἐστιν 51 b 32 ; 54 b 33 (*infra*) ; ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει 59 a 3 ; οἷον 'Ορέστης ἐν τῇ 'Ιφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι 'Ορέστης · **ἐκείνη** μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐχ ὁ μῦθος 54 b 32 & 33 ; μετ' **ἐκεῖνο** δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι 50 b 29 ; αὐτὸ μετ' ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον 50 b 32 ; οἷον **ἐκείνου** [sc. 'Ομήρου] ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα 48 b 30 ; ὡς δὴ ἐκείνου [sc. 'Οδυσσέως] ἀναγνωριοῦντος διὰ τούτου 55 a 16 ; « οὐκ ἄν γ' ἐράμενος τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον » 58 b 10 (Euclide l'Ancien) ; τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον **ἐκείνης** τῆς μεθόδου 56 a 35 ; **ἐκείνῳ** δὲ [sc. τῷ 'Ορέστῃ] πρὸς τὴν 'Ιφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως 52 b 7 ; καὶ γὰρ **ἐκεῖνοι** ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν 54 b 10 ; διὰ τὸ μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα **ἐκείνων** 49 a 6.

ἔκθεσις (ἡ), exposition : ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν 'Οδυσσείᾳ ἄλογα τὰ περὶ τὴν **ἔκθεσιν,** ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτά 60 a 36.

ἐκπίπτειν, tomber, échouer : τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας 59 b 31 ; ... καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ **ἐκπίπτουσιν** ἢ κακῶς ἀγωνίζονται, ἐπεὶ καὶ 'Αγάθων **ἐξέπεσεν** ἐν τούτῳ μόνῳ 56 a 18* ; ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε [sc. ὁ 'Αμφιάραος τοῦ Καρκίνου] 55 a 29.

ἐκπληκτικός, ή, όν, qui cause la surprise, qui frappe de stupeur : τό τε γὰρ μιαρὸν οὐ πρόσεστι, καὶ ἡ ἀναγνώρισις **ἐκπληκτικόν** 54 a 4 ; εἰ οὕτως **ἐκπληκτικώτερον** ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος 60 b 25.

ἔκπληξις (ἡ), stupeur, surprise soudaine : πασῶν δὲ βελτίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τῆς **ἐκπλήξεως** γιγνομένης δι' εἰκότων, οἷον ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ 55 a 19.

ἐκπλήττειν, frapper de stupeur : ὅταν παρὰ δόξαν γένηται, **ἐκπλήττει** γὰρ μάλιστα 52 a 3 *var.* (Vahlen).

ἐκστατικός, ή, όν, capable de sortir de soi-même, apte à éprouver l'inspiration poétique : διὸ εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ · τούτων γὰρ οἱ μὲν εὔπλαστοι, οἱ δὲ **ἐκστατικοί** εἰσιν 55 a 35.

ἐκτείνειν, étendre, allonger (les mots) : οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται 58 b 8.

ἐκτιθέναι, exposer, expliquer : τούς τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα **ἐκτίθεσθαι** καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ παρατείνειν 55 b 1 ; ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς · καὶ γὰρ **ἐξετέθησαν** ἐνταῦθα 55 a 12.

ἐκτός, en dehors : καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, οἷον τὰ περιδέραια 54 b 24.

Ἕκτωρ (ὁ), Hector : ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν **Ἕκτορος** δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη 60 a 15 ; παράδειγμα ἡ τοῦ Ἕκτορος δίωξις 60 b 26.

ἐκφέρειν, exposer : καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ φυσικόν τι διὰ τῶν μέτρων **ἐκφέρωσιν**, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν 47 b 17.

ἐλαττοῦν, diminuer : καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ **ἠλάττωσε** 49 a 17.

ἐλάττων, ων, ον, plus petit, moindre : **ἔλαττον** γάρ [sc. τὸ ἁμάρτημα], εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμιμήτως ἔγραψεν 60 b 31 ; ἔτι τὸ ἐν **ἐλάττονι** μήκει τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι 62 a 18 ; εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων **ἐλάττους** αἱ συστάσεις εἶεν 59 b 20. — Voir ἐλάχιστος, μέγας, μέγιστος, μείζων, μικρός.

ἔλαφος (ἡ), biche : ἔλαττον γάρ [sc. τὸ ἁμάρτημα], εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμιμήτως ἔργαψεν 60 b 31.

ἐλάχιστος, η, ον, le plus petit, le moindre, très petit : οὐκ **ἐλάχιστον** δὲ μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως... 58 a 34 ; αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν **ἐλάχιστα** λέγειν 60 a 7.

ἐλεγεῖον (s. ent. μέτρον) (τὸ), mètre élégiaque, distique élégiaque : οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν... οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων ἢ **ἐλεγείων** ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν μίμησιν 47 b 12.

ἐλεγειοποιός (ὁ), poète élégiaque : πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, **ἐλεγειοποιούς**, τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες 47 b 14.

ἔλεγχος (ὁ), argumentation, réfutation : τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις **ἔλεγχοι** 61 b 17.

ἐλεεῖν, éprouver de la pitié : ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων 53 b 5.

ἐλεεινός, ή, όν, digne de pitié, qui inspire la pitié : οὐ γὰρ φοβερὸν οὐδὲ **ἐλεεινὸν** τοῦτο, ἀλλὰ μιαρόν ἐστιν 52 b 36 ; οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερόν ἐστιν 53 a 1 ; ὥστε οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον 53 a 6 ; ἔστι μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως

γίνεσθαι 53 b 1 ; ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος 53 b 17 ; ὅταν ἢ **ἐλεεινὰ** ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα ἢ εἰκότα δέῃ παρασκευάζειν 56 b 3 ; ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ **ἐλεεινῶν** 52 a 3 ; τὴν σύνθεσιν... μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην, καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι μιμητικήν 52 b 32. — Voir φοβερός.

ἔλεος (ὁ), pitié : ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιόν ἐστι δυστυχοῦντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον, φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον 53 a 5 ; τραγῳδία μίμησις πράξεως... δι' **ἐλέου** καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν 49 b 27 ; ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν 53 b 12 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ **ἔλεον** ἕξει ἢ φόβον, οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται 52 a 38 ; τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχοι ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' οὔτε ἔλεον οὔτε φόβον 53 a 3 ; μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος καὶ μικρότητα 56 b 1. — Voir φόβος.

ἐλεύθερος, α, ον, libre : ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ **ἐλευθέρας** γυναῖκας μιμουμένων 62 a 10.

ἐλθεῖν, aller, venir : τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς ἱερείας. Τὸ δὲ ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς διά τιν' αἰτίαν... ἐλθεῖν ἐκεῖ 55 b 6 & 8 ; ἐν οἷς κατὰ τὸ ἁρμόττον καὶ τὸ ἰαμβεῖον **ἦλθε** μέτρον 48 b 31 ; τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθεν, τῶν δὲ 'Αθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν... 49 b 7 ; **ἐλθὼν** ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν 52 a 25 ; ἐλθὼν ὡς εὑρήσων υἱόν 55 a 9 ; ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων 55 b 8 ; τὸ μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα **ἐλθόντα** 61 b 6 ; ὅτι ὅμοιός τις **ἐλήλυθεν**, ὅμοιος δὲ οὐθεὶς ἀλλ' ἢ ὁ 'Ορέστης · οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν 55 a 5 & 6.

ἕλκειν, tirer, entraîner : οἷον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι, καὶ **ἕλκοντες** τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν 61 b 31.

ἐλλέβορος (ὁ), ellébore : καὶ « οὐκ ἄν γ' ἐράμενος τὸν ἐκείνου **ἐλλέβορον** » 58 b 10.

Ἕλλη (ἡ), *Hellé*, tragédie d'auteur inconnu : καὶ ἐν τῇ **Ἕλλῃ** ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν 54 a 8 (Nauck p. 837).

ἐμβάλλειν, intercaler : τὸ μὲν [sc. ἐπεκτεταμένον ὄνομα] ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον ᾖ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ **ἐμβεβλημένῃ** 58 a 3.

ἐμβόλιμος, ος, ον, intercalé : διὸ **ἐμβόλιμα** ᾄδουσιν, πρώτου ἄρξαντος 'Αγάθωνος. Καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον ; 56 a 29 & 30.

ἔμμετρος, ος, ον, respectueux de la métrique, écrit en vers : περὶ δὲ τῆς διηγηματικῆς καὶ **ἐμμέτρου** μιμητικῆς 59 a 17 *var.* ; ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ **ἔμμετρα** λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν 51 b 1 ; λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν **ἐμμέτρων** καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν 50 b 15. — Opp. ἄμετρος ; voir μέτρον, σύμμετρος.

'Εμπεδοκλῆς (ὁ), Empédocle : ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν « γῆρας ἡμέρας » καὶ τὸ γῆρας « ἑσπέραν βίου » ὥσπερ 'Εμπεδοκλῆς ἢ « δυσμὰς βίου » 57 b 25 ; τὰ δὲ διαιρέσει, οἷον 'Εμπεδοκλῆς « αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε πρὶν κέκρητο » 61 a 24 ; οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν 'Ομήρῳ καὶ **'Εμπεδοκλεῖ** πλὴν τὸ μέτρον · διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητήν 47 b 18 (D-K, I, *fr.* B 152, p. 371 ; B 35, p. 326-328 & A 22, p. 286).

ἐμπίπτειν, tomber sur : οἷον ὡς ὁ ἀνδρίας ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι **ἐμπεσών** 52 a 9.

ἐμποιητέον (s. ent. ἐστίν), il faut faire naître dans : φανερὸν ὡς τοῦτο [sc. τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου ἡδονήν] ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον 53 b 14.

ἐν, en, dans, sur (avec le datif) 47 a 17 (ἐν ἑτέροις), 21 (κἀν ταῖς εἰρημέναις τέχναις), 22 (ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ) ; 47 b 29 (ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν) ; 48 a 9 (ἐν ὀρχήσει καὶ αὐλήσει καὶ κιθαρίσει), 16 (ἐν δὲ τῇ αὐτῇ διαφορᾷ), 20 (ἐν τοῖς αὐτοῖς), 24 (ἐν τρισί), 25 (ἐν οἷς), & 35 (ἐν Πελοποννήσῳ) ; 48 b 30 (ἐν οἷς) & 32 (ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ) ; 49 a 12 (ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων) & 26 (ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους) ; 49 b 15* (ἐν ταῖς τραγωδίαις... καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν), 19 (ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ), 21 (ἐν ἑξαμέτροις), 26 (ἐν τοῖς μορίοις) & 33 (ἐν τούτοις) ; 50 a 6 (ἐν ὅσοις λέγοντες) & 18 (ἐν πράξει) ; 50 b 9 (ἐν οἷς), 10 (*id.*), 12 (*id.*), 13 (ἐν λόγῳ) & 38 (ἐν μεγέθει καὶ τάξει) ; 51 a 12 (ἐν ὅσῳ), 26 (ἐν τῷ Παρνασσῷ), 27 (ἐν τῷ ἀγερμῷ) & 30 (ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς) ; 51 b 19 (ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐνίαις), 21* (ἐν ἐνίαις... ἐν τῷ Ἀγάθωνος Ἄνθεῖ), 22 (ἐν τούτῳ) & 34 (ἐν ᾧ) ; 52 a 8 (ἐν Ἄργει), 24 (ἐν τῷ Οἰδίποδι), 27 (ἐν τῷ Λυγκεῖ) & 33 (ἐν τῷ Οἰδίποδι) ; 52 b 12 (ἐν τῷ φανερῷ) ; 53 a 10 (ἐν μεγάλῃ δόξῃ), 25 (ἐν ταῖς τραγῳδίαις) & 37 (ἐν τῷ μύθῳ) ; 53 b 13 (ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον), 19 (ἐν ταῖς φιλίαις), 32 (ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ) & 33 (ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ) ; 54 a 1 (ἐν Ἀντιγόνῃ), 5 (ἐν τῷ Κρεσφόντῃ), 7 (ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ), 8 (ἐν τῇ Ἕλλῃ), 11 (ἐν τοῖς μύθοις), 19 (ἐν ἑκάστῳ γένει), 29 (ἐν τῷ Ὀρέστῃ), 30 (ἐν τῇ Σκύλλῃ), 32 (ἡ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγένεια) & 33* (ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει) ; 54 b 1 (ἐν τῇ Μηδείᾳ), 2 (ἐν τῇ Ἰλιάδι), 6 (ἐν τοῖς πράγμασιν), 7 (ἐν τῷ Οἰδίποδι τῷ Σοφοκλέους), 18 (ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις), 23 (ἐν τῷ Θυέστῃ), 24 (ἐν τῷ σώματι), 25 (ἐν τῇ Τυροῖ), 30 (ἐν τοῖς Νίπτροις), 31 (ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ) & 35 (ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ) ; 55 a 1 (ἐν Κυπρίοις τοῖς Δικαιογένους), 2 (ἐν Ἀλκίνου ἀπολόγῳ), 4 (ἐν Χοηφόροις), 8 (ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεῖ), 10 (ἐν τοῖς Φινείδαις), 11 (ἐν τούτῳ), 13 (ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ), 19 (ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ) & 31 (ἐν τοῖς πάθεσιν) ; 55 b 4 (ἐν ᾗ), 14 (ἐν τῷ Ὀρέστῃ), 15 (ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασι) & 29 (ἐν τῷ Λυγκεῖ) ; 56 a 3 (ἐν ᾅδου), 14 (ἐν τοῖς δράμασι), 19** (ἐν τούτῳ μόνῳ. Ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασι) & 34 (ἐν τοῖς περὶ Ῥητορικῆς) ; 56 b 2 (ἐν τοῖς πράγμασιν), 6 (ἐν τῷ λόγῳ) & 34 (ἐν τοῖς μετρικοῖς) ; 57 a 3 (ἐν ἀρχῇ λόγου), 12 (ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς), 13 (ἐν τῷ Θεοδώρῳ), 27 (ἐν τῷ « βαδίζει Κλέων ») & 33 (ἐν τῷ ὀνόματι) ; 58 b 9 (ἐν αὐτῇ τῇ λέξει), 22 (ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ) & 32 (ἐν τῇ διαλέκτῳ) ; 59 a 2 (ἐν τοῖς κυρίοις), 3 (ἐν τῇ λέξει), 10 (ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς), 11 (ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις), 13 (ἐν λόγοις), 15 (τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως), 17 (ἐν μέτρῳ μιμητικῆς), 18 (ἐν ταῖς τραγῳδίαις), 22 (ἐν αἷς), 23 (ἐν τούτῳ), 25 (ἐν Σαλαμῖνι), 26 (ἐν Σικελίᾳ) & 27 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις) ; 59 b 24 (ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ), 26 (ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ), 32 (ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ) & 33 (ἢ ἐν πολλοῖς) ; 60 a 3 (ἐν ἄλλῳ... ἢ τῷ ἡρῴῳ), 11 (ἐν ταῖς τραγῳδίαις), 12 (ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ), 16 (ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι), 30 (ἐν τῷ δράματι), 31 (ἐν Ἠλέκτρᾳ), 32 (ἐν Μυσοῖς) & 35 (ἐν Ὀδυσσείᾳ) ; 60 b 3 (ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι), 11 (λέξει ἐν ᾗ) & 22 (ἐν τοῖς προβλήμασιν) ; 61 a 33 (ἐν τῷ εἰρημένῳ) ; 61 b 16 (οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι) & 21 (ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου) ; 62 a 17 (ἐν τῇ ἀναγνώσει) & 18 (ἐν ἐλάττονι) ; 62 b 3 (ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς).

ἐναλείφειν, enduire (de couleur) : εἰ γάρ τις **ἐναλείψειε** τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα 50 b 1.

ἐναντίος, α, ον, contraire : εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη ποιοί τινες, κατὰ δὲ τὰς

πράξεις εὐδαίμονες ἢ **τοὐναντίον** 50 a 20 ; τελευτὴ δὲ τοὐναντίον ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι 50 b 30 ; ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολή 52 a 22 ; δηλώσας ὃς ἦν, τοὐναντίον ἐποίησεν 52 a 26 ; οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν 53 a 14 ; καὶ τελευτῶσα ἐξ **ἐναντίας** τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν 53 a 32. — Voir ὅμοιος.

ἐναργής, ής, ές, clair, visible, manifeste : εἶτα καὶ τὸ **ἐναργὲς** ἔχει [sc. ἡ τραγῳδία] καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων 62 a 17 ; οὕτω γὰρ ἂν **ἐναργέστατα** ὁρῶν, ... εὑρίσκοι τὸ πρέπον 55 a 25 ; τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ὄψεις, δι' ἃς αἱ ἡδοναὶ συνίστανται ἐναργέστατα 62 a 16.

ἐνδέχεσθαι, accueillir, admettre, accepter, comporter : διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον 59 b 24 ; ἂν δὲ θῇ, καὶ φαίνηται εὐλογωτέρως, ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον 60 a 35 (*var.* ἀποδέχεσθαι) ; οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμός, ἀλλ' **ἐνδέχεται** ἄνευ ῥημάτων εἶναι λόγον 57 a 26 ; κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν ⟨ἄλλων⟩ ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται 58 a 29 ; δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν, μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ τὸ ἄλογον 60 a 12 ; δεῖ γάρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι 60 b 29 ; τῷ ταύτῃ κωλυθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται 61 a 34 ; καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα 62 b 10 ; εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον ἢ ⟨μὴ⟩ ἧττον **ἐνεδέχετο** ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην, ἡμαρτῆσθαι οὐκ ὀρθῶς 60 b 27.

ἐνεγκεῖν, porter : ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεγκεῖν 54 b 35. — Voir φέρειν.

ἐνεῖναι, exister dans : τρίτον δὲ ἡ διάνοια · τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ **ἐνόντα** καὶ τὰ ἁρμόττοντα 50 b 5.

ἕνεκα, ἕνεκεν, à cause de, en raison de (avec le génitif) : αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι [sc. ἀναγνωρίσεις] 54 b 28 ; πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅτῳ ἢ οὗ ἕνεκεν 61 a 8.

ἐνεργεῖν, agir, accomplir : ἢ πάντας ὡς πράττοντας καὶ **ἐνεργοῦντας** τοὺς μιμουμένους 48 a 23.

ἔνιοι, αι, α, quelques-uns : καὶ τῆς τραγῳδίας **ἔνιοι** τῶν ἐν Πελοποννήσῳ [sc. ἀντιποιοῦνται] 48 a 34 ; ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσί τι 61 b 1 ; τὸ διὰ μέτρων **ἔνια** μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 30 ; τῶν γὰρ γενομένων ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι 51 b 31 ; ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεγκεῖν 54 b 35 ; τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις 55 b 25 ; λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι 57 a 24 ; δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα, οἷον τὰ κέρατα « ἐρνύγας » 57 b 35 ; ἐξ ὧν [**ἐνίων**] οὐδέν ἐστιν ἕν 51 a 18 ; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις **ἐνίαις** μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνίαις δὲ οὐθέν 51 b 19 & 21 ; **ἐνίοις** δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα κείμενον τῶν ἀνάλογον 57 b 25.

ἐνίοτε, parfois, quelquefois : καὶ ἐνίοτε προστιθέασιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὅ ἐστιν 57 b 19 ; οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θάτερον 59 a 28.

ἐνταῦθα, là, ici : οἵ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας γενομένης 48 a 31 ; καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα 55 a 12 ; ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν 57 b 14.

ἐντείνειν, tendre : τὸ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἐντείνειν, ἄλλον δὲ μηδένα 55 a 14 ; καὶ εἴγε τὸ τόξον ἔφη ἐντείνειν 55 a 16 *var.* (voir γιγνώσκειν : τὸ τόξον ἔφη γνώσεσθαι).

ἐντεῦθεν, à partir de là, par là : ἀνεγνώρισεν... καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία 55 b 12.

ἐντιθέναι, placer dans, introduire : **ἐντιθεμένων** τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον 58 b 16.

ἔντιμος, ος, ον, estimé : διὰ τὸ μείζονα καὶ **ἐντιμότερα** τὰ σχήματα [sc. ποιήσεως] εἶναι ταῦτα [sc. τὴν τραγῳδίαν καὶ τὴν κωμῳδίαν] ἐκείνων [sc. τῶν ἰάμβων καὶ τῶν ἐπῶν] 49 a 6.

ἐντολή (ἡ), ordre, injonction : τὰ σχήματα τῆς λέξεως... οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις 56 b 11.

ἐντός, à l'intérieur de : ἐντὸς τοῦ ὀνόματος 57 a 33 *var.*

ἐντυγχάνειν, rencontrer : ἄτοπον οὖν τὸ μὴ **ἐντυχεῖν** τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα ἐλθόντα 61 b 5.

ἕξ, six : ἀνάγκη οὖν πάσης τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ, καθ' ἃ ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία 50 a 8.

ἐξ, hors de : voir ἐκ.

ἐξαγγέλλειν, annoncer, exprimer : ταῦτα δ' **ἐξαγγέλλεται** λέξει ἐν ᾗ καὶ γλῶττα καὶ μεταφορὰ καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστιν 60 b 11.

ἐξαλλαγή (ἡ), changement, modification : εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ **ἐξαλλαγαὶ** τῶν ὀνομάτων 58 b 2.

ἐξαλλάττειν, changer, modifier ; **ἐξηλλαγμένον ὄνομα**, nom modifié ou altéré (pour préférer un mot plus rare à un mot plus courant) : ὅτι μάλιστα πειρᾶται [sc. ἡ τραγῳδία] ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν 49 b 13 ; σεμνὴ δὲ [sc. ἡ λέξις] καὶ **ἐξαλλάττουσα** τὸ ἰδιωτικὸν ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη 58 a 21 ; ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑφῃρημένον ἢ **ἐξηλλαγμένον** 57 b 3 ; ἐξηλλαγμένον δ' ἐστίν, ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπῃ τὸ δὲ ποιῇ, οἷον τὸ « δεξιτερὸν κατὰ μαζόν » ἀντὶ τοῦ δεξιόν 58 a 6.

ἑξάμετρον (s. ent. ἔπος ou μέτρον) (τὸ), vers hexamètre : περὶ δὲ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν **ἑξαμέτρῳ** μιμητικῆς 59 a 17 *var.* ; πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, **ἑξάμετρα** δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας 49 a 27 ; περὶ μὲν οὖν τῆς ἐν **ἑξαμέτροις** μιμητικῆς καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν 49 b 21.

ἐξαπατᾶν, tromper : ἔστι δὲ τοῦτο ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας δὲ **ἐξαπατηθῇ**, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν ἄδικος δὲ ἡττηθῇ 56 a 22.

ἐξάρχειν, commencer, prendre l'initiative de : καὶ αὐτὴ [sc. ἡ τραγῳδία] καὶ ἡ κωμῳδία, καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν **ἐξαρχόντων** τὸν διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά 49 a 11.

ἐξεῖναι, être permis : καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ **ἔξεστι** χρῆσθαι 62 a 15 ; **ἐξῆν** γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεγκεῖν 54 b 34.

ἐξέρχεσθαι, sortir, s'en aller : οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς **ἐξέρχονται**, καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός 53 a 38.

ἐξεταστικός, ή, όν, apte à faire une recherche : διὸ εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ · τούτων γὰρ οἱ μὲν εὔπλαστοι, οἱ δὲ **ἐξεταστικοί** εἰσιν 55 a 35 *var.* : voir ἐκστατικός.

ἔξοδος (ἡ), exode, sortie du chœur (dénouement de la tragédie) : μέρη δὲ τραγῳδίας... κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα τάδε ἐστί, πρόλογος ἐπεισόδιον ἔξοδος χορικόν, καὶ τούτου τὸ μὲν πάροδος τὸ δὲ στάσιμον 52 b 16 ; ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος 52 b 21.

ἔξω, hors de, en dehors de : ἔξω τοῦ δράματος 53 b 32 ; 54 b 3 (*id.*) & 7 (ἔξω τῆς τραγῳδίας) ; ἔξω τοῦ καθόλου... ἔξω τοῦ μύθου 55 b 7 & 8 ; ἔξω μελοποιίας καὶ ὄψεως 59 b 10 ; ἔξω τοῦ μυθεύματος 60 a 29.

ἔξωθεν, du dehors, en dehors : τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις, τὸ δὲ λοιπὸν ἡ λύσις [sc. τῆς τραγῳδίας] 55 b 25.

ἐοικέναι, avoir l'air de, ressembler à ; **εἰκὸς** (τὸ), convenable, raisonnable, vraisemblable : ὁ δ' Ὅμηρος... καὶ τοῦτ' **ἔοικε** καλῶς ἰδεῖν 51 a 23 ; ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι 52 a 9 ; τοῦ δὲ ἀνωμάλου [sc. παράδειγμα] ἡ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγένεια · οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα τῇ ὑστέρᾳ 54 a 32 ; **ἐοίκασι** δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὗται φυσικαί 48 b 4 ; διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν... 51 a 19 ; τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, **εἰκὸς** δὲ εἶναι πολλούς 48 b 29 ; κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 a 12 ; ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι 51 a 28 ; καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 a 38 ; λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 b 9 ; οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι 51 b 31 ; οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι 51 b 35 ; ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκός 52 a 20 ; κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ ἀναγκαῖον 52 a 24 ; ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός, ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός 54 a 34 & 36* ; εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι 55 a 7 ; εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γράμματα 55 a 20 ; κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν ὅτι... 55 b 10 ; ἔστι δὲ τοῦτο εἰκός, ὥσπερ Ἀγάθων λέγει · εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός 56 a 24* & 25 ; διαμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα εἰκός ἐστιν 61 b 9 ; εἰκὸς γὰρ καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι 61 b 15* ; ὅταν ἢ ἐλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα ἢ **εἰκότα** δέῃ παρασκευάζειν 56 b 4 ; προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα 60 a 27 ; συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν **εἰκότων** οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασι 51 b 13 ; τῆς ἐκπλήξεως γιγνομένης δι' εἰκότων 55 a 19.

ἐπαινεῖν, louer : Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος **ἐπαινεῖσθαι**, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 5.

ἐπεὶ, puisque, étant donné que : ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται 48 a 1 ; ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ... οὐχ ᾗ... 48 b 17 ; ἐπεὶ ἔσχε 49 a 15 ; ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται 49 b 31 ; ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι μίμησις 49 b 36 ; ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν... δεῖ ἔχειν 50 b 35 ; ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς 51 a 21 ; ἐπεὶ... ἐστι 51 a 31 ; ἐπεὶ καὶ... ἐστιν 51 b 25 ; ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον... ἐστὶ 52 a 1 ; ἐπεὶ καὶ... δοκεῖ 52 a 6 ; ἐπεὶ δὴ ἡ ἀναγνώρισις... ἐστιν 52 b 3 (*var.* ἐπεὶ δ' ἡ) ; ἐπεὶ δὲ... δεῖ 53 b 11 ; ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν 54 b 8 ; ἐπεὶ καὶ... ἐξέπεσεν 56 a 18 ; ἐπεὶ τὰ... ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη 60 a 14 ; ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄλογα 60 a 35 ; ἐπεὶ γάρ ἐστι 60 b 7 ; ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι 62 a 5 ; ἔστι δ' ἐπεὶ τὰ πάντ' ἔχει ὅσαπερ ἡ ἐποποιΐα 62 a 14. — Voir ἐπειδή.

ἐπειδὴ, puisque : ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγῳδίας ἐστίν 50 b 23 ; ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι... πεπλεγμένην 52 b 30. — Voir ἐπεί.

ἐπεισόδιον (τὸ), « épisode » (partie de la tragédie), dialogue tragique, incident survenant dans le cours du drame : μέρη δὲ τραγῳδίας... κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα τάδε ἐστί, πρόλογος ἐπεισόδιον ἔξοδος χορικόν, καὶ τούτου τὸ μὲν πάροδος, τὸ δὲ στάσιμον 52 b 16 ; ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν 52 b 20 ; καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον ; 56 a 31 ; λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον ἐν ᾧ τὰ **ἐπεισόδια**

μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι 51 b 34 ; μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν · ὅπως δὲ ἔσται οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια, οἷον ἐν τῷ 'Ορέστῃ ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη... 55 b 13 ; ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασι τὰ ἐπεισόδια σύντομα, ἡ δ' ἐποποιΐα τούτοις μηκύνεται 55 b 15 ; τὸ μὲν οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια 55 b 23 ; ἔτι δὲ **ἐπεισοδίων** πλήθη καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι λέγεται, ἔστω ἡμῖν εἰρημένα 49 a 28 ; νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν **ἐπεισοδίοις** κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς, οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς διαλαμβάνει τὴν ποίησιν 59 a 35 & 36 ; ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις 59 b 30. — Voir le suivant.

ἐπεισοδιοῦν, introduire des épisodes, obtenir la variété par des épisodes : τούς τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ παρατείνειν 55 b 1 ; μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν 55 b 13 ; ... ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις 59 b 30. — Voir le précédent.

ἐπεισοδιώδης, ης, ες, traité en épisodes, rempli d'épisodes : τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ **ἐπεισοδιώδεις** εἰσὶ χείρισται. Λέγω δ' **ἐπεισοδιώδη** μῦθον ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι 51 b 33 & 34. — Voir ἐπεισόδιον.

ἔπειτα, ensuite : ἔπειτα τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν 60 a 14 *var.* ; ἔπειτα διότι πάντ' ἔχει ὅσαπερ ἡ ἐποποιΐα 62 a 14 *var.*

ἐπέκτασις (ἡ), extension, allongement (d'un mot) : ξενικὸν δὲ λέγω γλῶτταν καὶ μεταφορὰν καὶ **ἐπέκτασιν** καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 23 ; οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ **ἐπεκτάσεις** καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων 58 b 2.

ἐπεκτείνειν, étendre, allonger, donner de l'ampleur : ἔχει δὲ πρὸς τὸ **ἐπεκτείνεσθαι** τὸ μέγεθος πολύ τι ἡ ἐποποιΐα ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι 59 b 23 ; θήλεα δὲ [sc. ὀνόματα] ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ τῶν **ἐπεκτεινομένων** εἰς Α 58 a 13 ; ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ **ἐπεκτεταμένον** ἢ ὑφῃρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 2 ; ἐπεκτεταμένον δ' ἐστὶν ἢ ἀφῃρημένον, τὸ μὲν ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον ᾖ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ, ... ἐπεκτεταμένον μὲν οἷον τὸ πόλεως « πόληος » καὶ τὸ Πηλείδου « Πηληϊάδεω » 58 a 1 & 3.

ἐπεύχεσθαι, prier : 'Ερμοκαϊκόξανθος **ἐπευξάμενος** Διῒ πατρί 57 b 1 *var.* (Diels conj.).

ἐπί, ἐπ', ἐφ', sur, vers, à propos de, à condition de, etc. :

1° **avec le génitif** : 48 a 32 (ἐπὶ τῆς... δημοκρατίας) ; 48 b 10 (ἐπὶ τῶν ἔργων) ; 50 b 1 (ἐπὶ τῆς γραφικῆς), 6 (ἐπὶ τῶν λόγων), 15 & 16 (ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων) ; 51 a 3* (ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων), 5 (οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων) ; 51 b 11 (ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας), 15 (ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας) ; 52 b 2 (ἐπὶ τῶν τοιούτων) ; 53 a 27 (ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν), 38 (ἐπὶ τελευτῆς) ; 54 b 13 (ἐπὶ τῶν ἠθῶν) ; 55 a 29 (ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς) ; 57 a 2* (καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου), 10* (*id.*), 15 (ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων) ; 58 b 15 (ἐπὶ τῶν ἐπῶν), 17* & 18 (καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν) ; 59 b 25 (ἐπὶ τῆς σκηνῆς) ; 60 a 15 (ἐπὶ σκηνῆς) ; 61 a 3 (ἐπὶ σαυρωτῆρος : Homère) ; 62 a 17 (ἐπὶ τῶν ἔργων) ;

2° **avec le datif** : 58 a 30 (ἐπ' ἀνέρι : Cléoboulina) ;
3° **avec l'accusatif** :
a) **ὡς ἐπὶ τὸ πολύ** (« dans la plupart des cas ») : 50 b 31 (ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ) ;
b) **autres emplois** : 48 b 14 (ἐπὶ βραχὺ) ; 49 a 3 (ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν) ; 54 a 12 (ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας) ; 54 b 3 (ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος) ; 55 b 8 (ἐφ' ὅ τι δέ) ; 57 b 8**, 9, 11 & 13 (ἐπὶ εἶδος... ἐπὶ τὸ γένος...) ; 58 b 8 (ἐφ' ὁπόσον) & 14 (ἐπὶ τὰ γελοῖα).

ἐπιβουλεύειν, former un projet hostile contre : ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι καὶ τὸν υἱὸν **ἐπιβουλεύεσθαι** 55 b 20.

ἐπίδηλος, ος, ον, visible, évident : ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ **ἐπίδηλον**, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν 51 a 35.

ἐπιεικής, ής, ές, honnête, bon : οὔτε τοὺς **ἐπιεικεῖς** ἄνδρας δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, ... οὔτε τοὺς μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν 52 b 34 ; καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους... τοιούτους ὄντας ἐπιεικεῖς ποιεῖν... οἷον τὸν Ἀχιλλέα Ἀγάθων καὶ Ὅμηρος 54 b 13 ; τὴν μὲν οὖν [sc. τὴν ἐποποιΐαν] πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι, οἳ οὐδὲν δέονται τῶν σχημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν πρὸς φαύλους 62 a 2.

ἐπίκτητος, ος, ον, acquis (non inné) : τούτων δὲ [sc. τῶν σημείων] τὰ μὲν σύμφυτα, ... τὰ δὲ **ἐπίκτητα**, καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, οἷον τὰ περιδέραια 54 b 23.

ἐπισκοπεῖν, examiner : τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ, αὐτό τε καθ' αὑτὸ κρῖναι καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος 49 a 7 ; δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνειε τοῦτο ἐν τῷ εἰρημένῳ 61 a 32 ; ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων **ἐπισκοποῦντα** λύειν 60 b 22.

ἐπιστολή (ἡ), lettre (missive) : οἷον ἡ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς **ἐπιστολῆς**, ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως 52 b 7 ; ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς [sc. ἀνεγνωρίσθη], ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐχ ὁ μῦθος 54 b 33. — Voir γράμματα 55 a 21.

ἐπίταξις (ἡ), ordre, injonction : τὸ γὰρ κελεῦσαι, φησί, ποιεῖν τι ἢ μή, ἐπίταξίς ἐστιν 56 b 17 ; ἡ δὲ [sc. πτῶσις] κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἢ **ἐπίταξιν** · τὸ γὰρ « ἐβάδισεν » ἢ « βάδιζε » πτῶσις ῥήματος κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστίν 57 a 22.

ἐπιτάττειν, donner un ordre : ἃ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ [sc. τῷ Ὁμήρῳ], ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος **ἐπιτάττει** εἰπών · « μῆνιν ἄειδε θεά » 56 b 16.

ἐπίτηδες, convenablement, à dessein : τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι 52 a 7 ; καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο 58 b 14.

ἐπιτιθέναι, imposer, attribuer : οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα **ἐπιτιθέασιν** 51 b 13 *var.* ; οἷον ἐν... τῇ Ἰφιγενείᾳ · εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι **ἐπιθεῖναι** γράμματα 55 a 20 ; ἔστι δὲ καθόλου μέν... οὗ στοχάζεται ἡ ποίησις ὀνόματα **ἐπιτιθεμένη** 51 b 10 ; αὐτὸς **ἐπιθέμενος**, αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρεν 55 b 22.

ἐπιτιμᾶν, infliger un blâme ou un reproche : τί γὰρ ἄν τις ὑπολάβοι ἡμαρτῆσθαι ἃ Πρωταγόρας **ἐπιτιμᾷ** [sc. τῷ Ὁμήρῳ], ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπών · « μῆνιν ἄειδε θεά » 56 b 16 ; καὶ ὡς εἰρηκότος ὅτι δοκεῖ **ἐπιτιμῶσιν**, ἂν ὑπεναντίον ᾖ τῇ αὑτῶν οἰήσει 61 b 3 ; ὥστε οὐκ ὀρθῶς

ψέγουσιν οἱ **ἐπιτιμῶντες** τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν 58 b 6 ; πρὸς δὲ τούτοις ἐὰν **ἐπιτιμᾶται** ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως ⟨ὡς⟩ δεῖ... 60 b 33 ; σημεῖον δὲ τούτου ὃ **ἐπετιμᾶτο** Καρκίνῳ 55 a 27 ; ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἐλευθέρας γυναῖκας μιμουμένων 62 a 9.

ἐπιτίμημα (τὸ), blâme, censure : παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται, ὅ τι καὶ ἄξιον σπουδῆς 56 b 14 ; ὥστε δεῖ τὰ **ἐπιτιμήματα** ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν 60 b 22 ; τὰ μὲν οὖν ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν 61 b 22.

ἐπιτίμησις (ἡ), reproche, blâme : ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ μοχθηρίᾳ, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ... ἢ τῇ πονηρίᾳ 61 b 19 ; καὶ περὶ **ἐπιτιμήσεων** καὶ λύσεων, εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 17.

ἐπιφανής, **ής**, **ές**, qui est en vue, illustre : οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν **ἐπιφανεῖς** ἄνδρες 53 a 12.

ἐπιφορά (ἡ), transport, report : μεταφορὰ δ' ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον 57 b 7.

'Επιχάρης (ὁ), Épicharès : « **'Επιχάρην** εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα » 58 b 9 (Euclide l'Ancien).

'Επίχαρμος (ὁ), Épicharme : καὶ οἱ ἐκ Σικελίας [sc. τῆς κωμῳδίας ἀντιποιοῦνται], ἐκεῖθεν γὰρ ἦν 'Επίχαρμος ὁ ποιητής 48 a 33 ; τὸ δὲ μύθους ποιεῖν 'Επίχαρμος καὶ Φόρμις 49 b 6.

ἐπιχειρεῖν, entreprendre : καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, **ἐπιχειρῆσαι** ποιεῖν ὅλον 59 a 32.

ἐποποιΐα (ἡ), l'art du poème épique, l'épopée : ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία κ. τ. α., πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον. Διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν 47 a 13 ; ἡ δὲ [ἐποποιΐα] μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις 47 a [29] ; ἡ μὲν οὖν ἐποποιΐα τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ μετὰ μέτρου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν 49 b 9 ; ἡ δὲ ἐποποιΐα ἀόριστος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρει [sc. τῆς τραγῳδίας] 49 b 14 ; ἃ μὲν γὰρ ἐποποιΐα ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ, ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ 49 b 18 & 20 ; ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασι τὰ ἐπεισόδια σύντομα, ἡ δ' ἐποποιΐα τούτοις μηκύνεται 55 b 16 ; διαφέρει δὲ [sc. τῆς τραγῳδίας] κατά τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιΐα καὶ τὸ μέτρον 59 b 18 ; ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέγεθος πολύ τι ἡ ἐποποιΐα ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι 59 b 23 ; ἔτι ἡ τραγῳδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὑτῆς, ὥσπερ ἡ ἐποποιΐα 62 a 11 ; ἔστι δ' ἐπεὶ τὰ πάντ' ἔχει ὅσαπερ ἡ ἐποποιΐα, καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι 62 a 14 ; φανερὸν ὅτι κρείττων ἂν εἴη [sc. ἡ τραγῳδία] μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς **ἐποποιΐας**. Περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ ἐποποιΐας... εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 15* ; **ἐποποιΐᾳ** 49 b 20 (*supra*) ; ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ, διὰ τὸ διήγησιν εἶναι, ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὑφ' ὧν οἰκείων ὄντων αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος 59 b 26 ; δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν, μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστόν 60 a 13 ; ἔτι δὲ τὰ εἴδη ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν **ἐποποιΐαν** τῇ τραγῳδίᾳ · ἢ γὰρ ἁπλῆν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἠθικὴν ἢ παθητικήν 59 b 8 ; ὡς δ' οὗτοι ἔχουσιν πρὸς αὐτούς, ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιΐαν ἔχει 62 a 2.

ἐποποιϊκός, **ή**, **όν**, épique : πότερον δὲ βελτίων ἡ **ἐποποιϊκὴ** μίμησις ἢ ἡ τραγική, διαπορήσειεν ἄν τις 61 b 26 ; χρὴ δὲ... μὴ ποιεῖν **ἐποποιϊκὸν**

σύστημα τραγῳδίαν (ἐποποιϊκὸν δὲ λέγω τὸ πολύμυθον) οἷον εἴ τις τὸν τῆς Ἰλιάδος ὅλον ποιοῖ μῦθον 56 a 11 & 12.

ἐποποιός (ὁ), poète épique : ἔτι ἧττον μία ἡ μίμησις ἡ τῶν **ἐποποιῶν** 62 b 4 ; πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ **ἐποποιοὺς** ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες 47 b 14.

ἔπος (τὸ), vers épique ; **τὰ ἔπη**, la poésie épique : οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν **ἐπῶν** τραγῳδοδιδάσκαλοι 49 a 5 ; διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν 49 b 18 ; τὸ δὲ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει, ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρείσθω, ἐντιθεμένων τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον 58 b 16 ; καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῦτο ἐποίουν καὶ ἐν τοῖς **ἔπεσιν** 49 b 16 ; ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι λανθάνει [sc. τὸ γελοῖον] 60 a 17 ; λέγω δὲ οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν θείη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς 62 b 3.

ἔρασθαι, aimer : « οὐκ ἄν γ' **ἐράμενος** τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον » 58 b 10 (Euclide l'Ancien). — Voir αἴρειν.

ἐργάζεσθαι, travailler : τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς λέξεως... ὅθεν εἴρηται... καὶ χαλκέας τοὺς τὸν σίδηρον **ἐργαζομένους** 61 a 30.

ἔργον (τὸ), travail, œuvre, fonction, occupation, action : πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον 49 a 30 ; οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον 50 a 31 ; ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν 50 b 6 ; οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 a 37 ; καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον 52 b 29 ; τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡ διάνοια καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον ; 56 b 7 ; εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσι [sc. ἡ τραγῳδία] καὶ ἔτι τῷ τῆς τέχνης **ἔργῳ**, ... φανερὸν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιΐας 62 b 12 ; σημεῖον δὲ τούτου τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν **ἔργων** 48 b 10 ; εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει [sc. ἡ τραγῳδία] καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων 62 a 18.

ἔρδειν, faire, accomplir : ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ γένος · « ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ **ἔοργεν** » 57 b 12 (Homère, *Iliade*, II, 272).

ἐρεῖν, dire, devoir dire ; **εἰρηκέναι**, avoir dit ; **εἰρῆσθαι**, avoir été dit : **ἐρεῖ** γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρτον ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύτερον 57 b 18 ; ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην « ἀσπίδα Διονύσου » καὶ τὴν ἀσπίδα « φιάλην Ἄρεως » 57 b 21 ; ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν « γῆρας ἡμέρας » καὶ τὸ γῆρας « ἑσπέραν βίου » ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ἢ « δυσμὰς βίου » 57 b 23 ; ... καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον **ἐροῦμεν** 49 b 22 ; ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν ἀρύσαι **εἴρηκεν** 57 b 15 ; καὶ ὡς **εἰρηκότος** ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν ὑπεναντίον ᾖ τῇ αὑτῶν οἰήσει 61 b 2 ; ὥσπερ πρότερον **εἴρηται** 50 b 14 ; καθάπερ εἴρηται 52 a 23 ; ὡς ⟨ὅ⟩περ (*var.* ὥσπερ) εἴρηται συμβαίνει 52 a 35 ; τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται 52 b 11 ; ἢ οἵου εἴρηται, ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος 53 a 16 ; τοῦτο γάρ ἐστιν, ὥσπερ εἴρηται, ὀρθόν 53 a 26 ; ὅπερ πάλαι εἴρηται 54 a 9 ; εἴρηται ἱκανῶς 54 a 15 ; ὥσπερ εἴρηται 54 a 25 ; εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς 54 b 17 ; ἀναγνώρισις δὲ τί μέν ἐστιν, εἴρηται πρότερον 54 b 19 ; ὅπερ εἴρηται πολλάκις 56 a 11 ; περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται 56 a 33 ; διὸ εἴρηται « σπείρων θεοκτίσταν φλόγα » 57 b 29 ; τὸ γὰρ τέλος εἴρηται 60 b 25 ; περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἴρηταί τινι ἢ πέπρακται 61 a 5 ; τὸ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται... τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ τοῦ πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται 61 a 16 & 20 ; ὅθεν εἴρηται ὁ Γα-

νυμήδης « Διὶ οἰνοχεύειν » 61 a 28 ; περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν, καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς μιμήσεως, **εἰρήσθω** ταῦτα 48 b 3 ; ... εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 18 ; τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἱκανὸς ὁ **εἰρημένος** 59 b 19 ; ἀλλ' ἡ μάλιστα τοῦ μύθου [sc. ἀναγνώρισις] καὶ ἡ μάλιστα τῆς πράξεως ἡ **εἰρημένη** ἐστίν 52 a 37 ; οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ **εἰρημένον** βλέποντα εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον 61 a 6 ; διό τι ἐγγὺς τῆς **εἰρημένης** ἁμαρτίας ἐστίν 54 b 34 ; ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνειε τοῦτο ἐν τῷ **εἰρημένῳ**, οἷον... 61 a 33 ; δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτάς, ἀλλὰ τὴν **εἰρημένην** 62 b 13 ; ... ἔστω ἡμῖν **εἰρημένα** 49 a 29 ; καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τἆλλα τὰ εἰρημένα εἴδη 58 a 33 ; καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημένα 59 a 11 ; ... ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα 59 a 16 ; τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι 61 b 16 ; αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν **εἰρημένων** ἀριθμῶν σκεπτέαι 61 b 24 ; ἀπολαβόντες αὐτῆς [sc. τῆς τραγῳδίας] ἐκ τῶν **εἰρημένων** τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας 49 b 23 ; φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι... 51 a 36 ; ἔστι δὲ μέγα μὲν τὸ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι 59 a 4 ; οὕτω κἂν ταῖς **εἰρημέναις** τέχναις 47 a 21 ; ἀλλὰ κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις 50 b 35 ; εἰσὶ δέ τινες αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς **εἰρημένοις** 47 b 24 ; ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις 52 b 30. — Voir εἰπεῖν, λέγειν, φάναι.

ἔρινυξ (ὁ), corne : οἷον τὰ κέρατα « **ἐρινύγας** » 57 b 35 *var.* : voir ἔρνυξ.

Ἐριφύλη (ἡ), Ériphyle : οἷον τὴν Κλυταιμήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ τὴν **Ἐριφύλην** ὑπὸ τοῦ Ἀλκμέωνος 53 b 24.

ἑρμηνεία (ἡ), expression ou interprétation de la pensée : λέγω δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας **ἑρμηνείαν** 50 b 15.

Ἑρμοκαϊκόξανθος (ὁ), Hermo-Kaïko-Xanthos (exemple de nom composé emphatique, formé ici des noms de trois fleuves d'Asie Mineure, l'Hermos, le Kaïkos & le Xanthos) : εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ πολλαπλοῦν οἷον πολλὰ τῶν Μασσαλιωτῶν · Ἑρμοκαϊκόξανθος [ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ : *var.*] 57 a 36.

ἔρνυξ (ὁ), jeune pousse, *d'où* corne naissante (exemple de πεποιημένον ὄνομα) : ... οἷον τὰ κέρατα « **ἐρνύγας** » καὶ τὸν ἱερέα « ἀρητῆρα » 57 b 35 (cf. Hésychius : ἔρνυγας · ἔρνη, βλαστήματα, κλάδοι).

ἔρχεσθαι, aller, venir : voir ἐλθεῖν.

ἐρώτησις (ἡ), question, interrogation : τὰ σχήματα τῆς λέξεως... οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον 56 b 12 ; οἷον κατ' **ἐρώτησιν** ἢ ἐπίταξιν · τὸ γὰρ « ἐβάδισεν » ἢ « βάδιζε » πτῶσις ῥήματος κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστίν [sc. πτῶσις κατὰ τὰ ὑποκριτικά] 57 a 22.

ἐς, vers, sur : « ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκόν » 61 a 18 (Homère, *Iliade*, X, 11). — Voir εἰς.

ἐσθίειν, manger, dévorer : Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε « φαγέδαινα ⟨δ'⟩ ἥ μου σάρκας **ἐσθίει** ποδός, » ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ « ἐσθίει » τὸ « θοινᾶται » μετέθηκεν 58 b 23 & 24 (Eschyle, Nauck, *fr.* 253, p. 81 = Mette, *fr.* 397, p. 147-148).

ἐσθλός, ή, όν, noble, excellent : « ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς **ἐσθλὰ** ἔοργεν » 57 b 12 (Homère, *Iliade*, II, 272).

ἑσπέρα (ἡ), soir : ἢ ὃ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν · ἐρεῖ τοίνυν τὴν **ἑσπέραν** « γῆρας ἡμέρας » καὶ τὸ γῆρας « ἑσπέραν βίου » ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ἢ « δυσμὰς βίου » 57 b 23* & 24.

ἑστάναι, se tenir : voir ἱστάναι.

ἔσχατος, η, ον, dernier, extrême : λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τούτου τοῦ μέρους ὃ **ἔσχατόν** ἐστιν, ἐξ οὗ μεταβαίνειν εἰς εὐτυχίαν ⟨συμβαίνει⟩ ἢ εἰς ἀτυχίαν 55 b 27.

ἔσωθεν, au-dedans : τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις, τὸ δὲ λοιπὸν ἡ λύσις [sc. τῆς τραγῳδίας] 55 b 25.

ἕτερος, α, ον, l'un des deux, l'autre (le second) : ἐπεὶ δὴ ἡ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις, αἱ μὲν θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, ὅταν ᾖ δῆλος **ἅτερος** τίς ἐστιν, ὁτὲ δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι 52 b 4** ; καὶ ἔσται **ἑτέρα** [sc. ἡ μίμησις] τῷ ἕτερα μιμεῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον 48 a 8* ; ἢ **ἕτερόν** τι γιγνόμενον, ... ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα 48 a 21 ; μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι 50 b 29 ; μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον 50 b 32 ; ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς **θάτερον** γενέσθαι 51 a 27 & 28 ; τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι 54 a 24 ; οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θάτερον 59 a 28* ; **θατέρου** (masc.) 52 b 4 (*supra*) ; ἐκ παραλογισμοῦ θατέρου 55 a 13 *var.* ; **θατέρου** (neut.) 51 a 27 (*supra*) ; τὸν **ἕτερον** (masc.) 52 b 4 (*supra*) ; πολλὰ μιμοῦνταί τινες ἀπεικάζοντες, οἱ μὲν... οἱ δὲ..., **ἕτεροι** δὲ διὰ τῆς φωνῆς 47 a 20 ; πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια 48 b 27 ; λέγω δὲ κύριον μὲν ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ᾧ ἕτεροι 57 b 4 ; κἂν εἴ τινες **ἕτεραι** [sc. τέχναι] τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν 47 a 25 ; διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν · ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ **ἕτερα**, ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον 47 a 17* ; 48 a 8 (*supra*) ; τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 30 ; **ἑτέροις** 47 a 17 (*supra*). — Voir ἄλλος.

ἑτέρως, autrement : ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ ἕτερα, ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον 47 a 17 (voir le précédent).

ἔτι, encore, de plus, en outre : 47 a 10 (ἔτι δὲ), 14 (*id.*) ; 48 a 19 (*id.*) ; 49 a 12 (ἃ ἔτι καὶ νῦν), 19 (ἔτι δὲ), 28 (*id.*) ; 49 b 12 (*id.*) ; 50 a 23 (ἔτι ἄνευ μὲν... ἄνευ δὲ...), 29 (ἔτι ἐάν τις...), 35 (ἔτι σημεῖον ὅτι...) ; 50 b 20 (ἔτι δὲ), 35 (*id.*) ; 52 b 2 (*id.*) ; 53 b 34 (*id.*) ; 55 b 19 (*id.*) ; 56 b 1 (καὶ ἔτι), 32 (ἔτι δὲ) ; 58 b 31 (*id.*) ; 59 b 8 (*id.*), 12 (ἔτι τὰς διανοίας...) ; 60 a 1 (ἔτι δὲ) ; 60 b 29 (ἔτι ποτέρων ἐστὶ...) ; 62 a 10 (ἔτι ἡ τραγῳδία...), 15 (καὶ ἔτι), 18 (ἔτι τὸ ἐν ἐλάττονι μήκει) ; 62 b 3 (ἔτι ἧττον), 12 (καὶ ἔτι).

ἔτος (τὸ), année : ἀποδημοῦντός τινος **ἔτη** πολλὰ καὶ παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ μόνου ὄντος 55 b 17.

εὖ, bien, convenablement, justement, etc. : 48 b 35 (οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ...) ; 50 a 30 (ῥήσεις... εὖ πεποιημένας) ; 50 b 33 (τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους) ; 53 a 29 (εἰ καὶ... μὴ εὖ οἰκονομεῖ) ; 56 a 9 (πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς) ; 59 a 7 (τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν) ; 62 b 17 (καὶ τοῦ εὖ ἢ μὴ τίνες αἰτίαι).

εὐδαιμονία (ἡ), bonheur, prospérité : ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ ἀνθρώπων ἀλλὰ πράξεως καὶ βίου καὶ **εὐδαιμονίας** ⟨καὶ κακοδαιμονίας · ἡ δὲ εὐδαιμονία⟩ καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν πράξει ἐστί, καὶ τὸ τέλος πρᾶξίς τις ἐστίν, οὐ ποιότης 50 a 17*.

εὐδαίμων, ων, ον, heureux, fortuné : εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη ποιοί τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις **εὐδαίμονες** ἢ τοὐναντίον 50 a 20.

εὕδειν, dormir : « πάντες μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες **εὗδον** παννύχιοι » 61 a 17 (cf. Homère, *Iliade*, II, 1-2 ; X, 2).

εὐδοκιμεῖν, être estimé, être en renom : περὶ οὓς αἱ ⟨**εὐδοκιμοῦσαι**⟩ τραγῳδίαι εἰσίν 51 b 24 *var.*

εὐειδής, ής, ές, d'aspect agréable, qui a de la grâce : τὸ γὰρ **εὐειδὲς** οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσιν 61 a 14.

εὐθύς, directement, tout droit, aussitôt : οἷον εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης 49 a 35 ; καὶ γὰρ αἱ πράξεις... ὑπάρχουσιν εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται 52 a 14 ; ὁ δὲ ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα 60 a 10.

Εὐκλείδης (ὁ), Euclide (l'Ancien) : οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται, ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει... 58 b 7.

εὐλαβεῖσθαι, prendre garde à : ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους 52 b 28.

εὔλογος, ος, ον, raisonnable : ἂν δὲ θῇ καὶ φαίνηται **εὐλογώτερον** 60 a 35 *var.* : voir le suivant.

εὐλόγως, raisonnablement : ὅσοις κἂν εὐλόγως τις χρήσαιτο 59 a 13 *var.* ; ἂν δὲ θῇ καὶ φαίνηται **εὐλογωτέρως**, ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον 60 a 35.

εὐμνημόνευτος, ος, ον, facile à retenir de mémoire : ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι, ... τοῦτο δ' **εὐμνημόνευτον** εἶναι [sc. τὸν μῦθον] 51 a 5.

εὔπλαστος, ος, ον, bien doué dans l'art de modeler : διὸ εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ· τούτων γὰρ οἱ μὲν **εὔπλαστοι**, οἱ δὲ ἐκστατικοί εἰσιν 55 a 34.

εὐπρόσωπος, ος, ον, qui a beau visage : τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες **εὐπρόσωπον** καλοῦσιν 61 a 14.

Εὐριπίδης (ὁ), Euripide : καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται 53 a 29 ; καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν Μήδειαν 53 b 28 ; εἴθ' ὡς Εὐριπίδης εἴθ' ὡς Πολύιδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφήν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι 55 b 9 ; ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης, ... ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται 56 a 17 ; ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ 61 b 20 ; οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ **Εὐριπίδου**, ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου ⟨καὶ⟩ εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές 58 b 20 ; διὸ καὶ οἱ **Εὐριπίδῃ** ἐγκαλοῦντες τοῦτ' αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις καὶ πολλαὶ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν 53 a 24 ; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου, καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ 56 a 27 ; οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ ποιεῖν, **Εὐριπίδην** δὲ οἷοι εἰσίν 60 b 34. — Voir l'*Index des citations & des allusions*.

εὑρίσκειν, trouver, faire preuve d'invention : αὐτὸν δὲ [sc. τὸν ποιητὴν] εὑρίσκειν δεῖ, καὶ τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς 53 b 25 ; οὕτω γὰρ ἂν ἐναργέστατα ὁρῶν, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιγνόμενος τοῖς πραττομένοις, **εὑρίσκοι** τὸ πρέπον 55 a 26 ; καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεῖ, ὅτι ἐλθὼν ὡς **εὑρήσων** υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται 55 a 9 ; λέξεως δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον **εὗρεν** 49 a 24 ; ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ἀπὸ τύχης **εὗρον** τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις 54 a 11.

Εὐρύπυλος (ὁ), *Eurypyle*, titre d'une tragédie d'auteur inconnu : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλε-

μος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 6. — Voir Nauck, *T. G. F.*, p. 838.

εὐσύνοπτος, **ος**, **ον**, facile à embrasser d'un regard : λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ μῦθος 59 a 33 ; καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ **εὐσύνοπτον** εἶναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δ' εὐμνημόνευτον εἶναι 51 a 4.

εὐτελής, **ής**, **ές**, commun, médiocre : ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου ⟨καὶ⟩ εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' **εὐτελές** 58 b 22 ; οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι [sc. ποιηταὶ] τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ **εὐτελέστεροι** τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια 48 b 26.

εὐτυχεῖν, être heureux, avoir du bonheur : ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται 52 b 2.

εὐτυχία (ἡ), bonheur, chance, succès : συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ **εὐτυχίας** εἰς δυστυχίαν μεταβάλλειν 51 a 13 & 14 ; οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν... οὔτε τοὺς μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν 52 b 35 & 37 ; οὐδ' αὖ τὸν σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν 53 a 2 ; καὶ μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν 53 a 14 & 15 ; τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ **εὐτυχίᾳ**, οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης 53 a 10 ; εἰς **εὐτυχίαν** 51 a 13 (*supra*) ; ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή, ... τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένων 52 a 31 ; 52 b 37 (*supra*) ; 53 a 14 (*supra*) ; ἐξ οὗ μεταβαίνειν εἰς εὐτυχίαν ⟨συμβαίνει⟩ ἢ εἰς ἀτυχίαν 55 b 28.

εὐφραίνειν, réjouir, charmer : ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ [sc. ἐν τῷ Ἀγάθωνος Ἀνθεῖ] τά τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποίηται, καὶ οὐδὲν ἧττον **εὐφραίνει** 51 b 23 ; ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν, ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας 51 b 26 ; ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλθὼν ὡς **εὐφρανῶν** τὸν Οἰδίπουν καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς τὴν μητέρα φόβου 52 a 25 ; εἰ γάρ τις [sc. γραφεύς] ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως **εὐφράνειεν** καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα 50 b 2.

εὐφυής, **ής**, **ές**, bien doué par la nature : διὸ **εὐφυοῦς** ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ 55 a 33.

εὐφυΐα (ἡ), bonnes dispositions naturelles : μόνον γὰρ τοῦτο [sc. τὸ μεταφορικὸν εἶναι] οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι λαβεῖν **εὐφυΐας** τε σημεῖόν ἐστιν 59 a 7.

εὔχεσθαι, adresser une prière : τί γὰρ ἄν τις ὑπολάβοι ἡμαρτῆσθαι ἃ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ, ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπών · « μῆνιν ἄειδε θεά » ; 56 b 16.

εὐχή (ἡ), prière : οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον [sc. τὰ σχήματα τῆς λέξεως] 56 b 11 ; ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' **εὐχὴν** ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς 53 a 35.

εὖχος (τὸ), sujet d'orgueil ou de gloire : ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος τὸ « δίδομεν δέ οἱ **εὖχος** ἀρέσθαι » 61 a 23 (cf. Homère, *Iliade*, XXI, 297).

ἐφεξῆς, à la suite, en suivant : ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς... 50 a 29 ; κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων 51 a 13 ; πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς [sc. οἱ ποιηταί] 52 a 1 ; ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις 52 b 30 ; οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θάτερον 59 a 27.

ἔχειν, avoir, tenir, posséder ; ἔχειν avec un adverbe de manière : être dans

telle ou telle condition, dans tel ou tel *habitus* (ἕξις) ; ἔχειν avec un infinitif : pouvoir, avoir à, être en mesure de : τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν 49 b 11 ; οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν 50 b 37 ; ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δ' εὐμνημόνευτον εἶναι 51 a 4 & 5 ; μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν 56 a 4 ; διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον 58 b 3 ; ἔτι δὲ τὰ εἴδη ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιΐαν τῇ τραγῳδίᾳ 59 b 8 ; ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς 59 b 12 ; ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον 60 a 29 ; ἥν τινα δύναμιν ἕκαστον **ἔχει** 47 a 9 ; ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας 48 b 38 ; ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ 49 a 7 ; ἃ μὲν γὰρ ἐποποιΐα ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ, ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ 49 b 19 ; μελοποιΐαν δὲ [sc. λέγω] ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν 49 b 36 ; καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 13 ; ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 29 ; ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν 50 b 16 ; καλλίστη δὲ ἀναγνώρισις... οἷον ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι 52 a 33 ; οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ 52 b 38 ; τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν 53 b 39 ; λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην 57 b 20 ; ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν 57 b 28 ; ὧν ἕκαστον ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα 59 a 24 ; ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέγεθος πολύ τι ἡ ἐποποιΐα ἴδιον 59 b 22 ; ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν 59 b 28 ; ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὑτῆς 60 b 24 ; εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει 60 b 32 ; τὸ δ' ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασιν 61 b 6 ; ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιΐαν ἔχει 62 a 1 & 2 ; ἐπεὶ τὰ πάντ' ἔχει ὅσαπερ ἡ ἐποποιΐα [sc. ἡ τραγῳδία] 62 a 14 ; εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων 62 a 17 ; ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια, ⟨ἃ⟩ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος 62 b 8 & 9 ; τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς **ἔχομεν** εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα 48 b 28 ; διόπερ οὐκ **ἔχουσιν** ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων 50 b 10 ; ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, κ. τ. α. 62 a 1 & 2 (*supra*) ; τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως **ἔχῃ** τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον 57 b 17 ; τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον **ἔχοι** ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' οὔτε ἔλεον οὔτε φόβον 53 a 3 ; οὐδὲν γὰρ ἂν **ἔχοιμεν** ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους 47 b 10 ; ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, **ἔχουσα** δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων 50 a 32 ; ἡ [sc. τραγῳδία] διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσσεια 53 a 32 ; ἔστι γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν **ἔχον** μέγεθος · ὅλον δ' ἐστὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν 50 b 26 & 27 ; ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν ⟨τὸ⟩ ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ 56 b 26, 27 & 29* ; ἅ ἐστιν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ τὴν τοιαύτην **ἔχοντος** ἀρχιτεκτονικήν 56 b 10 ; ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς [sc. τῆς κωμῳδίας] **ἐχούσης** οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται 49 b 3 ; τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης 49 b 25 ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος 50 b 26 ; συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνὴν **ἔχοντος** 56 b 35 ; λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν **ἔχοντα** ῥυθμὸν

καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος 49 b 29 ; ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν 53 a 12 ; μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος 59 a 32 ; εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος, καὶ οὐδέν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 11 ; καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, **ἔχουσαν** ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος 59 a 19 ; οὐδ' ἂν μηδετέρως **ἔχοντες** 53 b 19 ; ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως **ἐχόντων** ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι 55 b 19 ; μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν 56 b 29 (*supra*) ; καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα **ἔχοντας** ἐπὶ τῶν ἠθῶν 54 b 13 ; τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μέν, ἀλλ' οὕτως **εἶχεν**, οἷον τὰ περὶ τῶν ὅπλων 61 a 2 ; εἰ μέλλει καλῶς **ἕξειν** ἡ ποίησις 47 a 10 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη μιμήσεων **ἕξει** ταύτας τὰς διαφορὰς 48 a 8 ; τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης 52 a 5 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον 52 a 38 ; ἕξει δὲ ἦθος μὲν ἐὰν... ποιῇ φανερὸν κ. τ. α. 54 a 17 ; μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει 57 a 27 ; ἐπεὶ **ἔσχε** [sc. ἡ τραγῳδία] τὴν αὑτῆς φύσιν 49 a 15 ; ταύτην ἔσχε [sc. ἡ Ἰφιγένεια] τὴν ἱερωσύνην 55 b 5 ; οἷον « τῇ ῥ' **ἔσχετο** χάλκεον ἔγχος » 61 a 33 (Homère, *Iliade*, XX, 272). — Voir παρέχειν, ὑπερέχειν.

ἔχθρα (ἡ), haine, inimitié : ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ... ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή, ἢ εἰς φιλίαν ἢ **ἔχθραν**... 52 a 31.

ἐχθρός, ά, όν, ennemi, haï, détesté : ἀνάγκη δὴ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ **ἐχθρῶν** ἢ μηδετέρων. Ἂν μὲν οὖν **ἐχθρὸς ἐχθρόν**, οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος 53 b 16 & 17* ; αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' **ἐχθροὺς** διέφθειρεν 55 b 22 ; ἐκεῖ γάρ, οἳ ἂν **ἔχθιστοι** ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, ... φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται 53 a 37. — Opp. φίλος.

* * *

Ζεῦξις (ὁ), Zeuxis, peintre : αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσί, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι, οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον πέπονθεν· ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἡ δὲ **Ζεύξιδος** γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 27 & 28 ; ⟨καὶ ἴσως ἀδύνατον⟩ τοιούτους εἶναι οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλτιον· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν 61 b 13.

Ζεύς (ὁ), Zeus : ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης « **Διῒ** οἰνοχεύειν », οὐ πινόντων οἶνον 61 a 28. Cf. 57 b 1 *var.*

ζητεῖν, chercher, rechercher : καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν, ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν 51 b 25 ; οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν 53 b 11 ; χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει, ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός 54 a 34 ; **ζητοῦντες** γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τύχης εὗρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις 54 a 10.

ζητητέον (s. ent. ἐστίν), il faut rechercher : ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι 51 b 23 ; ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη, ... ταῦτα ζητητέον 53 b 22.

ζωγράφος (ὁ), peintre (d'êtres animés) : ἐπεὶ γάρ ἐστι μιμητὴς ὁ ποιητής, ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμεῖσθαι... 60 b 8.

ζῷον (τὸ), être vivant, animal : ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν καὶ ζῷον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστηκεν ἐκ τινῶν... 50 b 35 ; διὸ οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν

ζῷον... οὔτε παμμέγεθες 50 b 39 ; ... οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῷον 51 a 3 ; ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν 59 a 20 ; « **ζῷά** τε πρὶν κέκρητο » 61 a 25 *var.* (corr. ζωρά) ; καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων **ζῴων** [sc. οἱ ἄνθρωποι] ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι 48 b 7 ; καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων ἔχειν μὲν μέγεθος 51 a 4.

ζωρός, ός, όν, pur, sans mélange : τὰ δὲ διαιρέσει, οἷον Ἐμπεδοκλῆς « αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, **ζωρά** τε πρὶν κέκρητο » 61 a 25 : *var.* ζῷα (Empédocle, *fr.* B 35, 15, D-K, I, p. 327) ; καὶ τὸ « **ζωρότερον** δὲ κέραιε », οὐ τὸ ἄκρατον [sc. σημαίνει] ὡς οἰνόφλυξιν, ἀλλὰ τὸ θᾶττον 61 a 14 (Homère, *Iliade*, IX, 203).

* * *

H, la lettre *êta* : θήλεα δὲ ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἷον εἰς Η καὶ Ω 58 a 13.

ἦ, certes : « ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν » 57 b 11 (Homère, *Iliade*, II, 272) ; καὶ τὸν Δόλωνα « ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός » 61 a 12 (Homère, *Iliade*, X, 316) ; *var.* ὃς δή. — Voir ἤτοι.

ἤ : 1° ou, ou bien : 47 a 17**, 23*, 29 ; 47 b 12*, 16 ; 48 a 2*, 4*, 5, 21, 22, 23 ; 48 b 19* ; 49 a 8 ; 49 b 4*, 13 ; 50 a 7, 20 ; 50 b 9, 10, 11, 12, 13, 29, 30, 31 ; 51 a 12, 14, 24, 27, 33, 35, 38 ; 51 b 1*, 3, 9*, 11, 20 ; 52 a 16, 17*, 20*, 21, 24, 31**, 36, 38 ; 52 b 1, 11 ; 53 a 16*, 22* ; 53 b 14, 15, 16*, 20**, 21*, 33, 36, 37* ; 54 a 18, [23], 34*, 35*, 36** ; 54 b 3, 4, 9, 22, 26* ; 55 a 34 ; 55 b 28 ; 56 a 17, 18*, 30, 31* ; 56 b 1*, 3**, 4, 13, 17 ; 57 a 4, 7*, 8, 16, 17, 19*, 20, 21, 22*, 28, 29 ; 57 b 1**, 2***, 3, 7, 8*, 9, 18, 22, [24], 25 ; 58 a 1, 2, 24* ; 59 a 23, 34 ; 59 b 4, 9***, 33 ; 60 a 10*, 21, 22, 23, [24], 32 ; 60 b 8 (ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός), 10**, 11, 19, 20, 21, 26*, 27*, 30 ; 61 a 4, 5*, 6*, 7*, 8**, 9 ; 61 b 10*, 18*, 21, 22, 23*** ; 62 b 5, 6, 17 ; (voir ἤτοι) ;

2° que (après un comparatif) & autres emplois : 47 b 19 (μᾶλλον ἤ) ; 48 a 4 (βελτίονας ἤ) ; 50 a 36 (πρότερον... ἤ) ; 51 b 28 (μᾶλλον... ἤ) ; 52 a 5 (*id.*) ; 53 a 13 (*id.*), 16 (*id.*) ; 55 a 5 (ὅμοιος δὲ οὐθείς, ἀλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης) ; 56 a 28 (μᾶλλον ἤ) ; 58 b 3 (ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς...) ; 60 a 3 (ἐν ἄλλῳ... ἤ), 27 (μᾶλλον ἤ) ; 60 b 32 (ἔλαττον... ἤ) ; 61 a 35 (κατὰ τὴν καταντικρὺ ἢ ὡς Γλαύκων λέγει) ; 61 b 11 (αἱρετώτερον... ἤ), 26 (πότερον... ἤ) ; 62 b 1 (ἥδιον ἤ).

ᾗ, en tant que : οὐχ ᾗ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν 48 b 18. — Voir ὅς.

ἥ, laquelle : voir ὅς.

Ἡγήμων (ὁ), Hégémon de Thasos, poète auteur de parodies (ve siècle) : οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους [sc. ἐποίησεν τοὺς ἀνθρώπους], Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν Δειλιάδα χείρους 48 a 12.

ἤδη, dès lors, maintenant, déjà : ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ 49 a 7 ; ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς ἐχούσης [sc. τῆς κωμῳδίας] οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται 49 b 2 ; ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονεν 51 b 12 ; μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν 55 b 12 ; περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται, λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν 56 a 33 ; ἤδη ἃ δεῖ *vel* ἤδη δι' αὐτά 56 b 8 *var.* ; ὥσπερ εἴπομεν ἤδη 59 a 30.

ἡδονή (ἡ), plaisir, agrément : ἔστι δὲ οὐχ αὕτη ⟨ἡ⟩ ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία 53 a 36 ; τὸ γὰρ ἀθροώτερον ἡδονή 62 b 1 *var.* ; οὐχ ᾗ μίμημα ποιήσει τὴν **ἡδονήν**, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιὰν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν 48 b 18 ; οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν. Ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητήν, φανερὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον 53 b 11 & 12 ; ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν 59 a 21 ; δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτάς, ἀλλὰ τὴν εἰρημένην 62 b 13 ; καὶ ἔτι οὐ μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ὄψεις, δι' ἃς αἱ **ἡδοναὶ** συνίστανται ἐναργέστατα 62 a 16.

ἡδύνειν, rendre agréable, donner de la saveur : νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς ἀφανίζει **ἡδύνων** τὸ ἄτοπον 60 b 2 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, **ἡδυσμένῳ** λόγῳ... λέγω δὲ **ἡδυσμένον** μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος 49 b 25 & 28.

ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ, agréable, qui procure de l'agrément ou du plaisir : τὸ δὲ θαυμαστὸν **ἡδύ** 60 a 17 ; τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο **ἡδέα** καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον ; 56 b 8 *var.* (corr. ἡ διάνοια) ; τὸ γὰρ ἀθροώτερον **ἥδιον** ἢ πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ 62 b 1 ; μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις **ἥδιστον**, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως 48 b 13.

ἥδυσμα (τὸ), assaisonnement : τῶν δὲ λοιπῶν [πέντε] ἡ μελοποιΐα μέγιστον τῶν **ἡδυσμάτων** 50 b 17.

ἠθικός, ή, όν, propre à l'expression des caractères, moral, éthique : ἡ δὲ **ἠθική** [sc. τραγῳδία], οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς 56 a 1 ; ἡ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον (ἀναγνώρισις γὰρ διόλου) καὶ ἠθική 59 b 16 ; ἢ γὰρ ἁπλῆν ἢ πεπλεγμένην ἢ **ἠθικὴν** ἢ παθητικήν 59 b 9 ; τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσιν καὶ μήτε **ἠθικοῖς** μήτε διανοητικοῖς 60 b 3 ; ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις **ἠθικὰς** καὶ λέξει καὶ διανοίᾳ εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον 50 a 29.

ἠθογράφος (ὁ), peintre de caractères : ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 28.

ἦθος (τὸ), caractère, comportement, habitude : οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατά τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν 49 b 38 ; πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος 50 a 2 ; καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 14 ; ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 29 ; ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν, ὁποῖά τις, ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον, ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει · διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων 50 b 8 & 10 ; ἕξει δὲ ἦθος μὲν ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῇ φανερὸν ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα, χρηστὸν δ' ἐὰν χρηστήν 54 a 17 ; ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ ἁρμόττον γυναικὶ τὸ ἀνδρείαν εἶναι 54 a 22 ; τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι ὥσπερ εἴρηται 54 a 24 ; κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτεθῇ, ὅμως ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 27 ; ὁ δὲ [sc. Ὅμηρος]... εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος, καὶ οὐδέν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 11* ; τὰ δὲ κατὰ τὸ ἦθος τῆς λέξεως 61 a 27 *var.* ; ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν **ἤθους** μὴ ἀναγκαίου οἷον ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ 54 a 29 ; τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ ἤθους συμβαίνειν 54 b 1 *var.* ; καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ **ἤθη** καὶ πάθη καὶ πράξεις 47 a 28 ; τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις · κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες 48 a 2 & 3 ; διεσπάσθη

δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις 48 b 24 ; λέγω γάρ... τὰ δὲ ἤθη, καθ' ὃ ποιούς τινας εἶναί φαμεν τοὺς πράττοντας 50 a 5 ; τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ... ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἤθη καὶ λέξις καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιία 50 a 9 ; εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη ποιοί τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις εὐδαίμονες ἢ τοὐναντίον. Οὔκουν ὅπως τὰ ἤθη μιμήσωνται πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσι διὰ τὰς πράξεις 50 a 19 & 21* ; ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη 50 a 39 ; περὶ δὲ τὰ ἤθη τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἓν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως χρηστὰ ᾖ... δεύτερον δὲ τὸ ἁρμόττοντα... τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον... τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν 54 a 16 *ss.* ; καὶ οὐδέν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 11 (*supra*) ; ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τά τε ἤθη καὶ τὰς διανοίας 60 b 5 ; ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γένοιτο τραγῳδία, ἄνευ δὲ **ἠθῶν** γένοιτ' ἄν 50 a 24 ; καὶ ὀργίλους καὶ ῥαθύμους καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἠθῶν 54 b 13 ; καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων ⟨καὶ ἠθῶν⟩ καὶ παθημάτων 59 b 11 *var.* ; οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς **ἤθεσιν** ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 36 ; χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει, ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός 54 a 33.

ἠϊών (ἡ), rivage de la mer : καὶ τὸ « **ἠϊόνες** βοόωσιν », « ἠϊόνες κράζουσιν » 58 b 31* (Homère, *Iliade*, XVII, 265).

ἥκειν, arriver : ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν **ἥκων** 60 a 32.

ἥκιστα, très peu, pas du tout : ἡ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μέν, ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς 50 b 18 ; εὑρίσκοι τὸ πρέπον, καὶ ἥκιστ' ἂν λανθάνοιτο τὰ ὑπεναντία 55 a 26.

Ἠλέκτρα (ἡ), Électre : ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι [sc. τὸ ἄλογον], ὥσπερ ἐν **Ἠλέκτρᾳ** οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες 60 a 31.

ἥλιος (ὁ), soleil : ἡ μὲν ⟨γὰρ⟩ [sc. τραγῳδία] ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον **ἡλίου** εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν 49 b 13 ; οἷον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι « σπείρειν », τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον · ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν **ἥλιον** καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν, διὸ εἴρηται « σπείρων θεοκτίσταν φλόγα » 57 b 28 & 29.

ἡμεῖς, nous : voir ἐγώ.

ἡμέρα (ἡ), jour : ἢ ὃ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἑσπέρα πρὸς **ἡμέραν** · ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν « γῆρας **ἡμέρας** » καὶ τὸ γῆρας « ἑσπέραν βίου » 57 b 23 & 24.

ἡμίονος (ὁ, ἡ), mulet, mule : οἷον γλώττῃ « οὐρῆας μὲν πρῶτον » · ἴσως γὰρ οὐ τοὺς **ἡμιόνους** λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας 61 a 11. — Voir οὐρεύς, φύλαξ.

ἡμίφωνος, ος, ον, qui est une « semi-voyelle » : ταύτης δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ **ἡμίφωνον** καὶ ἄφωνον. Ἔστι δὲ φωνῆεν μέν..., ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ... 56 b 25 & 27.

ἤν, si éventuellement : ἢν μὴ ἁρμόττῃ 57 a 3 *var.* : corr. ἣν μὴ ἁρμόττει. — Voir ἐάν.

Ἡρακληΐς (ἡ), l'*Héracléide*, poème consacré aux exploits d'Héraclès : διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν **Ἡρακληΐδα** καὶ Θησηΐδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν · οἴονται γὰρ ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν 51 a 20.

Ἡρακλῆς (ὁ), Héraclès, héros : 51 a 22 : voir le précédent.

Ἡρόδοτος (ὁ), Hérodote : εἴη γὰρ ἂν τὰ **Ἡροδότου** εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων 51 b 2.

ἡρωϊκός, ή, όν, héroïque; **ἡρωϊκὸν μέτρον**, le vers héroïque : τὸ δὲ μέτρον τὸ **ἡρωϊκὸν** ἀπὸ τῆς πείρας ἥρμοκεν. Εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο · τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν 59 b 32 & 34; καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν **ἡρωϊκῶν**, οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί 48 b 33; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις, αἱ δὲ γλῶτται τοῖς **ἡρωϊκοῖς**, αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἰαμβείοις. Καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημένα 59 a 10 & 11. — Voir le suivant.

ἡρῷος, ος, ον, héroïque : διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ **ἡρῴῳ**, ἀλλ' ὥσπερ εἴπομεν, αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἁρμόττον αὐτῇ αἱρεῖσθαι 60 a 3. — Voir le précédent.

ἤτοι, ou, ou bien : ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ⟨μιμοῦνται⟩ ἢ χείρονας ἢ καὶ τοιούτους 48 a 4; ἤτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν 51 a 24; οἷον μέν, ἤτοι, δέ 57 a 4 *var.*; « ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν... » 61 a 18 (Homère, *Iliade*, X, 11 : *var.* ἦ τοι).

ἦ τοι, certes : 61 a 18 *var.* : voir le précédent; cf. 61 a 12 (voir ἦ).

ἡττᾶσθαι, avoir le dessous, être vaincu : ἔστι δὲ τοῦτο ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας δὲ ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν ἄδικος δὲ **ἡττηθῇ** 56 a 23.

ἧττον, moins : οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις 51 b 3; καὶ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει 51 b 23; κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστιν 51 b 30; ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται 57 b 26; εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον ἢ ⟨μὴ⟩ ἧττον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν 60 b 27; εἰ γὰρ ἡ ἧττον φορτικὴ βελτίων 61 b 27; ἔτι ἧττον μία ἡ μίμησις ἡ τῶν ἐποποιῶν 62 b 3. — Opp. μᾶλλον.

* * *

θάνατος (ὁ), la mort : οἷον ὡς ὁ ἀνδρίας ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ **θανάτου** τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι ἐμπεσών 52 a 9; ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους 55 b 32; πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά, οἷον οἵ τε ἐν τῷ φανερῷ **θάνατοι** καὶ αἱ περιωδυνίαι καὶ τρώσεις καὶ ὅσα τοιαῦτα 52 b 12.

Θάσιος, α, ον, de [l'île de] Thasos : Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος 48 a 12; ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος 61 a 22.

θάτερον, l'un des deux : 51 a 27 & 28; 59 a 28*; **θατέρου** 51 a 27; 52 b 4. — Voir ἕτερος.

θᾶττον, plus vite : καὶ τὸ « ζωρότερον δὲ κέραιε » οὐ τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν, ἀλλὰ τὸ θᾶττον [sc. σημαίνει] 61 a 16.

θαυμάσιος, α *ou* **ος, ον**, admirable, merveilleux : ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα **θαυμασιώτατα** δοκεῖ ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι 52 a 6.

θαυμαστός, ή, όν, étonnant, extraordinaire : τὸ γὰρ **θαυμαστὸν** οὕτως ἕξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης 52 a 4; δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν, μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστόν, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πράττοντα 60 a 12 & 13; τὸ δὲ θαυμαστὸν ἡδύ · σημεῖον δέ · πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι 60 a 17.

θαυμαστῶς, admirablement : ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις [καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασι] στοχάζονται ὧν βούλονται θαυμαστῶς 56 a 20.

θεά (ἡ), déesse : « μῆνιν ἄειδε, **θεά** » 56 b 17 (Homère, *Iliade*, I, 1).

θεατής (ὁ), spectateur : ὃ μὴ ὁρῶντα [τὸν **θεατὴν**] ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, δυσχερανάντων τοῦτο τῶν **θεατῶν** 55 a 28 & 30 ; δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεατῶν ἀσθένειαν · ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς **θεαταῖς** 53 a 34 *var.* (corr. θεάτρων) & 35 ; εἰ γὰρ ἡ [sc. μίμησις] ἧττον φορτικὴ βελτίων, τοιαύτη δ' ἡ πρὸς βελτίους **θεατάς** ἐστιν ἀεί, λίαν δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα μιμουμένη φορτική 61 b 28 ; τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι, ⟨οἳ⟩ οὐδὲν δέονται τῶν σχημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν πρὸς φαύλους 62 a 2.

θέατρον (τὸ), le théâtre : ἔστι δέ τις καὶ συνθετὴ [sc. ἀναγνώρισις] ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ **θεάτρου**, οἷον ἐν τῷ 'Οδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ 55 a 13 ; ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ, αὐτό τε καθ' αὑτὸ κρῖναι καὶ πρὸς τὰ **θέατρα** 49 a 9 ; δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν **θεάτρων** ἀσθένειαν 53 a 34. — Voir le précédent.

θεῖος, α, ον, divin, des dieux : ἢ ὅσα ὕστερον ἃ δεῖται προαγορεύσεως καὶ ⟨**θείας**⟩ ἀγγελίας 54 b 5 *var.*

Θεοδέκτης (ὁ), Théodecte : καὶ ἐν τῷ **Θεοδέκτου** Τυδεῖ, ὅτι ἐλθὼν ὡς εὑρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται 55 a 9 (Nauck, p. 803 = Snell, I, p. 233) ; ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τά τε προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δὴ... ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους 55 b 30 (Nauck, p. 802 = Snell, I, p. 232).

Θεόδωρος (ὁ), Théodore : ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώμεθα ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ **Θεοδώρῳ** τὸ « δῶρον » οὐ σημαίνει 57 a 13.

θεόκτιστος, ος, ον, fondé ou créé par la divinité : διὸ εἴρηται « σπείρων **θεοκτίσταν** φλόγα » [sc. ὁ ἥλιος] 57 b 30 (*fr. trag. adespot.* 85, Nauck, p. 856).

θεός (ὁ, ἡ), dieu, déesse, être de nature divine : τὸ δὲ ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς διά τιν' αἰτίαν [ἔξω τοῦ καθόλου] ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ ἐφ' ὅ τι δέ, ἔξω τοῦ μύθου 55 b 7 ; παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ **θεοῦ** καὶ μόνου ὄντος 55 b 18 *var.* ; ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ **θεῷ**, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερωσύνην 55 b 5 ; τὸ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, οἷον « πάντες μέν ῥα **θεοί** τε καὶ ἀνέρες εὗδον παννύχιοι » 61 a 17 (cf. Homère, *Iliade*, II, 1-2 & X, 1-2) ; εἰ δὲ μηδετέρως ὅτι οὕτω φασίν, οἷον τὰ περὶ **θεῶν** 60 b 36 ; ἅπαντα γὰρ ἀποδίδομεν τοῖς **θεοῖς** ὁρᾶν 54 b 6.

θεσπέσιος, ος *ou* **α, ον**, divin : διό, ὥσπερ εἴπομεν ἤδη, καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 30.

θεωρεῖν, voir (en pensée), contempler, considérer, examiner : περὶ ὧν καθ' ἕκαστον τοῖς μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν 56 b 34 ; τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν τὸ τὸ ὅμοιον θεωρεῖν ἐστιν 59 a 8 ; οἷον ὡς ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, **θεωροῦντι** ἐμπεσών 52 a 9 ; τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν **θεωροῦντες**, οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν 48 b 11 ; οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' οἴχεται τοῖς **θεωροῦσι** τὸ ἓν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῷον 51 a 1 ; περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἐστιν, ὧδ' ἂν θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν 60 b 7 ; διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει **θεωροῦντας** μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος 48 b 16 ; ἀλλὰ καὶ τούτων **θεωρῆσαι** τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐστιν 56 b 37 ; λέγω δὲ οὕτως ἂν **θεωρεῖσθαι** τὸ καθόλου, οἷον τῆς 'Ιφιγενείας 55 b 2 ;

τὸ δὲ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει, ἐπὶ τῶν ἐπῶν **θεωρείσθω**, ἐντιθεμένων τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον 58 b 16. — Voir ὁρᾶν.

θεώρημα (τὸ), spectacle, examen : διὸ παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὂν θεώρημα 56 b 19.

θεωρία (ἡ), vue, regard, examen : διὸ οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον (συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου γινομένη), οὔτε παμμέγεθες (οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἓν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς **θεωρίας**, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῷον 50 b 39-51 a 1 & 2 ; τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἅ ἐστιν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικήν 56 b 9.

θῆλυς, θήλεια, θῆλυ, féminin, de genre ou de sexe féminin : ἔλαττον γάρ [sc. τὸ ἁμάρτημα], εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἔλαφος **θήλεια** κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμιμήτως ἔγραψεν 60 b 31 ; αὐτῶν δὲ τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ **θήλεα**, τὰ δὲ μεταξύ · ἄρρενα μὲν..., θήλεα δὲ ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α · ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθη εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα · τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ ⟨τῷ Σ⟩ ταὐτά ἐστιν 58 a 10, 12 & 14.

θηρίον (τὸ), bête, animal : ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον **θηρίων** τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν 48 b 12 ; καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον 56 b 23.

Θησηΐς (ἡ), la *Théséide*, poème consacré à la légende de Thésée : διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα καὶ **Θησηΐδα** καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν 51 a 20.

θνητός, ή, όν, mortel : τὰ δὲ διαιρέσει, οἷον Ἐμπεδοκλῆς « αἶψα δὲ **θνήτ'** ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε πρὶν κέκρητο » 61 a 24 (Empédocle, *fr*. B 35, 15, D-K, I, p. 327).

θοινᾶσθαι, dévorer, consumer : Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε · « φαγέδαινα ⟨δ'⟩ ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός », ὁ δὲ [sc. Εὐριπίδης] ἀντὶ τοῦ « ἐσθίει » τὸ « **θοινᾶται** » μετέθηκεν 58 b 24 (Eschyle, *Philoctète*, Nauck, *fr*. 253, p. 81 = Mette, *fr*. 397, p. 147-148, & Euripide, Nauck, *fr*. 792, p. 618).

θρῆνος (ὁ), thrène, chant funèbre : κόμμος δὲ θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς 52 b 24 ; ἔστι δὲ παράδειγμα... τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος ὅ τε θρῆνος Ὀδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις 54 a 30.

θύειν, offrir un sacrifice aux dieux, sacrifier une victime : ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ 55 b 5 ; τυθείσης τινὸς κόρης καὶ ἀφανισθείσης ἀδήλως τοῖς **θύουσιν** 55 b 3 & 4 ; εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει **θύεσθαι** 55 a 8* ; ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν 55 b 9 ; κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφήν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει **τυθῆναι** 55 b 11 ; **ἐτύθη** 55 a 8 (*supra*) ; **τυθείσης** 55 b 3 (*supra*).

Θυέστης (ὁ), Thyeste, héros & titre de diverses tragédies : τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχίᾳ, οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν ἐπιφανεῖς ἄνδρες 53 a 11 ; πρώτη μὲν [sc. ἀναγνώρισις], ἡ διὰ τῶν σημείων · τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον « λόγχην ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς » ἢ ἀστέρας οἵους ἐν τῷ **Θυέστῃ** Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα 54 b 23 (Carcinos, *Aéropé*, Nauck, p. 797 & Snell, I, p. 210-211) ; νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμέωνα καὶ Οἰδίπουν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ **Θυέστην** καὶ Τήλεφον, καὶ ὅσοις

ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι 53 a 21. — Voir Nauck, p. 797 *s. v.* Aéropé & Snell, I, p. 210-211.

* * *

I, la lettre *iota* : εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνα [sc. ὀνόματα τελευτᾷ], μέλι, κόμμι, πέπερι 58 a 16. [La liste donnée ici par Aristote est loin d'être complète. On peut ajouter : τὸ θλάσπι, thlaspi (plante) ; τὸ κίκι, ricin ; τὸ κιννάβαρι *ou* τιγγάβαρι, cinabre ; τὸ σάρι, sari (plante) ; τὸ σέσελι, séséli (plante) ; τὸ σίναπι, sénevé, moutarde ; τάγυρι, un peu ; etc.]

ἰαμβεῖον (τὸ), mètre iambique, vers iambique (trimètre) : ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς κατὰ τὸ ἁρμόττον καὶ τὸ ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον (διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν), ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους 48 b 31* ; ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία], τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο, ... λέξεως δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρεν· μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστιν 49 a 21 & 25 ; οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος 58 b 19 ; τὸ δὲ ἰαμβεῖον καὶ τετράμετρον κινητικά, καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικόν, τὸ δὲ πρακτικόν 59 b 37 ; πλεῖστα γὰρ **ἰαμβεῖα** λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἑξάμετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας 49 a 26 ; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις, αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἡρωϊκοῖς, αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς **ἰαμβείοις**, ... ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο 59 a 10 & 12.

ἰαμβεῖος, ος, ον, iambique : ἐν οἷς κατὰ τὸ ἁρμόττον καὶ τὸ **ἰαμβεῖον** ἦλθε μέτρον, διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν 48 b 31*. — Voir le précédent.

ἰαμβίζειν, accabler d'*iambes*, de railleries, d'injures : ... διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ **ἰάμβιζον** ἀλλήλους 48 b 32.

ἰαμβικός, ή, όν, iambique : τῶν δὲ Ἀθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς **ἰαμβικῆς** ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 8.

ἰαμβοποιεῖν, composer des vers iambiques : οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται, **ἰαμβοποιήσας** ἐν αὐτῇ τῇ λέξει... 58 b 9.

ἰαμβοποιός (ὁ), poète iambique : συστήσαντες γὰρ [sc. οἱ κωμῳδοποιοὶ] τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασι, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ **ἰαμβοποιοὶ** περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν 51 b 14.

ἴαμβος (ὁ), iambe, rythme ou vers iambique : καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἡρωϊκῶν, οἱ δὲ **ἰάμβων** ποιηταί 48 b 33 ; παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, ... οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγῳδοδιδάσκαλοι 49 a 4 ; περὶ δὲ ἰάμβων καὶ κωμῳδίας γράψω 62 b 18 *var.*

ἰατρικός, ή, όν, qui a trait à la médecine : καὶ γὰρ ἂν **ἰατρικὸν** ἢ φυσικόν τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν [sc. ποιητάς] 47 b 16 ; ἢ τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα, οἷον τὸ κατ' **ἰατρικὴν** ἢ ἄλλην τέχνην 60 b 20.

ἰδέα (ἡ), forme, image, espèce, idée : αἰνίγματος γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστί, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι 58 a 26 ; τῶν δὲ Ἀθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς **ἰδέας** καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 8 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ [ἐν] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν **ἰδεῶν** δεῖ χρῆσθαι 56 b 3 ;

καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα 58 b 18 ; μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν, ἀλλὰ κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις **ἰδέαις** 50 b 35.

ἰδεῖν, voir, observer : voir ὁρᾶν.

ἴδιος, **α** *ου* **ος**, **ον**, particulier, qui appartient en propre (à un individu ou à un objet déterminé) : τοῦτο γὰρ **ἴδιον** τῆς τοιαύτης μιμήσεώς ἐστιν 52 b 33 ; τὸ μὲν οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια 55 b 23 ; τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου 56 a 35 ; ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέγεθος πολύ τι ἡ ἐποποιΐα ἴδιον 59 b 23 ; ἕκαστον τοῦ **ἰδίου** ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 6 ; καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν **ἰδίαν** μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν 54 b 10 ; μέρη δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταὐτά, τὰ δὲ **ἴδια** τῆς τραγῳδίας 49 b 16 ; κοινὰ μὲν ἁπάντων ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ κόμμοι 52 b 18. — Voir οἰκεῖος.

ἰδιωτικός, **ή**, **όν**, commun, vulgaire : σεμνὴ δὲ [sc. ἡ λέξις] καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ **ἰδιωτικὸν** ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη 58 a 21 ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινὸν ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος κ. τ. α. 58 a 32 ; εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων 58 b 1 ; διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ εἰωθὸς γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει 58 b 4 ; διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα 59 a 3.

ἱδρύνειν, établir, installer : τυθείσης τινὸς κόρης [sc. τῆς 'Ιφιγενείας] καὶ ἀφανισθείσης ἀδήλως τοῖς θύσασιν, **ἱδρυνθείσης** δὲ εἰς ἄλλην χώραν 55 b 4.

ἱέρεια (ἡ), prêtresse : χρόνῳ δ' ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς **ἱερείας** 55 b 7.

ἱερεύς (ὁ), prêtre : δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα [sc. πεποιημένα ὀνόματα], οἷον τὰ κέρατα « ἐρνύγας » καὶ τὸν **ἱερέα** « ἀρητῆρα » 57 b 35 : cf. Homère, *Iliade*, I, 11, 94.

ἱερόν (τὸ), sanctuaire, temple : ὁ γὰρ 'Αμφιάραος ἐξ **ἱεροῦ** ἀνῄει, ὃ μὴ ὁρῶντα [τὸν θεατὴν] ἐλάνθανεν 55 a 28 (voir Carcinos, *Amphiaraos*, : Nauck, p. 797 = Snell, I, p. 211).

ἱερωσύνη (ἡ), sacerdoce : ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν **ἱερωσύνην** 55 b 5.

'Ικάδιος (ὁ), Icadios : **'Ικάδιον** ἀλλ' οὐκ 'Ικάριον 61 b 8 : voir 'Ικάριος.

ἱκανός, **ή**, **όν**, suffisant, convenable : ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ μεγέθους 51 a 14 ; τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἱκανὸς ὁ εἰρημένος 59 b 19 ; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας... ἔστω ἡμῖν **ἱκανὰ** τὰ εἰρημένα 59 a 16.

ἱκανῶς, convenablement, d'une manière suffisante : ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ 49 a 8 ; εἴρηται ἱκανῶς 54 a 15 ; εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς 54 b 18 ; οἷς ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς 59 b 13.

'Ικάριος (ὁ), Icarios : τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ **'Ικάριον**. Οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι · ἄτοπον οὖν τὸ μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα ἐλθόντα. Τὸ δ' ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλλῆνές φασιν · παρ' αὐτῶν γὰρ γῆμαι λέγουσι τὸν 'Οδυσσέα, καὶ εἶναι 'Ικάδιον ἀλλ' οὐκ 'Ικάριον. Διαμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα εἰκός ἐστιν 61 b 4 & 8.

ἱκετεύειν, supplier : [παράδειγμα] τοῦ δὲ ἀνωμάλου ἡ ἐν Αὐλίδι 'Ιφιγένεια · οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ **ἱκετεύουσα** τῇ ὑστέρᾳ 54 a 32.

'Ιλιάς (ἡ), l'*Iliade* : ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ 'Ιλιὰς καὶ 'Οδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας 48 b 38 ;

οἷον ἡ Ἰλιὰς μὲν συνδέσμῳ εἷς 57 a 29 ; καὶ γὰρ καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἡ μὲν Ἰλιὰς ἁπλοῦν καὶ παθητικόν, ἡ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον... καὶ ἠθική 59 b 14 ; λέγω δὲ οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν θείη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς 62 b 3 ; λέγω δὲ οἷον ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ᾖ συγκειμένη, ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια, ⟨ἃ⟩ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος 62 b 8 ; οἷον εἴ τις τὸν τῆς **Ἰλιάδος** ὅλον ποιοῖ μῦθον [sc. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ] 56 a 13 ; τοιγαροῦν ἐκ μὲν **Ἰλιάδος** καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ... καὶ ἐκ τῆς **μικρᾶς Ἰλιάδος** πλέον ὀκτώ 59 b 3 & 5 ; καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ μηχανῆς καὶ ἐν τῇ **Ἰλιάδι** τὰ περὶ τὸν ἀπόπλουν 54 b 2 ; ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, τὴν Ὀδύσσειαν συνέστησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν **Ἰλιάδα** 51 a 29 ; οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν **μικρὰν Ἰλιάδα** 59 b 2.

Ἰλιάς (ἡ μικρά), la *Petite Iliade* : 59 b 2 & 5 : voir le précédent.

Ἴλιον (τό), Ilion : voir le suivant.

Ἰλίου πέρσις (ἡ), la *Destruction d'Ilion*, titre de tragédie : σημεῖον δέ, ὅσοι **πέρσιν Ἰλίου** ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης 56 a 16 ; καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 6.

Ἰλλυριοί (οἱ), les Illyriens : « ἔγχεα δέ σφιν ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος » · οὕτω γὰρ τότ' ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί 61 a 4.

ἵνα, afin que, de façon à : ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν 59 a 20 ; οἷον ἢ μείζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, ἢ μείζονος κακοῦ, ἵνα ἀπογένηται 61 a 8 & 9. — Voir ὅπως, ὥστε.

Ἰξίων (ὁ), *Ixion*, titre de tragédie : ἡ μὲν [τραγῳδία] πεπλεγμένη, ... ἡ δὲ ⟨ἁπλῆ, ... ἡ δὲ⟩ παθητική, οἷον οἵ τε Αἴαντες καὶ οἱ **Ἰξίονες** · ἡ δὲ ἠθική, οἷον... 56 a 1.

Ἰόλαος (ὁ), Iolaos : ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Ἰόλαος ἀπέθανεν 60 a 30 *var.* (corr. ὁ Λάϊος).

Ἱππίας (ὁ), Hippias : κατὰ δὲ προσῳδίαν, ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος τὸ « δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι » καὶ « τὸ μὲν οὗ καταπύθεται ὄμβρῳ » 61 a 22 (cf. Homère, *Iliade*, XXI, 297 & XXIII, 328).

Ἱπποκένταυρος (ὁ), l'*Hippocentaure* : καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησεν **Ἱπποκένταυρον** 47 b 21 *var.* (?) : voir Κένταυρος.

ἱπποκορυστής (ὁ), cavalier casqué : « πάντες μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες **ἱπποκορυσταί** εὗδον παννύχιοι » 61 a 17 *var.* (= suite de la citation d'Homère, *Iliade*, II, 1 & XXIV, 677).

ἵππος (ὁ), cheval : εἰ δὲ [sc. τὸ ἁμάρτημα] τῷ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸν **ἵππον** ⟨ἅμ'⟩ ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα 60 b 19.

ἴσος, η, ον, égal : ὥστε **ἴσα** συμβαίνει πλήθη εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα [sc. ὀνόματα] 58 a 13.

ἱστάναι, dresser, placer : λέγω δὲ ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον « νηῦς δέ μοι ἥδ' **ἕστηκε** » · τὸ γὰρ ὁρμεῖν ἐστιν **ἑστάναι** τι 57 b 10 & 11 ; ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη, οἱ μὲν **ἑστῶτες** καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ ἀνανεύων 60 a 16.

ἱστορία (ἡ), histoire : εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων 51 b 3 ; διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποίησις **ἱστορίας** ἐστίν · ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει 51 b 6 & 7 ;

δῆλον, καὶ μὴ ὁμοίας **ἱστορίαις** τὰς συνθέσεις εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν, ἀλλ' ἑνὸς χρόνου 59 a 21.

ἱστορικός (ὁ), historien : ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν... ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο 51 b 1.

ἴσως, également, à égalité, peut-être : πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον 49 a 30 ; ἴσως γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἔστιν 50 b 19 *var.* ; καίτοι γε ἴσως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως φαῦλόν ἐστιν 54 a 20 ; δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ 56 a 8 ; ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως ⟨ὡς⟩ δεῖ 60 b 33 ; ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον λέγειν οὔτ' ἀληθῆ 60 b 36 ; τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μέν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν 61 a 1 ; ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμιόνους λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας 61 a 11 ; τὸ δ' ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασιν 61 b 6 ; ⟨καὶ ἴσως ἀδύνατον⟩ τοιούτους εἶναι οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν 61 b 12.

Ἰφιγένεια (ἡ), Iphigénie, héroïne & titre de plusieurs tragédies : οἷον ἡ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς, ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως 52 b 6 & 7 ; τοῦ δὲ ἀνωμάλου [sc. παράδειγμα] ἡ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγένεια · οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα τῇ ὑστέρᾳ 54 a 32 ; καὶ ἡ [sc. ἀναγνώρισις] Πολυίδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς **Ἰφιγενείας** · εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι 55 a 6 ; λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου, οἷον τῆς Ἰφιγενείας. Τυθείσης τινὸς κόρης, κ. τ. α. 55 b 3 ; καὶ ἐν τῇ **Ἰφιγενείᾳ** ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν [sc. μέλλει ἀποκτείνειν] 54 a 7 ; οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης · ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ... 54 b 32 ; τῆς ἐκπλήξεως γιγνομένης δι' εἰκότων, οἷον ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ · εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γράμματα 55 a 20 ; ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν **Ἰφιγένειαν** ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως 52 b 7 (*supra*).

Ἴωνες (οἱ), les Ioniens : « Ἴωνες βοόωσιν » 58 b 31 *var.* : corr. ἠϊόνες.

* * *

καθάπερ, comme, de même que : καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον 47 b 21 ; καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων 51 a 3 ; καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς 51 a 30 ; καθάπερ εἴρηται 52 a 23 ; καθάπερ ἡ Ὀδύσσεια 53 a 32 ; καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν 53 b 28 ; καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις 59 a 18.

καθ' ἅ περ : voir καθάπερ.

κάθαρσις (ἡ), purification, purgation, soulagement : οἷον ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς **καθάρσεως** 55 b 15 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, ... δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων **κάθαρσιν** 49 b 28.

καθόλου, en général, universellement : Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 8 ; διάνοια δέ, ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαίνονται 50 b 13 ; ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. Ἔστι δὲ καθόλου μέν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖ' ἄττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 b 7 & 8 ; ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ παρατείνειν. Λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθό-

λου, οἷον τῆς 'Ιφιγενείας 55 b 1 & 2; διά τιν' αἰτίαν [ἔξω τοῦ καθόλου] ἐλθεῖν ἐκεῖ 55 b 8.

καθ' ὅλου : voir καθόλου.

καθορᾶν, voir, observer : μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα **κατίδοι** ὅτι ἀληθῆ λέγομεν 58 b 19.

καὶ (adverbial & « intensif »), même, aussi, justement, précisément, etc. :

1°) **οὐ μόνον... ἀλλὰ καὶ...** : 48 b 13-14; 50 b 36-37; 52 a 1-2; 55 b 10-11; 61 a 5-7;

2°) **καὶ γὰρ** : 47 a 27; 47 b 16; 48 a 9 & 20; 49 b 1; 50 a 13; 51 b 25; 52 a 13 & 34; 54 a 20; 54 b 10 & 16; 55 a 12; 56 b 23 & 36; 58 b 13; 59 b 11 & 13; 62 a 14;

3°) **ὁμοίως δὲ καὶ** : 47 a 11; 47 b 20; 48 a 14; 51 a 29; cf. 50 b 2;

4°) **ὥσπερ καὶ** : 47 a 18; 48 b 34; 51 a 23; 52 a 30; 54 a 33; 57 a 15;

5°) **καθάπερ καὶ** : 51 a 30; 53 b 28;

6°) **οὕτω καὶ** : 47 a 21; 48 b 36; 49 a 1; 51 a 18 & 31; 54 b 11; 59 a 27; 61 b 14;

7°) **διὸ καὶ** : 48 a 29; 48 b 31; 51 b 5; 53 a 24; 59 b 35;

8°) **ὅθεν καὶ** : 48 a 28;

9°) **οἷον καὶ** : 50 a 26 & 37; 60 b 33;

10°) **ἢ καὶ** : 48 a 5; 50 a 7;

11°) **οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ** : 51 b 19;

12°) **καὶ δὴ καὶ** : 60 a 6;

13°) **autres emplois** : 48 a 7 & 16; 48 b 13, 31 & 35; 49 a 12; 49 b 18 & 38; 50 a 26, 35 & 39; 50 b 15 & 32; 51 a 22, 23 & 36; 51 b 25; 52 a 6, 34 & 38 *var.*; 52 b 2; 53 a 17 & 29; 53 b 2 & 4; 54 a 33 & 37; 54 b 25 & 35; 55 a 12; 55 b 33; 56 a 7, 18 & 25; 56 b 2, 14 & 37; 57 a 12 & 35; 57 b 31; 59 a 13 & 30; 59 b 14 & 36; 60 a 19 & 35; 61 a 4 & 31; 61 b 14, 15, 18, 33 & 35; 62 a 6, 9, 11 & 17; 62 b 9.

καίπερ, bien que, encore que : μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 32.

καίτοι, toutefois, pourtant : καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῦτο ἐποίουν καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν 49 b 14; καίτοι γε ἴσως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως φαῦλόν ἐστιν 54 a 20; καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν ἢ... ; 56 a 30; καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα 62 b 10.

κακία (ἡ), mauvaise qualité, mauvaise nature, vice : **κακίᾳ** γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες 48 a 3; ἡ δὲ κωμῳδία ἐστίν, ὥσπερ εἴπομεν, μίμησις φαυλοτέρων μέν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν **κακίαν**, ἀλλὰ τοῦ αἰσχροῦ ἐστι τὸ γελοῖον μόριον 49 a 32; μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινά 53 a 8.

κακοδαιμονία (ἡ), malheur, infortune : ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν, οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ πράξεως καὶ βίου καὶ εὐδαιμονίας ⟨καὶ **κακοδαιμονίας** · ἡ δὲ εὐδαιμονία⟩ καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν πράξει ἐστί, καὶ τὸ τέλος πρᾶξίς τις ἐστίν, οὐ ποιότης 50 a 17 & 18.

κακός, ή, όν, mauvais; **τὸ κακόν**, le mal : καὶ τὸν Δόλωνα « ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός » 61 a 12 (Homère, *Iliade*, X, 316); οἷον ἢ μείζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, ἢ μείζονος **κακοῦ**, ἵνα ἀπογένηται 61 a 9.

κακῶς, mal : πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς 56 a 10; ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται 56 a 18.

καλεῖν, appeler, nommer : καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ φυσικόν τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν [sc. ποιητάς] · οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον · διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητήν 47 b 17 & 19 ; αὐτοὶ μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασίν, Ἀθηναίους δὲ δήμους 48 a 36 ; τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον **καλοῦσιν** 61 a 14 ; πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην **ἐκάλει**, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδάρου ἦν 61 b 35 ; ὅθεν καὶ δράματα **καλεῖσθαί** τινες αὐτά φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας 48 a 28 ; καὶ τὸ ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον, διὸ καὶ ἰαμβεῖον **καλεῖται** νῦν 48 b 31 ; πεποιημένον δ' ἐστὶν ὃ ὅλως μὴ **καλούμενον** ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής 57 b 34.

καλός, ή, όν, beau : ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ **καλὸν** καὶ ζῷον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστηκεν ἔκ τινῶν, οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν · τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί, διὸ οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον... οὔτε παμμέγεθες 50 b 35, 38 & 39 ; ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ... τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές 58 b 21 ; οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς **καλὰς** ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων 48 b 25 ; ἀεὶ μὲν ὁ μείζων μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι **καλλίων** ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος 51 a 11 ; ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι **καλλίους** μύθους 52 a 11 ; καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν 54 b 11 ; **καλλίστη** δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα περιπέτεια γένηται, οἷον ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι 52 a 32 ; ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγῳδία ἐκ ταύτης τῆς συστάσεώς ἐστιν 53 a 23 ; ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς **καλλίστης** τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην 52 b 31 ; νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ **κάλλισται** τραγῳδίαι συντίθενται 53 a 19 ; εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς **καλλίστοις** φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα 50 b 1.

Καλλιππίδης (ὁ), Callippidès, acteur tragique : ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν **Καλλιππίδην** ἐκάλει 61 b 35 ; ὅπερ καὶ **Καλλιππίδῃ** ἐπετιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἐλευθέρας γυναῖκας μιμουμένων 62 a 10.

κάλλιστος, η, ον, le plus beau : voir καλός.

καλλίων, ων, ον, plus beau : voir καλός.

καλῶς, bien, comme il convient, conformément au beau & au bien : εἰ μέλλει καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις 47 a 10 ; ὁ δ' Ὅμηρος... καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς ἰδεῖν 51 a 24 ; τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν 53 a 12 ; αὐτὸν δὲ εὑρίσκειν δεῖ, καὶ τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς · τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν, εἴπωμεν σαφέστερον 53 b 26* ; ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς 59 b 12 ; περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἴρηταί τινι ἢ πέπρακται 61 a 4*.

κἂν (= καὶ ἄν, καὶ ἐάν), même si, et si éventuellement, et le cas échéant : κἂν εἴ τινες ἕτεραι τυγχάνουσιν (*var.* τυγχάνωσιν) οὖσαι 47 a 24 ; κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν 47 b 20 ; κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν 51 b 29 ; κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν παρέχων 54 a 26 ; ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο 59 a 13. — Voir ἄν.

κἀν (= καὶ ἐν), aussi dans : ὥσπερ γάρ..., οὕτω κἀν ταῖς εἰρημέναις τέχναις 47 a 21.

Καρκίνος (ὁ), Carcinos, poète tragique : τούτων δὲ [sc. τῶν σημείων] τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον « λόγχην ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς » ἢ ἀστέρας οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα 54 b 23 ; σημεῖον δὲ τούτου ὃ ἐπετιμᾶτο **Καρκίνῳ** · ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῄει, ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ

δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, δυσχερανάντων τοῦτο τῶν θεατῶν 55 a 27 (voir Carcinos : Nauck, p. 797 & Snell, I, p. 210 & 211-212).

καρπός (ὁ), fruit : οἷον τὸ τὸν **καρπὸν** μὲν ἀφιέναι « σπείρειν », τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον · ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν, διὸ εἴρηται « σπείρων θεοκτίσταν φλόγα » 57 b 27 & 29.

Καρχηδόνιοι (οἱ), les Carthaginois : ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἥ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ **Καρχηδονίων** μάχη 59 a 26.

κασσίτερος (ὁ), étain : ὅθεν πεποίηται « κνημὶς νεοτεύκτου **κασσιτέροιο** » 61 a 30 (Homère, *Iliade*, XXI, 592).

κατὰ, **κατ'**, **καθ'**, selon, du point de vue de, du haut de, etc. : **avec l'accusatif** : 47 a 12 (κατὰ φύσιν) ; 47 b 15* (κατὰ τὴν μίμησιν... κατὰ τὸ μέτρον) & 28 (κατὰ μέρος) ; 48 a 4 (καθ' ἡμᾶς), 25 (κατ' ἀρχάς) & 38 (κατὰ κώμας) ; 48 b 20 (κατὰ φύσιν), 22 (κατὰ μικρὸν), 24 (κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη), 30 *var.* (κατὰ τὰ τοιαῦτα) & 31 (κατὰ τὸ ἁρμόττον) ; 49 a 3 (κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν), 8 (καθ' αὑτὸ), 13 (κατὰ μικρὸν), 30 (καθ' ἕκαστον) & 32 (κατὰ πᾶσαν κακίαν) ; 49 b 37 (κατά τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν) ; 50 a 2 (κατὰ ταύτας), 5 (καθ' ὅ), 8 (καθ' ἅ), 19 (κατὰ μὲν τὰ ἤθη) & 20 (κατὰ δὲ τὰς πράξεις) ; 51 a 9 (κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν), 11 (κατὰ τὸ μέγεθος), 12 (κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον) & 38 (*id.*) ; 51 b 7 (τὰ καθ' ἕκαστον), 9 (κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον), 10 (τὸ δὲ καθ' ἕκαστον), 14 (*id.*), 28 (κατὰ τὴν μίμησιν) & 32 (καθ' ὅ) ; 52 a 20 (κατὰ τὸ εἰκὸς) & 24 (κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ ἀναγκαῖον) ; 52 b 15 (κατὰ δὲ τὸ ποσὸν) & 26 (*id.*) ; 53 a 22 (κατὰ τὴν τέχνην) & 34 (κατ' εὐχὴν) ; 53 b 18 (κατ' αὐτὸ τὸ πάθος) ; 54 b 16 (κατὰ ταῦτα) ; 55 b 10 (κατὰ τὸ εἰκὸς) ; 56 a 5 (καθ' ἕκαστον μέρος), 16 (μὴ κατὰ μέρος) & 36 (κατὰ τὴν διάνοιαν) ; 56 b 28 (καθ' αὑτὸ) & 33 (καθ' ἕκαστον) ; 57 a 3 (καθ' αὑτόν), 11 (καθ' αὑτὸ), 13 (*id.*), 15 (*id.*), 19 (κατὰ τὸ « τούτου »), 20 (κατὰ τὸ ἑνί), 21* (κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν), 23 (κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη) & 24 (καθ' αὑτὰ) ; 57 b 9 (κατὰ τὸ ἀνάλογον) ; 58 a 7 (« δεξιτερὸν κατὰ μαζόν »), 27 (κατὰ... τὴν σύνθεσιν) & 29 (κατὰ δὲ τὴν μεταφοράν) ; 59 a 25 (κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους) ; 59 b 17 (κατά τε... τὸ μῆκος) ; 60 a 8 (κατὰ ταῦτα) ; 60 b 16* (καθ' αὑτήν, ... κατὰ συμβεβηκός), 19 (καθ' ἑκάστην τέχνην), 20 (κατ' ἰατρικήν), 21 (καθ' ἑαυτήν), 28 (κατὰ τὴν... τέχνην) & 30* (κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός) ; 61 a 16 (κατὰ μεταφορὰν), 19 (*id.*), 21 (*id.*), 22 (κατὰ δὲ προσῳδίαν), 27 (κατὰ τὸ ἔθος), 31 (κατὰ μεταφοράν) & 35 (κατὰ τὴν καταντικρὺ) ; 61 b 24 (κατὰ τέχνην) ; 62 b 9 (καθ' ἑαυτά).

καταδεής, **ής**, **ές**, inférieur : πολὺ μᾶλλον ἡ **καταδεεστέροις** τούτοις [sc. καὶ λέξει καὶ διανοίᾳ] κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων (= ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον) 50 a 31.

καταλείπειν, abandonner : ἐξηλλαγμένον δ' ἐστίν, ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν **καταλείπῃ**, τὸ δὲ ποιῇ, οἷον τὸ « δεξιτερὸν κατὰ μαζόν » ἀντὶ τοῦ δεξιόν 58 a 7.

κατάλογος (ὁ), le *Catalogue des Vaisseaux* (au chant II de l'*Iliade*) : νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς, οἷον νεῶν **καταλόγῳ**, καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις 59 a 36.

καταντικρύ, à l'opposé : ὡδί δὲ μάλιστ' ἄν τις ὑπολάβοι, κατὰ τὴν καταντικρὺ ἢ ὡς Γλαύκων λέγει 61 a 35.

καταπλέκειν, compliquer : λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν

ἔσεσθαι ὁ μῦθος ἢ τῷ μεγέθει μετριάζοντα **καταπεπλεγμένον** [sc. πόλεμον] τῇ ποικιλίᾳ 59 a 34.

καταπύθειν, faire pourrir, provoquer la putréfaction : καὶ « τὸ μὲν οὔ **καταπύθεται** ὄμβρῳ » 61 a 23 (Homère, *Iliade*, XXIII, 328).

κατατιθέναι, déposer, placer : καὶ « δίφρον ἀεικέλιον **καταθεὶς** ὀλίγην τε τράπεζαν », « δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς μικράν τε τράπεζαν » 58 b 29 & 30 (cf. Homère, *Odyssée*, XX, 259).

καταψηφίζεσθαι, condamner : καὶ αὐτοὶ **καταψηφισάμενοι** συλλογίζονται, καὶ ὡς εἰρηκότος [sc. τοῦ ποιητοῦ] ὅ τι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν 61 b 2.

κατηγορία (ἡ), accusation, reproche : πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἡ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς 62 a 5.

κατιδεῖν, voir, observer : μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα **κατίδοι** ὅτι ἀληθῆ λέγομεν 58 b 19.

κατορθοῦν, bien conduire, mener à bien : ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται [sc. τραγῳδίαι] φαίνονται, ἂν **κατορθωθῶσιν**, καὶ ὁ Εὐριπίδης... 53 a 28.

κεῖσθαι, être établi : **κεῖται** δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν 50 b 24 ; τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς **κείσθω** 56 a 35 ; ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα **κείμενον** τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται 57 b 26. — Voir ὑποκεῖσθαι.

κελεύειν, donner un ordre : τὸ γὰρ **κελεῦσαι**, φησί, ποιεῖν τι ἢ μή, ἐπίταξίς ἐστιν 56 b 17.

Κένταυρος (ὁ), le *Centaure*, œuvre de Chérémon : καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε **Κένταυρον** μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων 47 b 21 (Nauck, p. 784 & Snell, I, p. 219).

κεραίειν, mélanger : καὶ τὸ « ζωρότερον δὲ **κέραιε** » οὐ τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν, ἀλλὰ τὸ θᾶττον 61 a 15 (Homère, *Iliade*, IX, 203).

κεραννύναι, mélanger : δεῖ ἄρα **κεκρᾶσθαί** πως τούτοις [sc. τὴν λέξιν κεκρᾶσθαί πως γλώτταις, μεταφοραῖς, κόσμῳ, κ. τ. α.] 58 a 31 ; τὸ γὰρ ἀθροώτερον ἥδιον ἢ πολλῷ **κεκραμένον** τῷ χρόνῳ, λέγω δὲ οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν θείη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ 'Ιλιάς 62 b 1 ; τῶν **κεκραμένων** ⟨οἰονοῦν⟩ οἶνόν φασιν εἶναι 61 a 27 ; « ζωρά τε πρὶν **κέκρητο** » 61 a 25 (Empédocle, D-K, I, p. 327).

κέρας (τὸ), corne : οἷον τὰ **κέρατα** « ἐρνύγας » 57 b 35 [cf. Hésychius : ἔρνυγας · ἔρνη, βλαστήματα, κλάδοι] ; ἔλαττον γάρ [sc. ἁμάρτημα], εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμιμήτως ἔγραψεν 60 b 31.

κερκίς (ἡ), navette : καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς **κερκίδος** φωνή [sc. ἀναγνώρισίς τις] 54 b 36 (Sophocle, *Térée* : Nauck, p. 261 & Snell, IV, p. 444).

Κεφαλῆνες (οἱ), les Céphalléniens : τὸ δ' ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασιν · παρ' αὐτῶν γὰρ γῆμαι λέγουσι τὸν 'Οδυσσέα, καὶ εἶναι 'Ικάδιον ἀλλ' οὐκ 'Ικάριον 61 b 6.

κιθάρισις (ἡ), jeu de la cithare : καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ αὐλήσει καὶ **κιθαρίσει** ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιότητας, καὶ περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν 48 a 10.

κιθαριστής (ὁ), musicien joueur de cithare : ἀκούων γὰρ τοῦ **κιθαριστοῦ** καὶ μνησθεὶς ἐδάκρυσεν [sc. ὁ 'Οδυσσεύς] 55 a 3.

κιθαριστική [s. ent. τέχνη] (ἡ), l'art de jouer de la cithare : οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστική, κἂν εἴ τινες

ἕτεραι τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον ἡ τῶν συρίγγων 47 a 24; ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ **κιθαριστικῆς**, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον 47 a 15.

κινεῖν, mettre en mouvement : ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ **κινεῖσθαι** τὸ ὅλον 51 a 34 ; ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων, ἂν μὴ αὐτὸς προσθῇ, πολλὴν κίνησιν **κινοῦνται**, οἷον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλιόμενοι 61 b 30.

κίνησις (ἡ), mouvement : περιττὴ γὰρ καὶ ⟨ταύτῃ⟩ ἡ διηγηματικὴ κίνησις τῶν ἄλλων 59 b 37 *var.*; εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα, εἴπερ μηδ' ὄρχησις, ἀλλ' ἡ φαύλων 62 a 8 ; ἔτι ἡ τραγῳδία καὶ ἄνευ **κινήσεως** ποιεῖ τὸ αὑτῆς, ὥσπερ ἡ ἐποποιΐα 62 a 11 ; πολλὴν **κίνησιν** κινοῦνται 61 b 30 (voir le précédent).

κινητικός, ή, όν, qui suscite le mouvement : τὸ δὲ ἰαμβεῖον καὶ τετράμετρον **κινητικά**, καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικόν, τὸ δὲ πρακτικόν 60 a 1.

κλαίειν, pleurer : ὥσπερ ἡ [sc. ἀναγνώρισις] ἐν Κυπρίοις τοῖς Δικαιογένους· ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν **ἔκλαυσεν** 55 a 2. — Voir δακρύειν.

Κλεοφῶν (ὁ), Cléophon : οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους [sc. εἴκαζεν τοὺς ἀνθρώπους], Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος... καὶ Νικοχάρης... χείρους 48 a 12 ; παράδειγμα δὲ [sc. λέξεως ταπεινῆς] ἡ **Κλεοφῶντος** ποίησις καὶ ἡ Σθενέλου 58 a 20 (voir Nauck, p. 962 & Snell, *Tr. G. F.*, I, p. 246-247).

κλεψύδρα (ἡ), clepsydre : εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, πρὸς **κλεψύδρας** ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν 51 a 8.

Κλέων (ὁ), Cléon : ... οἷον ἐν τῷ « βαδίζει Κλέων » ὁ Κλέων 57 a 28*.

Κλυταιμνήστρα (ἡ), Clytemnestre : τοὺς μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, λέγω δὲ οἷον τὴν **Κλυταιμνήστραν** ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου 53 b 23.

κνημίς (ἡ), cnémide, jambière : ὅθεν πεποίηται « κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο » 61 a 30 (Homère, *Iliade*, XXI, 592).

κοινός, ή, όν, commun ; **κοινῇ** (adv.), en commun : κόμμος δὲ θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς 52 b 24 ; οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς, ἀλλὰ **κοινῇ** κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες 47 b 15 ; οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι **κοινὸν** τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους 47 b 10 ; οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον 47 b 17 ; τὸ δὲ μέτριον κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν μερῶν 58 b 12 ; **κοινὰ** μὲν ἁπάντων ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ κόμμοι 52 b 17.

κοινωνεῖν, être, avoir ou agir en commun : διὰ δὲ τὸ κοινωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφὲς ἔσται 58 b 5 ; μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως· ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ **κοινωνοῦσιν** αὐτοῦ 48 b 14 ; οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν 53 b 10.

κολλᾶν, coller (appliquer une ventouse) : κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, οἷον « ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι **κολλήσαντα** » 58 a 30 (énigme de Cléoboulina, citée dans la *Rhétorique*, p. 1405 b 1).

κόμμι (τὸ), gomme : εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνα [sc. ὀνόματα τελευτᾷ], μέλι, κόμμι, πέπερι 58 a 16.

κομμός (ὁ), *commos*, chant de deuil : κόμμος δὲ θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς 52 b 24 ; κοινὰ μὲν ἁπάντων ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ **κόμμοι** 52 b 18.

κόρη (ἡ), jeune fille : τυθείσης τινὸς **κόρης** [sc. τῆς Ἰφιγενείας] καὶ ἀφανισθείσης ἀδήλως τοῖς θύσασιν 55 b 3.

κορυφαῖος (ὁ), coryphée, chef de chœur : οἷον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ... ἕλκοντες τὸν **κορυφαῖον**, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν 61 b 32.

κοσμεῖν, orner, embellir : ἔτι δὲ ἐπεισοδίων πλήθη καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα **κοσμηθῆναι** λέγεται, ἔστω ἡμῖν εἰρημένα 49 a 29.

κόσμος (ὁ), ornement, mot employé pour orner la phrase : ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑφῃρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 2 ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινὸν ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τἆλλα τὰ εἰρημένα εἴδη 58 a 33 ; ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα τὸ κύριον καὶ μεταφορὰ καὶ κόσμος 59 a 14.

κράζειν, crier : καὶ τὸ « ἠϊόνες βοόωσιν », « ἠϊόνες **κράζουσιν** » 58 b 31 (cf. Homère, *Iliade*, XVII, 265).

κρατεῖν, être maître : πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς · δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ **κρατεῖσθαι** 56 a 10. — Voir κροτεῖν.

Κράτης (ὁ), Cratès : τῶν δὲ Ἀθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 7.

κράτιστος, η, ον, le meilleur : **κράτιστον** δὲ τὸ τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν 54 a 4. — Voir le suivant.

κρείττων, ων, ον, meilleur, supérieur : εἰ οὖν ἐστι τὰ ἄλλα **κρείττων** [sc. ἡ τραγῳδία], τοῦτό γε οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν 62 a 13 ; φανερὸν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιΐας 62 b 14 ; Πολύγνωτος μὲν γὰρ **κρείττους** [sc. τοὺς ἀνθρώπους], Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζεν 48 a 6. — Voir ἀγαθός, ἀμείνων, ἄριστος, βελτίων, κράτιστος.

Κρεσφόντης (ὁ), Cresphontès, tragédie perdue d'Euripide : κράτιστον δὲ τὸ τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ **Κρεσφόντῃ** ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν 54 a 5 : Nauck, p. 501.

Κρέων (ὁ), Créon : τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν · ἀπαθὲς γάρ. Διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὀλιγάκις, οἷον ἐν Ἀντιγόνῃ τὸν **Κρέοντα** ὁ Αἵμων 54 a 1.

Κρῆτες (οἱ), les Crétois : τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσιν 61 a 14.

κρῖ (τὸ), orge (au lieu de ἡ κριθή) : ἀφῃρημένον δὲ [sc. ὄνομα] οἷον τὸ « κρῖ » καὶ τὸ « δῶ » 58 a 5 (cf. Homère, *Iliade*, V, 196 ; VIII, 564 ; XX, 496, & *Odyssée*, IV, 41, 604 ; XII, 358).

κρίνειν, juger : τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν ἄρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ, αὐτό τε καθ' αὑτὸ **κρῖναι** καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος 49 a 8 (e corr. : *ibid. codd.* κρίνεται ἢ ναὶ *vel* κρίνεται εἶναι) ; δεῖ ἄρα **κεκρίσθαι** πως τούτοις 58 a 31 *var.* (corr. κεκρᾶσθαί πως) ; « ζωρά τε πρὶν **κέκριτο** » 61 a 25 *var.* (corr. κέκρητο Bekker : cf. Empédocle, D-K, I, p. 327-328).

κρίσις [ὅπλων] (ἡ), le *Jugement des armes*, titre de tragédie : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, κ. τ. α. 59 b 5 (Eschyle : Nauck, p. 57-58 & Mette, p. 102-105).

κριτής (ὁ), juge : τοιαῦται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς **κριτάς** 51 b 37 *var.* (corr. ὑποκριτάς).

κροτεῖν, applaudir (pass. : se faire applaudir) : πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ, λύουσι κακῶς · δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ **κροτεῖσθαι** 56 a 10 *var.* (corr. : κρατεῖσθαι).

Κύκλωπες (οἱ), les *Cyclopes*, titre de pièces : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους · ὥσπερ γὰρ **Κύκλωπας** Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος, μιμήσαιτο ἄν τις 48 a 15.

κυλίεσθαι, s'agiter, se contorsionner : πολλὴν κίνησιν κινοῦνται, οἷον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ **κυλιόμενοι**, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι 61 b 31.

Κύπρια (τὰ), les *Chants Cypriens*, poème épique : οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα 59 b 2 ; τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ **Κυπρίων** πολλαί, καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτὼ 59 b 4.

Κύπριοι (οἱ), les habitants de Chypre : τὸ γὰρ σίγυνον **Κυπρίοις** μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα 57 b 6.

Κύπριοι (οἱ), les *Cypriens*, tragédie de Dicéogène : ἡ τρίτη δὲ [sc. ἀναγνώρισις] διὰ μνήμης, τῷ αἰσθέσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν **Κυπρίοις** τοῖς Δικαιογένους · ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν 55 a 1 (Nauck, p. 775 & Snell, *Tr. G. F.*, I, p. 191).

κύριος, α, ον, décisif, efficace ; **κύριον ὄνομα**, mot consacré par l'usage & employé au sens propre, par opposition à la γλῶττα, mot rare & recherché : ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ **κύριον** ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑφῃρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 1 ; λέγω δὲ κύριον μὲν ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ᾧ ἕτεροι, ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ · τὸ γὰρ σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα 57 b 3, 5 & 6 ; ξενικὸν δὲ λέγω γλῶτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 23 ; τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν [sc. ποιήσει] 58 a 34 ; διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ εἰωθὸς γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει 58 b 3 ; ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα τὸ κύριον καὶ μεταφορὰ καὶ κόσμος 59 a 14 ; ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ **κυρίου** ⟨καὶ⟩ εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δὲ εὐτελές 58 b 21 ; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται **κυρίᾳ** λέξει 60 b 11 *var.* ; καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεὶς ἄν τις τὰ **κύρια** ὀνόματα κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν 58 b 18 ; ... εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθείς... 58 b 26 ; σαφεστάτη μὲν οὖν [sc. λέξις] ἐστιν ἡ ἐκ τῶν **κυρίων** ὀνομάτων, ἀλλὰ ταπεινή 58 a 19 ; κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται 58 a 28 *var.* ; τὸ δὲ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει, ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρείσθω, ἐντιθεμένων τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον 58 b 16 ; διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς **κυρίοις** ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα 59 a 2 ; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἢ ⟨κυρίοις ὀνόμασιν ἢ⟩ καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς 60 b 11 *var.* ; ἔτι δὲ **κυριωτέρα** περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστιν 50 b 20. — Voir γλῶττα, μεταφορά.

κωλύειν, empêcher : τῶν γὰρ γενομένων ἔνια οὐδὲν **κωλύει** τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι 51 b 31 ; σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πεφυκυῖαν συντίθεσθαι 57 a 1 ; ... ἢ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ... (*id.*) 57 a 8 ; οἷον « τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος », τῷ ταύτῃ **κωλυθῆναι** ποσαχῶς ἐνδέχεται 61 a 34.

κωμάζειν, se promener en bandes joyeuses, se livrer à une fête dans des chants & des danses : αὐτοὶ μὲν γὰρ [sc. οἱ Δωριεῖς] κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασίν, Ἀθηναίους δὲ δήμους, ὡς κωμῳδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως 48 a 37.

κώμη (ἡ), bourg, village : αὐτοὶ μὲν γὰρ **κώμας** τὰς περιοικίδας καλεῖν φασίν, ... ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ 48 a 36 & 38 : voir le précédent.

κωμῳδεῖν, railler quelqu'un dans une comédie : ἔτι δὲ Ἀρειφράδης τοὺς τραγῳδοὺς **ἐκωμῴδει**, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται 58 b 32.

κωμῳδία (ἡ), comédie : ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον 47 a 14 ; εἰσὶ δέ τινες αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἥ τε τῶν διθυραμβικῶν ποίησις καὶ ἡ τῶν νόμων καὶ ἥ τε τραγῳδία καὶ ἡ κωμῳδία 47 b 27 ; καὶ ἡ κωμῳδία... ἀπὸ τῶν [sc. ἐξαρχόντων] τὰ φαλλικά, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα 49 a 10 ; ἡ δὲ κωμῳδία ἐστίν, ὥσπερ εἴπομεν, μίμησις φαυλοτέρων μέν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν, ἀλλὰ τοῦ αἰσχροῦ ἐστι τὸ γελοῖον μόριον 49 a 31 ; ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν 49 a 37 ; διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς **κωμῳδίας** οἱ Δωριεῖς (τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἵ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας γενομένης, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας...) 48 a 30 & 31 ; οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν [sc. ὁ Ὅμηρος], οὐ ψόγον, ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας 48 b 36 ; παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ... 49 a 2 ; καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδίας ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν 49 b 1 *var.* ; περὶ μὲν οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν, περὶ δὲ τραγῳδίας λέγωμεν 49 b 22 ; ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονεν 51 b 12 ; ἔστι δὲ οὐχ αὕτη ⟨ἡ⟩ ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία 53 a 36 ; περὶ δὲ ἰάμβων καὶ κωμῳδίας γράψω 62 b 18 *var.* ; ἐν δὲ τῇ αὐτῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν **κωμῳδίαν** διέστηκεν · ἡ μὲν γὰρ χείρους, ἡ δὲ βελτίους μιμεῖσθαι τῶν νῦν 48 a 17 ; ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς **κωμῳδίας** 49 a 2.

κωμῳδοποιός (ὁ), poète comique : παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων **κωμῳδοποιοὶ** ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγῳδοδιδάσκαλοι 49 a 4.

κωμῳδός (ὁ), comédien, auteur ou acteur comique : καὶ γὰρ χορὸν **κωμῳδῶν** ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθελονταὶ ἦσαν 49 b 1 ; χορὸν **κωμῳδοῖς**... ἔδωκεν 49 b 1 *var.* ; αὐτοὶ μὲν γὰρ [sc. οἱ Δωριεῖς] κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασίν, Ἀθηναίους δὲ δήμους, ὡς **κωμῳδοὺς** οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως 48 a 37.

* * *

Λάϊος (ὁ), Laios : ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάϊος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι 60 a 30.

Λάκαιναι (αἱ), les *Lacédémoniennes* (ou les *Laconiennes*), titre d'une tragédie de Sophocle : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ [sc. τραγῳδίαι ποιοῦνται], οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτω-

χεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 6 (Sophocle : Nauck, p. 210 & Radt, *Tr. G. F.*, IV, p. 328).

Λακεδαίμων (ἡ), Lacédémone : τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ Ἰκάριον. Οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι · ἄτοπον οὖν τὸ μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς **Λακεδαίμονα** ἐλθόντα 61 b 6.

Λάκων (ὁ), Lacédémonien ou Laconien : οἴονται γὰρ αὐτὸν **Λάκωνα** εἶναι 61 b 4 (voir le précédent).

λαμβάνειν, prendre, saisir, admettre : ἐκεῖ μὲν γὰρ [sc. ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ] διὰ τὸ μῆκος **λαμβάνει** τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει 56 a 14 ; μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι **λαβεῖν** εὐφυΐας τε σημεῖόν ἐστιν 59 a 7 ; ποῖα οὖν δεινὰ ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, **λάβωμεν** 53 b 15 ; οἷον ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἡ μανία δι' ἧς **ἐλήφθη**, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως 55 b 14 ; ἐλθὼν δὲ καὶ **ληφθεὶς** θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν 55 b 9.

λαμπρός, ά, όν, brillant : ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν **λαμπρὰ** λέξις τά τε ἤθη καὶ τὰς διανοίας 60 b 4.

λανθάνειν, passer inaperçu, échapper à l'attention (du spectateur) : ... ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη... ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι **λανθάνει** 60 a 17 ; ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῄει, ὃ μὴ ὁρῶντα [τὸν θεατὴν] **ἐλάνθανεν** 55 a 29 ; ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς **ἔλαθεν** 49 b 1 ; αἱ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας μεταβάσεις, καὶ δι' ὧν ἐγένοντο, οὐ **λελήθασιν** 49 a 37 ; εὑρίσκοι τὸ πρέπον, καὶ ἥκιστ' ἂν **λανθάνοιτο** τὰ ὑπεναντία 55 a 26.

λέγειν, dire, parler, prononcer un discours, exposer, expliquer, vouloir dire : ἡ διάνοια · τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα 50 b 5 ; οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο 51 a 37 ; ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν · ... ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο 51 b 1 & 4 ; ἔστι δὲ καθόλου μέν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖ' ἄττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 b 9 ; ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός 54 a 35 ; δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ 56 a 8 ; αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν · οὐ γάρ ἐστι κατὰ ταῦτα μιμητής 60 a 7 ; δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60 a 19 ; ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνῄρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον 60 a 33 ; ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον λέγειν οὔτ' ἀληθῆ 60 b 36 ; **λέγω** δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ 47 b 25 ; ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν 47 b 28 ; λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος 49 b 28 ; λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν 49 b 34 ; λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων 50 a 4 ; λέγω δέ, ... λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν 50 b 14 ; λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι 51 b 34 ; λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης... συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρίσμου ἡ μετάβασις γίνεται 52 a 14 ; λέγω δὲ οἷον τὴν Κλυταιμήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου 53 b 23 ; λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν 54 a 5 ; λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου, οἷον τῆς Ἰφιγενείας 55 b 2 ; λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι..., λύσιν δὲ... 55 b 26 ; ἐποποιϊκὸν δὲ λέγω τὸ πολύμυθον 56 a 12 ; καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον 56 b 24 ; ἁπλοῦν δὲ λέγω ὃ μὴ ἐκ σημαινόντων σύγκειται, οἷον γῆ 57 a 31 ; λέγω δὲ κύριον μὲν ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ᾧ ἕτεροι 57 b 3 ; λέγω δὲ ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος,

... ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ γένος... 57 b 9; τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον 57 b 16; λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην 57 b 20; ξενικὸν δὲ λέγω γλῶτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 22; λέγω δὲ οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν θείη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς 62 b 2; λέγω δὲ οἷον ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ᾖ συγκειμένη 62 b 7; ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον **λέγει** 51 b 7; ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητής 54 b 33; ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός 56 a 24; καὶ ἐνίοτε προστιθέασιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὅ ἐστιν 57 b 19; ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμιόνους λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας 61 a 11; ὡς Γλαύκων λέγει, ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαβάνουσί τι 61 b 1; ὥστε καὶ λυτέον ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται 61 b 18; πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα **λέγομεν** ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους 49 a 26; ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν 51 a 28; καὶ τοῦτο δέ, ὥσπερ λέγομεν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ ἀναγκαῖον 52 a 24; τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν, εἴπωμεν σαφέστερον 53 b 26; παρ' αὐτῶν γὰρ γῆμαι **λέγουσι** [sc. οἱ Κεφαλῆνες] τὸν Ὀδυσσέα 61 b 7; περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, κ. τ. α. ... **λέγωμεν** 47 a 12; περὶ δὲ τραγῳδίας λέγωμεν 49 b 22; λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων 50 b 22; εἴ τις **λέγοι** τὰ κύρια μετατιθείς 58 b 26; διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ **λέγων** 50 b 11; τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ **λέγοντος** παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι. Τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡ διάνοια καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον; 56 b 6 & 7; αἰνίγματος γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστί, τὸ **λέγοντα** ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι 58 a 27; ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράττοντα ἢ λέγοντα, πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅτῳ ἢ οὗ ἕνεκεν 61 a 7; λέγω γὰρ μῦθον..., διάνοιαν δέ, ἐν ὅσοις **λέγοντες** ἀποδεικνύασί τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται γνώμην 50 a 6; οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν **λέγοντας**, οἱ δὲ νῦν [sc. ποιηταὶ] ῥητορικῶς 50 b 7; ἐπεισοδίων πλήθη καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι **λέγεται**, ἔστω ἡμῖν εἰρημένα 49 a 29; δευτέρα δὲ [sc. τραγῳδία] ἡ πρώτη **λεγομένη** ὑπὸ τινῶν ἐστιν ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα 53 a 31; ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς [sc. τῆς τραγῳδίας] ἐχούσης οἱ **λεγόμενοι** αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται 49 b 3; τέταρτον δὲ τῶν **λεγομένων** ἡ λέξις 50 b 13 *var.*; ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως **λεχθήσεται** 57 b 26; ὥσπερ **ἐλέχθη** 54 a 18; [τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη 55 b 34]; δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν **λεχθεισῶν** ἑκάστη μιμήσεων ἕξει ταύτας τὰς διαφοράς 48 a 7; ὡς κωμῳδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν **λεχθέντας**, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως 48 a 37. — Voir εἰπεῖν, ἐρεῖν, φάναι.

λεκτέον, il faut dire : ... καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις 52 b 30.

λεκτικός, ή, όν, qui convient au dialogue, à la conversation : μάλιστα γὰρ **λεκτικὸν** τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστιν 49 a 24; πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἑξάμετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς **λεκτικῆς** ἁρμονίας 49 a 27.

λέξις (ἡ), langage, style, expression, élocution, manière de s'exprimer : καὶ ⟨ἡ λέξις ἐκ⟩ λέξεως γελοίας 49 a 19* *var.* (voir *infra*); ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις 49 b 33; ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἤθη καὶ λέξις καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιΐα [sc. τραγῳδίας μέρη ἕξ] 50 a 9; τέταρτον δὲ τῶν ἐν λόγῳ ἡ λέξις 50 b 14; πεπλεγμένη δὲ λέξις 52 a 17 *var.*; χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις

ὅλη χοροῦ 52 b 23 ; ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τά τε ἤθη καὶ τὰς διανοίας 60 b 5 ; ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ **λέξεως** γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 19 ; λέξεως δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρεν 49 a 23 ; λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν 56 a 34 ; τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως... οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχή, καὶ διήγησις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον 56 b 8 & 9 ; τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 20 ; λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι 58 a 18 ; οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων 58 b 1 ; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἐν ᾗ καὶ γλῶττα καὶ μεταφορὰ καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστιν · δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς 60 b 11 & 12 ; τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς λέξεως 61 a 27 ; ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς καὶ **λέξει** καὶ διανοίᾳ εὖ πεποιημένας 50 a 29 ; οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 36 ; δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον 55 a 23 ; οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος... ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει 58 b 9 ; διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα 59 a 3 ; πρὸς γὰρ τούτοις λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκεν [sc. ὁ Ὅμηρος] 59 b 16 ; τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς 60 b 3 ; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἐν ᾗ... 60 b 11 (*supra*) ; κυρίᾳ λέξει ἢ καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς 60 b 11 *var.* ; λέγω δὲ **λέξιν** μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν, μελοποιΐαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν 49 b 34 ; καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 14 ; λέγω δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν 50 b 14 ; τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν... τὰ σχήματα τῆς λέξεως 56 b 8 & 9 (*supra*) ; ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο 59 a 12 ; ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς [sc. ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ] 59 b 12 ; τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν, οἷον γλώττῃ... 61 a 10.

λευκογραφεῖν, dessiner au trait, tracer les contours d'une image : εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ **λευκογραφήσας** εἰκόνα 50 b 2.

λευκός, ή, όν, blanc : τὸ μὲν γὰρ « ἄνθρωπος » ἢ « **λευκὸν** » οὐ σημαίνει τὸ πότε 57 a 16.

λῆψις (ἡ), prise, enlèvement : ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τά τε προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δή... 55 b 31.

λίαν, trop, à l'excès, tout à fait : λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ μῦθος 59 a 32 ; ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τά τε ἤθη καὶ τὰς διανοίας 60 b 4 ; λίαν δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα μιμουμένη [sc. μίμησις] φορτική 61 b 28 ; ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει 61 b 34.

λόγος (ὁ), récit, discours, énoncé, exposé, argument, raison, etc. : τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν ἆρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ, αὐτό τε καθ' αὐτὸ κρῖναι καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος 49 a 9 ; ἕξει δὲ ἦθος μὲν ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῇ φανερὸν ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα 54 a 18 ; τῆς γὰρ Ὀδυσσείας ⟨οὐ⟩ μακρὸς ὁ λόγος ἐστίν 55 b 17 ; τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα,

ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 21 ; λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι · οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται 57 a 23 & 25 ; εἷς δ' ἐστὶ λόγος διχῶς · ἢ γὰρ ὁ ἓν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμῳ 57 a 28 ; μόνου μέτρου μετὰ **λόγου** [sc. μίμησις] 49 b 10 *var.* ; ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι 56 a 37 ; σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, ... ἣν μὴ ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν 57 a 3 ; ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἢ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ 57 a 6 ; ἅπασαι μὲν [sc. τέχναι] ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ **λόγῳ** καὶ ἁρμονίᾳ, τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις 47 a 22 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις 49 b 25 ; τέταρτον δὲ τῶν ἐν λόγῳ ἡ λέξις 50 b 13 ; τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι 56 b 6 ; καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε [sc. ὁ Αἰσχύλος], καὶ τὸν **λόγον** πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν 49 a 17 ; λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος 49 b 28 ; τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι. Τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡ διάνοια καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον ; 56 b 6, 7 & 8 ; ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ῥημάτων εἶναι λόγον · μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει 57 a 27 ; ὅπερ ἐπὶ τῶν **λόγων** τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν 50 b 6 ; διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων 50 b 10 ; τέταρτον δὲ τῶν μὲν λόγων ἡ λέξις 50 b 13 *var.* ; λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν 50 b 16 ; ἡ δὲ [sc. μίμησις] μόνον τοῖς **λόγοις** ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις 47 a 29 ; εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς 54 b 18 ; ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, ... ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο 59 a 13 ; τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι 61 b 17 ; οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς **λόγους** 47 b 11 ; καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ αὐλήσει καὶ κιθαρίσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιότητας, καὶ περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν 48 a 11 ; τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ λόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν... ἠγνόηται 49 b 4 *var.* (voir πρόλογος) ; τῶν δὲ 'Αθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 8 ; τούς τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ παρατείνειν 55 a 35 ; τούς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον 60 a 27.

λόγχη (ἡ), lance : οἷον « **λόγχην** ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς » 54 b 22 (*fragm. trag. adespot.* : Nauck, *fr.* 84, p. 855).

λοιπός, **ή**, **όν**, qui est de reste : ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός 53 a 7 ; τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις, τὸ δὲ **λοιπὸν** ἡ λύσις 55 b 26 ; λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν 56 a 33 ; τῶν δὲ **λοιπῶν** ἡ μελοποιΐα μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων 50 b 16 ; τοῖς δε **λοιποῖς** τὰ ᾀδόμενα οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστίν 56 a 28 *var.*

Λυγκεύς (ὁ), Lyncée, héros & titre d'une tragédie de Théodecte : καὶ ἐν τῷ **Λυγκεῖ** ὁ μὲν ἀγόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν · τὸν μὲν συνέβη ἐν τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι 52 a 27 ; ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τά τε προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δή... ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους 55 b 29. — Voir Nauck, p. 802 & Snell, I, p. 232.

λύειν, délier, réfuter, résoudre, défaire : τοὺς μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν 53 b 22 ; μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν 56 a 38 ; ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν 60 b 23 ; πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ **λύουσι** κακῶς · δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ κρατεῖσθαι 56 a 10 ; κατὰ δὲ προσῳδίαν, ὥσπερ Ἱππίας **ἔλυεν** ὁ Θάσιος τὸ « δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι » καὶ « τὸ μὲν οὗ καταπύθεται ὄμβρῳ » 61 a 22 (cf. Homère, *Iliade*, XXI, 297 & XXIII, 328).

λυπηρῶς, avec du chagrin : ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες 48 b 10.

λύσις (ἡ), dénouement (d'une tragédie), solution : ἔστι δὲ πάσης πραγῳδίας τὸ μὲν δέσις, τὸ δὲ λύσις · τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις, τὸ δὲ λοιπὸν ἡ λύσις 55 b 24 & 26 ; ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου... ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους 55 b 31 ; τοῦτο δέ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ καὶ λύσις 56 a 9 ; λέγω... **λύσιν** δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι τέλους 55 b 28 ; αἱ δὲ **λύσεις** ἐκ τῶν εἰρημένων ἀριθμῶν σκεπτέαι, εἰσὶν δὲ δώδεκα 61 b 24 ; περὶ δὲ προβλημάτων καὶ **λύσεων**, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἐστιν, ὧδ' ἂν θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν 60 b 6 ; καὶ περὶ ἐπιτιμήσεων καὶ λύσεων, εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 17 ; φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς **λύσεις** τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν 54 a 37.

λυτέον, il faut résoudre *ou* conclure : ἐὰν ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως ⟨ὡς⟩ δεῖ, οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἰσίν, ταύτῃ λύτεον 60 b 35 ; τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν... εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως, ὥστε καὶ λυτέον ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται 61 b 18.

* * *

Μάγνης (ὁ), Magnès : καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής, πολλῷ πρότερος ὢν Χιωνίδου καὶ **Μάγνητος** [sc. ἀντιποιοῦνται τῆς κωμῳδίας] 48 a 34.

μαζός (ὁ), sein : οἷον τὸ « δεξιτερὸν κατὰ **μαζόν** » ἀντὶ τοῦ δεξιόν 58 a 8 (Homère, *Iliade*, V, 393).

μάθημα (τὸ), étude, connaissance : τραγῳδία... δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων **μαθημάτων** κάθαρσιν 49 b 28 *var.* : voir πάθημα.

μάθησις (ἡ), connaissance : καὶ τούτῳ διαφέρουσι [sc. οἱ ἄνθρωποι] τῶν ἄλλων ζῴων ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι καὶ τὰς **μαθήσεις** ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας 48 b 7.

μαίνεσθαι, être atteint de folie : Ὀδύσσειαν γὰρ ποιῶν [sc. ὁ Ὅμηρος] οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ [sc. τῷ Ὀδυσσεῖ] συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, **μανῆναι** δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ 51 a 26.

μακρός, ά, όν, long : τῆς γὰρ Ὀδυσσείας ⟨οὐ⟩ μακρὸς ὁ λόγος ἐστίν 55 b 17 ; διὸ οὐδεὶς **μακρὰν** σύστασιν ἐν ἄλλῳ [sc. μέτρῳ] πεποίηκεν ἢ τῷ ἡρῴῳ 60 a 2 ; θήλεα δὲ [sc. ὀνόματα] ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἴς τε τὰ ἀεὶ **μακρά** [sc. τελευτᾷ], οἷον εἰς Η καὶ Ω 58 a 12 ; ἐπεκτεταμένον [sc. ὄνομα] δ' ἐστὶν ἢ ἀφῃρημένον, τὸ μὲν ἐὰν φωνήεντι **μακροτέρῳ** κεχρημένον ᾖ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ 58 a 2.

μάλιστα, le plus, surtout, au maximum, au plus haut point : τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας 48 b 11 ; οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα 48 b 22 ;

τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν 48 b 34 ; μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστιν 49 a 24 ; ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι 49 b 12 ; ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων 50 b 4 ; ταῦτα δὲ γίνεται καὶ μάλιστα ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν 52 a 3 ; ἀλλ' ἡ μάλιστα τοῦ μύθου καὶ ἡ μάλιστα τῆς πράξεως ἡ εἰρημένη [sc. ἀναγνώρισις] ἐστίν 52 a 36 & 37 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ ⟨μάλιστ' ἐὰν καὶ⟩ περιπέτεια ᾖ 52 a 38 *var.* ; συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον 55 a 24 ; μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν 56 a 3 ; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις 59 a 9 ; ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι 59 a 12 ; διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα 59 b 36 ; δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστόν 60 a 13 ; δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60 a 19 ; ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον 60 a 28 ; ὡδὶ δὲ μάλιστ' ἄν τις ὑπολάβοι 61 a 35 ; καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησις 62 b 11. — Voir le suivant.

μᾶλλον, davantage, plus, plutôt : διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητήν 47 b 19 ; ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία 50 a 31 ; ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει 51 b 7 ; τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων 51 b 27 ; καὶ μάλιστα [καὶ μᾶλλον] 52 a 3 ; τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου 52 a 5 ; τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν 53 a 13 ; ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος 53 a 16 ; ἔστι δὲ οὐχ αὕτη ⟨ἡ⟩ ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία 53 a 36 ; τοῖς δὲ πολλοῖς τὰ ᾀδόμενα οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστίν 56 a 28 ; τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου 56 a 35 ; μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ τὸ ἄλογον 60 a 12 ; προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα 60 a 27 ; εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον ἢ ⟨μὴ⟩ ἧττον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν 60 b 27 ; φανερὸν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα [sc. ἡ τραγῳδία] τῆς ἐποποιΐας 62 b 14. — Voir μάλιστα ; opp. ἥκιστα, ἧττον.

μανθάνειν, apprendre, comprendre : αἴτιον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως 48 b 13 ; διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον 48 b 16 ; « αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν **μάθον** ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε πρὶν κέκρητο » 61 a 25 (Empédocle, *fr.* B 35, 15, D-K, I, p. 327-328).

μανία (ἡ), folie, délire : οἷον ἐν τῷ 'Ορέστῃ ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως 55 b 14.

μανικός, ή, όν, atteint de délire divin, capable d'enthousiasme poétique : διὸ εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ **μανικοῦ** 55 a 34.

Μαραθῶνάδε, en allant à Marathon : « 'Επιχάρην εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα » 58 b 9 (vers « prosaïque » d'Euclide l'Ancien).

Μαργίτης (ὁ), le *Margitès* (ou le *Sot infatué de lui-même*), titre d'un poème satirique attribué à Homère jusqu'au IIIe s. avant J.-C. : ἀπὸ δὲ 'Ομήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς κατὰ τὸ ἁρμόττον καὶ τὸ ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον 48 b 30 ; ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ 'Ιλιὰς καὶ 'Οδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας 48 b 38.

Μασσαλιῶται (οἱ), les Massaliotes, les habitants de Marseille : εἴη δ' ἂν

καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ πολλαπλοῦν οἷον πολλὰ τῶν **Μασσαλιωτῶν** · « Ἑρμοκαϊκόξανθος... » 57 a 36.

μάχη (ἡ), bataille : ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἥ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη, οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ συντείνουσαι τέλος 59 a 26.

μεγαλεῖος, α, ον, qui a grand air, magnifique : οἷον πολλὰ [sc. ὀνόματα] τῶν **μεγαλείων** 57 a 36 *var.* : voir le suivant.

Μεγαλιῶται (οἱ), les Mégaliotes (peuple inconnu) : οἷον πολλὰ [sc. ὀνόματα] τῶν **Μεγαλιωτῶν** 57 a 36 *var.* : corrigé par Diels en Μασσαλιωτῶν (voir Μασσαλιῶται).

μεγαλοπρέπεια (ἡ), générosité, magnificence : ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς **μεγαλοπρέπειαν** καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα 59 b 29.

Μεγαρεῖς (οἱ), les Mégariens, les habitants de Mégare : διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς · τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἵ τε ἐνταῦθα... καὶ οἱ ἐκ Σικελίας... 48 a 31.

μέγας, μεγάλη, μέγα, grand, fort, important, grave : λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ μῦθος 59 a 33 ; ἔστι δὲ **μέγα** μὲν τὸ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι 59 a 4 & 6 ; ἡ μὲν οὖν ἐποποιΐα τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ μέτρου **μεγάλου**... ἠκολούθησεν 49 b 10 *var.* ; τῶν ἐν **μεγάλῃ** δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχίᾳ, οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης 53 a 10 ; μὴ διὰ μοχθηρίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν **μεγάλην** 53 a 16 ; ὅταν ἢ ἐλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ **μεγάλα** ἢ εἰκότα δέῃ παρασκευάζειν 56 b 4 ; ἀεὶ μὲν ὁ **μείζων** μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος 51 a 10 ; οἷον ἢ **μείζονος** ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, ἢ μείζονος κακοῦ, ἵνα ἀπογένηται 61 a 8 & 9 ; διὰ τὸ **μείζονα** καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων 49 a 6 ; **μέγιστον** δὲ τούτων ἐστὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις 50 a 15 ; τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων 50 a 23 ; ἡ μελοποιΐα μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων 50 b 17 ; ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγῳδίας ἐστίν [sc. ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις] 50 b 24 ; σημεῖον δὲ μέγιστον · ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀγώνων... 53 a 27 ; 59 a 6 (*supra*) ; τὰ **μέγιστα** οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστίν 50 a 33 ; μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν, εἰ δὲ μή, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα 56 a 4. — Opp. ἐλάττων, ἐλάχιστος, μικρός.

μέγεθος (τὸ), grandeur, ampleur, importance : ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λέξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 19 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ. κ. τ. α. 49 b 25 ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος · ἔστι γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος 50 b 26 & 27 ; οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν · τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί, διὸ οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον... οὔτε παμμέγεθες 50 b 37 & 38 ; ὥστε δεῖ... ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι 51 a 4 ; ἀεὶ μὲν ὁ μείζων μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος, ὡς δὲ ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλλειν, ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ μεγέθους 51 a 11, 12 & 15 ; ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει 56 a 14 ; μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ

ἔτι μέγεθος καὶ μικρότητα 56 b 1 ; ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέγεθος πολύ τι ἡ ἐποποιΐα ἴδιον 59 b 23 ; ὥσπερ ἡ 'Ιλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ 'Οδύσσεια, ⟨ἃ⟩ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος 62 b 9 ; ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ **μεγέθους** 51 a 15 (*supra*) ; ἐν **μεγέθει** καὶ τάξει 50 b 38 (*supra*) ; ἐν ὅσῳ μεγέθει 51 a 12 (*supra*) ; λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ μῦθος ἢ τῷ μεγέθει μετριάζοντα καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ 59 a 34. — Voir μῆκος.

μέγιστος, η, ον, très grand : voir μέγας.

μέθοδος (ἡ), recherche (méthodique) : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστι **μεθόδου**, λέγωμεν 47 a 12 ; τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου 56 a 36.

μείζων, ων, ον, plus grand : voir μέγας.

μείρεσθαι, être fixé par le destin : ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν **εἱμαρμένην**, ὅτι ἐν τούτῳ **εἵμαρτο** ἀποθανεῖν αὐταῖς 55 a 11* : voir εἱμαρμένη.

Μελανίππη (ἡ), Mélanippe, héroïne & titre de deux tragédies d'Euripide : ἔστι δὲ παράδειγμα... τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος ὅ τε θρῆνος 'Οδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς **Μελανίππης** ῥῆσις 54 a 31 (Nauck, *fr.* 484, p. 511-512).

Μελέαγρος (ὁ), Méléagre : νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται, οἷον περὶ 'Αλκμέωνα καὶ Οἰδίπουν καὶ 'Ορέστην καὶ **Μελέαγρον** καὶ Θυέστην καὶ Τήλεφον, καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι 53 a 20.

μέλι (τὸ), miel : εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνα [sc. ὀνόματα τελευτᾷ], μέλι, κόμμι, πέπερι 58 a 16.

μέλλειν, être sur le point de, être destiné à, devoir, devoir arriver : καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους, εἰ **μέλλει** καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις 47 a 10 ; οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον δρᾷ 53 b 21 ; οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν 54 a 6 ; ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε **μέλλων**, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος 53 b 18 ; καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν 54 a 8 ; ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν 55 b 9 ; ἔτι δὲ τρίτον παρὰ ταῦτα, τὸ **μέλλοντα** ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι 53 b 34 ; λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος **ἔμελλεν** ἔσεσθαι ὁ μῦθος 59 a 33 ; τούτων δὲ τὸ μὲν γινώσκοντα **μελλῆσαι** καὶ μὴ πρᾶξαι χείριστον 53 b 38.

μελοποιΐα (ἡ), mélodie, composition du chant, mélopée, composition musicale : πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις 49 b 33 ; ταῦτα δ' ἐστὶ [sc. τραγῳδίας μέρη] μῦθος καὶ ἤθη καὶ λέξις καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιΐα 50 a 10 ; τῶν δὲ λοιπῶν ἡ μελοποιΐα μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων 50 b 17 ; καὶ τὰ μέρη ἔξω **μελοποιΐας** καὶ ὄψεως ταὐτά 59 b 10 ; λέγω δὲ λέξιν μὲν..., **μελοποιΐαν** δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν 49 b 35.

μέλος (τὸ), mélodie, chant : λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος, τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἴδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 29 & 31 ; καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 14 ; ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος, χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ, στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου, κόμμος δὲ θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς

52 b 22 & 23; διὰ **μέλους** 49 b 31 (*supra*); εἰσὶ δέ τινες [sc. τέχναι] αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ **μέλει** καὶ μέτρῳ 47 b 25; ἔστι δὲ... ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν **μελῶν** 52 b 21.

μὲν, d'une part : 47 a 19, 21, 23; 47 b 18, etc. Particule citée en 57 a 4 comme exemple de σύνδεσμος (conjonction, particule, préposition, mot de liaison) : φωνὴ ἄσημος... ἣν μὴ ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν, οἷον μέν, δή, τοί, δέ 57 a 4.

μὲν οὖν, ainsi donc, assurément; bien plutôt, au contraire : 47 b 23 & 28; 48 b 2 & 28; 49 a 7, 29 *var.* & 36; 49 b 9 & 21; 50 a 12 & 38; 51 b 11 & 16; 52 a 33; 52 b 9; 53 a 22; 53 b 1, 17, 22 & 32; 54 a 13; 55 b 15 & 23; 56 a 3, 33 & 34; 56 b 22; 58 a 19, 25 & 27; 58 b 11; 59 a 15; 59 b 18; 60 a 8 & 11; 61 b 22 & 32; 62 a 2; 62 b 15. — Voir **οὖν**.

Μενέλαος (ὁ), Ménélas : ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἤθους μὴ ἀναγκαίου οἷον ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ 54 a 29; ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ **Μενελάου** 61 b 21.

μέντοι, toutefois, pourtant, en vérité : οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν 49 a 32; μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει 57 a 27; εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον ἢ 〈μὴ〉 ἧττον ἐνεδέχετο 60 b 27.

Μερόπη (ἡ), Mérope : κράτιστον δὲ τὸ τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν 54 a 5.

μέρος (τὸ), part, partie, portion : διαφέρουσι δὲ [αἱ τέχναι] ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσι [sc. χρῶνται], αἱ δὲ κατὰ μέρος 47 b 28; ἔστι δέ πρόλογος μὲν μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος 52 b 19, 20 & 21; γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν 56 a 6; ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης 56 a 17; ἧς μέρος οὐδέν ἐστι καθ' αὑτὸ σημαντικόν 57 a 11; ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτό 57 a 15; μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει 57 a 27; οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις κ. τ. α. 58 a 34; νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς 59 a 35; διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον · ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ, διὰ τὸ διήγησιν εἶναι, ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα 59 b 25, 26 & 27; ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, ... εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος 60 b 26; καὶ ἔτι οὐ μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ὄψεις 62 a 15; καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως ὥστε μετατιθεμένου τινὸς **μέρους** ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 32 & 33; λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τούτου τοῦ μέρους ὃ ἔσχατόν ἐστιν 55 b 27; **μέρη** δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταὐτά, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγῳδίας 49 b 16; ἀνάγκη οὖν πάσης τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ, καθ' ἃ ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία · ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἤθη καὶ λέξις καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιΐα 50 a 8; οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν 50 a 11; πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστίν, αἵ τε περιπέτειαι καὶ ἀναγνωρίσεις 50 a 34; 51 a 32 (*supra*); δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος 52 b 9; μέρη δὲ τραγῳδίας οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπο-

μεν 52 b 14 & 25; [τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη] 55 b 34; ἐκεῖ μὲν γὰρ [sc. ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ] διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος 56 a 14; μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, κ. τ. α. 56 a 37; τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 20; ταύτης δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον 56 b 25; λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι 57 a 24; καὶ τὰ μέρη ἔξω μελοποιΐας καὶ ὄψεως ταὐτά 59 b 10; πολλὰ μέρη (*bis*) 59 b 25 & 27 (*supra*); ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια, ⟨ἃ⟩ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος 62 b 9; τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαί πως χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον, τὸ δὲ μέτριον κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν **μερῶν** 58 b 12; τούς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον 60 a 28; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ ἐποποιΐας, καὶ αὐτῶν καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μερῶν, ... εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 16; τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς **μέρεσι** καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς 60 b 3. — Voir μόριον.

μέσος, η, ον, situé au milieu, moyen, médian : ὅλον δ' ἐστὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ **μέσον** καὶ τελευτήν 50 b 27; μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον 50 b 32; [καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ **μέσου**] 57 a 3; φωνὴ ἄσημος... πεφυκυῖα τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου 57 a 10; ταῦτα δὲ διαφέρει..., ἔτι δὲ ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τῷ **μέσῳ** 56 b 33; καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ **μέσα** καὶ τέλος 59 a 20.

μετά, μετ', μεθ', avec, parmi, au milieu de (gén.); après (acc.) :

1° **avec le génitif** : 47 b 8 (μετ' ἀλλήλων); 49 b 10 (μετὰ μέτρου : *var.* μέτρου μετὰ λόγου); 51 b 3 (μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων); 52 a 17 (μετ' ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν); 56 a 22 (μετὰ πονηρίας); 56 b 27 (μετὰ προσβολῆς), 28 (*id.*), 29 (μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων) & 36 (μετὰ τοῦ Α); 57 a 14 (μετὰ χρόνου);

2° **avec l'accusatif** : 50 b 22 (μετὰ ταῦτα), 28 (μετ' ἄλλο), 29 (μετ' ἐκεῖνο), 30 (μετ' ἄλλο), 31 (μετὰ δὲ τοῦτο) & 32* (μετ' ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο); 51 b 35 (μετ' ἄλληλα); 52 a 21 (τάδε διὰ τάδε ἢ μετὰ τάδε); 52 b 22 (μεθ' ὅ); 55 b 12 (μετὰ ταῦτα); 59 a 28 (θάτερον μετὰ θάτερον).

μεταβαίνειν, changer, passer (d'un état à un autre) : ἐξ οὗ μεταβαίνειν εἰς εὐτυχίαν ⟨συμβαίνει⟩ ἢ εἰς ἀτυχίαν 55 b 27.

μεταβάλλειν, changer, transformer, se transformer : συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλλειν 51 a 14; καὶ μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν 53 a 13; ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις 59 b 29; μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν **μεταβάλλων** εἰς τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινά 53 a 9; ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ Ὅμηρος ποιεῖ, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ **μεταβάλλοντα** 48 a 22; οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ **μεταβάλλοντας** φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, ... οὔτε τοὺς μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν 52 b 34; ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λέξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ **μεταβαλεῖν**, ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 20; καὶ πολλὰς μεταβολὰς **μεταβαλοῦσα** ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὑτῆς φύσιν 49 a 14. — Voir μεταπίπτειν, μετατιθέναι, μεταβαίνειν.

μετάβασις (ἡ), changement (de situation) : λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης... συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβα-

σις γίνεται · πεπλεγμένην δὲ ἐξ ἧς μετ' ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἡ μετάβασίς ἐστιν 52 a 16 & 18 ; λέγω δὲ δέσιν μὲν..., λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς **μεταβάσεως** μέχρι τέλους 55 b 29 ; ἡ [sc. τραγῳδία] διπλῆν τε τὴν **μετάβασιν** ἔχουσα 53 a 31 *var.* ; αἱ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας **μεταβάσεις**, καὶ δι' ὧν ἐγένοντο, οὐ λελήθασιν, ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν 49 a 36.

μεταβολή (ἡ), changement, revirement (de situation) : ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται 52 a 23 ; ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ὥσπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή, ἢ εἰς φιλίαν ἢ ἔχθραν, τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένων 52 a 31 ; καὶ πολλὰς **μεταβολὰς** μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὑτῆς φύσιν 49 a 14.

μεταξύ, dans l'intervalle, au milieu (de) : ἔστι δὲ... ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν 52 b 20 ; ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων [sc. ἀρετῆς καὶ μοχθηρίας] λοιπός 53 a 7 ; αὐτῶν δὲ τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα, τὰ δὲ μεταξύ 58 a 10 ; τὰ δὲ μεταξὺ [sc. ὀνόματα τελευτᾷ] εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ 58 a 17.

μεταπίπτειν, tomber : οὐδ' αὖ τὸν σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν 53 a 2. — Voir μεταβάλλειν.

μετατιθέναι, changer, transformer, substituer : καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν **μετατιθεὶς** ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν 58 b 18 ; εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθείς 58 b 26 ; ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ « ἐσθίει » τὸ « θοινᾶται » **μετέθηκεν** 58 b 24 ; ἓν δὲ μόνον ὄνομα **μεταθέντος** 58 b 20 ; καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως ὥστε **μετατιθεμένου** τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 33.

μεταφέρειν, faire un « transport » (d'image), exprimer par une métaphore : τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν τὸ τὸ ὅμοιον θεωρεῖν ἐστιν 59 a 8.

μεταφορά (ἡ), métaphore : ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑφῃρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 1 ; μεταφορὰ δ' ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον 57 b 6 ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινὸν ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τἆλλα τὰ εἰρημένα εἴδη, τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν 58 a 33 ; ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα τὸ κύριον καὶ μεταφορὰ καὶ κόσμος 59 a 14 ; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἐν ᾗ καὶ γλῶττα καὶ μεταφορὰ καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστιν 60 b 12 ; ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς **μεταφορᾶς** χρῆσθαι καὶ ἄλλως 57 b 30 ; ξενικὸν δὲ λέγω γλῶτταν καὶ **μεταφορὰν** καὶ ἐπέκτασιν καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 22 ; κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν ⟨ἄλλων⟩ ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται 58 a 29 ; τὸ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, οἷον « πάντες μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες εὗδον παννύχιοι »... τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ τοῦ πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται · τὸ γὰρ πᾶν πολύ τι. Καὶ τὸ « οἴη δ' ἄμμορος » κατὰ μεταφοράν · τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον 61 a 16, 19 & 21 ; εἴη δ' ἂν τοῦτό γε κατὰ μεταφοράν 61 a 31 ; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις, αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἡρωϊκοῖς, αἱ δὲ **μεταφοραὶ** τοῖς ἰαμβείοις 59 a 10 ; ἂν μὲν οὖν ἐκ **μεταφορῶν** [sc. ἡ λέξις], αἴνιγμα · ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός 58 a 25 ; καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν 58 b 17 ; καὶ γὰρ **μεταφοραῖς** καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες

ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο 58 b 13 ; τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν, διὸ καὶ γλώττας καὶ **μεταφορὰς** δέχεται μάλιστα 59 b 35.

μεταφορικός, ή, όν, habile à faire les métaphores : ἔστι δὲ μέγα μὲν [sc. πρὸς τὴν τῆς ποιητικῆς λέξεως ἀρετῆς] τὸ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ **μεταφορικὸν** εἶναι 59 a 6.

μετριάζειν, modérer : λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ μῦθος ἢ τῷ μεγέθει **μετριάζοντα** καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ 59 a 34.

μετρικός, ή, όν, métrique, qui a trait au rythme & à la mesure des mots : ἀλλὰ καὶ τούτων θεωρῆσαι τὰς διαφορὰς τῆς **μετρικῆς** ἐστιν 56 b 38 ; περὶ ὧν καθ' ἕκαστον [ἐν] τοῖς **μετρικοῖς** προσήκει θεωρεῖν 56 b 34.

μέτριος, α *ou* ος, ον, mesuré, qui a de la mesure : τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαί πως χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον, τὸ δὲ **μέτριον** κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν μερῶν 58 b 12.

μέτρον (τὸ), mesure, quantité mesurée, mètre, rythme métrique : οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες 47 b 15 ; οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον 47 b 18 ; ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς κατὰ τὸ ἁρμόττον καὶ τὸ ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον (διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν), ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους 48 b 31 & 32 ; τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο [sc. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ] 49 a 21 ; λέξεως δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρεν · μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστιν 49 a 24 & 25 ; ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ μετὰ μέτρου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν · τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν 49 b 10 & 11 ; λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ μέτρον 49 b 29 *var.* (voir μέλος) ; τὸ δὲ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει, ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρείσθω, ἐντιθεμένων τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον 58 b 17 ; διαφέρει δὲ [sc. τῆς τραγῳδίας] κατά τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιία καὶ τὸ μέτρον 59 b 18 ; τὸ δὲ μέτρον τὸ ἡρωϊκὸν ἀπὸ τῆς πείρας ἥρμοκεν 59 b 31 ; μετὰ **μέτρου** μίμησις 49 b 10 (*supra*) ; εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων 51 b 2 & 3* ; ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ μέτρου μήκει ὑδαρῆ 62 b 7 *var.* (voir σύμμετρος) ; πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε συνάπτοντες τῷ **μέτρῳ** τὸ ποιεῖν, ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες 47 b 13 & 15 (*supra*) ; εἰσὶ δέ τινες [sc. τέχναι] αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ 47 b 25 ; ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους 48 b 32 (*supra*) ; περὶ δὲ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικούς 59 a 17 ; εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο 59 b 33 ; καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστιν χρῆσθαι 62 a 15 ; ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ **μέτρα** μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν, ... καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον 47 b 20 ; τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν ῥυθμῶν ἐστι, φανερόν 48 b 21 ; εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι 51 b 2 (*supra*) ; ἡ δὲ [ἐποποιία] μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ τούτοις εἴτε μιγνῦσα μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν **μέτρων** ⟨ἀνώνυμος⟩ τυγχάνει οὖσα μέχρι τοῦ νῦν 47 a 29 & 47 b 9 (*sic*) ; καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ φυσικόν τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν [sc. ποιητάς] 47 b 17 ; καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ ποιητὴν προσαγο-

ρευτέον 47 b 22 ; μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστιν 49 a 25 (*supra*) ; τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἴδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 30 ; λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν, μελοποιΐαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν 49 b 35 ; μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων 51 b 3* (*supra*) ; δῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων 51 b 28 ; τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν 59 b 35 ; τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς **μέτροις** 47 a 29 (*supra*). — Voir ἄμετρος, ἔμμετρος, σύμμετρος.

μέχρι, jusque, jusqu'à : ⟨ἀνώνυμος⟩ τυγχάνει οὖσα μέχρι τοῦ νῦν 47 b 9 ; μέχρι μὲν τοῦ μετὰ μέτρου μίμησις εἶναι 49 b 9 ; μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι 51 a 10 ; μέχρι τούτου τοῦ μέρους... μέχρι τέλους... μέχρι τοῦ τέλους 55 b 27, 29 & 32.

μή, ne... pas : 47 a 18 ; 48 a 22 ; 48 b 17 ; 49 a 37 ; 50 b 28 & 37 ; 51 a 35 ; 51 b 17 ; 52 a 36 ; 52 b 31 ; 53 a 15 & 29 ; 53 b 8, 37* & 38 ; 54 a 1, 29 & 30 ; 54 b 1 & 7 (εἰ δὲ μή) ; 55 a 28 ; 56 a 4 (εἰ δὲ μή), 11, 16, 17 & 27 ; 56 b 8 & 17 ; 57 a 3 & 32 ; 57 b 5, 32 & 33 ; 58 a 18 & 32 ; 58 b 1, 4 & 33 ; 59 a 1, 2* & 21 ; 59 b 24 ; 60 a 14, 28, 29 (εἰ δὲ μή) & 30* ; 60 b 17, 18, 27 & 31 ; 61 a 4 ; 61 b 5, 20 & 30 ; 62 b 17. — Voir οὐ.

μηδαμῇ, nullement, en aucune manière : δεῖ γάρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι 60 b 29.

μηδέ, μηδ', ne... plus, ni non plus, pas même : διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων 50 b 11 ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινὸν ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος 58 a 32 ; τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 31 ; εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα, εἴπερ μηδ' ὄρχησις 62 a 8. — Voir οὐδέ.

Μήδεια (ἡ), Médée, héroïne & titre d'une tragédie d'Euripide (& de plusieurs autres) : καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ **Μηδείᾳ** ἀπὸ μηχανῆς 54 b 1 ; ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, εἰδότας καὶ γινώσκοντας, καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν **Μήδειαν** 53 b 29.

μηδείς, μηδεμία, μηδέν, personne, aucun, pas un, rien : ἔστι γὰρ ὅλον καὶ **μηδὲν** ἔχον μέγεθος 50 b 26 ; ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν 51 a 35 ; ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν 54 b 6 ; ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον 60 a 28 ; ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ 61 b 20 ; τὸ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἐντείνειν, ἄλλον δὲ **μηδένα** 55 a 14.

μηδέτερος, α, ον, aucun des deux : ἀνάγκη δὴ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ ἐχθρῶν ἢ **μηδετέρων** 53 b 16.

μηδετέρως, ni d'une ni de l'autre façon : ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· οὐδ' ἂν μηδετέρως ἔχοντες 53 b 18 ; εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι οὕτω φασίν· οἷον τὰ περὶ θεῶν 60 b 35.

μῆκος (τό), longueur, étendue : οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δ' εὐμνημόνευτον εἶναι 51 a 5 ; ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει 56 a 14 ; διαφέρει δὲ [sc. τῆς τραγῳδίας] κατά τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιΐα καὶ τὸ μέτρον 59 b 18 ; τοῦ δὲ **μήκους** ὅρος ⟨ὁ⟩ μὲν πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἴσθησιν οὐ τῆς τέχνης ἐστίν 51 a 6 ; τοῦ μὲν οὖν μή-

κους ὅρος ἱκανὸς ὁ εἰρημένος · δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος 59 b 18 ; ταύτῃ διαφέρουσι [sc. ἡ ἐποποιΐα καὶ ἡ τραγῳδία] · ἔτι δὲ τῷ **μήκει** 49 b 12 ; ταῦτα δὲ [sc. τὰ στοιχεῖα] διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύτητι καὶ ψιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ 56 b 32 ; ἔτι τὸ ἐν ἐλάττονι μήκει τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι 62 a 18 ; ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύουρον φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ συμμέτρῳ μήκει ὑδαρῆ 62 b 7. — Voir μέγεθος.

μηκύνειν, allonger : ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασί τὰ ἐπεισόδια σύντομα, ἡ δ' ἐποποιΐα τούτοις **μηκύνεται** 55 b 16.

μήν, assurément : voir οὐ μὴν ἀλλὰ 51 b 19.

μῆνις (ἡ), colère, ressentiment : « **Μῆνιν** ἄειδε, θεά... » 56 b 16 (Homère, *Iliade*, I, 1).

μήτε, μήτ', μήθ', ni, ni non plus : μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν 50 b 33 & 34 ; ὁ μήτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ δικαιοσύνῃ, μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν 53 a 8* ; ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι καὶ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς 60 b 3 & 4.

μήτηρ (ἡ), mère : οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα ἀποκτείνει ἢ μέλλει 53 b 20 & 21 ; ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς τὴν **μητέρα** φόβου 52 a 26 ; 53 b 21 (*supra*) ; καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν 54 a 8.

μηχανή (ἡ), machine, machinerie de théâtre : φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ **μηχανῆς**... · ἀλλὰ **μηχανῇ** χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν, ..., ἢ ὅσα ὕστερον, ... · ἅπαντα γὰρ ἀποδίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν 54 b 1 & 2.

μία, une : voir εἷς.

μιαρός, ά, όν, souillé, impur : οὐ γὰρ φοβερὸν οὐδὲ ἐλεεινὸν τοῦτο, ἀλλὰ **μιαρόν** ἐστι 52 b 36 ; τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν · ἀπαθὲς γὰρ 53 b 39 ; τό τε γὰρ μιαρὸν οὐ πρόσεστι, καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν 54 a 3.

μιγνύναι, μιγνύειν, mêler, mélanger, unir : ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ **μιγνύοι** τις αὐτά [sc. τὰ μέτρα], ὥσπερ Χαιρήμων 60 a 2 ; ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα **μιγνύων** ποιοῖτο τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων 47 b 20 ; ἡ δὲ [ἐποποιΐα] μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ τούτοις εἴτε **μιγνῦσα** μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων ⟨ἀνώνυμος⟩ τυγχάνει οὖσα μέχρι τοῦ νῦν 47 b 8 ; ἅπασαι μὲν [sc. τέχναι] ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ, τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ **μεμιγμένοις** 47 a 23.

μικρός, ά, όν, petit, de peu d'importance ou d'étendue : « νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής » 58 b 27 (exemple de substitution de mots dans un vers d'Homère : voir *Odyssée*, IX, 515, cité en 58 b 25) ; κατὰ **μικρὸν** προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων 48 b 23 ; κατὰ μικρὸν ηὐξήθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 13 ; ἡ μὲν ⟨γὰρ⟩ [sc. τραγῳδία] ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν 49 b 13 ; καὶ ἔτι οὐ μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ὄψεις 62 a 15 ; καὶ ἐκ τῆς **μικρᾶς** Ἰλιάδος πλέον ὀκτὼ [sc. τραγῳδίαι] 59 b 4 ; « δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς **μικράν** τε τράπεζαν » 58 b 30 (autre exemple

de substitution de mots dans un vers d'Homère : voir *Odyssée*, XX, 259) ; οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα 59 b 2 ; ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ **μικρῶν** μύθων καὶ λέξεως γελοίας, ... ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 19.

μικρότης (ἡ), petitesse, abaissement, réduction : μέρη δὲ τούτων [sc. τῶν κατὰ τὴν διάνοιαν] τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος καὶ **μικρότητα** 56 b 2 (*var.* **μικρότητας**).

μικτός, ή, όν, mêlé, mélangé : καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον **μικτὴν** ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων 47 b 22.

μιμεῖσθαι, imiter, mimer, représenter (dans une œuvre poétique) : διαφέρουσι δὲ [sc. αἱ τῆς ποιήσεως τέχναι] ἀλλήλων τρισίν · ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ ἕτερα, ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον 47 a 17 ; καὶ ἔσται ἑτέρα [sc. ἡ μίμησις] τῷ ἕτερα μιμεῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον 48 a 8 ; ἡ μὲν γὰρ [sc. κωμῳδία] χείρους, ἡ δὲ [sc. τραγῳδία] βελτίους μιμεῖσθαι βούλεται τῶν νῦν 48 a 18 ; καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἔστιν 48 a 21 ; τό τε γὰρ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί 48 b 5 ; κατὰ φύσιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ 48 b 20 ; δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους 54 b 9 ; ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι 59 a 12 ; ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι 59 b 25 ; ἀνάγκη μιμεῖσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἕν τι ἀεί 60 b 9 ; οἷον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι 61 b 31 ; ὅσῳ ποιητής κατὰ τὴν μίμησίν ἐστι, **μιμεῖται** δὲ τὰς πράξεις 51 b 29 ; ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ **μιμοῦνταί** τινες ἀπεικάζοντες 47 a 19 ; αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ [μιμοῦνται] 47 a 26 ; καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη καὶ πάθη καὶ πράξεις 47 a 28 ; ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι 48 a 1* ; ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ⟨μιμοῦνται⟩ ἢ χείρονας ἢ καὶ τοιούτους 48 a 4 ; ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὁμήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ Ἀριστοφάνει · πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω. Ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαί τινες αὐτά φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας 48 a 26, 28 & 29 ; οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν 50 a 10 & 11* ; οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται, μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις · ὁ δὲ [sc. Ὅμηρος]... 60 a 9 ; λίαν δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα **μιμουμένη** φορτική 61 b 29 ; οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν **μιμούμενον** καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἠθῶν 54 b 11 ; **μιμούμενοι** 48 a 1 (*supra*) ; ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἐλευθέρας γυναῖκας **μιμουμένων** 62 a 10 ; καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἔστιν ὁτὲ μὲν ἀπαγγέλλοντα, ... ἢ πάντας ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς **μιμουμένους** 48 a 21 & 24 ; οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς **ἐμιμοῦντο** πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων 48 b 25 ; εἰ μὲν γὰρ ⟨τι⟩ προείλετο **μιμήσασθαι**, ⟨μὴ ὀρθῶς δὲ **ἐμιμήσατο** δι'⟩ ἀδυναμίαν, αὐτῆς ἡ ἁμαρτία 60 b 17* ; οὔκουν ὅπως τὰ ἤθη **μιμήσωνται** πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσι διὰ τὰς πράξεις 50 a 21 ; ὥσπερ γὰρ Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος **μιμήσαιτο** ἄν τις 48 a 16 ; ἔτι δὲ τούτων τρίτη διαφορά, τὸ ὡς ἕκαστα τούτων μιμήσαιτο ἄν τις 48 a 20.

μίμημα (τὸ), imitation, représentation, objet imité ou représenté : ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς, οὐχ ᾗ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιὰν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν 48 b 18 ; τό τε γὰρ μι-

μεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί, ... καὶ τὸ χαίρειν τοῖς **μιμήμασι** πάντας 48 b 9.

μίμησις (ἡ), imitation (en général), représentation (dans une œuvre poétique) : ἐν τρισὶ δὴ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησίς ἐστιν, ὡς εἴπομεν κατ' ἀρχάς, ἐν οἷς τε ⟨καὶ ἃ⟩ καὶ ὥς 48 a 24 ; ἡ δὲ κωμῳδία ἐστίν, ὥσπερ εἴπομεν, μίμησις φαυλοτέρων μέν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν, ἀλλὰ τοῦ αἰσχροῦ ἐστι τὸ γελοῖον μόριον 49 a 31 ; ἡ μὲν οὖν ἐποποιΐα τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ μετὰ μέτρου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν 49 b 10 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ 49 b 24 ; ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων 49 b 36 ; ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἡ μίμησις 50 a 4 ; ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ πράξεως καὶ βίου καὶ εὐδαιμονίας ⟨καὶ κακοδαιμονίας⟩ 50 a 16 ; ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων 50 b 3 ; χρὴ οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς ἡ μία μίμησις ἑνός ἐστιν, οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησίς ἐστι, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης ὅλης 51 a 31* ; ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν 52 a 2 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον, οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται 52 b 1 ; ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων ἢ ἡμεῖς, δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους 54 b 8 ; περιττὴ γὰρ καὶ ⟨ταύτῃ⟩ ἡ διηγηματικὴ μίμησις τῶν ἄλλων 59 b 37 ; πότερον δὲ βελτίων ἡ ἐποποιϊκὴ μίμησις ἢ ἡ τραγική, διαπορήσειεν ἄν τις 61 b 26 ; ἔτι ἧττον μία ἡ μίμησις ἡ τῶν ἐποποιῶν 62 b 3 ; καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα [sc. ἡ 'Ιλιὰς καὶ ἡ 'Οδύσσεια] συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησις 62 b 11 ; περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν, καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς **μιμήσεως**, εἰρήσθω ταῦτα 48 b 3 ; τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας [sc. ὁ ἄνθρωπος] 48 b 8 ; τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεώς ἐστιν 52 b 33 ; ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητήν, φανερὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον 53 b 12 ; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα 59 a 15 ; ἔτι τὸ ἐν ἐλάττονι μήκει τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι 62 a 18 ; ἐκ γὰρ ὁποιασοῦν [μιμήσεως] πλείους τραγῳδίαι γίνονται 62 b 4 ; ἅπασαι μὲν [sc. αἱ ποιητικαὶ τέχναι] ποιοῦνται τὴν **μίμησιν** ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ 47 a 22 ; οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν μίμησιν 47 b 13 ; οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες 47 b 15 ; ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν, ... καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον 47 b 21 ; ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν 47 b 29 ; ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν... ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μίμησιν 49 b 31 & 34 ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος 50 b 25 ; ὅσῳ ποιητής κατὰ τὴν μίμησίν ἐστιν, μιμεῖταϊ δὲ τὰς πράξεις 51 b 29 ; κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτεθῇ, ὅμως ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 27 ; εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο 59 b 33 ; πᾶσαι [sc. αἱ ποιητικαὶ τέχναι] τυγχάνουσιν οὖσαι **μιμήσεις** τὸ σύνολον 47 a 16 ; καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, ὑπάρχουσιν εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται 52 a 13 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη **μιμήσεων** ἕξει ταύτας τὰς διαφοράς, καὶ ἔσται ἑτέρα τῷ ἕτερα μιμεῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον 48 a 7 ; μόνος γὰρ [sc. "Ομηρος] οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ **μιμήσεις** δραματικὰς ἐποίησεν 48 b 35. — Voir δήλωσις.

μιμητής (ὁ), imitateur, poète auteur d'une « imitation » ou d'une représentation : ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη **μιμητὴς** Ὁμήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ Ἀριστοφάνει 48 a 26 ; αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γάρ ἐστι κατὰ ταῦτα μιμητής 60 a 8 ; ἐπεὶ γάρ ἐστι μιμητὴς ὁ ποιητής, ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμεῖσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἕν τι ἀεὶ 60 b 8.

μιμητικός, ή, όν, propre ou enclin à l' « imitation », à la représentation : περὶ μὲν οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις **μιμητικῆς** καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν 49 b 21 ; περὶ δὲ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ μιμητικῆς 59 a 17 ; τὴν σύνθεσιν... τῆς καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην, καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι **μιμητικήν** 52 b 33 ; χρὴ οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις **μιμητικαῖς** ἡ μία μίμησις ἑνός ἐστιν, οὕτω καὶ... 51 a 30 ; καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζῴων [sc. οἱ ἄνθρωποι] ὅτι **μιμητικώτατόν** ἐστι καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας 48 b 7.

μιμνῄσκεσθαι, se souvenir : ἀκούων γὰρ τοῦ κιθαριστοῦ καὶ **μνησθεὶς** ἐδάκρυσεν [sc. ὁ Ὀδυσσεύς] 55 a 3 ; χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις **μεμνῆσθαι** καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα τραγῳδίαν 56 a 11.

μῖμος (ὁ), mime (sorte de comédie) : οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου **μίμους** καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους 47 b 11.

Μίτυς (ὁ), Mitys (personnage rendu célèbre par l'anecdote racontée ici) : ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι, οἷον ὡς ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ **Μίτυος** ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ **Μίτυϊ**, θεωροῦντι ἐμπεσών· ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι 52 a 8 & 9.

Μνασίθεος (ὁ), Mnasithéos d'Oponte, chanteur : ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ Σωσίστρατος, καὶ διᾴδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62 a 7.

μνήμη (ἡ), mémoire : ἡ τρίτη δὲ [ἀναγνώρισις] διὰ **μνήμης**, τῷ αἰθέσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις τοῖς Δικαιογένους 54 b 36. — Voir μιμνῄσκεσθαι.

μνημονεύειν, conserver en mémoire : ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς [sc. τῆς κωμῳδίας] ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ **μνημονεύονται** 49 b 4 (syn. οὐ λελήθασιν 49 a 37 : voir λανθάνειν).

μνηστήρ (ὁ), prétendant : ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα [sc. τοῦ Ὀδυσσέως] ὑπὸ **μνηστήρων** ἀναλίσκεσθαι 55 b 20.

μόνος, η, ον, seul, unique ; **μόνον**, seulement, uniquement : τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν· μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν 48 b 35 ; Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 6 ; οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι **μόνον** ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστική 47 a 24 ; ἡ δὲ [sc. τέχνη] μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις 47 a 29 ; τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἴδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι 49 b 30 ; αἱ μὲν [ἀναγνωρίσεις] θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, ὅταν ᾖ δῆλος ἅτερος τίς ἐστιν 52 b 4 ; οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες 53 b 9 ; ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος 58 b 20 ; μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι λαβεῖν 59 a 6 ; ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον 59 b 26 ; καὶ τὸ « οἴη δ' ἄμμορος » κατὰ μεταφοράν· τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον 61 a 21 ; voir en outre **οὐ μόνον... ἀλλὰ καὶ...** : 48 b 13-14 ; 50 b 36-37 ; 52 a 1-2 ; 55 b 10-11 ; 61 a 5-7 ; ἀποδημοῦντός τινος [sc. Ὀδυσσέως] ἔτη πολλὰ... καὶ **μόνου** ὄντος 55 b 19 ; **μόνου** μέτρου 49 b 10 *var.* ; ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ **μόνῳ**

56 a 19; αἱ γὰρ τοιαῦται [sc. ἀναγνωρίσεις] **μόναι** ἄνευ τῶν πεποιημένων, σημείων καὶ δεραίων 55 a 21; ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαὶ 59 b 4; εἰς δὲ τὸ I τρία **μόνα** [sc. ὀνόματα τελευτᾷ], μέλι, κόμμι, πέπερι 58 a 16; τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ **μόνοις** 48 a 3.

μόριον (τὸ), part, partie, portion, membre : τοῦ αἰσχροῦ ἐστι τὸ γελοῖον μόριον 49 a 33; ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις 49 b 32; ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν 51 a 35; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου 56 a 26; τὰ γὰρ μέτρα ὅτι **μόρια** τῶν ῥυθμῶν ἐστι, φανερόν 48 b 21; ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ ποίων ἐστὶ **μορίων** [sc. ἡ ποιητική] 47 a 11; ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς **μορίοις** 49 b 26. — Voir μέρος.

μορφή (ἡ), forme, figure : καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν **μορφήν**, ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν 54 b 10; οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν 48 b 12.

μουσικός, ή, όν, qui a trait à la musique, musical : ἂν ἰατρικὸν ἢ **μουσικόν** τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν 47 b 16 *var.* (corr. φυσικόν τι); καὶ ἔτι οὐ μικρὸν μέρος [sc. τῆς τραγῳδίας] τὴν **μουσικὴν** καὶ τὰς ὄψεις, δι' ἃς αἱ ἡδοναὶ συνίστανται ἐναργέστατα 62 a 15.

μοχθηρία (ἡ), méchanceté, perversité : ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ **μοχθηρίᾳ**, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης... 61 b 19; μήτε διὰ κακίαν καὶ **μοχθηρίαν** μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινά 53 a 9; μὴ διὰ μοχθηρίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν μεγάλην 53 a 15.

μοχθηρός, ά, όν, méchant, pervers : « δίφρον **μοχθηρὸν** καταθεὶς μικράν τε τράπεζαν » 58 b 30; οὔτε τοὺς **μοχθηροὺς** ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν 52 b 36.

μύθευμα (τὸ), conte, récit, sujet d'une pièce : μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ **μυθεύματος** 60 a 29.

μῦθος (ὁ), récit, conte, fable, mythe, sujet d'une pièce : ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἡ μίμησις· λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων 50 a 4*; ταῦτα δ' ἐστὶ [sc. τραγῳδίας μέρη] μῦθος καὶ ἤθη καὶ λέξις καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιΐα 50 a 9; ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας 50 a 22; ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη 50 a 38; μῦθος δ' ἐστὶν εἷς, οὐχ ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ ἕνα ᾖ 51 a 16; ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς [sc. Ὀρέστης] λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐχ ὁ μῦθος 54 b 34; λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ μῦθος 59 a 33; ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνῄρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον 60 a 33; τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ **μύθου** μέρη ἐστίν, αἵ τε περιπέτειαι καὶ ἀναγνωρίσεις 50 a 34; ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ μύθου ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν 52 a 19; ἀλλ' ἡ μάλιστα τοῦ μύθου [sc. ἀναγνώρισις] καὶ ἡ μάλιστα τῆς πράξεως ἡ εἰρημένη ἐστίν 52 a 37; δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος 52 b 9; φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν 54 a 37-54 b 1; τὸ δὲ ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεός..., ἔξω τοῦ μύθου 55 b 8; τοῖς δὲ πολλοῖς τὰ ᾀδόμενα οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστίν 56 a 28; ἐκεῖ γάρ, οἳ ἂν ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ **μύθῳ**, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται 53 a 37; δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ 56 a 8; λέγω γὰρ **μῦθον** τοῦτον τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἤθη..., διάνοιαν δὲ...

50 a 4 ; τραγῳδία ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων 50 a 32 ; οἴονται γὰρ ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν 51 a 22 ; χρὴ οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς μιμητικαῖς ἡ μία μίμησις ἑνός ἐστιν, οὕτω καὶ τὸν μῦθον 51 a 31 ; συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασι 51 b 13 ; λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι 51 b 34 ; καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες τὸν μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς 51 b 38 ; ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν 53 a 12 ; δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν 53 b 4 ; ἅπερ ἂν πάθοι τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦθον 53 b 7 ; οἷον εἴ τις τὸν τῆς Ἰλιάδος ὅλον ποιοῖ μῦθον 56 a 13 ; ἔτι ἧττον μία ἡ μίμησις ἡ τῶν ἐποποιῶν, ... ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν... 62 b 5 ; καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μιμήσεις οἱ **μῦθοί** εἰσιν, ὑπάρχουσιν εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται 52 a 13 ; ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν **μύθων** καὶ λέξεως γελοίας, ... ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 19 ; οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δ' εὐμνημόνευτον εἶναι 51 a 5 ; ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι 51 b 24 ; τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων 51 b 27 ; τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ χείρισται 51 b 33 ; εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἁπλοῖ οἱ δὲ πεπλεγμένοι 52 a 12 ; τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν 54 a 37-54 b 1 ; ἀπὸ τύχης εὗρον [sc. οἱ ποιηταὶ] τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς **μύθοις** 54 a 12 ; καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς **μύθους**, εἰ μέλλει καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις 47 a 9 ; τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις 49 b 5 ; τῶν δὲ Ἀθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 9 ; δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν, ἀλλὰ κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις 50 b 33 ; ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους 52 a 11 ; ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους 52 b 29 ; πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας... 53 a 18 ; τοὺς μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν 53 b 22 ; καὶ ποίους τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς 54 a 14 ; δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον 55 a 23 ; ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικούς [sc. ἐν τῇ διηγηματικῇ μιμήσει] 59 a 18.

Μυννίσκος (ὁ), Mynniscos, acteur tragique : ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει 61 b 34.

μύουρος, ος, ον, mince, mesquin, qui tourne court (« en forme de queue de rat ») : ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον **μύουρον** φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ συμμέτρῳ μήκει ὑδαρῆ 62 b 6.

μυρίος, α, ον, innombrable, qui se compte par milliers : ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ γένος · « ἦ δὴ **μυρί'** Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν » · τὸ γὰρ **μυρίον** πολύ ἐστιν, ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται 57 b 11-12 (*Iliade*, II, 272) ; οἷον εἰ **μυρίων** σταδίων εἴη ζῷον 51 a 2.

Μυσία (ἡ), Mysie : εἰς τὴν **Μυσίαν** ἥκων 60 a 32 (voir le suivant).

Μυσοί (οἱ), les *Mysiens*, tragédie perdue (d'Eschyle) : μηδὲν ἔχειν ἄλογον, ... ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ..., ἢ ἐν **Μυσοῖς** ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων 60 a 32 (Nauck, p. 47 & Mette, *fr.* 415 (??), p. 153).

* * *

N, la lettre *nu* : ἄρρενα μὲν [sc. ὀνόματα] ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ N καὶ P ⟨καὶ Σ⟩ 58 a 10 ; εἰς δὲ τὸ I τρία μόνα..., εἰς δὲ τὸ Y πέντε ⟨...⟩ · τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ N καὶ Σ 58 a 17.

νᾶπυ (τὸ), moutarde : εἰς δὲ τὸ Y πέντε [sc. ὀνόματα τελευτᾷ] ⟨τὸ πῶυ, τὸ νᾶπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ⟩ 58 a 17 *var.*

ναυμαχία (ἡ), combat naval : κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἥ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη 59 a 26.

ναῦς (ἡ), navire, bateau : οἷον « **νηῦς** δέ μοι ἥδ' ἕστηκε » 57 b 10 (*Odyssée*, I, 185 & XXIV, 308) ; νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς, οἷον **νεῶν** καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις 59 a 36.

νεκρός (ὁ), cadavre : ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ **νεκρῶν** 48 b 12.

Νεοπτόλεμος (ὁ), *Néoptolème*, titre d'une tragédie d'auteur inconnu : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, κ. τ. α. 59 b 5 (Mimnerme? Nicomachos? cf. Nauck, p. 829 ; Snell, I, p. 328).

νέος, α, ον, jeune, nouveau, récent : οὐ περὶ πολλὰ γένη αἱ ⟨**νέαι**⟩ τραγῳδίαι 54 a 10 *var.* ; αἱ γὰρ τῶν **νέων** τῶν πλείστων ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσί 50 a 25. — Opp. παλαιός.

νεότευκτος, ος, ον, récemment fabriqué : ὅθεν πεποίηται « κνημὶς **νεοτεύκτου** κασσιτέροιο » 61 a 30 (*Iliade*, XXI, 592).

Νικοχάρης, Nicocharès, poète comique ou parodique : οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ὁ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν Δειλιάδα χείρους 48 a 13.

νιν, icelui (pronom dialectal, à saveur d'archaïsme) : ἔτι δὲ Ἀρειφράδης τοὺς τραγῳδοὺς ἐκωμῴδει, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται, οἷον... τὸ « σέθεν », καὶ τὸ « ἐγὼ δέ νιν » 58 b 34.

Νιόβη (ἡ), *Niobé*, titre & héroïne d'une tragédie d'Eschyle : σημεῖον δέ, ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης ⟨ἢ⟩ **Νιόβην**, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται 56 a 17 (Nauck, p. 51 & Mette, p. 95, *fr.* 271 a).

Νίπτρα (τὰ), le *Bain*, nom donné au chant XIX de l'*Odyssée* : παράδειγμα δὲ τούτου ἐκ τῶν **Νίπτρων** 60 a 26 ; αἱ δὲ ἐκ περιπετείας [sc. ἀναγνωρίσεις], ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς **Νίπτροις**, βελτίους 54 b 30.

νομίζειν, avoir en usage : οὕτω γὰρ τότ' **ἐνόμιζον**, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί 61 a 3 ; ἡ δὲ [sc. κωμῳδία] ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά [sc. ἐξαρχόντων], ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει **νομιζόμενα** 49 a 12.

νόμος (ὁ), loi, usage, *nome* (genre poétique & musical) : ... εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ 55 b 5 ; ὥσπερ ἥ τε τῶν διθυραμβικῶν ποίησις καὶ ἡ τῶν **νόμων** καὶ ἥ τε τραγῳδία καὶ ἡ κωμῳδία 47 b 26 ; ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ περὶ τοὺς **νόμους** 48 a 15.

νῦν, maintenant, aujourd'hui, pour l'instant : ⟨ἀνώνυμος⟩ τυγχάνει οὖσα μέχρι τοῦ νῦν 47 b 9 ; ἡ μὲν γὰρ [sc. κωμῳδία] χείρους, ἡ δὲ [sc. τραγῳδία] βελτίους μιμεῖσθαι βούλεται τῶν νῦν 48 a 18 ; διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν 48 b 32 ; ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα 49 a 12 ; οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας, οἱ δὲ **νῦν**

ῥητορικῶς 50 b 8 ; ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις 52 b 30 ; πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταί..., νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται 53 a 18 ; ἀναγκάζονται οὖν ⟨οἱ νῦν⟩ 54 a 12 *var.* ; ἄλλως τε καὶ ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς 56 a 5 ; τὸ γὰρ μυρίον πολύ ἐστιν, ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται 57 b 12 ; cf. 58 b 25 & 27 (*Odyssée*, IX, 515) : voir le suivant ; ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί 61 a 4 ; ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις 62 a 10.

νῦν δέ, mais voici que, mais dans le fait : καὶ « νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἀεικής » (*Odyssée*, IX, 515), εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθείς · « νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής » 58 b 25 & 27 ; νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς 59 a 35 ; νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον 60 b 1.

νύξ (ἡ), nuit : τὰ δὲ ἀμφιβολίᾳ · « παρῴχηκεν δὲ πλέω νύξ » (*Iliade*, X, 252) · τὸ γὰρ πλέω ἀμφίβολόν ἐστιν 61 a 26.

* * *

Ξ, la lettre *xi* : καὶ ὅσα ἐκ τούτου [sc. τοῦ Σ] σύγκειται · ταῦτα δ' ἐστὶ δύο, Ψ καὶ Ξ · ... τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ ⟨τῷ Σ⟩ ταὐτά ἐστιν 58 a 12 & 14.

Ξέναρχος (ὁ), Xénarque, auteur de mimes : οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ **Ξενάρχου** μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους 47 b 10.

ξενικός, ή, όν, étranger (à l'usage courant), inhabituel : σεμνὴ δὲ [sc. λέξις] καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἡ τοῖς **ξενικοῖς** κεχρημένη. **Ξενικὸν** δὲ λέγω γλῶτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 22*.

ξένος (ὁ), étranger : ... εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς **ξένους** θύειν τῇ θεῷ 55 b 5.

Ξενοφάνης (ὁ), Xénophane : ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον οὕτω λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ **Ξενοφάνει**, ἀλλ' οὖν φασι 61 a 1.

* * *

ὁ μέν..., ὁ δέ... ; ἡ μέν..., ἡ δέ... ; τὸ μέν..., τὸ δέ... : celui-ci..., celui-là... ; celle-ci..., celle-là ; ceci..., cela... ; tantôt... tantôt :

ὁ μέν... ὁ δέ... 52 a 27 ; 53 a 4 ; cf. 58 b 22 & 24 ;

ἡ μέν... ἡ δέ... 48 a 17 ; 49 a 10 & 11 ; 49 b 12 & 13 ; 57 a 19 & 20-21 (...ἡ δὲ) ; 59 b 14 & 15 ; 60 b 16 ;

ἡ μέν... ὁ δέ... 57 a 29 & 30 ;

τὸ μέν..., τὸ δέ... 52 b 17 ; 54 a 21 ; 55 a 14 & 16 ; 55 b 24 ; 57 a 16 & 17, 17 & 18, 31 & 32, 33 & 34 ; 57 b 15, 27 ; 58 a 1 & 3, 7, 31 & 34 ; 58 b 21 & 22 ; 60 a 1 ;

τὸ μέν..., τὰ δέ... 55 b 23 ;

τὸ μέν..., τῶν δέ... 49 b 6 & 7 ;

τῇ μέν..., τῇ δέ... 48 a 25 & 27 ;

τὸν μέν..., τὸν δέ... 51 b 4 & 5 ; 52 a 28 & 29 ;

οἱ μέν..., οἱ δέ... 47 a 19 & 20 ; 48 b 25 & 26 (article), cf. 33 ; 49 a 4 & 5 ; 50 b 7 ; 55 a 34 ;

οἱ μέν..., ὁ δέ... 60 a 15 & 16 ;

αἱ μέν..., αἱ δέ... 47 b 27 ; 54 b 28 & 29 ;

αἱ μὲν..., ἡ δὲ... 49 a 36 & 37 (article);
τὰ μὲν..., τὰ δὲ... 49 b 16; 54 b 21 & 23, 24; 56 b 5; 58 a 9 & 10;
τὰ μὲν..., τὸ δὲ... 55 b 25;
τὰ μὲν..., αἱ δὲ..., αἱ δὲ... 59 a 9 & 10 (article).

ὄγκος (ὁ), ampleur, majesté : ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ, διὰ τὸ διήγησιν εἶναι, ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὑφ' ὧν οἰκείων ὄντων αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος 59 b 28.

ὀγκώδης, ης, ες, qui a de l'ampleur, de la majesté : τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν στασιμώτατον καὶ **ὀγκωδέστατον** τῶν μέτρων ἐστίν, διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα 59 b 35.

ὅδε, ἥδε, τόδε, celui-ci, celle-ci, ceci :
ἥδε 57 b 10 (*Odyssée*, I, 185 & XXIV, 308);
τοδί 60 a 21 (ὅταν τουδὶ ὄντος τοδὶ ᾖ);
τουδί 60 a 21 (*supra*);
τάδε 52 a 21** (τάδε διὰ τάδε ἢ μετὰ τάδε); 52 b 16; 56 b 20.

ὀδύνη (ἡ), douleur : τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ **ὀδύνης** 49 a 36.

ὀδυνηρός, ά, όν, douloureux : πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ **ὀδυνηρά** 52 b 12.

'Οδύσσεια (ἡ), l'*Odyssée* : ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ 'Ιλιὰς καὶ 'Οδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας 49 a 1; ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα [sc. τραγῳδία], καθάπερ ἡ 'Οδύσσεια, καὶ τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν 53 a 32; καὶ γὰρ καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἡ μὲν 'Ιλιὰς ἁπλοῦν καὶ παθητικόν, ἡ δὲ 'Οδύσσεια πεπλεγμένον (ἀναγνώρισις γὰρ διόλου) καὶ ἠθική 59 b 15; ὥσπερ ἡ 'Ιλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ 'Οδύσσεια, ⟨ἃ⟩ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος 62 b 9; τῆς γὰρ **'Οδυσσείας** ⟨οὐ⟩ μακρὸς ὁ λόγος ἐστίν · ἀποδημοῦντός τινος... κ. τ. α. 55 b 16; τοιγαροῦν ἐκ μὲν 'Ιλιάδος καὶ 'Οδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαὶ 59 b 3; ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν **'Οδυσσείᾳ** ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν, ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτά, δῆλον ἂν γένοιτο 60 a 35; **'Οδύσσειαν** γὰρ ποιῶν [sc. ὁ Ὅμηρος] οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ [sc. τῷ 'Οδυσσεῖ] συνέβη, οἷον... ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, τὴν 'Οδύσσειαν συνέστησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν 'Ιλιάδα 51 a 24 & 29.

'Οδυσσεύς (ὁ), Ulysse : ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον, οἷον 'Οδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συβοτῶν 54 b 26; « ἦ δὴ μυρί' 'Οδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν » 57 b 11 (*Iliade*, II, 272); τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος [sc. παράδειγμα] ὅ τε θρῆνος **'Οδυσσέως** ἐν τῇ Σκύλλῃ 54 a 30; οἷον ὁ 'Αλκμέων ὁ 'Αστυδάμαντος ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ **'Οδυσσεῖ** 53 b 34; ἔστι δέ τις καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου, οἷον ἐν τῷ 'Οδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ 55 a 13; τὸ δ' ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασιν · παρ' αὐτῶν γὰρ γῆμαι λέγουσι τὸν **'Οδυσσέα** 61 b 7.

ὅθεν, de là vient que, d'où : ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαί τινες αὐτά φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας 48 a 28; ὅθεν ἀνεγνωρίσθησαν 55 a 3; ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης 61 a 28; ὅθεν πεποίηται 61 a 30.

οἱ, à lui : « δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι » 61 a 23 (*Iliade*, XXI, 297).

οἶδα, je sais : voir εἰδέναι.

Οἰδίπους (ὁ), Œdipe : τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχίᾳ, οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν ἐπιφανεῖς ἄνδρες 53 a 11; ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι

τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους 53 b 31 ; ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάϊος ἀπέθανεν 60 a 30 ; φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων · ἅπερ ἂν πάθοι τις ἀκούων τὸν τοῦ **Οἰδίπου** μῦθον 53 b 7 ; ὥσπερ ἐν τῷ **Οἰδίποδι** ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας ὃς ἦν, τοὐναντίον ἐποίησεν 52 a 24 & 25 ; καλλίστη δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα περιπέτεια γένηται, οἷον ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι 52 a 33 ; ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασι, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγῳδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδίποδι τῷ Σοφοκλέους 54 b 8 ; πασῶν δὲ βελτίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων... οἷον ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ 55 a 20 ; **Οἰδίπουν** 52 a 25 (*supra*) ; νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμέωνα καὶ Οἰδίπουν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ Τήλεφον 53 a 20.

οἴεσθαι, penser, croire, présumer, s'imaginer, être d'avis : μῦθος δ' ἐστὶν εἷς οὐχ ὥσπερ τινὲς **οἴονται** ἐὰν περὶ ἕνα ᾖ 51 a 16 ; οἴονται γὰρ ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν 51 a 21 ; ἃ οὐκ οἴονται 54 b 4 *var.* (edd. οὐχ οἷόν τε) ; οἴονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι 60 a 20 ; οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι 61 b 4 ; ὅτι εὔχεσθαι **οἰόμενος** ἐπιτάττει εἰπών · « μῆνιν ἄειδε θεά » 56 b 16 ; ἡ μὲν οὖν τραγῳδία τοιαύτη ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν **ᾤοντο** ὑποκριτάς 61 b 33.

οἴησις (ἡ), opinion, pensée : καὶ ὡς εἰρηκότος ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν ὑπεναντίον ᾖ τῇ αὐτῶν **οἰήσει** 61 b 3.

οἰκεῖος, α, ον, propre, particulier : ἔστι δὲ οὐχ αὕτη ⟨ἡ⟩ ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας **οἰκεία** 53 a 36 ; λέξεως δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ **οἰκεῖον** μέτρον εὗρεν 49 a 24 ; ἡ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μέν, ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς 50 b 18 ; ἕκαστον τοῦ **οἰκείου** ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 6 *var.* ; ἐπεκτεταμένον δ' ἐστὶν... ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον ᾖ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ 58 a 2 ; οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν **οἰκείαν** φύσιν 49 a 4 ; οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν 53 b 11 ; ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν 59 a 21 ; διεσπάσθη δὲ κατὰ τὰ **οἰκεῖα** ἤθη ἡ ποίησις 48 b 24 ; ὅπως δὲ ἔσται οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια 55 b 13 ; προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον ἀποφῆσαι τῶν **οἰκείων** τι 57 b 32 ; ὑφ' ὧν οἰκείων ὄντων αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος 59 b 28. — Voir ἴδιος.

οἰκία (ἡ), maison, famille : νῦν δὲ περὶ ὀλίγας **οἰκίας** αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται 53 a 19 ; ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη 54 a 12.

οἴκοι, à la maison, chez lui : ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι 55 b 19.

οἰκονομεῖν, organiser, agencer (une tragédie) : καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ **οἰκονομεῖ**, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται 53 a 29.

οἰκτρός, ά, όν, pitoyable : ποῖα οὖν δεινὰ ἢ ποῖα **οἰκτρὰ** φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν 53 b 14.

οἶνος (ὁ), vin : τῶν κεκραμένων ⟨οἰονοῦν⟩ **οἶνόν** φασιν εἶναι · ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης « Διῒ οἰνοχεύειν », οὐ πινόντων οἶνον 61 a 28 & 29.

οἰνόφλυξ (ὁ), ivrogne (« qui bouillonne de vin ») : καὶ τὸ « ζωρότερον δὲ κέραιε », οὐ τὸ ἄκρατον ὡς **οἰνόφλυξιν**, ἀλλὰ τὸ θᾶττον [sc. σημαίνει] 61 a 15 (*Iliade*, IX, 203).

οἰνοχεύειν, servir le vin : ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης « Διῒ οἰνοχεύειν » 61 a 29 : voir οἶνος.

οἶος, η, ον, seul : καὶ τὸ « οἴη δ' ἄμμορος » κατὰ μεταφοράν · τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον 61 a 20 (*Iliade*, XVIII, 489; *Odyssée*, V, 275).

οἷος, α, ος, quel, quelle, que; **οἷον**, comme, ainsi, par exemple; **οἷός τε**, capable de, tel que; **οἷόν τε**, [il est] possible :

οἷα 54 b 25 (καὶ οἷα [ἀναγνώρισις] ἐν τῇ Τυροῖ);

οἷον 47 a 23 & 25; 47 b 25; 48 a 11; 48 b 11, 17 & 30; 49 a 34; 50 a 26, 37 & 38 (ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχή); 51 a 2 (οἷον εἰ) & 25; 51 b 21; 52 a 7 & 33; 52 b 5 & 12; 53 a 11, 19 & 37; 53 b 20 (οἷον εἰ), 23 & 32; 54 a 1, 5 & 29; 54 b 4 (ἃ οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι), 7, 14, 22, 24*, 26 & 31; 55 a 4, 13 & 19; 55 b 2, 14 & 35; 56 a 1, 2, 12 (οἷον εἴ τις... ποιοῖ) & 38; 56 b 11, 28, 30 & 37; 57 a 4, 7, 13, 20, 21, 25, 27, 29, 32 & 36; 57 b 10, 13, 20, 27, 32 (οἷον εἰ) & 35; 58 a 4, 5, 7, 13, 28 (οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι) & 29; 58 b 7, 19 & 33; 59 a 36; 59 b 1 & 5; 60 b 20, 33 & 35; 61 a 2, 8, 10, 16, 24 & 33; 61 b 30; 62 b 2 (οἷον εἴ τις... θείη) & 7 (οἷον ἐάν... ᾖ);

οἷόν τε 54 b 4 & 58 a 28 (*supra*);

οἱονοῦν 61 a 28 (*infra*);

οἵου 53 a 16 (ἢ οἵου εἴρηται);

οἵαν 51 a 28 (περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν);

οἷοι 60 b 34* (Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἰσίν);

οἷα 51 a 37 (οἷα ἂν γένοιτο); 51 b 5 (*id.*) & 31 (οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι); 60 b 10* & 11;

οἵων 52 b 1 (οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται);

οἵους 54 b 23; 60 b 34 (*supra*); 61 b 12 (τοιούτους... οἵους).

οἱοσοῦν, οἱαοῦν, οἱονοῦν (?), n'importe lequel : τῶν κεκραμένων ⟨**οἱονοῦν**⟩ οἰνόν φασιν εἶναι 61 a 28 (conj. Tucker).

οἴχεσθαι, s'en aller : οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' **οἴχεται** τοῖς θεωροῦσι τὸ ἓν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῷον 51 a 1.

ὀκτώ, huit : ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί [sc. τραγῳδίαι], καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 5.

ὀλιγάκις, peu de fois, rarement : πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἑξάμετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας 49 a 27; διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὀλιγάκις 54 a 1; οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται, μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις · ὁ δὲ [sc. Ὅμηρος]... 60 a 9.

ὀλίγος, η, ον, peu nombreux : « νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἀεικής » 58 b 25 (*Odyssée*, IX, 515); « δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς **ὀλίγην** τε τράπεζαν » 58 b 29 (*Odyssée*, XX, 259); ⟨πάντες⟩ [οὐκ **ὀλίγοι** αὐτῶν] 50 a 12; οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται, μιμοῦνται δὲ **ὀλίγα** καὶ ὀλιγάκις · ὁ δὲ ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα 60 a 9*; ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα **ὀλίγοις** γνώριμά ἐστιν 51 b 26; νῦν δὲ περὶ **ὀλίγας** οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται 53 a 19.

ὅλος, ὅλη, ὅλον, tout entier, qui forme un tout; **τὸ ὅλον**, le tout, la somme : χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις **ὅλη** χοροῦ 52 b 23; ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὑτούς, ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιΐαν ἔχει 62 a 1; ἔστι γὰρ **ὅλον** καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος · ὅλον δ' ἐστὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον

καὶ τελευτήν 50 b 26 & 27 ; οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἓν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῷον 51 a 2 ; μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 34 ; ἔστι δὲ πρόλογος μὲν μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος 52 b 19, 20 & 21* ; ἡ μὲν πεπλεγμένη [sc. τραγῳδία], ἧς τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις 55 b 34 ; καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον ; 56 a 32 ; 59 a 20 (*infra*) ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ **ὅλης** πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος 50 b 25 ; ἐπεὶ πράξεως μίμησίς ἐστι, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης ὅλης 51 a 32 ; ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ **ὅλου** ἐστίν 51 a 35 ; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου 56 a 26 ; οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου [sc. τοῦ ποιήματος] ἀγωνίζονται 60 a 8 ; οἷον εἴ τις τὸν τῆς 'Ιλιάδος **ὅλον** ποιοῖ μῦθον 56 a 13 ; τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 32 ; ὅσοι πέρσιν 'Ιλίου **ὅλην** ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος 56 a 16 ; καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος, ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν 59 a 19 & 20 ; τὸ μεταξὺ **ὅλων** χορικῶν μελῶν 52 b 21 (*supra*). — Voir ἅπας, πᾶς.

ὅλως, en entier, tout à fait, en formant un tout, en général : ἐοίκασι δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὗται φυσικαί 48 b 4 ; αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσί, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι 50 a 26 ; διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων 50 b 11 ; καίτοι γε ἴσως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως φαῦλόν ἐστιν 54 a 21 ; πεποιημένον δ' ἐστὶν ὃ ὅλως μὴ καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής 57 b 33 ; δεῖ γάρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι 60 b 29 ; ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν ποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν 61 b 9.

ὅμαδος (ὁ), tumulte, bruit : ... « αὐλῶν συρίγγων θ' **ὅμαδον** » 61 a 19 (*Iliade*, X, 13).

ὁμαλός, ή, όν, égal, constant : τέταρτον δὲ τὸ **ὁμαλόν** [sc. τὸ ἦθος] · κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτεθῇ, ὅμως ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 26. — Opp. ἀνώμαλος.

ὁμαλῶς, avec égalité, avec constance : ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 27 : voir le précédent.

ὄμβρος (ὁ), pluie : καὶ « τὸ μὲν οὐ καταπύθεται **ὄμβρῳ** » 61 a 23 (*Iliade*, XXIII, 328).

Ὅμηρος (ὁ), Homère : οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, 'Ηγήμων δὲ ὁ Θάσιος... χείρους 48 a 11 ; ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ Ὅμηρος ποιεῖ 48 a 22 ; ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν 48 b 34 ; ὁ δ' Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς ἰδεῖν, ἤτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν 51 a 23 ; οἷον τὸν 'Αχιλλέα 'Αγάθων καὶ Ὅμηρος 54 b 14 ; διὸ... καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους 59 a 31 ; οἷς ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς 59 b 13 ; Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 5 ; δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60 a 19 ; τῶν μὲν οὖν πρὸ **'Ομήρου** οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς · ἀπὸ δὲ 'Ομήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα 48 b 28 &

29 ; οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν **Ὁμήρῳ** καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον 47 b 18 ; ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὁμήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ Ἀριστοφάνει 48 a 26.

ὄμμα (τὸ), œil, regard : δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα **πρὸ ὀμμάτων** τιθέμενον 55 a 24.

ὅμοιος, α, ον, semblable, conforme, égal : οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὅμοιός τις ἐλήλυθεν, ὅμοιος δὲ οὐθεὶς ἀλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης · οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν 55 a 5* ; τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν τὸ τὸ **ὅμοιον** θεωρεῖν ἐστιν 59 a 8 ; τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας 59 b 30 ; ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιόν ἐστι δυστυχοῦντα, ὁ δὲ περὶ τὸν **ὅμοιον**, ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον, φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον 53 a 5 & 6 ; τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον · τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι ὥσπερ εἴρηται 54 a 24 ; Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ **ὁμοίους** εἴκαζεν 48 a 6 ; οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν Δειλιάδα χείρους 48 a 12 ; καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν 54 b 10 ; καὶ μὴ **ὁμοίας** ἱστορίαις τὰς συνθέσεις εἶναι 59 a 21.

ὁμοίως, semblablement, pareillement, de la même façon : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστι μεθόδου 47 a 11 ; ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν 47 b 20 ; ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους 48 a 14 ; μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως 48 b 14 ; καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῦτο ἐποίουν καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν 49 b 15 ; οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα 50 b 2 ; περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, τὴν Ὀδύσσειαν συνέστησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα 51 a 29 ; ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τά τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποίηται 51 b 21 ; διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὀλιγάκις 54 a 1 ; τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον 57 b 17 ; λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην 57 b 20 ; ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται 57 b 26 ; ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν 57 b 28.

ὅμως, cependant, pourtant : τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν, ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας 51 b 26 ; ὅμως ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 27.

ὄνομα (τὸ), nom, vocable, expression, mot, dénomination ; ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ὥσπερ καὶ **τοὔνομα** σημαίνει... 52 a 30 ; τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, **ὄνομα**, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 21 ; ὄνομα δ' ἐστὶ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἄνευ χρόνου, ἧς μέρος οὐδέν ἐστι καθ' αὑτὸ σημαντικόν 57 a 10 ; εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ πολλαπλοῦν οἷον πολλὰ τῶν Μασσαλιωτῶν 57 a 35 ; ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑφῃρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 1 ; ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται 57 b 25 ; εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ 58 a 15 ; ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου ⟨καὶ⟩ εἰωθότος γλῶτταν 58 b 20 ; δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνειε τοῦτο ἐν τῷ εἰρημένῳ 61 a 32 ; πτῶσις δ' ἐστὶν **ὀνόματος** ἢ ῥήματος 57 a 19 ; ὀνόματος δὲ εἴδη τὸ μὲν ἁπλοῦν... τὸ δὲ διπλοῦν 57 a 31 ; μεταφορὰ δ' ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ... κ. τ. α. 57 b 7 ; πλὴν οὐκ ἐν τῷ **ὀνόματι** ⟨ὡς⟩ σημαίνοντος καὶ ἀσήμου 57 a 34 ; διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳ-

δίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς... ποιούμενοι τὰ **ὀνόματα** σημεῖον 48 a 35 ; οὗ στοχάζεται ἡ ποίησις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη 51 b 10 ; οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασι 51 b 13 ; ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τά τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποίηται, καὶ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει 51 b 22 ; μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν 55 b 13 ; μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν 58 b 18 ; λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν **ὀνομάτων** σύνθεσιν 49 b 35 *var.* (τῶν μέτρων codd.) ; ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται 51 b 15 ; ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνίαις δὲ οὐθέν 51 b 20 ; ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων 57 a 16 ; οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμός, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ῥημάτων εἶναι λόγον 57 a 25 ; αὐτῶν δὲ τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα, τὰ δὲ μεταξύ 58 a 9 ; σαφεστάτη μὲν οὖν ἐστιν [sc. λέξις] ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ ταπεινή 58 a 19 ; κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν ⟨ἄλλων⟩ ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι 58 a 28 ; οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων 58 b 2 ; ἐντιθεμένων τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον 58 b 16 ; τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις, αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἡρωϊκοῖς, αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἰαμβείοις 59 a 8 ; ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, ... ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο 59 a 13 ; ἔστι δὲ μέγα μὲν τὸ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς **ὀνόμασι** καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι 59 a 5 ; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἢ ⟨κυρίοις ὀνόμασιν ἢ⟩ καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς 60 b 11 *var.*

ὀνομάζειν, nommer, appeler : πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιοὺς **ὀνομάζουσιν** 47 b 14 ; οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν **ὀνομάσαι** κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους 47 b 10 ; ἐξηλλαγμένον δ' ἐστὶν [sc. τὸ ὄνομα], ὅταν τοῦ **ὀνομαζομένου** τὸ μὲν καταλείπῃ, τὸ δὲ ποιῇ 58 a 6.

ὀνομασία (ἡ), emploi des mots, désignation par un nom : λέγω δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς **ὀνομασίας** ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν 50 b 15.

ὀξύτης (ἡ), acuité : ταῦτα δὲ διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύτητι καὶ ψιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ **ὀξύτητι** καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ 56 b 33.

ὅπλα (τὰ), les armes ; **ἡ τῶν ὅπλων κρίσις**, le *Jugement des armes*, titre d'une tragédie perdue d'Eschyle : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ [sc. τραγῳδίαι], οἷον **ὅπλων κρίσις**, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, κ. τ. α. 59 b 5 (Nauck, p. 57 & Mette, p. 102) ; τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μέν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν, οἷον τὰ περὶ τῶν **ὅπλων** · « ἔγχεα δέ σφιν ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος » 61 a 2 (*Iliade*, X, 153).

ὁπόθεν, d'où, d'où que : δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι, μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν 50 b 33.

ὁποῖος, α, ον, quel, de quelle sorte : διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν φανερὰ **ὁποία** τίς ἐστιν 62 a 12 ; ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν, **ὁποῖά** τις, ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον, ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει 50 b 9.

ὁποιοσοῦν, ὁποιαοῦν, ὁποιονοῦν, quel qu'il soit : ἐκ γὰρ **ὁποιασοῦν** μιμήσεως πλείους τραγῳδίαι γίνονται 62 b 4 ; ἢ ἀδύνατα πεποίηται **ὁποιαοῦν** 60 b 21.

ὁπόσος, η, ον, aussi grand que : εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' **ὁπόσον** βούλεται 58 b 8.

ὅπου, là où : δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι, μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν 50 b 34.

Ὀπούντιος, α, ον, Opontien, originaire d'Oponte : ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ Σωσίστρατος, καὶ διᾴδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62 a 7.

ὅπως, de la façon que, de manière à : οὔκουν ὅπως τὰ ἤθη μιμήσωνται πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσι διὰ τὰς πράξεις 50 a 20 ; ἓν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως χρηστὰ ᾖ [sc. τὰ ἤθη] 54 a 17 ; ὅπως δὲ ἔσται οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια 55 b 13.

ὁρᾶν, voir, observer, faire attention à : δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον ὥστε... 53 b 4 ; ἅπαντα γὰρ ἀποδίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν 54 b 6 ; διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πράττοντα 60 a 14 ; ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς **ὁρῶμεν**, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες 48 b 10 ; οὕτω γὰρ ἂν ἐναργέστατα **ὁρῶν**..., εὑρίσκοι τὸ πρέπον 55 a 25 ; ὃ μὴ **ὁρῶντα** τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν 55 a 28 (*var.* ὁρῶντ' ἂν τὸν θεατήν) ; τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν 61 a 10 ; διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας **ὁρῶντες** 48 b 15 ; ὁ δ' Ὅμηρος... καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς **ἰδεῖν**, ἤτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν 51 a 24 ; « ἄνδρ' **εἶδον** πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα » 58 a 29 (énigme de Cléoboulina, citée dans la *Rhétorique*, 1405 b 1) ; « Ἐπιχάρην εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα » 58 b 9 ; ἡ τρίτη δὲ [sc. ἀναγνώρισις] διὰ μνήμης, τῷ αἰσθέσθαι τι **ἰδόντα**, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις τοῖς Δικαιογένους · **ἰδὼν** γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν 55 a 1* ; καὶ ἡ [sc. ἀναγνώρισις] ἐν τοῖς Φινείδαις · **ἰδοῦσαι** γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην 55 a 10 ; καὶ εἴγε τὸ τόξον ἔφη γνώσεσθαι ὃ οὐχ **ἑωράκοι** 55 a 16 (*var.* ἑωράκει). — Voir θεωρεῖν.

ὀργή (ἡ), colère : τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ **ὀργὴν** καὶ ὅσα τοιαῦτα 56 b 1.

ὀργίζεσθαι, être en colère : καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος καὶ χαλεπαίνει ὁ **ὀργιζόμενος** ἀληθινώτατα 55 a 33.

ὀργίλος, η, ον, irascible : οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ **ὀργίλους**, καὶ ῥᾳθύμους καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἠθῶν 54 b 12.

Ὀρέστης (ὁ), Oreste (héros & titre de plusieurs tragédies) : ἐκεῖ γάρ, οἳ ἂν ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός 53 a 37 ; οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης 54 b 31 & 32 ; τετάρτη δὲ ἡ [sc. ἀναγνώρισις] ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὅμοιός τις ἐλήλυθεν, ὅμοιος δὲ οὐθεὶς ἀλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης · οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν 55 a 5 ; λέγω δὲ οἷον τὴν Κλυταιμήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ **Ὀρέστου** καὶ τὴν Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμέωνος 53 b 24 ; οἷον ἡ μὲν Ἰφιγένεια τῷ **Ὀρέστῃ** ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς, ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως 52 b 6 ; ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἤθους μὴ ἀναγκαίου οἷον ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ 54 a 29 ; ὅπως δὲ ἔσται οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια, οἷον ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως 55 b 14 ; ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ μοχθηρίᾳ, ... ἢ τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου 61 b 21 ; νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμέωνα καὶ Οἰδίπουν καὶ **Ὀρέστην** καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ Τήλεφον 53 a 20 ; εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι 55 a 7.

ὀρθός, ή, όν, droit, juste, conforme au droit : **ὀρθὴ** δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ μοχθηρίᾳ, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ... ἢ τῇ πονηρίᾳ 61 b 19 ; τοῦτο γάρ ἐστιν, ὥσπερ εἴρηται, **ὀρθόν** 53 a 26 ; « ἔγχεα δέ σφιν **ὄρθ'** ἐπὶ σαυρωτῆρος » 61 a 3 (*Iliade*, X, 153).

ὀρθότης (ἡ), droiture, justesse, règle d'appréciation : πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς, οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς 60 b 14 ; ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερὰ ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν **ὀρθότητα** τὴν κατὰ τέχνην 61 b 24.

ὀρθῶς, directement, correctement, avec rectitude : ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν 58 b 5 ; εἰ μὲν γὰρ ⟨τι⟩ προείλετο μιμήσασθαι ⟨μὴ ὀρθῶς δὲ ἐμιμήσατο δι'⟩ ἀδυναμίαν, αὐτῆς ἡ ἁμαρτία · εἰ δὲ τῷ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς, ... 60 b 17 & 18 ; ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς 60 b 24 ; ἡμαρτῆσθαι οὐκ ὀρθῶς 60 b 29.

ὁρίζειν, définir, déterminer : λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης, ὥσπερ **ὥρισται**, συνεχοῦς καὶ μιᾶς 52 a 15 ; τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν **ὡρισμένων** 52 a 32.

ὁρισμός (ὁ), définition : οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμός, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ῥημάτων εἶναι λόγον 57 a 26.

ὁρμᾶν, se porter vers : παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν **ὁρμῶντες** κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν... 49 a 3.

ὁρμεῖν, être à l'ancre, mouiller : « νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκε » · τὸ γὰρ ὁρμεῖν ἐστιν ἑστάναι τι 57 b 10.

ὅρος (ὁ), limite, définition, détermination : τοῦ δὲ μήκους ὅρος ⟨ὁ⟩ μὲν πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἴσθησιν οὐ τῆς τέχνης ἐστίν 51 a 6 ; ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὅρος 51 a 10 ; ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ μεγέθους 51 a 15 ; τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἱκανὸς ὁ εἰρημένος 59 b 18 ; ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον **ὅρον** τῆς οὐσίας 49 b 23.

ὄρχησις (ἡ), danse : εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα, εἴπερ μηδ' ὄρχησις, ἀλλ' ἡ φαύλων 62 a 9 ; καὶ γὰρ ἐν **ὀρχήσει** καὶ αὐλήσει καὶ κιθαρίσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιότητας 48 a 9.

ὀρχηστής (ὁ), danseur : αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ χωρὶς ἁρμονίας ἡ τῶν **ὀρχηστῶν** [sc. μίμησις] · καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη καὶ πάθη καὶ πράξεις 47 a 27.

ὀρχηστικός, ή, όν, qui concerne l'art de la danse, orchestique : τὸ δὲ ἰαμβεῖον καὶ τετράμετρον κινητικά, καὶ τὸ μὲν **ὀρχηστικόν**, τὸ δὲ πρακτικόν 60 a 1 ; τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ **ὀρχηστικωτέραν** εἶναι τὴν ποίησιν 49 a 23.

ὅς, **ἥ**, **ὅ**, qui, lequel, laquelle, que, etc. :
ὅς 52 a 26 ; 61 a 12 ;
ἥ 56 b 38 ; 57 a 4, 6 & 8 ; 58 b 23 ;
ὅ 49 b 35 ; 50 a 5 & 30 ; 50 b 8, 11, 15, 28, 30, 32 & 36 ; 51 a 34 ; 51 b 32 ; 52 b 22 ; 55 a 16, 27 & 28 ; 55 b 8 & 27 ; 56 b 14 (ὅ τι) ; 57 a 31 ; 57 b 20, 22 & 33 ; 60 a 6 & 13 ; 61 b 18 ;
οὗ 61 a 8 ;
ἧς 52 a 14 & 17 ; 55 b 14 & 34 ; 56 b 23 ; 57 a 11, 15 & 24 ;
οὗ (neut.) 51 b 9 ; 55 b 27 ; 57 b 19 ; 61 a 8 (?) & 23 (?) ;
ᾧ (masc.) 51 b 34 (μῦθον ἐν ᾧ) ;
ᾗ 48 b 18 (adv.) ; 54 b 20 ; 55 b 4 ; 60 b 11 ;

ᾧ (neut.) 57 b 3, 4 & 12;
ὅν 61 a 7;
ἥν 47 a 8 (ἥν τινα); 54 b 22; 57 a 3;
οἵ 47 b 24 *var.*; 53 a 37; 62 a 3;
αἵ 47 b 24;
ἅ 48 a 25; 48 b 10; 49 a 12; 49 b 18 & 19 (ἃ μὲν... ἃ δὲ...); 50 a 8 (καθ' ἃ) & 11; 52 b 15, 26 & 28; 54 b 4* & 33; 56 b 10 & 15; 58 b 32; 61 b 14 & 18; 62 b 9;
ὧν (masc.) 49 a 37;
ὧν (fém.) 51 a 19; 52 a 13; 56 b 24;
ὧν (neut.) 51 a 17 & 27; 52 b 28 & 38; 54 a 16; 56 a 9 & 20; 56 b 33; 59 a 24 & 28; 59 b 27;
αἷς 59 a 22;
οἷς (neut.) 47 b 29; 48 a 25; 48 b 30; 50 a 10 & 33; 50 b 9, 10 & 12; 52 b 14 & 25; 59 a 36; 59 b 12;
οὕς 49 b 37; 51 b 24;
ἅς 62 a 16 (τὰς ὄψεις δι' ἃς αἱ ἡδοναί).

ὅσος, ὅση, ὅσον, combien grand, combien nombreux; **ὅσοι, ὅσαι, ὅσα**, tous ceux qui, toutes celles qui, tout ce qui, tout ce que :
ὅσον 49 a 13 (προαγόντων ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς); 58 b 15 (ὅσον διαφέρει);
ὅσῳ 51 a 12 (ἐν ὅσῳ μεγέθει); 51 b 28;
ὅσοι 51 a 20 (ὅσοι τῶν ποιητῶν); 56 a 16;
ὅσα (nom. & acc., adv.) 47 a 11; 49 b 5 (ὅσα τοιαῦτα); 51 a 25 (ἅπαντα ὅσα); 52 a 7; 52 b 13 (ὅσα τοιαῦτα); 54 b 3 & 4 (ἢ ὅσα πρὸ τοῦ... ἢ ὅσα ὕστερον); 55 a 30; 56 a 3 & 36; 56 b 1 (ὅσα τοιαῦτα); 57 a 20 (*id.*); 58 a 10, 11, 12 & 14; 59 a 1 (καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα), & 23;
ὅσοις 53 a 21 (ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι);
ὅσαις 54 a 13 (τὰς οἰκίας... ὅσαις... συμβέβηκε);
ὅσοις (neut.) 50 a 6; 59 a 13; 62 b 3.

ὅσοσπερ, ὅσηπερ, ὅσονπερ, aussi grand que : ἐπεὶ τὰ πάντ' ἔχει **ὅσαπερ** ἡ ἐποποιία [sc. ἡ τραγῳδία] 62 a 14.

ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, celui qui précisément, ce qui justement : **ὅπερ** ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστὶν 50 b 6; ὡς ⟨ὅ⟩περ εἴρηται 52 a 35 (*var.* ὥσπερ); ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνονος 53 b 3; ὅπερ πάλαι εἴρηται 54 a 9; ὅπερ εἴρηται πολλάκις 56 a 10; καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ Σωσίστρατος, καὶ διᾴδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62 a 6 & 7; ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο 62 a 9; **ἅπερ** ἂν πάθοι τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦθον 53 b 6.

ὅστις, ἥτις, ὅ τι, celui qui, quiconque :
ὅστις 49 b 17 (ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε σπουδαίας);
ἥτις 54 a 19 *var.* (προαίρεσίν τινα ἥτις ἂν ᾖ);
ὅτῳ 61 a 8 (πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅτῳ ἢ οὗ ἕνεκεν);
ἥν τινα 47 a 8 (ἥν τινα δύναμιν ἕκαστον ἔχει).

ὅταν, quand éventuellement : ὅταν γένηται 52 a 4 & 32 (*id.*); ὅταν ᾖ δῆλος ἅτερος τίς ἐστιν 52 b 4; ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη 53 b 19; ὅταν... ἐξαπατηθῇ... καὶ... ἡττηθῇ 56 a 21; ὅταν... δέῃ 56 b 3; ὅταν ὁμοίως ἔχῃ 57 b 16; ὅταν... τὸ μὲν καταλείπῃ, τὸ δὲ ποιῇ 58 a 6; ὅταν τουδὶ ὄντος τοδὶ ᾖ ἢ γινομένου γίνηται 60 a 20; ὅταν... δοκῇ σημαίνειν 61 a 31; ὅταν... χρήσηται τῷ ἀλόγῳ 61 b 20.

ὅτε, quand : ἔστιν ὅθ' ὅπερ εἴρηται συμβαίνει 52 a 35 *var.*; πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ

ὅτῳ ἢ οὗ ἕνεκεν 61 a 8 ; « ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν... » 61 a 18 (*Iliade*, X, 11).

ὁτὲ μὲν... ἤ..., tantôt... ou bien : μιμεῖσθαι ἔστιν ὁτὲ μὲν ἀπαγγέλλοντα... ἢ πάντας ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους 48 a 21 & 23 ; αἱ μὲν [sc. ἀναγνωρίσεις] θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, ... ὁτὲ δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι 52 b 5 (sans ὁτὲ μὲν... antécédent).

ὅτι, que, à savoir que, le fait que, parce que : 47 b 27 ; 48 a 7 & 29 ; 48 b 7, 13, 15, 17, 21, 32 & 35* ; 49 b 12 (ὅτι μάλιστα) ; 50 a 35 ; 51 a 36 ; 51 b 16, 18 & 27 ; 52 b 34 ; 53 a 24 ; 54 a 37 ; 54 b 32 ; 55 a 4, 7, 9, 11 & 24 (ὅτι μάλιστα) ; 55 b 7 & 10 ; 56 b 2, 5 & 16 ; 57 b 4 ; 58 b 19 & 32 ; 59 a 12 (ὅτι μάλιστα) & 18 ; 60 a 6 & 33 ; 60 b 31, 33 & 35 ; 61 b 1, 3, 14 & 29 ; 62 a 4 ; 62 b 11 (ὅτι μάλιστα) & 14.

οὐ, οὐκ, οὐχ, οὐχί, ne... pas : 47 b 14 ; 48 a 37 ; 48 b 18, 35 & 37 ; 49 a 8 (ἱκανῶς ἢ οὔ), 32, 34 & 37 ; 49 b 19 & 26 ; 50 a 12, 16, 19, 24 & 30 ; 50 b 2, 9, 10, 12 & 40 ; 51 a 7, 16, 25 & 36 ; 51 b 1, 14, 18 & 23 ; 52 a 1 & 10 ; 52 b 22 & 35 ; 53 a 14 & 35 ; 53 b 10, 23, 36 & 39 ; 54 a 4, 6 (ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν), 9, 10 & 22 ; 54 b 4 & 34 ; 55 a 16 ; 55 b 11 & 17 ; 56 b 18 & 22 ; 57 a 12, 14, 16, 24 & 33 ; 57 b 25 ; 58 a 28 & 34 ; 58 b 5 & 10 ; 59 a 22 (οὐχί) & 33 ; 60 a 6, 7, 16, 34 & 36 ; 60 b 13, 21, 28, 32 & 33 ; 61 a 1, 11, 13, 15 & 29 ; 61 b 8, 15 & 29 ; 62 a 5, 10, 13 & 15 ; 62 b 12 ;

οὐ μὴν ἀλλὰ καί, néanmoins : 51 b 19 ;

οὐ μόνον..., ἀλλὰ καί..., non seulement..., mais encore : 48 b 13 & 14 ; 50 b 36 & 37 ; 52 a 1 ; 55 b 10 & 11 ; 61 a 5 & 7. — Voir μή.

οὐδέ, pas même, et... ne... pas, ni... non plus : 47 b 11 (οὐδὲ εἴ τις... ποιοῖτο) ; 52 b 36 (οὐ γὰρ φοβερὸν οὐδὲ ἐλεεινὸν τοῦτο) ; 53 a 1 (οὐδ' αὖ τὸν σφόδρα πονηρὸν) ; 53 b 18 (οὐδ' ἂν μηδετέρως ἔχοντες) ; 58 a 15 (οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ) ; 60 a 23 *var.* (ἀλλ' οὐδὲ) ; 60 b 14 (οὐδὲ ἄλλης τέχνης) ; 62 a 8 (οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα). — Voir μηδέ, οὐδείς, οὔτε.

οὐδείς (οὐθείς), οὐδεμία, οὐδέν (οὐθέν), pas un, aucun, personne, rien : καὶ ἀποθνήσκει **οὐδεὶς** ὑπ' οὐδενός 53 a 39* ; διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως 53 b 39 ; ὅμοιος δὲ οὐθεὶς ἀλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης 55 a 5 ; ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ 58 b 32 ; διὸ οὐδεὶς... πεποίηκεν 60 a 2 ; οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἑνὸς πολλαί εἰσιν, ἐξ ὧν μία **οὐδεμία** γίνεται πρᾶξις 51 a 19 ; **οὐδὲν** γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινόν 47 b 9 ; οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον 47 b 17 ; καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν 50 a 12 ; ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 28 ; μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν 50 b 31 ; ἐξ ὧν οὐδέν ἐστιν ἕν 51 a 18 ; ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου 51 a 27 ; οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν 51 a 35 ; καὶ οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις 51 b 3 ; ἐν ἐνίαις δὲ οὐθέν, οἷον... καὶ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει 51 b 21 & 23 ; οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστιν · τῶν γὰρ γενομένων ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι 51 b 30 & 31 ; οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ 52 b 38 ; οἱ δὲ... οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν 53 b 10 ; οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων 53 b 17 ; οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα [sc. Ἰφιγένεια] τῇ ὑστέρᾳ 54 a 32 ; οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ 56 a 8 ; οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας 56 a 28 ; οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα 56 b 13 ; ἧς μέρος οὐδέν ἐστι καθ' αὑτὸ σημαντικόν 57 a 11 ; ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτό 57 a 15 ; ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται 57 b 26 ; εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ 58 a 15 ; οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ συντείνουσαι τέλος 59 a 26 ; ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος 59 a 28 ; ⟨οἳ⟩ οὐδὲν δέονται τῶν σχημάτων 62 a 3 ; τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου **οὐδενὸς**

ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς 48 b 28 ; καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός 53 a 39* ; καὶ **οὐδέν'** ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 11 ; καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν **οὐδεμίαν** λέγω στοιχεῖον 56 b 24 ; ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν 56 b 29. — Voir μηδέ, μηδείς, οὐδέ, οὔτε.

οὔκουν, assurément ne... pas, ainsi donc... ne... pas : οὔκουν ὅπως τὰ ἤθη μιμήσωνται πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσι διὰ τὰς πράξεις 50 a 20.

οὐλή (ἡ), cicatrice : οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς **οὐλῆς** ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συβοτῶν 54 b 27 (cf. *Odyssée*, XIX, 386 *s.* & XXI, 205-225) ; καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον **οὐλαί**, τὰ δὲ ἐκτός, οἷον τα περιδέραια 54 b 24.

οὖν, donc, dans ces conditions : 49 a 9 ; 49 b 24 ; 50 a 8 ; 51 a 30 ; 51 b 27 ; 52 b 30 ; 53 b 14 ; 54 a 12 & 37 ; 61 a 1 ; 61 b 5 ; 62 a 4 & 12 ; 62 b 11. — Voir en outre **μὲν οὖν**.

οὔπω, ne... pas encore : τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὔπω πιστεύομεν εἶναι δυνατά 51 b 17.

οὐρεύς (ὁ), mulet : τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν, οἷον γλώττῃ « **οὐρῆας** μὲν πρῶτον » 61 a 10 (*Iliade*, I, 50). — Voir ἡμίονος, φύλαξ.

οὐσία (ἡ), essence, être : περὶ δὲ τραγῳδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον τῆς **οὐσίας** 49 b 24.

οὔτε, οὔτ', οὔθ', ne... pas... non plus ; **οὔτε... οὔτε...**, ni... ni... : διὸ οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον... οὔτε παμμέγεθες 50 b 38 & 40 ; οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη 51 b 35* ; οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς... οὔτε τοὺς μοχθηρούς 52 b 34 & 36 ; οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ · οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερόν ἐστιν 52 b 38-53 a 1* ; ἀλλ' οὔτε ἔλεον οὔτε φόβον 53 a 3* ; ὥστε οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον 53 a 6* ; οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων 53 b 17* ; ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικήν 56 b 38-57 a 1 ; 57 a 8* (*id.*) ; μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι λαβεῖν εὐφυΐας τε σημεῖόν ἐστιν 59 a 6 ; ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον οὕτω λέγειν οὔτ' ἀληθῆ 60 b 36*. — Voir μηδὲ, οὐ, οὐδὲ, οὐδείς.

οὐτιδανός, ή, όν, faible, vil, lâche : « νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἀεικής » 58 b 25 (*Odyssée*, IX, 515 : mot poétique, remplacé dans la citation de la ligne suivante par le prosaïque ἀσθενικός : voir ce mot).

οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ce, celui-ci, celle-ci, ceci, etc. :

οὗτος 48 b 17 (οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος) ; 49 a 1 ; 55 a 5 ;

αὕτη 53 a 35 ; 58 a 26 (αἰνίγματος γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστί) ;

τοῦτο (nom. & acc.) 48 b 13 & 15 ; 49 b 15 ; 50 b 4, 23 & 31 ; 51 a 4, 5, 23 & 37 ; 51 b 12 & 25 ; 52 a 23 ; 52 b 33, 36 & 37 ; 53 a 24* & 26 ; 53 b 7, 13 & 31 ; 54 a 9 & 24 ; 55 a 29 ; 55 b 23 ; 56 a 8, 21*, 23 & 35 ; 57 b 28 ; 58 a 28 ; 59 a 3, 6 & 29 ; 59 b 20 & 28 ; 60 a 20, 22 & 24 ; 61 a 31 (τοῦτό γε) & 33 ; 61 b 3 ; 62 a 13 (τοῦτό γε) ;

τούτου (masc.) 57 a 19 (ou neutre?) ;

ταύτης 51 a 32 (μιᾶς τε... καὶ ταύτης ὅλης) ; 53 a 23 ; 56 b 24 ;

τούτου (neut.) 48 b 9 (σημεῖον δὲ τούτου) ; 49 a 25 (*id.*) ; 52 b 17 ; 55 a 17 & 27 (σημεῖον δὲ τούτου) ; 55 b 27 ; 57 a 19 (ou masculin?) & 32 ; 58 a 11 ; 60 a 23 & 26 ;

τούτῳ (masc.) 55 a 11 (ἐν τούτῳ : sc. τῷ τόπῳ) ; 57 a 19 (ou neutre?) ;

57 b 30 (τῷ τρόπῳ τούτῳ) ; 58 b 11 (τούτῳ τῷ τρόπῳ) ; 59 a 23 (ἐν τούτῳ : sc. τῷ χρόνῳ) ;
ταύτῃ 48 a 16 *var.* ; 49 b 11 (ταύτῃ διαφέρουσιν : adv.) ; 59 a 30 (ταύτῃ... ἂν φανείη : *id.*) ; 59 b 36 (καὶ ⟨ταύτῃ⟩ ἡ διηγηματικὴ μίμησις : *id.*) ; 60 b 35 (ταύτῃ λυτέον : *id.*) ; 61 a 34 (ταύτῃ κωλυθῆναι : *id.*) ;
τούτῳ (neut.) 48 b 6 & 32 (ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ) ; 49 b 14 ; 51 b 4 & 22 ; 56 a 19 ; 57 a 19 (ou masculin?) ;
τοῦτον 47 b 22 *var.* ; 47 b 23 (τοῦτον τὸν τρόπον) ; 48 a 9 (*id.*) ; 50 a 4 (μῦθον τοῦτον) ;
ταύτην 50 b 3 ; 52 b 32 ; 55 b 5 ;
οὗτοι 47 a 27 ; 48 a 35 *var.* (edd. αὐτοί) ; 62 a 1 ;
αὗται 48 b 5 (αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὗται φυσικαί) ;
ταῦτα (nom. & acc.) 48 b 3 ; 49 a 6 ; 50 a 9 & 12 ; 50 b 22 & 36 ; 52 a 3, 6, 18 & 20 ; 52 b 9, 18 & 27 ; 53 b 22, 34 & 36 ; 54 b 15 & 17 ; 55 b 12 ; 56 a 36 ; 56 b 30 ; 57 a 23 ; 58 a 11 & 17 ; 59 a 12 ; 60 a 8 ; 60 b 11 & 13 ; 62 b 10 ;
τούτων (masc.) 54 a 21 ; 55 a 34 ;
τούτων (fém.) 48 a 19 (sc. τούτων τῶν τεχνῶν) ;
τούτων (neut.) 47 b 23 ; 48 a 19 ; 48 b 10 ; 49 a 29 *var.* ; 49 b 38 ; 50 a 15 ; 50 b 22 ; 51 b 27 ; 52 b 10 ; 53 a 7 ; 53 b 37 ; 54 b 21 & 23 ; 56 a 37 ; 56 b 13 & 37 ; 60 b 22 & 28 ;
ταύταις 48 a 24 (ἐν τρισὶ δὴ ταύταις διαφοραῖς) ;
τούτοις (neut.) 47 a 22 & 29 ; 48 a 3 ; 49 b 33 ; 50 a 12, 31 & 33 ; 54 b 15 & 26 ; 55 b 16 ; 58 a 31 ; 58 b 33 ; 59 b 16 ; 60 b 13 & 32 ; 62 b 11 ;
τούτους 48 a 2 (ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι) ;
ταύτας 47 b 28 ; 48 a 8 & 10 ; 50 a 2 ; 54 a 12 (ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας).

οὕτω, οὕτως, ainsi, de cette façon, à ce point (que) : οὕτω κἂν ταῖς εἰρημέναις τέχναις 47 a 21 ; οὕτω καλεῖν εἰώθασιν 47 b 17 ; οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν 48 b 36 ; οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας 49 a 1 ; οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μῆκος 51 a 4 ; οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἑνὸς πολλαί εἰσιν 51 a 18 ; οὕτω καὶ τὸν μῦθον 51 a 31 ; οὕτως ὥστε... διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 33 ; οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασι, καὶ οὐχ ὥσπερ... 51 b 13 ; τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον ἢ εἰ... 52 a 5 ; οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον ὥστε τὸν ἀκούοντα... καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν 53 b 4 ; οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν 53 b 27 ; γυναικὶ οὕτως 54 a 23 *var.* ; οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον 54 b 11 ; οὕτω γὰρ ἂν ἐναργέστατα ὁρῶν, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιγνόμενος τοῖς πραττομένοις 55 a 24 ; εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν 55 b 1 ; λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου, οἷον τῆς Ἰφιγενείας 55 b 2 ; ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα... ἀναλίσκεσθαι 55 b 19 ; οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις 59 a 27 ; εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος 60 b 25 ; ὅτι οὕτω φασίν 60 b 35 ; οὔτε βέλτιον οὕτω λέγειν οὔτ' ἀληθῆ 60 b 36 *var.* ; τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μέν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν, οἷον..., οὕτω γὰρ τότ' ἐνόμιζον 61 a 2 & 3 ; οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν 61 b 14 ; τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι 61 b 16.

ὄψ (ἡ), vue, regard, image : « μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ » 58 a 6 (Empédocle, *fr.* B 88, D-K, I, p. 343, 16 : le mot « écourté » est ici ὄψ, au lieu de ὄψις).

ὀψέ, tard, à une date tardive : διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία] 49 a 20 ; καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθελονταὶ ἦσαν 49 b 2.

ὄψις (ἡ), vue, regard, coup d'œil, aspect, spectacle : ταῦτα δ' ἐστὶ [sc. τὰ τῆς τραγῳδίας μέρη] μῦθος καὶ ἤθη καὶ λέξις καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιΐα 50 a 10 ; ἡ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μέν, ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς 50 b 17 ; πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς **ὄψεως** κόσμος, εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις 49 b 33 ; ἔστι μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι 53 b 1 ; τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν. Οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν 53 b 7 & 9 ; καὶ τὰ μέρη ἔξω μελοποιΐας καὶ ὄψεως ταὐτά 59 b 10 ; τέταρτον **ὄψιν** 56 a 2 *var.* (?) ; ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν **ὄψεων** ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστιν 50 b 21 ; καὶ γὰρ **ὄψεις** ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 13 ; καὶ ἔτι οὐ μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ὄψεις, δι' ἃς αἱ ἡδοναὶ συνίστανται ἐναργέστατα 62 a 16.

*
* *

πάθημα (τὸ), passion, affection, ce qu'on éprouve : τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας... δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων **παθημάτων** κάθαρσιν 49 b 28 (*var.* μαθημάτων) ; καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων καὶ παθημάτων [sc. ἡ ἐποποιΐα] 59 b 11. — Voir πάθος.

παθητικός, ή, όν, propre à l'expression des passions, « pathétique » : ἡ δὲ **παθητική** [sc. τραγῳδία], οἷον οἵ τε Αἴαντες καὶ οἱ Ἰξίονες · ἡ δὲ ἠθική, οἷον... 55 b 35 ; καὶ γὰρ καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἡ μὲν Ἰλιὰς ἁπλοῦν καὶ **παθητικόν**, ἡ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον... καὶ ἠθική 59 b 15 ; ἢ γὰρ ἁπλῆν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἠθικὴν ἢ **παθητικήν** [sc. τὴν ἐποποιΐαν] 59 b 9.

πάθος (τὸ), passion, affection, ce qu'on subit, ce qu'on éprouve : δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος. Τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται, πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά 52 b 10 & 11 ; ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος 53 b 18 ; καὶ γὰρ οὗτοι [sc. οἱ ὀρχησταὶ] διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη καὶ **πάθη** καὶ πράξεις 47 a 28 ; ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη, οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν... κ. τ. α. 53 b 19 ; ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη 54 a 13 ; μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα 56 a 38 ; ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἐν ᾗ καὶ γλῶττα καὶ μεταφορὰ καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστιν 60 b 12 ; πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ ἐν τοῖς πάθεσίν εἰσι [sc. οἱ ποιηταί] 55 a 32.

παιδίον (τὸ), petit enfant : ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τά τε προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ **παιδίου** λῆψις 55 b 31.

παῖς (ὁ), enfant : τό τε γὰρ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις **ἐκ παίδων** ἐστί 48 b 6 ; καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς **παῖδας** τὴν Μήδειαν 53 b 29.

πάλαι, récemment, (« plus haut ») : ὅπερ πάλαι εἴρηται 54 a 9.

παλαιός, ά, όν, ancien : ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν ὥσπερ οἱ **παλαιοὶ** ἐποίουν, εἰδότας καὶ γινώσκοντας 53 b 27 ; καὶ ἐγένοντο τῶν **παλαιῶν** οἱ μὲν ἡρωϊκῶν, οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί 48 b 33.

πάλιν, à nouveau, au contraire : τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἴδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 30 ; καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν... 55 b 31 ; ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τά τε ἤθη καὶ τὰς διανοίας 60 b 4.

παμμεγέθης, ης, ες, extrêmement grand : διὸ οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον... οὔτε **παμμέγεθες** 50 b 40. — Voir le suivant.

πάμμικρος, ος, ον, extrêmement petit : τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί, διὸ οὔτε **πάμμικρον** ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον (συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου γινομένη), οὔτε παμμέγεθες (οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται...) 50 b 38.

παννύχιος, α, ον, qui dure toute la nuit : κατὰ μεταφοράν... οἷον « πάντες μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες εὗδον **παννύχιοι** » 61 a 17 (cf. *Iliade*, II, 1-2 & X, 1-2).

πάντως, absolument : ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι 51 b 23.

παρά, παρ', auprès de, de la part de, venant de, contrairement à, etc. :
1° **avec le génitif** : 59 a 6 (παρ' ἄλλου) ; 61 b 7 (παρ' αὐτῶν) ;
2° **avec le datif** : 48 a 32 (παρ' αὐτοῖς) ; 55 a 25 (*id.*) ;
3° **avec l'accusatif** :
a) **παρὰ ταῦτα** : 50 a 12 ; 53 b 34 & 36 ;
b) **παρὰ τὴν δύναμιν** : 51 b 38 ;
c) **παρὰ τὴν δόξαν** : 52 a 4 ;
d) **παρὰ τὴν ὑπόληψιν** : 56 a 15 ;
e) **παρὰ τὸ εἰκός** : 56 a 25 ; 61 b 15 ;
f) **autres emplois** : τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ 54 b 15 ; παρὰ τὸν λόγον 56 b 6 ; παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν 56 b 13 ; τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 23 ; παρὰ τὸ εἰωθός 58 b 3 ; Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους 59 a 31 ; παρὰ τὴν ὀρθότητα τὴν κατὰ τέχνην 61 b 23.

παράδειγμα (τὸ), exemple, modèle : ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἤθους μὴ ἀναγκαίου..., τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος..., τοῦ δὲ ἀνωμάλου... 54 a 28 ; παράδειγμα σκληρότητος 54 b 13 ; σαφεστάτη μὲν οὖν ἐστιν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων [sc. λέξις], ἀλλὰ ταπεινή · παράδειγμα δὲ ἡ Κλεοφῶντος ποίησις καὶ ἡ Σθενέλου 58 a 20 ; παράδειγμα δὲ τούτου ἐκ τῶν Νίπτρων 60 a 25 ; παράδειγμα ἡ τοῦ Ἕκτορος δίωξις 60 b 26 ; τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν 61 b 13.

παραδιδόναι, remettre, confier ; au passif : appartenir au dépôt de la tradition : ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν **παραδεδομένων** μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι 51 b 24 ; αὐτὸν δὲ εὑρίσκειν δεῖ, καὶ τοῖς **παραδεδομένοις** χρῆσθαι καλῶς 53 b 25.

παραλαμβάνειν, recevoir (de la tradition) : τοὺς μὲν οὖν **παρειλημμένους** μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, λέγω δὲ οἷον τὴν Κλυταιμήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου κ. τ. α. 53 b 22.

παραλογίζεσθαι, faire un faux calcul ou un faux raisonnement, se tromper : διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι ἀληθὲς ὄν, **παραλογίζεται** ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὄν 60 a 25.

παραλογισμός (ὁ), raisonnement faux, paralogisme : τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου ἀναγνωριοῦντος διὰ τούτου ποιῆσαι παραλογισμός 55 a 17 ; δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ. Ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός 60 a 20 ; ἔστι δέ τις [sc. ἀναγνώρισις] καὶ συνθετὴ ἐκ **παραλογισμοῦ** τοῦ θεάτρου, οἷον ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ 55 a 13.

παραπλήσιος, α, ον, presque semblable, assez proche de : **παραπλήσιον** γάρ ἐστι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς 50 a 39.

παρασκευάζειν, préparer, procurer, ménager, disposer, produire : τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν 53 b 7 ; ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητήν, φανερὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον 53 b 12 ; ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τύχης εὗρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις 54 a 11 ; μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα 56 a 38 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἐλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα ἢ εἰκότα δέῃ παρασκευάζειν 56 b 4 ; οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον **παρασκευάζοντες** οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν 53 b 9 ; καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν **παρεσκεύασεν** 49 a 18 ; πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ λέγοντος **παρασκευάζεσθαι** καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι 56 b 6 ; ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ **παρασκευασθῆναι** 56 a 37.

παρατείνειν, étendre, développer : τούς τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ παρατείνειν 55 b 2 ; ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν **παρατείνοντες** τὸν μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς 51 b 38.

παραφαίνεσθαι, faire son apparition, se manifester, survenir : **παραφανείσης** δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας 49 a 2.

παραφυλάττειν, surveiller étroitement : ἀποδημοῦντός τινος ἔτη πολλὰ καὶ **παραφυλαττομένου** ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ μόνου ὄντος 55 b 18.

παρεῖναι, être présent : τὸ δὲ « βαδίζει » ἢ « βεβάδικε » προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν **παρόντα** χρόνον, τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα 57 a 18.

παρέρχεσθαι, passer : τὸ δὲ τὸν **παρεληλυθότα** 57 a 18 : voir le précédent.

παρέχειν, fournir, présenter : **παρέχει** 49 a 7 *var.* (ἆρ' ἔχει edd.) ; κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν **παρέχων** καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτεθῇ, ὅμως ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 27.

παρήκειν, aboutir à, approcher de : εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ [sc. τῆς ἐποποιΐας] συστάσεις εἶεν, πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων **παρήκοιεν** 59 b 22.

παριέναι, laisser de côté, rejeter : διὸ **παρείσθω** ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὂν θεώρημα 56 b 18.

Παρνασσός (ὁ), le [mont] Parnasse : Ὀδύσσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ [sc. τῷ Ὀδυσσεῖ] συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ **Παρνασσῷ**, μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ 51 a 26.

πάροδος (ἡ), entrée du chœur (dans la tragédie), *parodos* : μέρη δὲ τραγῳδίας... πρόλογος, ἐπεισόδιον, ἔξοδος, χορικόν, καὶ τούτου τὸ μὲν πάροδος, τὸ δὲ στάσιμον 52 b 17 ; χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ 52 b 22 ; ἔστι δὲ πρόλογος μὲν μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ πρὸ χοροῦ **παρόδου** 52 b 20.

παροίχεσθαι, s'écouler, passer : τὰ δὲ ἀμφιβολίᾳ · « **παρῴχηκεν** δὲ πλέω νύξ » 61 a 26 (*Iliade*, X, 252).

παρῳδία (ἡ), parodie : Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς **παρῳδίας** ποιήσας πρῶτος... χείρους [sc. τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησεν] 48 a 13.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, tout, tout entier : στοιχεῖον μὲν οὖν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ **πᾶσα** δέ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνθετὴ γίνεσθαι φωνή 56 b 22 ; καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει **πᾶν** καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 14 ; ξενικὸν δὲ λέγω γλῶτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον 58 a 23 ; τὸ γὰρ πᾶν πολύ τι 61 a 20 ; ἀνάγκη οὖν **πάσης** τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ 50 a 8 ; ἔστι δὲ πάσης τραγῳδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις 55 b 24 ; μίμησις φαυλοτέρων μέν [sc. ἡ κωμῳδία], οὐ μέντοι κατὰ **πᾶσαν** κακίαν 49 a 32 ; μελοποιΐαν δέ, ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν 49 b 36 ; οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν 53 b 10 ; κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι **πάντες** 48 a 4 ; καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι πάντες 50 a 3 ; τούτοις μὲν οὖν ⟨πάντες⟩ ὡς εἰπεῖν κέχρηνται τοῖς εἴδεσιν 50 a 12 ; διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι... 51 a 19 ; πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι 60 a 17 ; « πάντες μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες εὗδον παννύχιοι »... τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ τοῦ πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται · τὸ γὰρ πᾶν πολύ τι 61 a 16, 17 & 20 (cf. *Iliade*, II, 1-2 & X, 1-2) ; **πᾶσαι** τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον 47 a 15 ; εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν [sc. ἀναγνωρίσεις] πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι 54 b 29 ; ἃ μὲν γὰρ ἐποποιΐα ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ, ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ **πάντα** ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ 49 b 19 ; ἐπεὶ τὰ πάντ' ἔχει ὅσαπερ ἡ ἐποποιΐα [sc. ἡ τραγῳδία] 62 a 14 ; **πασῶν** δὲ βελτίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων 55 a 17 ; ἀτραγῳδότατον γὰρ τοῦτ' ἐστὶ **πάντων** 52 b 38 ; εἰσὶ δέ τινες αἳ **πᾶσι** χρῶνται τοῖς εἰρημένοις 47 b 24 ; διαφέρουσι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν, αἱ δὲ κατὰ μέρος 47 b 27 ; εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσι καὶ ἔτι τῷ τῆς τέχνης ἔργῳ 62 b 12 ; ἢ **πάντας** ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους 48 a 23 ; καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας 48 b 9 ; τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν, ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας 51 b 26 ; πρὸς γὰρ τούτοις λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκεν [sc. ὁ Ὅμηρος] 59 b 17. — Voir ἅπας, ὅλος.

πάσχειν, éprouver, sentir, être affecté (de telle ou telle façon), subir : καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ **παθεῖν** δεινὰ ἢ ποιῆσαι 53 a 22 ; τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἔπραξεν ἢ τί **ἔπαθεν** 51 b 11 ; ἅπερ ἂν **πάθοι** τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦθον 53 b 6 ; οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον **πέπονθεν** 50 a 27 ; τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ Ἰκάριον 61 b 4.

πατήρ (ὁ), père : ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη, οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς **πατέρα** ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον δρᾷ, ταῦτα ζητητέον 53 b 20.

παύειν, faire cesser ; **παύεσθαι**, s'arrêter de : καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία **ἐπαύσατο**, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὑτῆς φύσιν 49 a 15.

Παύσων (ὁ), Pauson (peintre) : Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζεν 48 a 6.

πεδίον (τὸ), plaine : « ἤτοι ὅτ' ἐς **πεδίον** τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν » 61 a 18 (*Iliade*, X, 11).

πεῖρα (ἡ), expérience : τὸ δὲ μέτρον τὸ ἡρωϊκὸν ἀπὸ τῆς **πείρας** ἥρμοκεν 59 b 32.

πειρᾶσθαι, s'efforcer de, tenter de : μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν, εἰ δὲ μή, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα 56 a 3 ; ἡ μὲν ⟨γὰρ⟩ [sc. τραγῳδία] ὅτι μάλιστα **πειρᾶται** ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἡ δὲ ἐποποιΐα ἀόριστος τῷ χρόνῳ 49 b 12.

Πελοπόννησος (ἡ), le Péloponnèse : καὶ τῆς τραγῳδίας ἔνιοι τῶν ἐν **Πελοποννήσῳ** [sc. Δωριεῖς ἀντιποιοῦνται] 48 a 35.

πέμπτος, η, ον, cinquième : τῶν δὲ λοιπῶν **πέμπτον** 50 b 17 *var.*

πέμψις (ἡ), envoi : οἷον ἡ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς **πέμψεως** τῆς ἐπιστολῆς 52 b 6.

πέντε, cinq : τῶν δὲ λοιπῶν πέντε 50 b 17 (?) ; εἰς δὲ τὸ Υ πέντε [sc. ὀνόματα τελευτᾷ] 58 a 17 ; τὰ μὲν οὖν ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν 61 b 22.

πέπερι (τὸ), poivre : εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνα [sc. ὀνόματα τελευτᾷ], μέλι, κόμμι, πέπερι 58 a 16.

περ, précisément : voir εἴπερ, καθάπερ, καίπερ, ὅσοσπερ, ὅσπερ.

περαίνειν, accomplir, achever, mener à bien : ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, ... δι' ἐλέου καὶ φόβου **περαίνουσα** τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν 49 b 27 ; λέγω δὲ... χωρὶς τοῖς εἴδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον **περαίνεσθαι** καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 30 ; ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ, διὰ τὸ διήγησιν εἶναι, ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν **περαινόμενα**, ὑφ' ὧν οἰκείων ὄντων αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος 59 b 27.

περὶ, περί, au sujet de, à propos de, autour de, à l'égard de : ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἣ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷον τὸ ἀμφί, καὶ τὸ περί, καὶ τὰ ἄλλα 57 a 7 ;

1° **avec le génitif** : 47 a 8 (περὶ ποιητικῆς αὐτῆς) & 11 ; 47 b 23 ; 48 b 2 ; 49 a 29 *var.* ; 49 b 17, 18, 21* & 22 ; 54 a 13 ; 54 b 17 ; 55 a 6 ; 56 a 33* & 35 ; 56 b 33 ; 59 a 1* (καὶ τὸ « Ἀχιλλέως πέρι », ἀλλὰ μὴ « περὶ Ἀχιλλέως »), 15 & 17 ; 60 b 6, 28 & 35 (οἷον τὰ περὶ θεῶν) ; 61 a 2 & 4 ; 61 b 35 ; 62 b 15, 17 & 18 *var.* (περὶ δὲ ἰάμβων καὶ κωμῳδίας γράψω) ;

2° **avec l'accusatif** : 48 a 10 & 14* ; 50 b 20 ; 51 a 16 & 28 ; 51 b 14 & 24 ; 52 b 9 ; 53 a 4, 5*, 6, 18 & 20 ; 54 a 9 & 16 ; 54 b 2 ; 56 a 34 ; 56 b 8 ; 59 a 19, 23 & 37 ; 59 b 1 ; 60 a 14 & 36 ; 61 b 4.

περιδέραιον (τὸ), collier : καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, οἷον τὰ **περιδέραια** 54 b 24 (*var.* περιδέρρεα) ; αἱ γὰρ τοιαῦται [sc. ἀναγνωρίσεις] μόναι ἄνευ τῶν πεποιημένων, σημείων καὶ **περιδεραίων** 55 a 22 (*var.* δεραίων).

περιεργάζεσθαι, « en faire trop », surcharger son jeu (au théâtre) : πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἡ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς, ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ Σωσίστρατος, καὶ διᾴδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62 a 6.

περίοδος (ἡ), révolution (du soleil), cours d'une journée : ἔτι δὲ τῷ μήκει · ἡ μὲν ⟨γὰρ⟩ [sc. τραγῳδία] ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν **περίοδον** ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἡ δὲ ἐποποιΐα ἀόριστος τῷ χρόνῳ 49 b 13.

περιοικίς (ἡ), bourgade voisine, village des environs : αὐτοὶ μὲν γὰρ κώμας τὰς **περιοικίδας** καλεῖν φασίν, Ἀθηναίους δὲ δήμους 48 a 36.

περιπέτεια (ἡ), événement imprévu, passage soudain à un état nouveau, phase imprévue (dans une action dramatique), péripétie : ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται · καὶ τοῦτο δέ, ὥσπερ λέγομεν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ ἀναγκαῖον 52 a 22 ; καλλίστη δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα περιπέτεια γένηται, οἷον ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι 52 a 33 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον, οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται 52 a 38 ; δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος. Τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται 52 b 9 & 10 ; ἡ μὲν πεπλεγμένη [sc. τραγῳδία], ἧς τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις 55 b 34 ; λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης, ὥσπερ ὥρισται, συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ **περιπετείας** ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβασις γίνε-

ται · πεπλεγμένην δὲ ἐξ ἧς μετ' ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἡ μετάβασίς ἐστιν 52 a 15 & 17 ; αἱ δὲ [sc. ἀναγνωρίσεις] ἐκ περιπετείας, ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νίπτροις, βελτίους 54 b 29 ; πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστίν, αἵ τε **περιπέτειαι** καὶ ἀναγνωρίσεις 50 a 34 ; καὶ γὰρ **περιπετειῶν** δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων καὶ παθημάτων 59 b 11 ; ἐν δὲ ταῖς **περιπετείαις** καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασιν στοχάζονται [sc. οἱ ποιηταὶ] ὧν βούλονται θαυμαστῶς 56 a 19.

περιτείνειν, étendre, développer : εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ περιτείνειν 55 b 2 *var.* : voir παρατείνειν.

περιττός, ή, όν, étendu, surchargé, redondant ; **περιττὴ** γὰρ καὶ ⟨ταύτῃ⟩ ἡ διηγηματικὴ μίμησις τῶν ἄλλων 59 b 36.

περιωδυνία (ἡ), vive douleur, souffrance cruelle : πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά, οἷον οἵ τε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι καὶ αἱ **περιωδυνίαι** καὶ τρώσεις καὶ ὅσα τοιαῦτα 52 b 12.

Πέρσαι (οἱ), les *Perses*, poème de Timothée (?) : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους, ὡς **Πέρσας**, Κύκλωπας, Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος 48 a 15 *var.*

πέρσις (ἡ), destruction (d'une ville) : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτὼ [sc. τραγῳδίαι], οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 6 ; σημεῖον δέ, ὅσοι **πέρσιν** Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης ⟨ἢ⟩ Νιόβην, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος 56 a 16.

Πηλεΐδης (ὁ), le fils de Pélée (Achille) : ἐπεκτεταμένον μὲν [sc. ὄνομα] οἷον τὸ πόλεως « πόληος » καὶ τὸ **Πηλεΐδου** « **Πηληϊάδεω** » 58 a 4 (cf. Homère, *Iliade*, I, 1).

Πηλεύς (ὁ), *Pélée* (titre d'une tragédie perdue de Sophocle, et d'une autre d'Euripide) : ἡ δὲ ἠθική [sc. τραγῳδία], οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς 56 a 2.

Πηληϊάδης (ὁ), le fils de Pélée : 58 a 4 : voir Πηλεΐδης.

πιθανός, ή, όν, croyable, digne de foi : αἴτιον δ' ὅτι **πιθανόν** ἐστι τὸ δυνατόν 51 b 16 ; πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν αἱρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν 61 b 11 ; **πιθανώτατοι** γὰρ [sc. ποιηταὶ] ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ ἐν τοῖς πάθεσίν εἰσι, καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος... ἀληθινώτατα 55 a 31.

πίθηκος (ὁ), singe : ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, **πίθηκον** ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει 61 b 34 (voir le suivant).

Πίνδαρος (ὁ), Pindare (acteur tragique inconnu d'autre part) : πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ **Πινδάρου** ἦν 61 b 35 (voir le précédent).

πίνειν, boire : ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης « Διῒ οἰνοχεύειν », οὐ **πινόντων** οἶνον [sc. τῶν θεῶν] 61 a 29.

πιστεύειν, croire : τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὔπω **πιστεύομεν** εἶναι δυνατά, τὰ δὲ γενόμενα φανερὸν ὅτι δυνατά 51 b 17.

πίστις (ἡ), preuve, élément de démonstration : εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν [sc. ἀναγνωρίσεις] **πίστεως** ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι 54 b 28.

πλάνη (ἡ), voyage errant : ὡς κωμῳδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας **πλάνῃ** ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως 48 a 38.

πλεῖστος, η, ον, très nombreux, le plus considérable : καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ **πλείστη** καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον

47 a 15 ; εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη, καὶ ᾗ **πλείστῃ** χρῶνται δι' ἀπορίαν, ἡ διὰ τῶν σημείων 54 b 20 ; **πλεῖστα** γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους 49 a 26 ; μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν, εἰ δὲ μή, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα 56 a 4 ; αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν **πλείστων** ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσί, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι 50 a 25. — Voir πλείων, πολύς.

πλείων, **ων**, **ον**, plus nombreux, plus abondant : τὰ δὲ ἀμφιβολίᾳ · « παρῴχηκεν δὲ **πλέω** νύξ » · τὸ γὰρ πλέω ἀμφιβολόν ἐστιν 61 a 26* (*Iliade*, X, 252 : codd. Hom. πλέων νύξ) ; καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος **πλέον** ὀκτώ [sc. τραγῳδίαι] 59 b 5 ; ἐκ γὰρ ὁποιασοῦν μιμήσεως **πλείους** τραγῳδίαι γίνονται 62 b 4 ; φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ **πλειόνων** φωνῶν πεφυκυῖαν 57 a 1 & 9 ; ἢ φωνὴ ἄσημος ἢ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν μιᾶς, σημαντικῶν δέ 57 a 4 ; οἷον ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ᾖ συγκειμένη [sc. ἡ ἐποποιία] 62 b 7 ; ἢ ὁ ἐκ **πλειόνων** συνδέσμῳ [sc. λόγος εἷς] 57 a 29 ; ὅσα ἐν τούτῳ συνέβη περὶ ἕνα ἢ **πλείους** 59 a 24. — Voir πλεῖστος, πολύς.

πλέκειν, nouer, composer, construire une intrigue complexe : πολλοὶ δὲ [sc. ποιηταὶ] **πλέξαντες** εὖ, λύουσι κακῶς · δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ κρατεῖσθαι 56 a 9 ; ἡ μὲν **πεπλεγμένη** [sc. τραγῳδία], ἧς τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις · ἡ δὲ ⟨ἁπλῆ... ἡ δὲ⟩ παθητική... ἡ δὲ ἠθική... 55 b 34 ; ἡ μὲν Ἰλιὰς ἁπλοῦν καὶ παθητικόν, ἡ δὲ Ὀδύσσεια **πεπλεγμένον** (ἀναγνώρισις γὰρ διόλου) καὶ ἠθική 59 b 15 ; λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν... · **πεπλεγμένην** δὲ ἐξ ἧς μετ' ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἡ μετάβασίς ἐστιν 52 a 16 ; ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην 52 b 32 ; ἢ γὰρ ἁπλῆν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἠθικὴν ἢ παθητικήν 59 b 9 ; εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ **πεπλεγμένοι** 52 a 12. — Opp. ἁπλοῦς.

πλέον, plus de : 59 b 5. — Voir πλείων.

πλῆθος (τὸ), quantité, grand nombre, abondance : καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε 49 a 16 ; ... πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων παρήκοιεν 59 b 21 ; ἔτι δὲ ἐπεισοδίων **πλήθη** καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι λέγεται, ἔστω ἡμῖν εἰρημένα 49 a 28 ; τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ προλόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται 49 b 5 ; ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθη εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα [sc. ὀνόματα] 58 a 14.

πλήν, sauf, si ce n'est : πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν 47 b 13 ; οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον 47 b 18 ; οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος 53 b 18 ; πλὴν τοσοῦτον διαφέρει ὅτι τὰ μὲν... τὰ δὲ... 56 b 4 ; πλὴν οὐκ ἐν τῷ ὀνόματι ⟨ὡς⟩ σημαίνοντος καὶ ἀσήμου 57 a 33.

πλῆξις (ἡ), coup (porté ou reçu) : τῆς **πλήξεως** γιγνομένης δι' εἰκότων, οἷον ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι 55 a 19 *var.* — Voir ἔκπληξις.

πληροῦν, remplir, rassasier : τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ **πληροῦν** ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας 59 b 31.

πλήττειν, frapper, blesser : Ὀδύσσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη [sc. τῷ Ὀδυσσεῖ], οἷον **πληγῆναι** μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ 51 a 26.

πλοκή (ἡ), nœud, intrigue (d'un drame) : τοῦτο δέ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ καὶ λύσις 56 a 9.

πόθεν, d'où, de quelle source : καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις 52 b 29.

ποιεῖν, faire, fabriquer, composer (un poème), faire preuve d'invention poétique : πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομάζουσιν 47 b 14 ; καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, 'Αθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν 48 b 1 ; τὸ δὲ μύθους ποιεῖν 'Επίχαρμος καὶ Φόρμις 49 b 6 ; τῶν δὲ 'Αθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 8 ; οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 35 ; κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστιν 51 b 30 ; τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι 53 b 35 & 36 ; τοιούτους ὄντας ἐπιεικεῖς ποιεῖν 54 b 13 ; χρὴ δὲ... μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα τραγῳδίαν 56 a 11 ; τὸ γὰρ κελεῦσαι, φησί, ποιεῖν τι ἢ μή, ἐπίταξίς ἐστιν 56 b 17 ; ἢ φωνὴ ἄσημος ἥ... ποιεῖν πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν 57 a 5 ; οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται 58 b 8 ; τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον... ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 32 ; ἐν δὲ τῇ ἐποποιίᾳ... ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα 59 b 27 ; μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 6 ; δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν 60 a 12 ; οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἰσίν 60 b 34 ; δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτάς, ἀλλὰ τὴν εἰρημένην 62 b 13 ; ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ "Ομηρος **ποιεῖ**, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα 48 a 22 ; ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν 51 a 35 ; διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὀλιγάκις 54 a 1 ; φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικήν 57 a 1 & 8 ; διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα 59 a 2 ; τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας 59 b 31 ; εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος 60 b 26 ; ἔτι ἡ τραγῳδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὑτῆς, ὥσπερ ἡ ἐποποιία 62 a 11 ; οὔκουν ὅπως τὰ ἤθη μιμήσωνται πράττοντας **ποιοῦσιν** 50 a 21 *var.* ; καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν 51 b 15 ; οἱ δ' ἄλλοι [sc. ποιηταὶ] περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ 59 a 37 ; ἕξει δὲ ἦθος μὲν ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη **ποιῇ** φανερὸν ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαιρεσίν τινα 54 a 18 ; ἐξηλλαγμένον δ' ἐστίν [sc. τὸ ὄνομα], ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπῃ, τὸ δὲ ποιῇ 58 a 7 ; ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν 59 a 21 ; ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον **ποιῶσιν** 62 b 5 ; οἷον εἴ τις τὸν τῆς 'Ιλιάδος ὅλον **ποιοῖ** μῦθον 56 a 13 ; 'Οδύσσειαν γὰρ **ποιῶν** οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη [sc. τῷ 'Οδυσσεῖ] 51 a 25* ; οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος 53 b 17 ; τούς τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν **ποιοῦντα** ἐκτίθεσθαι καθόλου 55 b 1 ; οἱ δὲ εὐτελέστεροι [sc. ποιηταὶ] τὰς τῶν φαύλων [sc. πράξεις ἐμιμοῦντο] πρῶτον ψόγους **ποιοῦντες**, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια 48 b 27 ; ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες τὸν μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς 51 b 38 ; ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς 53 a 35 ; καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν 54 b 11 ; ὅπερ **ἐποίει** Μνασίθεος ὁ 'Οπούντιος 62 a 7 ; καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῦτο **ἐποίουν** καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν 49 b 15 ; οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι [sc. ποιηταὶ] πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς 50 b 7 ; ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, εἰδότας καὶ γινώσκοντας 53 b 28 ; ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς, οὐχ ᾗ μίμημα **ποιήσει** τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιὰν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν 48 b 18 ; ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς καὶ λέξει καὶ διανοίᾳ εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει

ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον 50 a 30* ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινὸν ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος..., τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν [sc. ποιήσει] 58 a 32 ; διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ εἰωθὸς γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει, διὰ δὲ τὸ κοινωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφὲς ἔσται 58 b 4 ; καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ **ποιῆσαι** 53 a 22 ; ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι 53 b 36 (*supra*) ; τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον · τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι ὥσπερ εἴρηται 54 a 25 ; τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου ἀναγνωριοῦντος διὰ τούτου ποιῆσαι παραλογισμός 55 a 17 ; κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν ⟨ἄλλων⟩ ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται 58 a 28 ; καθάπερ Χαιρήμων **ἐποίησε** Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων 47 b 21 ; μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν [sc. ὁ Ὅμηρος] 48 b 36 ; Ὀδύσσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα... 51 a 25* (*supra*) ; δηλώσας ὃς ἦν, τοὐναντίον ἐποίησεν 52 a 26 ; καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν Μήδειαν 53 b 29 ; εἶθ' ὡς Εὐριπίδης εἶθ' ὡς Πολύϊδος ἐποίησεν 55 b 10 ; Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε · « φαγέδαινα... » 58 b 22 ; ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην **ἐποίησαν** καὶ μὴ κατὰ μέρος 56 a 16 ; ἀλλ' ἄν τις ἅπαντα τοιαῦτα **ποιήσῃ**, ἢ αἴνιγμα ἔσται ἢ βαρβαρισμός 58 a 24 ; δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς **ποιήσειεν** 60 b 1 ; Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας **ποιήσας** πρῶτος 48 a 13 ; οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα 59 b 2 ; οἷον τὸ αὐτὸ **ποιήσαντος** ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου 58 b 19 ; διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ **πεποίηκεν** ἢ τῷ ἡρῴῳ 60 a 3 ; διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα καὶ Θησηΐδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα **πεποιήκασιν** 51 a 21 ; ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως **ποιεῖσθαι** δήλωσιν, ἀλλ' ἑνὸς χρόνου 59 a 22 ; καὶ τὰς μαθήσεις **ποιεῖται** διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας [sc. ὁ ἄνθρωπος] 48 b 8 ; τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί, καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ 59 b 3 ; ἅπασαι μὲν [sc. αἱ τέχναι] **ποιοῦνται** τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ 47 a 21 ; ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν 47 b 29 ; ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης... · ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μίμησιν 49 b 31 & 34 ; τοιαῦται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς ὑποκριτάς 51 b 36 ; οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων **ποιοῖτο** τὴν μίμησιν 47 b 12 ; ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν 47 b 21 ; εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο 59 b 33 ; διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς... **ποιούμενοι** τὰ ὀνόματα σημεῖον 48 a 35 ; ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τά τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα **πεποίηται**, καὶ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει 51 b 22 ; ἢ ἀδύνατα πεποίηται ὁποιαοῦν 60 b 21 ; ⟨εἰ⟩ ἀδύνατα πεποίηται, ἡμάρτηται 60 b 24 ; ὅθεν πεποίηται · « κνημῖς... » 61 a 30 ; τὸ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἐντείνειν... **πεποιημένον** ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ ὑπόθεσις 55 a 15 ; ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑφῃρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 2 ; πεποιημένον δ' ἐστὶν ὃ ὅλως μὴ καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής 57 b 33 ; δεύτεραι δὲ αἱ **πεποιημέναι** ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ [sc. ἀναγνωρίσεις], διὸ ἄτεχνοι 54 b 30 ; ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα **πεποιημένα**, ἐν ἐνίαις δὲ οὐθέν 51 b 20 ; αἱ γὰρ τοιαῦται [sc. ἀναγνωρίσεις] μόναι ἄνευ τῶν **πεποιημένων**, σημείων καὶ δεραίων 55 a 21 ; τούς τε λόγους καὶ τοὺς **πεποιημένους** δεῖ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι

καθόλου 55 a 35 & 55 b 1 ; ῥήσεις... εὖ **πεποιημένας**, οὐ ποιήσει... 50 a 30* (*supra*).

ποίημα (τὸ), poème, œuvre poétique : τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς 48 b 29 ; ὑφ' ὧν οἰκείων ὄντων αὔξεται ὁ τοῦ **ποιήματος** ὄγκος 59 b 28 ; διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα καὶ Θησηΐδα καὶ τὰ τοιαῦτα **ποιήματα** πεποιήκασιν 51 a 21 ; καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησις 62 b 10 ; καὶ γὰρ καὶ τῶν **ποιημάτων** ἑκάτερον συνέστηκεν ἡ μὲν Ἰλιὰς ἁπλοῦν καὶ παθητικόν, ἡ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον... καὶ ἠθική 59 b 14.

ποίησις (ἡ), poésie, création poétique : καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους, εἰ μέλλει καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις 47 a 10 ; ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία..., πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις 47 a 14 ; εἰσὶ δέ τινες αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἥ τε τῶν διθυραμβικῶν ποίησις καὶ ἡ τῶν νόμων καὶ ἥ τε τραγῳδία καὶ ἡ κωμῳδία 47 b 26 ; διεσπάσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις 48 b 24 ; διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποίησις ἱστορίας ἐστίν · ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει 51 b 6* ; οὗ στοχάζεται ἡ ποίησις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη 51 b 10 ; παράδειγμα δὲ ἡ Κλεοφῶντος ποίησις καὶ ἡ Σθενέλου 58 a 20 ; ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν **ποίησιν** ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων 48 b 23 ; παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν 49 a 3 ; τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν 49 a 23 ; οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς διαλαμβάνει τὴν ποίησιν 59 a 37 ; ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν ποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. Πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν αἱρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν 61 b 10 & 11.

ποιητής (ὁ), poète : καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής 48 a 33 ; ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν 48 b 34 ; ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν 51 b 1 ; δῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων, ὅσῳ ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστι, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. Κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστιν · τῶν γὰρ γενομένων ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι, καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητής ἐστιν 51 b 27, 28*, 30 & 32 ; ἐκεῖνος δὲ [sc. Ὀρέστης] αὐτὸς λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐχ ὁ μῦθος 54 b 33 ; πεποιημένον δ' ἐστὶν [sc. ὄνομα] ὃ ὅλως μὴ καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής 57 b 34 ; δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσειεν · νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον 60 b 1 & 2 ; ἐπεὶ γάρ ἐστι μιμητὴς ὁ ποιητής, ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός 60 b 8 ; φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο **ποιητοῦ** ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 a 37 ; ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων, ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνονος 53 b 3 ; δεύτεραι δὲ αἱ πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ [sc. ἀναγνωρίσεις], διὸ ἄτεχνοι 54 b 31 ; τὸ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἐντείνειν, ἄλλον δὲ μηδένα, πεποιημένον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ ὑπόθεσις 55 a 15 ; πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ 56 a 30 *var.* ; οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον · διὸ τὸν μὲν **ποιητὴν** δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητήν 47 b 19* ; καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυ-

ρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον 47 b 22 ; 51 b 27 & 28 (*supra*) ; ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητήν, φανερὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον 53 b 13 ; οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἠθῶν 54 b 11 ; ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν ποιητὴν ἐλάνθανεν 55 a 28 *var.* ; ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν 58 b 7 ; αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν 60 a 7 ; καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἡρωϊκῶν, οἱ δὲ ἰάμβων **ποιηταί** 48 b 33 ; ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς ἐχούσης [sc. τῆς κωμῳδίας] οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται 49 b 3 ; αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσί, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι 50 a 26 ; οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες 50 a 37 ; πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται 53 a 18 ; ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς 53 a 34 ; ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν **ποιητῶν** ἐστιν 50 b 21 ; διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα καὶ Θησηΐδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν 51 a 20 ; τοιαῦται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς ὑποκριτάς 51 b 36 ; καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται 53 a 30 ; γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστον τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 6 ; σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιητῶν τοῦτο δρῶσιν 59 a 29 ; Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν 60 a 6 ; ... καὶ γλῶττα καὶ μεταφορὰ καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς... · δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς **ποιηταῖς** 60 b 13 ; οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν **ποιητάς**, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες 47 b 15 ; ἄλλως τε καὶ ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς 56 a 5.

ποιητικός, ή, όν, propre à la création ou à la poésie, poétique ; **ἡ ποιητικὴ τέχνη**, l'art poétique, la Poétique : διὸ εὐφυοῦς ἡ **ποιητική** ἐστιν ἢ μανικοῦ 55 a 33 ; περὶ **ποιητικῆς** αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἥν τινα δύναμιν ἕκαστον ἔχει... 47 a 8 ; ἡ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μέν, ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς 50 b 19 ; διὸ παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὂν θεώρημα 56 b 18 ; πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς, οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς. Αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία · ἡ μὲν γὰρ καθ' αὑτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός 60 b 14 & 15* ; πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἡ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς 62 a 5 ; ταῦτα δὴ διατηρεῖν, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθήσεις τῇ **ποιητικῇ** 54 b 16 ; ἐοίκασι δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τὴν **ποιητικὴν** αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὗται φυσικαί 48 b 4 ; παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται, ὅ τι καὶ ἄξιον σπουδῆς 56 b 14.

ποικιλία (ἡ), variété, diversité : λίαν γὰρ ἂν μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ μῦθος ἢ τῷ μεγέθει μετριάζοντα καταπεπλεγμένον [sc. πόλεμον] τῇ **ποικιλίᾳ** 59 a 34.

ποῖος, α, ον, quel? de quelle sorte? de quelle nature? : τῷ **ποίῳ** τὰ ποῖ' ἄττα συμβαίνει 51 b 8* ; **ποίαν** τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι 50 b 22 ; **ποῖα** 51 b 8 (*supra*) ; ποῖα οὖν δεινὰ ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται 53 b 14* ; ἐκ πόσων καὶ **ποίων** ἐστὶ μορίων 47 a 11 ; ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἐστιν 60 b 7 ; **ποίους** τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους 54 a 14.

ποιός, ά, όν, d'une certaine espèce, de telle ou telle qualité : καθ' ἃ **ποιά**

τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία 50 a 8 ; εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη **ποιοί** τινες 50 a 19 ; **ποιούς** τινας εἶναι 49 b 37 ; 50 a 5 ; καὶ τὰς πράξεις εἶναί φαμεν **ποιάς** τινας 50 a 1.

ποιότης (ἡ), qualité, manière d'être : καὶ τὸ τέλος πρᾶξίς τις ἐστίν, οὐ ποιότης 50 a 19.

πόλεμος (ὁ), guerre : καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν **πόλεμον** καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 31.

πόλις (ἡ), cité, État : ἐπεκτεταμένον μὲν οἷον τὸ **πόλεως** « **πόληος** » 58 a 4* ; τὰ φαλλικά, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν **πόλεων** διαμένει νομιζόμενα 49 a 12.

πολιτικός, ή, όν, qui concerne l'État, politique : **ἡ πολιτική**, la science politique : τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα, ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς **πολιτικῆς** καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν 50 b 6 ; οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς 60 b 14.

πολιτικῶς, conformément à la vie politique : οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι [sc. ποιηταὶ] πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς 50 b 7.

πολλάκις, souvent : πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς 52 a 1 ; καὶ γὰρ κατὰ ταῦτα ἔστιν ἁμαρτάνειν πολλάκις 54 b 17 ; τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις 55 b 25 ; ὅπερ εἴρηται πολλάκις 56 a 11.

πολλαπλοῦς, ῆ, οῦν, multiple : εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ **πολλαπλοῦν**, οἷον πολλὰ τῶν Μασσαλιωτῶν · Ἑρμοκαϊκόξανθος 57 a 36.

Πολύγνωτος (ὁ), Polygnote, peintre : ὥσπερ οἱ γραφεῖς · Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζεν 48 a 5 ; οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς **Πολύγνωτον** πέπονθεν · ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος 50 a 27*.

Πολύϊδος (ὁ), Polyidos, poète & sophiste : εἴθ' ὡς Εὐριπίδης, εἴθ' ὡς Πολύϊδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφήν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι 55 b 10 ; καὶ ἡ **Πολυΐδου** τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰφιγενείας [sc. ἀναγνώρισις] · εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι 55 a 6 (*var.* Πολυείδους). — Voir Nauck, p. 781 & Snell, I, p. 248-249.

πολυμερής, ής, ές, qui a de multiples parties : οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν **πολυμερῆ**, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα 59 b 1.

πολύμυθος, ος, ον, qui présente beaucoup de récits ou beaucoup de mythes : ἐποποιϊκὸν δὲ λέγω τὸ **πολύμυθον** 56 a 12.

πολύς, πολλή, πολύ, nombreux, considérable ; **πολύ**, beaucoup ; **οἱ πολλοί**, la plupart ; **τὰ πολλά**, d'ordinaire :

ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, dans le cas le plus fréquent, selon la plus grande probabilité ou la vraisemblance : ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ 50 b 31 ;

πολύ (nom. & acc.) 49 a 29 (πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη) ; 50 a 31 (ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον) ; 50 b 31 (*supra*) ; 52 a 21 (διαφέρει γὰρ πολύ) ; 56 a 15 (πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει) ; 57 b 12 (τὸ γὰρ μυρίον πολύ ἐστιν) ; 59 a 5 (πολὺ δὲ μέγιστον) ; 59 b 23 (πολύ τι) ; 61 a 20 (τὸ γὰρ πᾶν πολύ τι) ;

πολλοῦ 57 b 13 (ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται) ;

πολλῷ 62 b 1 (πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ) ;

πολλῷ 48 a 33 (πολλῷ πρότερος ὤν) ;

πολλήν 61 b 30 (πολλὴν κίνησιν κινοῦνται) ;

πολλοί 47 a 27 *var.* (οἱ ⟨πολλοὶ⟩ τῶν ὀρχηστῶν) ; 50 a 26 (ποιηταὶ πολ-

λοὶ τοιοῦτοι) ; 56 a 9 (πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ) ; 59 a 29 (σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιητῶν) ; 61 a 19 (τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ τοῦ πολλοί) ;
πολλαί 51 a 18 (πράξεις ἑνὸς πολλαί εἰσιν) ; 53 a 25 (πολλαὶ αὐτοῦ [sc. τραγῳδίαι] εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν) ; 59 b 4 (ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί [sc. τραγῳδίαι]) ;
πολλά (nom. & acc.) 47 a 19 (πολλὰ μιμοῦνταί τινες) ; 51 a 17 (πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα) ; 54 a 9 (οὐ περὶ πολλὰ γένη) ; 55 b 18 (ἔτη πολλά) ; 56 a 24 (πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός) ; 57 a 36 (τὰ πολλὰ τῶν Μασσαλιωτῶν) ; 59 b 25 (πολλὰ μέρη) & 27 (*id.*) ; 60 a 5 (πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι) ; 60 b 12 (πολλὰ πάθη τῆς λέξεως) ; 62 b 8 (πολλὰ τοιαῦτα μέρη) ;
πολλοῖς 56 a 28 (τοῖς δὲ πολλοῖς [sc. ποιηταῖς]) ;
πολλαῖς 49 a 12 (ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων) ;
πολλοῖς 57 a 20 (κατὰ τὸ ἑνὶ ἢ πολλοῖς) ; 59 a 35 (ἐπεισοδίοις... πολλοῖς) ; 59 b 33 (ἐν πολλοῖς [sc. μέτροις]) ;
πολλούς 48 b 29 (εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς [sc. ποιητάς]) ;
πολλάς 49 a 14 (πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο). — Voir πλεῖστος, πλείων.

πονηρία (ἡ), perversité, méchanceté : ἔστι δὲ παράδειγμα **πονηρίας** μὲν ἤθους μὴ ἀναγκαίου οἷον ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ 'Ορέστῃ 54 a 28 ; ἔστι δὲ τοῦτο ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας δὲ ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος 56 a 22 ; ὅταν... χρήσηται τῷ ἀλόγῳ... ἢ τῇ **πονηρίᾳ**, ὥσπερ ἐν 'Ορέστῃ ⟨τῇ⟩ τοῦ Μενελάου 61 b 21.

πονηρός, ά, όν, mauvais, pervers : οὐδ' αὖ τὸν σφόδρα **πονηρὸν** ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν 53 a 1.

ποσαχῶς, de combien de sortes : ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνειε τοῦτο ἐν τῷ εἰρημένῳ, οἷον... τῷ ταύτῃ κωλυθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται 61 a 32 & 34.

Ποσειδῶν (ὁ), Poséidon : ἀποδημοῦντός τινος ἔτη πολλὰ καὶ παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ **Ποσειδῶνος** καὶ μόνου ὄντος 55 b 18.

πόσος, η, ον, combien grand? combien nombreux? : κατὰ δὲ τὸ **πόσον** καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται 52 b 15 & 26 ; καὶ **πόσα** καὶ τί διαφέρει 62 b 16 ; καὶ **πόσαι** καὶ τίνες τῆς μιμήσεως [sc. αἱ διαφοραί] 48 b 2 ; ἔτι δὲ ἐκ **πόσων** καὶ ποίων ἐστὶ μορίων 47 a 10 ; ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἐστιν 60 b 6.

πότε, quand? à quel moment? : τὸ μὲν γὰρ « ἄνθρωπος » ἢ « λευκὸν » οὐ σημαίνει τὸ πότε 57 a 17.

ποτε, une fois, un jour, naguère : καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν 49 b 2 ; ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν 51 a 9 ; οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν 61 b 14.

πότερος, α, ον, lequel des deux? : **πότερον** δὲ βελτίων ἡ ἐποποιϊκὴ μίμησις ἢ ἡ τραγική, διαπορήσειεν ἄν τις 61 b 26 ; ἔτι **ποτέρων** ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός ; 60 b 30.

πούς (ὁ), pied : Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε · « φαγέδαινα ⟨δ'⟩ ἥ μου σάρκας ἐσθίει **ποδός** » 58 b 23 (Eschyle : Nauck, *fr.* 253, p. 81 & Mette, *fr.* 397, p. 147-148).

πρᾶγμα (τὸ), affaire, fait en question, sujet traité : ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν καὶ ζῷον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστηκεν ἐκ τινῶν 50 b 36 ; ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ **πράγματος** ὅρος 51 a 10 ; ὥστε τὰ **πράγματα** καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας 50 a 22 ; οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 37 ; ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τά τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποίηται, καὶ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει 51 b 22 ; ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων 53 b 5 ; ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως

ὁ μῦθος ἡ μίμησις · λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον τὴν σύνθεσιν τῶν **πραγμάτων** 50 a 5 ; μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις 50 a 15 ; τραγῳδία ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων 50 a 32 ; λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων 50 b 23 ; καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 33 ; ἔστι μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι, ἔστι δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων 53 b 2 ; περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως... εἴρηται ἱκανῶς 54 a 14 ; χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει, ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός 54 a 34 ; πασῶν δὲ βελτίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων 55 a 18 ; φανερὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς **πράγμασιν** ἐμποιητέον 53 b 13 ; ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγῳδίας 54 b 6 ; ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασι στοχάζονται ὧν βούλονται θαυμαστῶς [sc. οἱ ποιηταί] 56 a 20 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν δεῖ χρῆσθαι 56 b 2.

πρακτικός, ή, όν, qui convient à l'action : τὸ δὲ ἰαμβεῖον καὶ τετράμετρον κινητικά, καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικόν, τὸ δὲ **πρακτικόν** 60 a 1.

πρᾶξις (ἡ), action, acte, accomplissement : ⟨ἡ δὲ εὐδαιμονία⟩ καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν πράξει ἐστί, καὶ τὸ τέλος πρᾶξίς τις ἐστίν, οὐ ποιότης 50 a 18* ; οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἑνὸς πολλαί εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίνεται πρᾶξις 51 a 18 & 19 ; πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά 52 b 11 ; ἕξει δὲ ἦθος μὲν ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῇ φανερὸν ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα 54 a 18 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις **πράξεως** σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, κ. τ. α. 49 b 24 ; ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων 49 b 36 ; ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἡ μίμησις 50 a 4 ; ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ πράξεως καὶ βίου καὶ εὐδαιμονίας καὶ κακοδαιμονίας 50 a 16 ; ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γένοιτο τραγῳδία, ἄνευ δὲ ἠθῶν γένοιτ' ἄν 50 a 24 ; ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων 50 b 3 ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος 50 b 25 ; οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησίς ἐστι, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης ὅλης 51 a 31 ; ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν 52 a 2 ; ἀλλ' ἡ μάλιστα τοῦ μύθου [sc. ἀναγνώρισις] καὶ ἡ μάλιστα τῆς πράξεως ἡ εἰρημένη ἐστίν 52 a 37 ; καὶ μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς συνθέσεις εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν, ἀλλ' ἑνὸς χρόνου 59 a 22 ; καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησις 62 b 11 ; ἐν **πράξει** 50 a 18 (*supra*) ; ἀλλὰ περὶ μίαν **πρᾶξιν**, οἵαν λέγομεν, τὴν 'Οδύσσειαν συνέστησεν 51 a 28 ; λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης, ὥσπερ ὥρισται, συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβασις γίνεται 52 a 14 ; ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, εἰδότας καὶ γινώσκοντας 53 b 27 ; δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικούς, καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος 59 a 19 ; οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν 'Ιλιάδα 59 b 1 ; οὕτω δὲ καὶ **πράξεις** ἑνὸς πολλαί εἰσιν 51 a 18 (*supra*) ; καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, ὑπάρχουσιν εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται [sc. αἱ μὲν ἁπλαῖ, αἱ δὲ πεπλεγμέναι] 52 a 13 ; πέφυκεν αἴτια δύο τῶν **πράξεων** εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος 50 a 2 ; τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ χείρισται 51 b 33 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον,

οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται 52 b 1 ; λέγω δὲ οἷον ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ᾖ συγκειμένη, ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια 62 b 8 ; καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη καὶ πάθη καὶ **πράξεις** 47 a 28 ; οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων 48 b 25 ; διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναί φαμεν ποιάς τινας 50 a 1 ; εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη ποιοί τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις εὐδαίμονες ἢ τοὐναντίον 50 a 20 ; ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσι διὰ τὰς πράξεις 50 a 22 ; ὅσῳ ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστι, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις 51 b 29 ; ἀνάγκη δὴ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων 53 b 16.

πράττειν, faire, agir, accomplir, pratiquer : καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν [sc. οἱ Πελοποννήσιοι] δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν 48 b 1 ; ἔστι δὲ καθόλου μέν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖα ἄττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 b 9 ; ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός 54 a 35 ; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα 59 a 15 ; οὔκουν ὅπως τὰ ἤθη μιμήσωνται **πράττουσιν**, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσι διὰ τὰς πράξεις 50 a 21 ; δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστόν, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν **πράττοντα** 60 a 14 ; οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον... ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράττοντα ἢ λέγοντα, πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅτῳ ἢ οὗ ἕνεκεν 61 a 6 & 7 ; ἐπεὶ δὲ **πράττοντες** ποιοῦνται τὴν μίμησιν 49 b 31 ; ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν **πραττόντων**, οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι 49 b 36 & 37 ; ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων 50 b 4 ; ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι **πράττοντας**, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι 48 a 1 ; ἢ πάντας ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους 48 a 23 ; πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω 48 a 27 ; τὰ δὲ ἤθη, καθ' ὃ ποιούς τινας εἶναί φαμεν τοὺς πράττοντας 50 a 6 ; πράττοντας ποιοῦσιν 50 a 21 *var.* (πράττουσιν edd.) ; ἔστι δὲ **πρᾶξαι** μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν 53 b 30* ; ἢ γὰρ πρᾶξαι ἀνάγκη ἢ μή, καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας. Τούτων δὲ τὸ μὲν γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ πρᾶξαι χείριστον 53 b 36 & 38 ; τὸ δὲ πρᾶξαι δεύτερον. Βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα μὲν πρᾶξαι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι 54 a 2 & 3* ; τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης **ἔπραξεν** ἢ τί ἔπαθεν 51 b 11 ; **πράξαντα** 54 a 3 (*supra*) ; καὶ εἰ **πέπραγέ** τις ἢ μὴ πέπραγεν ἔστιν ἀναγνωρίσαι 52 a 35 & 36 ; **πράττεται** δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων 49 b 36 & 37 (*supra*) ; ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα **πραττόμενα** πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι 59 b 24 ; ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν **πραττομένων** μεταβολή 52 a 22 ; ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιγνόμενος τοῖς **πραττομένοις** 55 a 26 ; περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἴρηταί τινι ἢ **πέπρακται**, οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ **πεπραγμένον** ἢ εἰρημένον βλέποντα εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράττοντα ἢ λέγοντα 61 a 5, 6 & 7 ; τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν **πεπραγμένων** ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι 52 a 29. — Voir δρᾶν, ποιεῖν.

πρέπειν, convenir, être convenable : οὕτω γὰρ ἂν ἐναργέστατα ὁρῶν ... εὑρίσκοι τὸ **πρέπον**, καὶ ἥκιστ' ἂν λανθάνοιτο τὰ ὑπεναντία 55 a 26 ; ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει 56 a 14.

πρεπόντως, convenablement : ἔστι δὲ μέγα μὲν τὸ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι 59 a 4.

πρίν, avant de, avant que : ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι 53 b 35 ; τὰ δὲ διαι-

ρέσει, οἷον Ἐμπεδοκλῆς « αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε πρὶν κέκρητο » 61 a 25* (Empédocle, *fr.* B 35, 15, D-K, I, p. 327).

πρό, devant, avant, pour, en faveur de (avec le génitif) : τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου 48 b 28 ; τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου 52 b 19 ; ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν 54 b 3 ; πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον 55 a 24.

προάγειν, conduire en avant, faire avancer : ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν **προάγοντες** ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων 48 b 23 ; κατὰ μικρὸν ηὐξήθη [sc. ἡ τραγῳδία], **προαγόντων** ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς 49 a 13.

προαγόρευσις (ἡ), prédiction : ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν, ἃ οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον, ἃ δεῖται **προαγορεύσεως** καὶ ἀγγελίας 54 b 5.

προαιρεῖσθαι, choisir (après réflexion), préférer : προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα 60 a 26 ; ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν, ὁποῖά τις, ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον, ἢ **προαιρεῖται** ἢ φεύγει · διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων 50 b 9 & 11 ; εἰ δὲ τῷ **προελέσθαι** μὴ ὀρθῶς 60 b 18 ; εἰ μὲν γάρ ⟨τι⟩ **προείλετο** μιμήσασθαι 60 b 17.

προαίρεσις (ἡ), intention, choix raisonné : ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν **προαίρεσιν**, ὁποῖά τις 50 b 9 (voir le précédent) ; ἐάν... ποιῇ φανερὸν ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα 54 a 18.

προβάλλειν, jeter en avant : ἀλλὰ τὸν ἵππον ⟨ἅμ'⟩ ἄμφω τὰ δεξιὰ **προβεβληκότα** 60 b 19.

πρόβλημα (τὸ), difficulté, problème : διαμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα εἰκός ἐστιν 61 b 9 ; περὶ δὲ **προβλημάτων** καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἐστιν, ὧδ' ἂν θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν 60 b 6 ; ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς **προβλήμασιν** ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν 60 b 22.

προγίγνεσθαι, se produire auparavant : ὥστε ἐκ τῶν **προγεγενημένων** συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι ταῦτα 52 a 19.

προειπεῖν, dire auparavant : ὡς **προείρηται** 54 a 25 *var.* (ὥσπερ εἴρηται *ed.*).

πρόλογος (ὁ), prologue (d'un drame) : μέρη δὲ τραγῳδίας... πρόλογος, ἐπεισόδιον, ἔξοδος, χορικόν, καὶ τούτου τὸ μὲν πάροδος, τὸ δὲ στάσιμον 52 b 16 ; ἔστι δὲ πρόλογος μὲν μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου 52 b 19 ; τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ **προλόγους** ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται 49 b 4.

Προμηθεύς (ὁ), *Prométhée*, trilogie d'Eschyle : τὸ δὲ τερατῶδες... οἷον αἵ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν Ἅιδου 56 a 2.

προορᾶν, prévoir : ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ **προεωρακώς**, οὐχ ᾗ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιὰν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν 48 b 17.

προπράττειν, accomplir auparavant : ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τά τε **προπεπραγμένα** καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις 55 b 30.

πρὸς, πρός, vers, à, en direction de, en vue de, par rapport à, etc. :

1° **avec le datif** : **πρὸς [δὲ] τούτοις** 50 a 33 ; 54 b 15 ; 59 b 16 ; 60 b 13 & 32 ;

2° **avec l'accusatif** : 48 a 17 (πρὸς τὴν κωμῳδίαν) ; 48 b 22 (οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα) ; 49 a 1* (πρὸς τὰς τραγῳδίας... πρὸς τὰς κωμῳδίας), 8 (πρὸς τὰ θέατρα) & 26 (πρὸς ἀλλήλους) ; 50 a 27 (πρὸς

Πολύγνωτον) ; 51 a 6 (πρὸς τοὺς ἀγῶνας) & 8 (πρὸς κλεψύδρας) ; 52 a 26 (πρὸς τὴν μητέρα), 31 (πρὸς εὐτυχίαν) & 34 (πρὸς ἄψυχα) ; 52 b 4 (πρὸς τὸν ἕτερον) & 7 (πρὸς τὴν 'Ιφιγένειαν) ; 53 b 15 (πρὸς ἀλλήλους) ; 57 b 17-18 (τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον), 20* (πρὸς ὅ ἐστιν... πρὸς Διόνυσον), 21 (πρὸς ῎Αρην), 23* (πρὸς βίον... πρὸς ἡμέραν), 28 (πρὸς τὸν ἥλιον) & 29 (πρὸς τὸν καρπόν) ; 59 a 24 (πρὸς ἄλληλα) & 27 (πρὸς τὸ αὐτὸ... τέλος) ; 59 b 21 (πρὸς δὲ τὸ πλῆθος) & 22 (πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι) ; 60 b 23 (τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην) ; 61 a 7 (πρὸς ὅν) & 9 (πρὸς τὴν λέξιν) ; 61 b 9-10* (πρὸς τὴν ποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν), 11 (πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν), 14 (πρὸς δ' ἅ φασι τἄλογα), 17 (πρὸς τὸ αὐτὸ), 18 (πρὸς ἅ) & 28 (πρὸς βελτίους θεατάς) ; 62 a 1*, 2 & 3 (πρὸς αὐτούς... πρὸς τὴν ἐποποιΐαν... πρὸς θεατάς... πρὸς φαύλους).

προσαγορεύειν, appeler, nommer : καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν [sc. οἱ Πελοποννήσιοι] δρᾶν, 'Αθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν 48 b 1 ; οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον **προσαγορεύοντες** 47 b 15 ; **προσαγορεύσαντα** τὸ ἀλλότριον, ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι 57 b 31.

προσαγορευτέον, il faut appeler : καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον 47 b 23.

προσβολή (ἡ), rapprochement (des lèvres, dans la prononciation) : ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν ⟨τὸ⟩ ἄνευ **προσβολῆς** ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν 56 b 26, 27 & 28.

προσεῖναι, s'ajouter, être en plus : τό τε γὰρ μιαρὸν οὐ **πρόσεστι,** καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν 54 a 4 ; ὃ γὰρ **προσὸν** ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν 51 a 34 & 35.

προσήκειν, convenir : οἴονται γὰρ ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ 'Ηρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν 51 a 22 ; περὶ ὧν καθ' ἕκαστον τοῖς μετρικοῖς **προσήκει** θεωρεῖν 56 b 34.

προσποιεῖσθαι, feindre, affecter : 'Οδύσσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ [sc. τῷ 'Οδυσσεῖ] συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανῆναι δὲ **προσποιήσασθαι** ἐν τῷ ἀγερμῷ 51 a 26.

προσσημαίνειν, signifier en outre : τὸ δὲ « βαδίζει » ἢ « βεβάδικε » **προσσημαίνει** τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον, τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα 57 a 17. — Voir σημαίνειν.

προστιθέναι, ajouter : καὶ ἐνίοτε **προστιθέασιν** ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὅ ἐστιν 57 b 19 ; πάντες γὰρ **προστιθέντες** ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι 60 a 18 ; διὸ δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο δὲ τούτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι, **προσθεῖναι** 60 a 24 ; ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων, ἂν μὴ αὐτὸς **προσθῇ,** πολλὴν κίνησιν κινοῦνται 61 b 30.

προσῳδία (ἡ), accent tonique, manière d'accentuer un mot : κατὰ δὲ **προσῳδίαν**, ὥσπερ 'Ιππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος τὸ... 61 a 22.

πρόσωπον (τὸ), masque (de théâtre), visage : οἷον εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης 49 a 35 ; καὶ τὸν Δόλωνα « ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός », οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν 61 a 13 (*Iliade*, X, 316) ; τίς δὲ **πρόσωπα** ἀπέδωκεν ἢ προλόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται 49 b 4.

πρότερος, α, ον, premier (de deux) ; **πρότερον**, d'abord, auparavant, plus haut : ἐκεῖθεν γὰρ [sc. ἐκ Σικελίας] ἦν 'Επίχαρμος ὁ ποιητής, πολλῷ πρό-

τερος ὢν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος 48 a 33 ; **πρότερον** δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 35 ; ὥσπερ πρότερον εἴρηται 50 b 14 ; πρότερον εἴπομεν 52 b 15 & 26 ; ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνονος 53 b 3 ; εἴρηται πρότερον 54 b 19 ; εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι 60 a 22 ; ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑποκριτάς 61 b 33. — Voir πρῶτος, ὕστερος.

προϋπολαμβάνειν, présumer, avoir une idée préconçue : ὅτι ἔνιοι ἀλόγως **προϋπολαμβάνουσί** τι, καὶ αὐτοὶ καταψηφισάμενοι συλλογίζονται 61 b 1. — Voir ὑπολαμβάνειν.

Πρωταγόρας (ὁ) Protagoras : τί γὰρ ἄν τις ὑπολάβοι ἡμαρτῆσθαι ἃ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ, ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπών · « μῆνιν ἄειδε θεά » ; 56 b 15.

πρωταγωνιστής (ὁ), premier acteur, *protagoniste* : πρῶτος Αἰσχύλος ... τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον **πρωταγωνιστὴν** παρεσκεύασεν 49 a 18.

πρῶτος, η, ον, premier ; **πρῶτον**, d'abord : Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος 48 a 13 ; οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν [sc. ὁ Ὅμηρος] 48 b 37 ; καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε 49 a 16 ; τῶν δὲ Ἀθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους 49 b 7 ; οἷς ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς 59 b 13 ; χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἡ **πρώτη** λέξις ὅλη χοροῦ 52 b 22 ; δευτέρα δ' ἡ πρώτη λεγομένη [sc. τραγῳδία] ὑπό τινων ἐστιν σύστασις, ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα 53 a 30 ; δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν 53 a 33 ; εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη 54 b 20 ; ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν **πρῶτον** ἀπὸ τῶν πρώτων 47 a 12 & 13 ; πρῶτον ψόγους ποιοῦντες 48 b 27 ; τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο 49 a 22 ; καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις... καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν 49 b 15 ; πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης 49 b 31 ; ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγῳδίας ἐστίν 50 b 24 ; πρῶτον μὲν δῆλον ὅτι 52 b 34 ; πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν 53 a 17 ; ἓν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως χρηστὰ ᾖ 54 a 17 ; τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον 57 b 17 ; ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος 60 a 23 ; τὸ πρῶτον ὡς ὄν 60 a 25 ; πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην 60 b 23 ; « οὐρῆας μὲν πρῶτον » 61 a 10 (*Iliade*, I, 50) ; πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἡ κατηγορία 62 a 4 ; **πρώτου** ἄρξαντος Ἀγάθωνος 56 a 29 ; οἷον καὶ οἱ **πρῶτοι** ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες 50 a 37 ; ἀπὸ τῶν **πρώτων** 47 a 13 (*supra*) ; καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται [sc. ὁ ἄνθρωπος] διὰ μιμήσεως τὰς **πρώτας** 48 b 8. — Voir πρότερος, ὕστερος.

πτῶσις (ἡ), cas (forme de la déclinaison) : τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 21 ; πτῶσις δ' ἐστὶν ὀνόματος ἢ ῥήματος, ἡ μὲν κατὰ τὸ « τούτου » ἢ « τούτῳ » σημαῖνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἑνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον... 57 a 18 ; ἡ δὲ κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν · τὸ γὰρ « ἐβάδισεν ; » ἢ « βάδιζε » πτῶσις ῥήματος κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστίν 57 a 22.

πτωχεία (ἡ), mendicité (la *mendicité d'Ulysse*, ou *Ulysse mendiant* : titre d'une tragédie inconnue par ailleurs) : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ [sc. τραγῳδίαι], οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 6.

Πύθια (τὰ), les Jeux Pythiques : ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ τὰ **Πύθια** ἀπαγγέλλοντες 60 a 31.

πῦρ (τὸ), feu : κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, οἷον « ἄνδρ' εἶδον **πυρὶ** χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα » 58 a 29 (énigme de Cléoboulina, citée aussi dans la *Rhétorique*, 1405 b 1).

πως, en quelque sorte, d'une certaine façon : δεῖ ἄρα κεκρᾶσθαί πως τούτοις 58 a 31 ; τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαί πως χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον 58 b 11.

πῶς, comment, de quelle façon : καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους 47 a 9 ; ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάϊος ἀπέθανεν 60 a 30.

πῶϋ (τὸ), troupeau de moutons : εἰς δὲ τὸ Υ πέντε [sc. ὀνόματα τελευτᾷ] · τὸ πῶϋ, τὸ νᾶπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ 58 a 17 *var.*

* * *

Ρ, la lettre *rhô* : ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ 56 b 28 ; συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνὴν ἔχοντος · καὶ γὰρ τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλαβή, καὶ μετὰ τοῦ Α, οἷον τὸ ΓΡΑ 56 b 36 & 37 ; ἄρρενα μὲν [sc. ὀνόματα] ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ ⟨καὶ Σ⟩ 58 a 11.

ῥα, ῥ', certes : « ὅς ῥ' ἤ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός » 61 a 12 (*Iliade*, X, 316) ; « πάντες μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες εὗδον παννύχιοι » 61 a 17 (cf. *Iliade*, II, 1-2 & X, 1-2) ; « τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος » 61 a 33 (*Iliade*, XX, 272).

ῥᾴδιος, α, ον, facile : οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς **ῥᾴδιον** ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται 58 b 8.

ῥᾴθυμος, ος, ον, insouciant, lâche : οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ **ῥᾳθύμους** καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἠθῶν 54 b 12.

ῥαψῳδεῖν, être rhapsode, chanter des rhapsodies : ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ **ῥαψῳδοῦντα**, ὅπερ Σωσίστρατος, καὶ διᾴδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος ὁ 'Οπούντιος 62 a 6.

ῥαψῳδία (ἡ), rhapsodie (poème composé de morceaux divers) : καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν **ῥαψῳδίαν** ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον 47 b 22.

ῥῆμα (τὸ), mot, parole, *verbe* (opp. à *nom*) : τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 21 ; ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, μετὰ χρόνου, ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτό, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων... τὸ δὲ « βαδίζει » ἢ « βεβάδικε » προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον, τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα 57 a 14 ; πτῶσις δ' ἐστὶν ὀνόματος ἢ **ῥήματος** 57 a 19 ; τὸ γὰρ « ἐβάδισεν » ; ἢ « βάδιζε » πτῶσις ῥήματος 57 a 23 (voir πτῶσις) ; οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ **ῥημάτων** καὶ ὀνομάτων σύγκειται, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμός, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ῥημάτων εἶναι λόγον · μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει 57 a 25 & 26.

ῥῆσις (ἡ), discours, tirade : τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος [sc. παράδειγμα] ὅ τε θρῆνος 'Οδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις 54 a 31 ; καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν ἢ εἰ **ῥῆσιν** ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον ; 56 a 31 ; ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ **ῥήσεις** ἠθικὰς καὶ λέξει καὶ διανοίᾳ εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον 50 a 29.

ῥητορικός, ή, όν, rhétorique, qui concerne l'art oratoire ; **ἡ ῥητορική**, la

Rhétorique : τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα, ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ **ῥητορικῆς** ἔργον ἐστίν · οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν [sc. ποιηταὶ] ῥητορικῶς 50 b 6 ; τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς κείσθω · τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου 56 a 35.

ῥητορικῶς, conformément à l'art oratoire : οἱ δὲ νῦν [sc. ποιηταὶ] ῥητορικῶς 50 b 8 : voir le précédent. Opp. πολιτικῶς.

ῥυθμός (ὁ), rythme, mesure, proportion, cadence : κατὰ φύσιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ **ῥυθμοῦ** 48 b 21 ; ἅπασαι μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν **ῥυθμῷ** καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ, τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις · οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστική, κἂν εἴ τινες ἕτεραι τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον ἡ τῶν συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ χωρὶς ἁρμονίας ἡ τῶν ὀρχηστῶν 47 a 22, 23 & 26 ; εἰσὶ δέ τινες αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ 47 b 25 ; λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα **ῥυθμὸν** καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος 49 b 29 ; καὶ γὰρ οὗτοι [sc. οἱ ὀρχησταὶ] διὰ τῶν σχηματιζομένων **ῥυθμῶν** μιμοῦνται καὶ ἤθη καὶ πάθη καὶ πράξεις 47 a 28 ; τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν ῥυθμῶν ἐστι, φανερόν 48 b 21.

* * *

Σ, la lettre *sigma* : ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ 56 b 28 ; ἄρρενα μὲν [sc. ὀνόματα] ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ ⟨καὶ Σ⟩ 58 a 11 ; τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ ⟨τῷ⟩ Σ ταὐτά ἐστιν 58 a 15 ; τὰ δὲ μεταξὺ [sc. τελευτᾷ] εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ 58 a 17.

Σαλαμίς (ἡ), Salamine : ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἥ τ' ἐν **Σαλαμῖνι** ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη 59 a 25.

σάρξ (ἡ), chair : Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε · « φαγέδαινα ⟨δ'⟩ ἥ μου **σάρκας** ἐσθίει ποδός » 58 b 23 (Eschyle, Nauck, *fr.* 253, p. 81 = Mette, *fr.* 397, p. 147-148).

σατυρικός, ή, όν, satyrique : ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λέξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ **σατυρικοῦ** μεταβαλεῖν, ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία], τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο · τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο διὰ τὸ **σατυρικὴν** καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν 49 a 20 & 22.

σαυρωτήρ (ὁ), pointe de fer fixée au bas d'une lance : οἷον τὰ περὶ τῶν ὅπλων · « ἔγχεα δέ σφιν ὄρθ' ἐπὶ **σαυρωτῆρος** » · οὕτω γὰρ τότ' ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί 61 a 3 (*Iliade*, X, 152-153).

σαφήνεια (ἡ), clarté (du style) : τὸ δὲ κύριον τὴν **σαφήνειαν** [sc. ποιήσει] 58 a 34. — Voir ταπεινός.

σαφής, ής, ές, clair : οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ **σαφὲς** τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων 58 b 1 ; διὰ δὲ τὸ κοινωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφὲς ἔσται 58 b 5 ; λέξεως δὲ ἀρετὴ **σαφῆ** καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι 58 a 18 ; τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν, εἴπωμεν **σαφέστερον** 53 b 26 ; **σαφεστάτη** μὲν οὖν [sc. λέξις] ἐστιν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ ταπεινή 58 a 18.

σεμνός, ή, όν, noble, distingué : **σεμνὴ** δὲ [sc. λέξις] καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη 58 a 21 ; οἱ μὲν γὰρ **σεμνότεροι** [sc. ποιηταὶ] τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις, καὶ τὰς τῶν τοιούτων 48 b 25.

σημαίνειν, signifier, désigner, avoir tel ou tel sens : ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἓν σημαίνειν 57 a 30 ; δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνειε τοῦτο ἐν τῷ εἰρημένῳ 61 a 32 & 33 ; ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ὥσπερ καὶ τοὔνομα **σημαίνει**, ... 52 a 30 ; ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώμεθα ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ « δῶρον » οὐ σημαίνει 57 a 13 & 14 ; ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτό 57 a 15 ; τὸ μὲν γὰρ « ἄνθρωπος » ἢ « λευκὸν » οὐ σημαίνει τὸ πότε 57 a 16 ; ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι 57 a 24 ; εἷς δ' ἐστὶ λόγος διχῶς · ἢ γὰρ ὁ ἓν **σημαίνων**, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμῳ 57 a 29 ; **σημαῖνον** 57 a 13 (*supra*) ; ἡ μὲν [sc. πτῶσις] κατὰ τὸ « τούτου » ἢ « τούτῳ » σημαῖνον καὶ ὅσα τοιαῦτα 57 a 19 ; μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει 57 a 27 ; ὀνόματος δὲ εἴδη τὸ μὲν ἁπλοῦν (ἁπλοῦν δὲ λέγω ὃ μὴ ἐκ **σημαινόντων** σύγκειται, οἷον γῆ), τὸ δὲ διπλοῦν · τούτου δὲ τὸ μὲν ἐκ **σημαίνοντος** καὶ ἀσήμου (πλὴν οὐκ ἐν τῷ ὀνόματι ⟨ὡς⟩ σημαίνοντος καὶ ἀσήμου), τὸ δὲ ἐκ σημαινόντων σύγκειται 57 a 32, 33 & 34* ; **σημήνειε** 61 a 33 (*supra*). — Voir προσσημαίνειν.

σημαντικός, ή, όν, qui signifie, qui indique, *sémantique* : ὄνομα δ' ἐστὶ φωνὴ συνθετὴ **σημαντική**, ἄνευ χρόνου, ἧς μέρος οὐδέν ἐστι καθ' αὑτὸ **σημαντικόν** 57 a 11 & 12 ; ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, μετὰ χρόνου, ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτό 57 a 14 ; λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι 57 a 24 ; σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν **σημαντικὴν** ἐκ πλειόνων φωνῶν πεφυκυῖαν συντίθεσθαι 57 a 1 & 9 ; ἢ φωνὴ ἄσημος ἣ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν μιᾶς, **σημαντικῶν** δέ, ποιεῖν πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν 57 a 5*.

σημεῖον (τὸ), signe, indice (accompagnement *ordinaire* d'une chose) : ποιούμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον 48 a 35 ; σημεῖον δὲ τούτου τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ἔργων 48 b 9 ; σημεῖον δὲ τούτου · πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν 49 a 25 ; ἔτι σημεῖον ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει 50 a 35 ; σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιγνόμενον 53 a 17 ; σημεῖον δὲ μέγιστον · ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν... 53 a 26 ; σημεῖον δὲ τούτου ὃ ἐπετιμᾶτο Καρκίνῳ 55 a 27 ; σημεῖον δέ, ὅσοι πέρσιν 'Ιλίου ὅλην ἐποίησαν 56 a 15 ; εὐφυΐας τε σημεῖόν ἐστιν 59 a 7 ; σημεῖον δέ · πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι 60 a 17 ; σημεῖον δέ · ἐκ γὰρ ὁποιασοῦν μιμήσεως πλείους τραγῳδίαι γίνονται 62 b 4 ; πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη [sc. ἀναγνώρισις], καὶ ᾗ πλείστῃ χρῶνται δι' ἀπορίαν, ἡ διὰ τῶν **σημείων** 54 b 21 ; αἱ γὰρ τοιαῦται μόναι ἄνευ τῶν πεποιημένων, σημείων καὶ δεραίων 55 a 22 ; ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς **σημείοις** καὶ ῥαψῳδοῦντα, ... καὶ διᾴδοντα 62 a 6.

Σθένελος (ὁ) Sthénélos, poète : παράδειγμα δὲ [sc. λέξεως ταπεινῆς] ἡ Κλεοφῶντος ποίησις καὶ ἡ **Σθενέλου** 58 a 21.

σίγυνον (τὸ), épieu, lance : τὸ γὰρ σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα 57 b 6.

σίδηρος (ὁ), fer : τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς λέξεως · ... καὶ « χαλκέας » τοὺς τὸν **σίδηρον** ἐργαζομένους 61 a 29.

Σικελία (ἡ), la Sicile : καὶ οἱ ἐκ **Σικελίας** [sc. τῆς κωμῳδίας ἀντιποιοῦνται] · ἐκεῖθεν γὰρ ἦν 'Επίχαρμος ὁ ποιητής 48 a 32 ; τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθεν 49 b 7 ; ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἥ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν **Σικελίᾳ** Καρχηδονίων μάχη 59 a 26.

Σίνων (ὁ), Sinon (titre de tragédie) : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς 'Ιλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, 'Ιλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 7.

Σίσυφος (ὁ), Sisyphe : ἔστι δὲ τοῦτο ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας δὲ ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος 56 a 22.

σκάφη (ἡ), corbeille : τὰ δὲ [sc. ἀναγνωρίσεως σημεῖα] ἐκτός, οἷον τὰ περιδέραια, καὶ οἷα ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς **σκάφης** 54 b 25 (Sophocle, *Tyro*, Nauck, p. 272 & St. Radt [*Tr. G. F.*, t. IV], p. 467, *fr.* 657).

σκεπτέος, α, ον, qui doit être examiné : οὐ μόνον **σκεπτέον** εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον βλέποντα... ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράττοντα ἢ λέγοντα 61 a 5 ; αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων ἀριθμῶν **σκεπτέαι**, εἰσὶν δὲ δώδεκα 61 b 25.

σκευοποιός (ὁ), fabricant de décors et d'accessoires de théâtre : ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ **σκευοποιοῦ** τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστιν 50 b 21.

σκηνή (ἡ), scène, théâtre : κοινὰ μὲν ἁπάντων ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς **σκηνῆς** καὶ κόμμοι 52 b 18 ; κόμμος δὲ θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς 52 b 25 ; ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε 55 a 29 ; ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον 59 b 25 ; ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη 60 a 15 ; ἐπὶ γὰρ τῶν **σκηνῶν** καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν κατορθωθῶσιν 53 a 27.

σκηνογραφία (ἡ), peinture des décors de théâtre (ou : caractère dramatique des récits?) : τρεῖς δὲ [sc. ὑποκριτὰς] καὶ **σκηνογραφίαν** Σοφοκλῆς 49 a 18.

σκληρότης (ἡ), dureté de caractère : παράδειγμα **σκληρότητος** οἷον τὸν Ἀχιλλέα Ἀγάθων καὶ Ὅμηρος 54 b 14.

σκοπεῖν, examiner : τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι 61 b 16.

Σκύλλα (ἡ), *Scylla*, dithyrambe de Timothée : ἔστι δὲ παράδειγμα ... τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος ὅ τε θρῆνος Ὀδυσσέως ἐν τῇ **Σκύλλῃ** 54 a 31 ; πολλὴν κίνησιν κινοῦνται... καὶ ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν **Σκύλλαν** αὐλῶσιν 61 b 32.

σοφιστής (ὁ), sophiste : καὶ ἡ Πολυΐδου τοῦ **σοφιστοῦ** περὶ τῆς Ἰφιγενείας [sc. ἀναγνώρισις] 55 a 6.

Σοφοκλῆς (ὁ), Sophocle : ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὁμήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ Ἀριστοφάνει · πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω 48 a 26 ; τρεῖς δὲ [sc. ὑποκριτὰς] καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς 49 a 19 ; οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἰσίν 60 b 33 ; ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ **Σοφοκλέους** Οἰδίπους 53 b 31 ; ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασι, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγῳδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδίποδι τῷ Σοφοκλέους 54 b 8 ; καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή 54 b 35 ; πασῶν δὲ βελτίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τῆς ἐκπλήξεως γιγνομένης δι' εἰκότων, οἷον ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ 55 a 19 ; λέγω δὲ οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν θείη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς 62 b 2 ; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου, καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ **Σοφοκλεῖ** 56 a 27.

σοφός, ή, όν, habile : ἔστι δὲ τοῦτο ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας δὲ ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν ἄδικος δὲ ἡττηθῇ 56 a 22.

σπείρειν, semer : οἷον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι « σπείρειν », τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον · ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸ σπεί-

ρειν πρὸς τὸν καρπόν, διὸ εἴρηται « **σπείρων** θεοκτίσταν φλόγα » 57 b 27 & 29*.

σπουδάζειν, porter grand intérêt à : ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ **σπουδάζεσθαι** ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν 49 b 1.

σπουδαῖος, α, ον, empressé, actif, honnête, sérieux, élevé : βλέποντα εἰ **σπουδαῖον** ἢ φαῦλον 61 a 6 ; διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε **σπουδαίας** καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν 49 b 17 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης 49 b 24 ; ὥσπερ δὲ καὶ τὰ **σπουδαῖα** μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν, ... οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν 48 b 34 ; ἡ μὲν οὖν ἐποποιΐα τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ μετὰ μέτρου μίμησις εἶναι **σπουδαίων** ἠκολούθησεν 49 b 10 ; ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ **σπουδαίους** ἢ φαύλους εἶναι 48 a 2 ; μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους [sc. Ὅμηρος καὶ Σοφοκλῆς] 48 a 27 ; διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ **σπουδαιότερον** ποίησις ἱστορίας ἐστίν 51 b 6.

σπουδή (ἡ), soin, attention : παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται, ὅ τι καὶ ἄξιον **σπουδῆς** 56 b 14.

στάδιον (τὸ), stade : οἷον εἰ μυρίων **σταδίων** εἴη ζῷον 51 a 2.

στάσιμος, ος, ον, grave, ferme: **τὸ στάσιμον**, chant du chœur *sur place*, stasimon : μέρη δὲ τραγῳδίας... πρόλογος, ἐπεισόδιον, ἔξοδος, χορικόν, καὶ τούτου τὸ μὲν πάροδος, τὸ δὲ **στάσιμον** 52 b 17 ; στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου 52 b 23 ; τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν **στασιμώτατον** καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν 59 b 34.

στοιχεῖον (τὸ), lettre, caractère d'écriture : τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη · στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος. Στοιχεῖον μὲν οὖν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δέ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνθετὴ γίνεσθαι φωνή · καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον 56 b 20, 22 & 24.

στόμα (τὸ), bouche : ταῦτα δὲ [sc. στοιχεῖα] διαφέρει σχήμασί τε τοῦ **στόματος** καὶ τόποις καὶ δασύτητι καὶ ψιλότητι κ. τ. α. 56 b 31.

στοχάζεσθαι, viser, avoir en vue, chercher à atteindre : ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους 52 b 28 ; περὶ δὲ τὰ ἤθη τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἓν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως χρηστὰ ᾖ 54 a 16 ; οὗ **στοχάζεται** ἡ ποίησις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη [sc. τὸ καθόλου] 51 b 9 ; ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασι **στοχάζονται** ὧν βούλονται θαυμαστῶς 56 a 20.

σύ, toi : τούτοις χρῶνται, οἷον τὸ... καὶ τὸ « **σέθεν** » 58 b 34.

συβότης (ὁ), porcher : Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν **συβοτῶν** 54 b 28 (cf. *Odyssée*, XIX, 386 s. & XXI, 205 s.).

συγκεῖσθαι, être composé de, consister en : οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων **σύγκειται** 57 a 25 ; ἁπλοῦν δὲ λέγω ὃ μὴ ἐκ σημαινόντων σύγκειται, οἷον γῆ 57 a 32 ; τὸ δὲ διπλοῦν · τούτου δὲ τὸ μὲν... τὸ δὲ ἐκ σημαινόντων σύγκειται 57 a 35 ; καὶ ὅσα ἐκ τούτου σύγκειται 58 a 11 ; λέγω δὲ οἷον ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ᾖ **συγκειμένη**, ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια 62 b 8.

συγχεῖν, confondre, brouiller : **συγχεῖται** γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου γινομένη 50 b 39.

συκοφαντεῖν, critiquer, dénigrer : ἄλλως τε καὶ ὡς νῦν **συκοφαντοῦσι** τοὺς ποιητάς 56 a 5.

συλλαβή (ἡ), syllabe : τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 21 ; συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνὴν ἔχοντος · καὶ γὰρ τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλαβή, καὶ μετὰ τοῦ Α, οἷον τὸ ΓΡΑ 56 b 34 & 36 ; ἐπεκτεταμένον [sc. ὄνομα]... ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον ᾖ τοῦ οἰκείου ἢ **συλλαβῇ** ἐμβεβλημένη 58 a 2.

συλλογίζεσθαι, raisonner, déduire, faire un raisonnement syllogistique : διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος 48 b 16 ; ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσί τι, καὶ αὐτοὶ καταψηφισάμενοι **συλλογίζονται**, καὶ ὡς εἰρηκότος ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν ὑπεναντίον ᾖ τῇ αὐτῶν οἰήσει 61 b 2 ; εἰκὸς γὰρ τὸν 'Ορέστην **συλλογίσασθαι** ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι 55 a 7 ; ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον **συνελογίσαντο** τὴν εἱμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς 55 a 10.

συλλογισμός (ὁ), raisonnement déductif, syllogisme : τετάρτη δὲ [sc. ἀναγνώρισις] ἡ ἐκ **συλλογισμοῦ**, οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὅμοιός τις ἐλήλυθεν, ὅμοιος δὲ οὐθεὶς ἀλλ' ἢ ὁ 'Ορέστης · οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν 55 a 4 ; δεύτεραι δὲ [sc. ἀναγνωρίσεις] αἱ ἐκ συλλογισμοῦ 55 a 22.

συμβαίνειν, se produire, survenir, résulter : ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι ταῦτα 52 a 19 ; φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν 54 b 1 ; διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι **συμβαίνει**... μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον 48 b 16 ; ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας... μεταβάλλειν 51 a 13 ; πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ ἑνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνίων οὐδέν ἐστιν ἕν 51 a 17 ; ἔστι δὲ καθόλου μέν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖα ἄττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον 51 b 8 ; καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ τυχόντα ἔστιν ὡς ⟨ὅ⟩περ εἴρηται συμβαίνει 52 a 35 ; εἰκὸς γὰρ τὸν 'Ορέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι 55 a 8 ; ἐξ οὗ μεταβαίνειν εἰς εὐτυχίαν ⟨συμβαίνει⟩ ἢ εἰς ἀτυχίαν 55 b 28 ; ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθη εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα 58 a 13 ; μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστόν 60 a 13 ; σημεῖον δὲ τούτου τὸ **συμβαῖνον** ἐπὶ τῶν ἔργων 48 b 9 ; ὥστε οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον 53 a 7 ; ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν **συμβαινόντων** 53 b 6 ; ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων **συμβήσεται** 52 b 3 ; 'Οδύσσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ [sc. τῷ 'Οδυσσεῖ] **συνέβη** 51 a 25 ; τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι 52 a 28 ; χρόνῳ δ' ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς ἱερείας 55 b 6 ; ὅσα ἐν τούτῳ [sc. τῷ χρόνῳ] συνέβη περὶ ἕνα ἢ πλείους, ὧν ἕκαστον ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα 59 a 23 ; κἂν ἄρα **συμβῇ** γενόμενα ποιεῖν, οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστιν 51 b 29 ; καὶ ὅσοις ἄλλοις **συμβέβηκεν** ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι 53 a 21 ; ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη 54 a 13 ; αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία · ἡ μὲν γὰρ καθ' αὑτήν, ἡ δὲ κατὰ **συμβεβηκός** 60 b 16 ; ἔτι ποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός 60 b 31.

συμβάλλειν, rapprocher; *moy.* : contribuer : οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος **συμβάλλονται** εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτικὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων 58 b 1.

σύμμετρος, ος, ον, qui est d'une juste mesure, qui s'harmonise à : ὥστ'

ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύουρον φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ **συμμέτρῳ** μήκει ὑδαρῆ 62 b 7.

συμπαραλαμβάνειν, prendre en outre ensemble : **συμπαραλαμβάνουσι** 50 a 21 *var.* : voir le suivant.

συμπεριλαμβάνειν, embrasser, comporter, contenir ensemble : οὔκουν ὅπως τὰ ἤθη μιμήσωνται πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη **συμπεριλαμβάνουσι** διὰ τὰς πράξεις 50 a 21.

συμπίπτειν, tomber ou survenir en même temps : ποῖα οὖν δεινὰ ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν **συμπιπτόντων**, λάβωμεν 53 b 15.

σύμφυτος, **ος**, **ον**, inné, naturel : τό τε γὰρ μιμεῖσθαι **σύμφυτον** τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί 48 b 5 ; τούτων δὲ [sc. τῶν σημείων] τὰ μὲν **σύμφυτα**, οἷον « λόγχην ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς » ἢ ἀστέρας οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα 54 b 22.

[**σύν**, avec : la préposition σύν, fort peu employée par Aristote, ne se rencontre dans la *Poétique* qu'en composition.]

συναγωνίζεσθαι, concourir à l'action dramatique : καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου, καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ 56 a 26.

συναπεργάζεσθαι, mener à bien, conduire au parfait achèvement : δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον 55 a 23 ; ὅσα δὲ δυνατὸν καὶ τοῖς σχήμασι **συναπεργαζόμενον** 55 a 30.

συνάπτειν, rattacher, rapprocher : πλὴν οἱ ἄνθρωποί γε **συνάπτοντες** τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομάζουσι 47 b 13 ; αἰνίγματος γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστί, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα **συνάψαι** 58 a 27.

σύνδεσμος (ὁ), lien, *conjonction* : τῆς δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη · στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, πτῶσις, λόγος 56 b 21 ; σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πεφυκυῖαν συντίθεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου, ἣν μὴ ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν, οἷον μέν, ⟨δ⟩ή, τοί, δέ · ἢ φωνὴ ἄσημος ἣ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν μιᾶς, σημαντικῶν δέ, ποιεῖν πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν 56 b 38 ; εἷς δ' ἐστὶ λόγος διχῶς · ἢ γὰρ ὁ ἓν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων **συνδέσμῳ**, οἷον ἡ Ἰλιὰς μὲν συνδέσμῳ εἷς, ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἓν σημαίνειν 57 a 29 & 30.

σύνδηλος, **ος**, **ον**, tout à fait évident : ἀεὶ μὲν ὁ μείζων μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος 51 a 10.

συνετός, **ή**, **όν**, intelligible : ἐξ ἧς πέφυκε **συνετὴ** γίνεσθαι φωνή 56 b 23 *var.* : voir σύνθετος.

συνεχής, **ής**, **ές**, continu, cohérent : λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν ἧς γινομένης, ὥσπερ ὥρισται, **συνεχοῦς** καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβασις γίνεται 52 a 15.

συνήθεια (ἡ), habitude : οἱ μὲν διὰ τέχνης, οἱ δὲ διὰ **συνηθείας** [sc. μιμοῦνται] 47 a 20.

σύνθεσις (ἡ), composition, arrangement, art de la composition : λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων **σύνθεσιν**, μελοποιΐαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν 49 b 35 ; λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἤθη..., διάνοιαν δὲ... 50 a 5 ; ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν ἀλλὰ πεπλεγμένην 52 b 31 ; κατὰ μὲν

οὖν τὴν τῶν ⟨ἄλλων⟩ ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται 58 a 28 ; καὶ μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς **συνθέσεις** εἶναι 59 a 22.

συνθετός, ή, όν, composé, convenu : ἔστι δέ τις [sc. ἀναγνώρισις] καὶ **συνθετὴ** ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου, οἷον ἐν τῷ 'Οδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ 55 a 12 ; ἐξ ἧς πέφυκε συνθετὴ γίνεσθαι φωνή 56 b 23 ; συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνὴν ἔχοντος 56 b 35 ; ὄνομα δ' ἐστὶ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἄνευ χρόνου, ἧς μέρος οὐδέν ἐστι καθ' αὑτὸ σημαντικόν 57 a 11 ; ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, μετὰ χρόνου, ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτό 57 a 14 ; λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι 57 a 23.

συνιστάναι, réunir, retenir, se composer de : τὰ πράγματα συνιστάναι 50 a 37 *var.* : voir συνίστασθαι, *infra* ; δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον 55 a 23 ; ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικούς, καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν 59 a 18 ; ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι **συνιστάντας** τοὺς μύθους 52 b 28 ; ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, τὴν 'Οδύσσειαν **συνέστησεν**, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν 'Ιλιάδα 51 a 29 ; **συστήσαντες** γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασι 51 b 12 ; καὶ τὰ μέρη **συνεστάναι** τῶν πραγμάτων οὕτως ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 32 ; δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων 53 b 4 ; ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν καὶ ζῷον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ **συνέστηκεν** ἐκ τινῶν 50 b 36 ; καὶ γὰρ καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἡ μὲν 'Ιλιὰς ἁπλοῦν καὶ παθητικόν, ἡ δὲ 'Οδύσσεια πεπλεγμένον 59 b 14 ; καίτοι ταῦτα τὰ ποίηματα συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησις 62 b 10 ; δεῖ ἄρα τοὺς **συνεστῶτας** εὖ μύθους μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν 50 b 33 ; καὶ πῶς δεῖ **συνίστασθαι** τοὺς μύθους, εἰ μέλλει καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις 47 a 9 ; οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι 50 a 37 ; τούς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων 60 a 28 ; ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους 60 a 34 ; καὶ ἔτι οὐ μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ὄψεις, δι' ἃς αἱ ἡδοναὶ **συνίστανται** ἐναργέστατα 62 a 16.

σύνολος, ος, ον, tout entier, d'ensemble : πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ **σύνολον** 47 a 16.

συνορᾶν, embrasser du regard : τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἱκανὸς ὁ εἰρημένος · δύνασθαι γὰρ δεῖ **συνορᾶσθαι** τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος 59 b 19.

συντείνειν, tendre ensemble vers : ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἥ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη, οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ **συντείνουσαι** τέλος 59 a 27.

συντιθέναι, composer : σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πεφυκυῖαν **συντίθεσθαι** 57 a 2 ; νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι **συντίθενται** 53 a 19.

σύντομος ος, ον, bref, écourté : ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασι τὰ ἐπεισόδια **σύντομα**, ἡ δ' ἐποποιΐα τούτοις μηκύνεται 55 b 16.

σῦριγξ (ἡ) flûte : οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι [sc. τέχναι] μόνον ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστική, κἂν εἴ τινες ἕτεραι τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον ἡ τῶν **συρίγγων** [sc. τέχνη] 47 a 26 ; τὸ δὲ κατὰ μετα-

φορὰν εἴρηται, οἷον... « ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν, αὐλῶν συρίγγων θ' ὅμαδον » 61 a 18 (*Iliade*, X, 11 & 13).

σύστασις (ἡ), assemblage, composition : μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις 50 a 15 ; τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχοι ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' οὔτε ἔλεον οὔτε φόβον 53 a 3 ; δευτέρα δ' ἡ πρώτη λεγομένη ὑπὸ τινῶν ἐστιν σύστασις, ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ 'Οδύσσεια, καὶ τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν 53 a 31* ; ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς **συστάσεως** τοῦ μύθου 52 a 18 ; ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγῳδία ἐκ ταύτης τῆς συστάσεώς ἐστιν 53 a 23 ; ἔστι μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι, ἔστι δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων 53 b 2 ; περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως, καὶ ποίους τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς 54 a 14 ; διαφέρει δὲ κατά τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιΐα καὶ τὸ μέτρον 59 b 17 ; χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων **συστάσει**, ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός 54 a 34 ; τραγῳδία ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ **σύστασιν** πραγμάτων 50 a 32 ; λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων 50 b 23 ; ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα 53 a 31 (*supra*) ; διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἡρῴῳ 60 a 3 ; εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ **συστάσεις** εἶεν 59 b 21.

σύστημα (τὸ), ensemble, système : χρὴ δὲ... μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα τραγῳδίαν 56 a 11 ; καθάπερ ἐπὶ τῶν **συστημάτων** 51 a 3 *var.* (σωμάτων edd.).

σφιν, pour eux : « ἔγχεα δέ σφιν ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος » 61 a 3 (*Iliade*, X, 152-153).

σφόδρα, fortement, foncièrement : οὐδ' αὖ τὸν σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν 53 a 1.

σχεδόν, presque, à peu près, peu s'en faut : τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις 48 a 2 ; οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες 50 a 37 ; σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιητῶν τοῦτο δρῶσιν 59 a 29.

σχῆμα (τὸ), forme, figure, esquisse : οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας **σχήματα** πρῶτος ὑπέδειξεν [sc. Ὅμηρος] 48 b 36 ; διὰ τὸ μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων 49 a 6 ; ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ [sc. τῆς κωμῳδίας] μνημονεύονται 49 b 3 ; τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως 56 b 9 ; τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι, ⟨οἳ⟩ οὐδὲν δέονται τῶν **σχημάτων**, τὴν δὲ τραγικὴν πρὸς φαύλους 62 a 3 ; ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ **σχήμασι** πολλὰ μιμοῦνταί τινες ἀπεικάζοντες 47 a 19 ; ὅσα δὲ δυνατὸν καὶ τοῖς σχήμασι συναπεργαζόμενον 55 a 30 ; ταῦτα δὲ διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύτητι καὶ ψιλότητι κ. τ. α. 56 b 31.

σχηματίζειν, donner une figure, schématiser : καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν **σχηματιζομένων** ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη καὶ πάθη καὶ πράξεις 47 a 27.

σῴζειν, sauver : τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ **σωθῆναι** 52 a 29 ; αὐτὸς ἐπιθέμενος, αὐτὸς μὲν **ἐσώθη**, τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρεν 55 b 22.

Σωκρατικοὶ λόγοι (οἱ), les Dialogues Socratiques, les « Dits de Socrate » : οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς **Σωκρατικοὺς λόγους** 47 b 11.

σῶμα (τὸ), corps, personne : καὶ τὸν Δόλωνα « ὅς ῥ' ἤ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός », οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν 61 a 13 (*Iliade*, X,

316) ; τούτων δὲ [sc. τῶν σημείων] τὰ μὲν σύμφυτα..., τὰ δὲ ἐπίκτητα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ **σώματι**, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, οἷον τὰ περιδέραια 54 b 24 ; ὥστε δεῖ, καθάπερ ἐπὶ τῶν **σωμάτων** καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι 51 a 3.

Σωσίστρατος (ὁ), Sosistratos, rhapsode : ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ Σωσίστρατος, καὶ διᾴδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62 a 7.

σωτηρία (ἡ), salut, conservation de la vie : ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν... καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία 55 b 12 ; οἷον ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως 55 b 14.

Σώφρων (ὁ), Sophron : οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς **Σώφρονος** καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους 47 b 10.

* * *

τἆλλα, le reste : 54 b 12 ; 58 a 33 : voir ἄλλος.

τἄλογα, l'irrationnel : 61 b 14 : voir ἄλογος.

ταναήκης, ης, ες, aiguisé, tranchant : « ταμὼν **ταναήκεϊ** χαλκῷ » 57 b 14 *var.* (cf. Empédocle, *fr.* B 143, D-K, I, p. 369, 14 & *Iliade*, VII, 77 ; XXIII, 118 ; XXIV, 754). — Voir ἀτειρής.

τάξις (ἡ), ordre, ordonnance : τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ **τάξει** ἐστι, διὸ οὔτε πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῷον... οὔτε παμμέγεθες 50 b 38.

ταπεινός, ή, όν, bas, vulgaire : λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῆ καὶ μὴ **ταπεινὴν** εἶναι. Σαφεστάτη μὲν οὖν ἐστιν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ **ταπεινή** 58 a 18 & 20 ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ **ταπεινὸν** ἡ γλῶττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τἆλλα τὰ εἰρημένα εἴδη, τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν 58 a 32.

τάττειν, ranger, mettre en ordre : ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν καὶ ζῷον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστηκεν ἐκ τινῶν, οὐ μόνον ταῦτα **τεταγμένα** δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν 50 b 36.

ταύτῃ, par là, de cette façon (adv.) : 49 b 11 ; 59 a 30 ; ⟨59 b 36⟩ ; 60 b 35 ; 61 a 34. — Voir οὗτος.

ταχύς, εῖα, ύ, rapide : τὸ γὰρ ὅμοιον **ταχὺ** πληροῦν ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας 59 b 31.

Τεγέα (ἡ), Tégée : ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ **Τεγέας** εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων 60 a 32 (Eschyle, les *Mysiens* : voir Nauck, p. 47 & Mette, *fr.* 415, p. 153).

τέλειος, α, ον, achevé, accompli, qui forme un tout : ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ **τελείας**, μέγεθος ἐχούσης 49 b 25 ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος 50 b 25 ; ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστι πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν 52 a 2 ; καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ **τελείαν**, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος 59 a 19.

τελευταῖος, α, ον, dernier : κράτιστον δὲ τὸ **τελευταῖον** · λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ κ. τ. α. 54 a 5.

τελευτᾶν, finir, achever : δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν 50 b 34 ; ἄρρενα μὲν [sc. ὀνόματα] ὅσα **τελευτᾷ** εἰς τὸ **Ν** καὶ **Ρ** ⟨καὶ Σ⟩ 58 a 10 ; εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ 58 a 15 ; καὶ πολλαὶ αὐτοῦ [sc. Εὐριπίδου τραγῳδίαι] εἰς δυστυχίαν **τελευτῶσιν** 53 a 26 ; δευτέρα δὲ [sc. τραγῳ-

δία]... ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα... καὶ **τελευτῶσα** ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν 53 a 32.

τελευτή (ἡ), fin : τελευτὴ δὲ τοὐναντίον ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν 50 b 30 ; οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ **τελευτῆς** ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός 53 a 38 ; ὅλον δ' ἐστὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ **τελευτήν** 50 b 27.

τέλος (τὸ), fin, achèvement, but (atteint ou à atteindre) : ἡ δὲ εὐδαιμονία καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν πράξει ἐστί, καὶ τὸ τέλος πρᾶξίς τις ἐστίν, οὐ ποιότης 50 a 18 ; ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας · τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων 50 a 22 & 23 ; ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἣ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ 57 a 7 ; περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος 59 a 20 ; οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ συντείνουσαι τέλος 59 a 27 ; ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος 59 a 29 ; τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 32 ; δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος 59 b 20 ; ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς (τὸ γὰρ τέλος εἴρηται) 60 b 25* ; εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον ἢ ⟨μὴ⟩ ἧττον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν 60 b 27 ; ἔτι τὸ ἐν ἐλάττονι μήκει τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι 62 a 18 ; λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι **τέλους** 55 b 29 ; ⟨λύσις δ' ἡ⟩ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους 55 b 32 ; 60 b 25 (*supra*) ; φανερὸν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιΐας [sc. ἡ τραγῳδία] 62 b 14.

τέμνειν, couper : ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος, οἷον « χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας » καὶ « **ταμὼν** ἀτειρέϊ χαλκῷ » · ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι **ταμεῖν**, τὸ δὲ ταμεῖν ἀρύσαι εἴρηκεν · ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τι ἐστίν 57 b 14 & 15* (Empédocle, *fr.* B 138 & 143, D-K, I, p. 368, 3 & 369, 14).

τερατώδης, ης, ες, effrayant, monstrueux, prodigieux : οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ τὸ **τερατῶδες** μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν 53 b 9 ; τὸ δὲ τερατῶδες... οἷον αἵ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν Ἅιδου 56 a 2.

τέσσαρες, ες, α, quatre : τραγῳδίας δὲ εἴδη εἰσὶ **τέσσαρα** 55 b 33. — Voir τέτταρες.

τέταρτος, η, ον, quatrième : **τετάρτη** δὲ [sc. ἀναγνώρισις] ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις 55 a 4 ; **τέταρτον** δὲ τῶν ἐν λόγῳ ἡ λέξις 50 b 13 ; τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν 54 a 26 ; τέταρτον ὄψιν 56 a 2 *var.* ; τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον · ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρτον ἢ ἀντὶ τοῦ **τετάρτου** τὸ δεύτερον 57 b 17, 18 & 19.

τετράμετρον (τὸ), vers tétramètre : τὸ δὲ ἰαμβεῖον καὶ τετράμετρον κινητικά, καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικόν, τὸ δὲ πρακτικόν 59 b 37 ; ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη [sc. ἡ τραγῳδία], τό τε μέτρον ἐκ **τετραμέτρου** ἰαμβεῖον ἐγένετο · τὸ μὲν γὰρ πρῶτον **τετραμέτρῳ** ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν 49 a 21 & 22 ; **τετράμετρα** 49 a 27 *var.* (ἑξάμετρα edd.).

τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quadruple, en quatre parties : εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ **τετραπλοῦν** ὄνομα καὶ πολλαπλοῦν οἷον τὰ πολλὰ τῶν Μασσαλιωτῶν 57 a 35.

τέτταρες, ες, α, quatre : περὶ δὲ τὰ ἤθη **τέτταρά** ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἓν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως χρηστὰ ᾖ 54 a 16. — Voir τέσσαρες.

τέχνη (ἡ), métier, activité technique, art, traité : ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν

ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστιν 50 b 21 ; ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιΐαν ἔχει 62 a 1 ; οἱ μὲν διὰ **τέχνης**, οἱ δὲ διὰ συνηθείας 47 a 20 ; τοῦ δὲ μήκους ὅρος ⟨ὁ⟩ μὲν πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἴσθησιν οὐ τῆς τέχνης ἐστίν 51 a 7 ; ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τύχης εὗρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις 54 a 10 ; πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς, οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς 60 b 14 ; εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσι καὶ ἔτι τῷ τῆς τέχνης ἔργῳ 62 b 12 ; ὁ δ' Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς ἰδεῖν, ἤτοι διὰ **τέχνην** ἢ διὰ φύσιν 51 a 24 ; ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγῳδία ἐκ ταύτης τῆς συστάσεώς ἐστιν 53 a 22 ; ἢ τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα, οἷον τὸ κατ' ἰατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην 60 b 20 & 21 ; πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην ⟨εἰ⟩ ἀδύνατα πεποίηται, ἡμάρτηται 60 b 23 ; καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην 60 b 28 ; τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός 60 b 30 ; ἢ ὡς παρὰ τὴν ὀρθότητα τὴν κατὰ τέχνην 61 b 24 ; ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν **τεχνῶν** ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν 47 b 28 ; οὕτω κἀν ταῖς εἰρημέναις **τέχναις** 47 a 21.

τῇ, là (adv.) : « τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος » 61 a 33 (*Iliade*, XX, 272).

Τηλέγονος (ὁ), Télégonos : ... ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμέων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ 53 b 33.

Τηλέμαχος (ὁ), Télémaque : οἴονται γὰρ αὐτὸν [sc. τὸν Ἰκάριον] Λάκωνα εἶναι · ἄτοπον οὖν τὸ μὴ ἐντυχεῖν τὸν **Τηλέμαχον** αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα ἐλθόντα 61 b 5.

Τήλεφος (ὁ), Télèphe : νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμέωνα καὶ Οἰδίπουν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ **Τήλεφον**, καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι 53 a 21.

τηρεῖν, observer : τὸ γὰρ τέλος **τηρεῖται** 60 b 25 *var.* (εἴρηται edd.).

Τηρεύς (ὁ), *Térée*, tragédie de Sophocle : καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους **Τηρεῖ** ἡ τῆς κερκίδος φωνή 54 b 35 (Sophocle : Nauck, p. 261, *fr.* 538 = St. Radt [*Tr. G. F.*, t. IV], p. 444, *fr.* 595).

τιθέναι, poser, placer, établir : ἣν μὴ ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν [sc. σύνδεσμος] 57 a 3 ; οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα **τιθέασι** 51 b 13 *var.* (ὑποτιθέασι edd.) ; καὶ μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς συνθέσεις **θεῖναι** 59 a 22 *var.* (εἶναι edd.) ; ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς **θῇ** ῥήσεις ἠθικὰς καὶ λέξει καὶ διανοίᾳ εὖ πεποιημένας 50 a 29 ; ἂν δὲ θῇ, καὶ φαίνηται εὐλογωτέρως, ἐνδέχεσθαι 60 a 34 ; λέγω δὲ οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν **θείη** τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς 62 b 2 ; φωνὴ ἄσημος... πεφυκυῖα **τίθεσθαι** καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου 57 a 9 ; πεποιημένον δ' ἐστὶν ὃ ὅλως μὴ καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς **τίθεται** ὁ ποιητής 57 b 34 ; δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων **τιθέμενον** 55 a 24 ; πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν **τιθεμένων** 59 b 22 ; εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα **τεθῆναι**, καὶ οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις 51 b 2. — Voir ἐκτιθέναι, ἐντιθέναι, προστιθέναι, συντιθέναι, ὑποτιθέναι.

Τιμόθεος (ὁ), Timothée, poète : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους · ὥσπερ γὰρ Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος, μιμήσαιτο ἄν τις 48 a 15.

τίς ; τίς ; τί ; qui? quel? lequel? (interrogatif direct ou indirect) :
τίς ; 49 b 4 (τίς δὲ... ἀπέδωκεν) ; 52 b 5 (ἅτερος τίς ἐστιν) ;
τί ; 48 b 16 (τί ἕκαστον) ; 51 b 11* (τί... ἔπραξεν ἢ τί ἔπαθεν) ; 53 b 26

(τί λέγομεν) ; 54 b 19 (ἀναγνώρισις δὲ τί μέν ἐστιν) ; 56 a 30 (τί διαφέρει) ; 56 b 7 (τί γὰρ ἂν εἴη), 11* (οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχή) & 15 (τί γὰρ ἂν...) ; 62 b 16 (τί διαφέρει) ;

τίνες ; (fém.) 48 b 3 (καὶ πόσαι καὶ τίνες) ; 62 b 17 (τίνες αἰτίαι).

τις, τις, τι, quelqu'un, on, quelque, en quelque sorte (indéfini) :

τις 47 b 11 (εἴ τις) & 20 (*id.*) ; 48 a 16 (ἄν τις) & 20 (*id.*) ; 50 a 29 (ἐάν τις) ; 50 b 1 (εἰ γάρ τις) ; 52 a 36 (εἰ πέπραγέ τις) ; 53 b 6 (ἂν πάθοι τις) ; 54 a 26 (ἀνώμαλός τις) ; 55 a 5 (ὅμοιός τις) & 12 (δέ τις) ; 56 a 13 (εἴ τις) ; 56 b 15 (ἄν τις) ; 58 a 24 (ἄν τις) ; 58 b 8 (εἴ τις), 18 (ἄν) τις & 26 (εἴ τις) ; 59 a 13 (κἂν ἐν λόγοις τις) ; 59 b 32 (εἰ γάρ τις) ; 60 a 2 (εἰ μιγνύοι τις) ; 60 b 8 (ἤ τις ἄλλος) ; 61 a 35 (ἄν τις) ; 61 b 27 (*id.*) ; 62 b 2 (εἴ τις) ;

τις (fém.) 50 a 8 (ποιά τις) & 19 (πρᾶξίς τις ἐστίν) ; 50 b 9 (ὁποῖά τις) ; 51 b 3 (ἱστορία τις) ; 55 a 12 (ἔστι δέ τις καὶ συνθετὴ...) ; 62 a 12 (ὁποία τις) ;

τι (nom. & acc.) 47 b 16 ; 48 a 21 ; 49 a 34 & 35 ; 49 b 32 ; 50 a 7 ; 50 b 11, 12, 13, 26 & 39 ; 53 b 21 & 35 ; 54 a 22 *var.* ; 54 b 34 ; 55 a 1 ; 55 b 8 ; 56 b 12, 14 (ὅ τι) & 17 ; 57 a 24 & 27 ; 57 b 11, 16 & 32 ; 58 a 3 ; 59 b 23 ; 60 a 10 ; 60 b 10 & 17 ; 61 a 20 & 32* ; 61 b 1 ;

τινος (masc.) 55 b 17 (ἀποδημοῦντός τινος) ;

τινος (fém.) 55 b 3 (τυθείσης τινὸς κόρης) ;

τινος (neut.) 51 a 33 (μετατιθεμένου τινὸς μέρους) ;

τινι (masc.) 61 a 5 (εἴρηταί τινι ἢ πέπρακται) ;

τινι (neut.) 47 b 8 (ἑνί τινι γένει) ; 59 b 33 (ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ) ;

τινα (fém.) 47 a 8 (ἥν τινα) ; 48 b 19 (τινὰ ἄλλην αἰτίαν) ; 50 b 23 (ποίαν τινὰ) ; 53 a 10 (ἁμαρτίαν τινά) ; 54 a 19 (προαίρεσίν τινα) ; 55 b 7 (διά τιν' αἰτίαν) ; 56 b 29 (τινὰ φωνὴν) ;

τινες (masc.) 47 a 19 (μιμοῦνταί τινες) ; 48 a 29 (καλεῖσθαί τινες αὐτά φασιν) ; 50 a 19 (ποιοί τινες) ; 51 a 16 (ὥσπερ τινὲς οἴονται) ; 53 a 13 (ὥσπερ τινές φασιν) ;

τινες (fém.) 47 a 24 (κἂν εἴ τινες ἕτεραι) ; 47 b 24 (εἰσὶ δέ τινες αἵ) ; 48 b 5 (αἰτίαι δύο τινες) ;

τινα (acc.) 49 b 3 (σχήματά τινα) ;

τινῶν (masc.) 49 b 37 (ὑπὸ τινῶν πραττόντων) ; 52 b 3 (ἡ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις) ; 53 a 31 (ὑπὸ τινῶν) ; 57 b 34 (*id.*) ;

τινῶν (neut.) 47 b 12 (τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων) ; 50 b 36 (συνέστηκεν ἐκ τινῶν) ;

τινας (masc.) 49 b 37 (ποιούς τινας) ; 50 a 5 (*id.*) ; 54 a 14 (ποίους τινὰς) ; 55 b 22 (ἀναγνωρίσας τινάς) ;

τινας (fém.) 50 a 1 (τὰς πράξεις... ποιάς τινας).

τοί, assurément : particule citée en 57 a 4 comme exemple de σύνδεσμος (conjonction, particule, préposition, mot de liaison) : φωνὴ ἄσημος... ἣν μὴ ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὐτόν, οἷον μέν, ⟨δ⟩ή, τοί, δέ 57 a 4 ; « ὅς ῥ' ἤ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός » 61 a 12 (*Iliade*, X, 316). — Voir ἤτοι, μέντοι.

τοιγαροῦν, ainsi donc : τοιγαροῦν ἐκ μὲν 'Ιλιάδος καὶ 'Οδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι 59 b 2.

τοίνυν, donc, ainsi donc : ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην... ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν... 57 b 21 & 23.

τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτον (τοιοῦτο), tel, tel que voici, de ce genre-ci :

τοιοῦτος 53 a 7 (ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ μήτε... μήτε...) ;

τοιαύτη 52 a 38 ; 53 a 3 ; 61 b 28, 33 & 35 ;
τοιοῦτον (neut., nom. & acc.) 48 b 28 ; 50 b 8 ; 53 b 21 ; 54 a 11 & 27 ; 56 b 13 ;
τοιαύτης 52 b 33 ;
τοιούτου (neut.) 56 a 30 ;
τοιούτῳ (masc.) 58 b 6 (τῷ τοιούτῳ τρόπῳ) ;
τοιοῦτον (masc.) 54 a 35* (τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν) ;
τοιαύτην 48 b 19 ; 56 b 10 ;
τοιοῦτοι 50 a 26 (ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι) ;
τοιαῦται 47 a 25 ; 51 b 35 ; 52 a 14 ; 53 a 28 ; 54 b 29 ; 55 a 21 ;
τοιαῦτα (nom. & acc.) 48 b 30 ; 49 b 5 ; 51 a 21 ; 51 b 31 ; 52 a 9 ; 52 b 13 ; 54 a 13 & 35 ; 54 b 12 ; 56 b 1 ; 57 a 20 ; 57 b 35 ; 58 a 24 & 30 ; 59 a 2, 3 & 14 ; 62 b 8 ;
τοιούτων (masc.) 48 b 26 (τὰς [sc. πρᾶξεις] τῶν τοιούτων) ;
τοιούτων (neut.) 47 b 12 ; 49 b 27 ; 52 b 2 ; 53 a 11 ;
τοιούτους 48 a 5 ; 52 a 10 ; 54 b 13 ; 60 a 34 ; 61 b 12 ;
τοιαύτας 53 b 16 (τὰς τοιαύτας πράξεις).

τόξον (τὸ), arc : τὸ μὲν γὰρ τὸ **τόξον** ἐντείνειν, ἄλλον δὲ μηδένα, πεποιημένον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ ὑπόθεσις, καὶ εἴ γε τὸ τόξον ἔφη γνώσεσθαι ὃ οὐχ ἑωράκει 55 a 14 & 16.

τόπος (ὁ), lieu : καὶ ἡ [sc. ἀναγνώρισις] ἐν τοῖς Φινείδαις · ἰδοῦσαι γὰρ τὸν **τόπον** συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς · καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα 55 a 10 ; ταῦτα δὲ [sc. τὰ στοιχεῖα] διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ **τόποις** καὶ δασύτητι καὶ ψιλότητι κ. τ. α. 56 b 31.

τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο(ν), aussi grand, aussi important (que) : πλὴν **τοσοῦτον** διαφέρει, ὅτι τὰ μέν... τὰ δέ... 56 b 4 ; περὶ μὲν οὖν τούτων **τοσαῦτα** 49 a 29 *var.* ; τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη 55 b 33 (interpol. ?) ; εἰρήσθω τοσαῦτα 62 b 18.

τότε, alors : οὕτω γὰρ **τότ'** ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί 61 a 3.

τοὐναντίον, le contraire, au contraire : 50 a 20 ; 50 b 30 ; 52 a 26 ; 53 a 14 : voir ἐναντίος.

τοὔνομα, le nom : ὥσπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει 52 a 30 : voir ὄνομα.

τραγικός, ή, όν, tragique : πότερον δὲ βελτίων ἡ ἐποποιϊκὴ μίμησις ἢ ἡ **τραγική**, διαπορήσειεν ἄν τις 61 b 26 ; τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ **τραγικόν** · ἀπαθὲς γάρ 53 b 39 ; τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον 56 a 21 ; τὴν δὲ **τραγικὴν** πρὸς φαύλους [sc. θεατάς] 62 a 3 ; καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ **τραγικώτατός** γε τῶν ποιητῶν φαίνεται 53 a 29 ; ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀγώνων **τραγικώταται** αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν κατορθωθῶσιν 53 a 27.

τραγῳδία (ἡ), tragédie [déf. : 49 b 24-31] ; ὥσπερ ἥ τε τῶν διθυραμβικῶν ποίησις καὶ ἡ τῶν νόμων καὶ ἥ τε τραγῳδία καὶ ἡ κωμῳδία 47 b 26 ; ἐν δὲ τῇ αὐτῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέστηκεν · ἡ μὲν γὰρ χείρους, ἡ δὲ βελτίους μιμεῖσθαι βούλεται τῶν νῦν 48 a 16 ; τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν ἄρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὔ, αὐτό τε καθ' αὑτὸ κρῖναι καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος 49 a 7 ; γενομένης δ' οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς... κατὰ μικρὸν ηὐξήθη, προαγόντων ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς, καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὑτῆς φύσιν 49 a 15 ; ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν 49 b 24 ; ἀνάγκη

οὖν πάσης τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ, καθ' ἃ ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία 50 a 8 & 9 ; ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ πράξεως καὶ βίου καὶ εὐδαιμονίας ⟨καὶ κακοδαιμονίας⟩ 50 a 16 ; ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γένοιτο τραγῳδία, ἄνευ δὲ ἠθῶν γένοιτ' ἄν 50 a 24 ; ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς καὶ λέξει καὶ διανοίᾳ εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων. Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστίν, αἵ τε περιπέτειαι καὶ ἀναγνωρίσεις 50 a 30, 32 & 34 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον, οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται 52 b 1 ; ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγῳδία ἐκ ταύτης τῆς συστάσεώς ἐστιν 53 a 23 ; ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων ἢ ἡμεῖς, δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους 54 b 8 ; τοιγαροῦν ἐκ μὲν 'Ιλιάδος καὶ 'Οδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι 59 b 3 ; ἡ μὲν οὖν τραγῳδία τοιαύτη ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑποκριτάς 61 b 32 ; ἔτι ἡ τραγῳδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὑτῆς, ὥσπερ ἡ ἐποποιΐα 62 a 10 ; ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς **τραγῳδίας** ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον. Διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισὶν 47 a 13 ; διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς · τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς... καὶ τῆς τραγῳδίας ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ 48 a 30 & 34 ; παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν... 49 a 2 ; αἱ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας μεταβάσεις, καὶ δι' ὧν ἐγένοντο, οὐ λελήθασιν, ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν 49 a 36 ; μέρη δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταὐτά, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγῳδίας. Διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν 49 b 17* ; περὶ δὲ τραγῳδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας 49 b 22 ; ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις 49 b 32 ; 50 a 8 (*supra*) ; ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας · τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων 50 a 23 ; 50 a 30 (*supra*) ; ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη 50 a 38 ; ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν 50 b 19 ; λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγῳδίας ἐστίν 50 b 24 ; ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται 51 b 15 ; μέρη δὲ τραγῳδίας οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπομεν 52 b 14 ; ἔστι δὲ πρόλογος μὲν μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος 52 b 19, 20 & 21 ; μέρη δὲ τραγῳδίας... πρότερον εἴπομεν 52 b 25 ; καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις 52 b 29 ; ἐπείδη οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην 52 b 31 ; ἔστι δὲ οὐχ αὕτη ⟨ἡ⟩ ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία 53 a 35 ; οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν 53 b 11 ; ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγῳδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδίποδι τῷ Σοφοκλέους 54 b 7 ; ἔστι δὲ πάσης τραγῳδίας τὸ μὲν δέσις, τὸ δὲ λύσις 55 b 24 ; τραγῳδίας δὲ εἴδη εἰσὶ τέσσαρα 55 b 33 ; τοῖς δὲ πολλοῖς τὰ ᾀδόμενα οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστίν 56 a 29 ; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα 59 a 15 ; περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ ἐποποιΐας... εἰρήσθω το-

σαῦτα 62 b 15 ; ἡ μὲν οὖν ἐποποιΐα τῇ **τραγῳδίᾳ** μέχρι μὲν τοῦ μετὰ μέτρου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν 49 b 9 ; ἃ μὲν γὰρ ἐποποιΐα ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ, ἃ δὲ αὐτή, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ 49 b 19 ; οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν 53 b 10 ; τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος, ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ, οἷον... 53 b 32 ; ἔτι δὲ τὰ εἴδη ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιΐαν τῇ τραγῳδίᾳ 59 b 9 ; διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι 59 b 24 ; κεῖται δ' ἡμῖν τὴν **τραγῳδίαν** τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος 50 b 25 ; δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ 56 a 7 ; χρὴ δὲ... μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα τραγῳδίαν 56 a 12 ; αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων ἀήθεις **τραγῳδίαι** εἰσί, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι 50 a 25 ; ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι 51 b 24 ; νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται οἷον περὶ... 53 a 19 ; διὰ γὰρ τοῦτο, ὅπερ πάλαι εἴρηται, οὐ περὶ πολλὰ γένη αἱ τραγῳδίαι εἰσίν 54 a 10 ; σημεῖον δέ · ἐκ γὰρ ὁποιασοῦν μιμήσεως πλείους τραγῳδίαι γίνονται 62 b 5 ; πρὸς δὲ τὸ πλῆθος **τραγῳδιῶν** τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων παρήκοιεν 59 b 21 ; καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς **τραγῳδίαις** τοῦτο ἐποίουν καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν 49 b 15 ; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνίαις δὲ οὐθέν 51 b 19 ; διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες τοῦτ' αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις καὶ πολλαὶ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν 53 a 25 ; ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικούς, καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν 59 a 18 ; δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν, μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ τὸ ἄλογον 60 a 12 ; ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς **τραγῳδίας**, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας 49 a 1 ; εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν 51 a 8 ; τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας 59 b 31. — Voir μέτρον, κωμῳδία, ὀκτώ, ὀψέ, τετράμετρον, κ. τ. α.

τραγῳδοδιδάσκαλος (ὁ), poète tragique, metteur en scène de représentations tragiques : οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν **τραγῳδοδιδάσκαλοι**, διὰ τὸ μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων 49 a 5.

τραγῳδός (ὁ), poète tragique, tragédien : ἔτι δὲ Ἀρειφράδης τοὺς **τραγῳδοὺς** ἐκωμῴδει, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται, οἷον τὸ... 58 b 32.

τράπεζα (ἡ), table : καὶ « δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε **τράπεζαν** » · « δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς μικράν τε τράπεζαν » 58 b 29 & 30 (*Odyssée*, XX, 259 : le vers d'Homère suivi de sa transposition en langage courant).

τραυματίας Ὀδυσσεύς (ὁ), *Ulysse blessé* ou la *Blessure d'Ulysse*, titre d'une tragédie perdue : ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν... τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος, ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμέων ὁ Ἀστυδάμαντος, ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ **τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ** 53 b 34 (tragédie attribuée à Sophocle : Nauck, p. 230 & St. Radt [*Tr. G. F.*, t. IV], p. 375).

τρεῖς, τρεῖς, τρία, trois : **τρεῖς** δὲ [sc. ὑποκριτὰς] καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς 49 a 18 ; οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μιμοῦνται, **τρία**, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν 50 a 11 ; εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνα

[sc. ὀνόματα τελευτᾷ], μέλι, κόμμι, πέπερι 58 a 16 ; ἀνάγκη μιμεῖσθαι **τριῶν** ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἕν τι ἀεί · ἢ γὰρ... ἢ... ἢ... 60 b 9 ; ἐν **τρισὶ** δὴ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησίς ἐστιν 48 a 24 ; διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων **τρισίν** 47 a 16.

τρίμετρον (τὸ), trimètre : οὐδὲ εἴ τις διὰ **τριμέτρων** ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν μίμησιν 47 b 11.

τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triple, en trois parties : εἴη δ' ἂν καὶ **τριπλοῦν** καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ πολλαπλοῦν οἷον τὰ πολλὰ τῶν Μασσαλιωτῶν 57 a 35.

τρίτος, η, ον, troisième : ἔτι δὲ τούτων **τρίτη** διαφορά, τὸ ὡς ἕκαστα τούτων μιμήσαιτο ἄν τις 48 a 19 ; ἡ τρίτη δὲ [sc. ἀναγνώρισις] διὰ μνήμης, τῷ αἰσθέσθαι τι ἰδόντα 54 b 36 ; **τρίτον** δὲ ἡ διάνοια 50 b 4 ; τρίτον δὲ πάθος 52 b 10 ; τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον 54 a 23 ; τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον 57 b 18.

τρόπος (ὁ), tour, manière, méthode : ἔστι δὲ τῷ **τρόπῳ** τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως 57 b 30 ; ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν 58 b 6 ; τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαί πως χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον, τὸ δὲ μέτριον κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν μερῶν 58 b 12 ; ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ ἕτερα, ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν **τρόπον** 47 a 18 ; περὶ μὲν οὖν τούτων διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον 47 b 24 ; καὶ ἔσται ἑτέρα τῷ ἕτερα μιμεῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον 48 a 9.

τροφός (ἡ), nourrice : ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον, οἷον 'Οδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς **τροφοῦ** καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συβοτῶν 54 b 27 (cf. *Odyssée*, XIX, 386 s. & XXI, 205 s.).

τροχαῖος [sc. πούς] (ὁ), trochée, vers trochaïque : στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ **τροχαίου** 52 b 24.

Τρῳάδες (αἱ), les *Troyennes*, tragédie d'Euripide : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς 'Ιλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, 'Ιλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 7.

Τρωϊκός, ή, όν, de Troie, troyen : « ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ **Τρωϊκὸν** ἀθρήσειεν, αὐλῶν συρίγγων θ' ὅμαδον » 61 a 18 (*Iliade*, X, 11 & 13).

τρῶσις (ἡ), blessure : πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά, οἷον οἵ τε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι καὶ αἱ περιωδυνίαι καὶ **τρώσεις** καὶ ὅσα τοιαῦτα 52 b 13.

τυγχάνειν, rencontrer, trouver, obtenir : ⟨ἀνώνυμος⟩ **τυγχάνει** οὖσα μέχρι τοῦ νῦν 47 b 9 ; ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὑτῆς 60 b 24 ; πᾶσαι **τυγχάνουσιν** οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον 47 a 15 ; κἂν εἴ τινες ἕτεραι τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν 47 a 25 ; πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι πάντες 50 a 3 ; **τυγχάνουσα** 47 b 9 *var.* (τυγχάνει οὖσα edd.) ; φανερὸν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιΐας [sc. ἡ τραγῳδία] 62 b 14 ; δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους μήθ' ὁπόθεν **ἔτυχεν** ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν, ἀλλὰ κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις 50 b 33 & 34 ; ὧν ἕκαστον ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα 59 a 24 ; ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον λέγειν, οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ Ξενοφάνει · ἀλλ' οὖν φασι 61 a 1 ; ἐπεὶ ἐὰν μὴ **τύχῃ** προεωρακώς 48 b 17 ; ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ **τυχόν** 50 b 37 ; δεῖ γὰρ οὐ τὴν **τυχοῦσαν** ἡδονὴν ποιεῖν αὐτάς, ἀλλὰ τὴν εἰρημένην 62 b 13 ; συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων οὕτω τὰ **τυχόντα** ὀνόματα ὑποτιθέασι 51 b 13 ; καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ τυχόντα ἔστιν ὡς ⟨ὅ⟩περ εἴρηται συμβαίνει 52 a 35 ;

πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς **τυχόντας** μύθους ἀπηρίθμουν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται 53 a 18.

Τυδεύς (ὁ), *Tydée*, héros & titre d'une tragédie de Théodecte : καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου **Τυδεῖ**, ὅτι ἐλθὼν ὡς εὑρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται 55 a 9 (Nauck, p. 803 & Snell [*Tr. G. F.*, t. I], p. 233, *fr.* 5 a).

Τυρώ (ἡ), *Tyro*, héroïne & titre d'une tragédie perdue de Sophocle : τούτων δὲ [sc. τῶν σημείων] τὰ μὲν σύμφυτα..., τὰ δὲ ἐπίκτητα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, οἷον τὰ περιδέραια, καὶ οἷα ἐν τῇ **Τυροῖ** διὰ τῆς σκάφης 54 b 25 (Nauck, p. 272 & St. Radt [*Tr. G. F.*, t. IV], p. 467, *fr.* 657).

τύχη (ἡ), hasard, sort, circonstance fortuite, chance : τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς **τύχης** (ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι, οἷον...) 52 a 6* ; ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τύχης εὗρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις 54 a 11.

* * *

Υ, la lettre *upsilon* : εἰς δὲ τὸ Υ πέντε [sc. ὀνόματα τελευτᾷ] · τὸ πῶϋ, τὸ νᾶπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ 58 a 17 *var.* A cette liste de cinq noms, donnée par une partie très tardive de la tradition manuscrite (*codex Estense* 100, Modène, xve s. ; additions récentes sur des manuscrits plus anciens), on peut encore ajouter τὸ μέθυ, boisson fermentée ; τὸ ἄσχυ, le suc ; τὸ γλάφυ, la caverne ; τὸ κάχρυ, l'orge grillée ; τὸ κόκκυ, le cri du coucou ; τὸ μῶλυ, le *moly* (plante) ; τὸ φῖτυ, le rejeton ; etc. etc.

ὑδαρής, ής, ές, délayé, affadi, affaibli : ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύουρον φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ συμμέτρῳ μήκει **ὑδαρῆ** 62 b 7.

υἱός (ὁ), fils : ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη, οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον δρᾷ, ταῦτα ζητητέον 53 b 20* & 21 ; καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν 54 a 8 ; οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν **υἱὸν** ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν 54 a 6 ; καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεῖ, ὅτι ἐλθὼν ὡς εὑρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται 55 a 9 ; ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι καὶ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύεσθαι 55 b 20.

ὕμνος (ὁ), hymne : οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων [sc. ἐμιμοῦντο πράξεις], πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι **ὕμνους** καὶ ἐγκώμια 48 b 27.

ὑπάρχειν, commencer, résulter, exister, être : οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχὸν 50 b 37 ; εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον ἢ ⟨μὴ⟩ ἧττον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην 60 b 28 ; εἰ οὖν ἐστι τὰ ἄλλα κρείττων, τοῦτό γε οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν [sc. τῇ τραγῳδίᾳ] 62 a 13 ; ἃ μὲν γὰρ ἐποποιΐα ἔχει, **ὑπάρχει** τῇ τραγῳδίᾳ, ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ 49 b 19 ; καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, **ὑπάρχουσιν** εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται 52 a 13 ; αἰνίγματος γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστί, τὸ λέγοντα **ὑπάρχοντα** ἀδύνατα συνάψαι 58 a 27.

ὑπεναντίος, ος, ον, opposé, contraire : καὶ ὡς εἰρηκότος ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν **ὑπεναντίον** ᾖ τῇ αὐτῶν οἰήσει 61 b 3 ; εὑρίσκοι τὸ πρέπον, καὶ ἥκιστ' ἂν λανθάνοιτο τὰ **ὑπεναντία** 55 a 27 ; τὰ δ' ὑπεναντία ὡς εἰρη-

μένα 61 b 16 *var.* (voir ὑπεναντίως) ; ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερὰ ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν ὀρθότητα τὴν κατὰ τέχνην 61 b 23.

ὑπεναντίωμα (τὸ), opposition, sens contraire : δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνειε τοῦτο ἐν τῷ εἰρημένῳ 61 a 32.

ὑπεναντίως, au contraire, contradictoirement : τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι, εἰ τὸ αὐτό, καὶ πρὸς τὸ αὐτό, καὶ ὡσαύτως 61 b 16.

ὑπερβάλλειν, dépasser, surpasser : γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστον τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν 56 a 7 ; ὡς λίαν γὰρ **ὑπερβάλλοντα**, πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει 61 b 34 ; πρὸς γὰρ τούτοις λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας **ὑπερβέβληκεν** [sc. ὁ Ὅμηρος] 59 b 17.

ὑπερέχειν, être supérieur, surpasser : τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν 61 b 14.

ὑπό, ὑπ', ὑφ, sous, par l'effet de, sous l'influence de, par :

1° **avec le génitif** : 49 b 37 (ὑπό τινων) ; 51 b 36* (ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν... ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν) ; 53 a 31 (ὑπό τινων) & 39 (ὑπ' οὐδενός) ; 53 b 24* (ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου... ὑπὸ τοῦ Ἀλκμέωνος) ; 54 b 27 (ὑπὸ τῆς τροφοῦ), 28 (ὑπὸ τῶν συβοτῶν) & 31 (ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ) ; 55 a 15 (*id.*) ; 55 b 18 (ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος) & 20 (ὑπὸ μνηστήρων) ; 56 a 36 (ὑπὸ τοῦ λόγου) ; 56 b 6 (ὑπὸ τοῦ λέγοντος) ; 57 b 34 (ὑπό τινων) ; 59 b 27 (ὑφ' ὧν) ;

2° **avec l'accusatif** : 49 b 13 (ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου).

ὑποδεικνύναι, montrer, proposer : οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος **ὑπέδειξεν** [sc. ὁ Ὅμηρος] 48 b 37.

ὑπόθεσις (ἡ), hypothèse, supposition : τὸ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἐντείνειν, ἄλλον δὲ μηδένα, πεποιημένον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ ὑπόθεσις 55 a 15.

ὑποκεῖσθαι, être par hypothèse, être admis, être proposé : ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον, οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις **ὑπόκειται** 52 b 1.

ὑποκριτής (ὁ), acteur (au théâtre) : καὶ τὸ τῶν **ὑποκριτῶν** πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε · ... τρεῖς δὲ... Σοφοκλῆς 49 a 16 ; τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ προλόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται 49 b 5 ; ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν 50 b 20 ; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου 56 a 26 ; ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον · ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ... 59 b 26 ; τοιαῦται δὲ [sc. τραγῳδίαι] ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς **ὑποκριτάς** 51 b 37 ; ἡ μὲν οὖν τραγῳδία τοιαύτη ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑποκριτάς 61 b 34.

ὑποκριτικός, ή, όν, propre au jeu de l'acteur, qui concerne l'art du comédien : τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἐστιν εἰδέναι τῆς **ὑποκριτικῆς** καὶ τοῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικήν 56 b 10 ; πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἡ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς 62 a 5 ; πτῶσις δ' ἐστιν... ἡ μὲν κατὰ τὸ..., ἡ δὲ κατὰ τὸ..., ἡ δὲ κατὰ τὰ **ὑποκριτικά**, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν 57 a 21.

ὑπολαμβάνειν, supposer, admettre, comprendre : καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ **ὑπολαβεῖν** τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου 56 a 25 ; τί γὰρ ἄν τις **ὑπολάβοι** ἡμαρτῆσθαι ἃ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ [sc. τῷ Ὁμήρῳ] 56 b 15 ; ὡδὶ δὲ μάλιστ' ἄν τις ὑπολάβοι 61 a 35.

ὑπόληψις (ἡ), supposition, présomption, idée : ἐκεῖ μὲν γὰρ [sc. ἐν τῇ ἐποποιίᾳ] διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν **ὑπόληψιν** ἀποβαίνει 56 a 15.

ὑποτιθέναι, supposer, soumettre, proposer : συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα **ὑποτιθέασι**, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν 51 b 13 ; μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη **ὑποθέντα** τὰ ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν 55 b 12 ; τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν · κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος **ὑποτεθῇ**, ὅμως ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι 54 a 27 ; ὥστε καὶ λυτέον ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος **ὑποθῆται** 61 b 19.

ὕστερος, α, ον, qui vient après ; **ὕστερον**, plus tard, plus bas (dans le texte) : περὶ κωμῳδίας **ὕστερον** ἐροῦμεν 49 b 22 ; εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν 53 b 30 ; ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν..., ἢ ὅσα ὕστερον, ἃ δεῖται προαγορεύσεως καὶ ἀγγελίας 54 b 4 ; χρόνῳ δ' ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς ἱερείας 55 b 6 ; εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι 60 a 21 ; τοῦ δὲ ἀνωμάλου [sc. παράδειγμα] ἡ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγένεια · οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα τῇ **ὑστέρᾳ** 54 a 33 ; ἡ μὲν οὖν τραγῳδία τοιαύτη ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς **ὑστέρους** αὐτῶν ᾤοντο ὑποκριτάς 61 b 33.

ὑφαιρεῖν, retrancher, diminuer : ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ **ὑφῃρημένον** ἢ ἐξηλλαγμένον 57 b 2 (*var.* ἀφῃρημένον : voir ἀφαιρεῖν).

* * *

φαγέδαινα (ἡ), ulcère, cancer : Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε · « φαγέδαινα ⟨δ'⟩ ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός » · ὁ δὲ [sc. Εὐριπίδης] ἀντὶ τοῦ « ἐσθίει » τὸ « θοινᾶται » μετέθηκεν 58 b 23 (*var.* φαγάδαινα) : Eschyle, Nauck, *fr.* 253, p. 81 & Mette, *fr.* 397, p. 147-148.

φαίνεσθαι, être visible, apparaître, se montrer à l'évidence : οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν 52 b 35 ; πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ... 56 b 5 ; τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαί πως χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον 58 b 11 ; ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύουρον φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ συμμέτρῳ μήκει ὑδαρῆ 62 b 6 ; ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες **φαίνεται** γεγονέναι 52 a 7 ; καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται 53 a 30 ; ποῖα οὖν δεινὰ ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν 53 b 14 ; τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές 58 b 21 ; ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται **φαίνονται**, ἂν κατορθωθῶσιν 53 a 28 ; ἂν δὲ θῇ, καὶ **φαίνηται** εὐλογωτέρως, ἐνδέχεσθαι, καὶ ἄτοπον 60 a 34 ; εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν **φαίνοιτο** 59 b 34 ; τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ **φανοῖτο** ᾗ διάνοια καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον ; 56 b 8 ; καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν **φανείη** Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον... ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον 59 a 31 ; ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη, οἱ μὲν ἑστῶτες καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ ἀνανεύων 60 a 15. — Voir **δοκεῖν**.

φαλλικόν [sc. μέλος] (ὁ), chant phallique : καὶ αὐτὴ καὶ ἡ κωμῳδία, καὶ ἡ μὲν [sc. τραγῳδία] ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ **φαλλικά**, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα 49 a 11.

φάναι, dire, déclarer : **φησί** 56 b 17 ; ἅμα δέ φησιν 61 a 17 ; καὶ τὰς πράξεις εἶναί **φαμεν** ποιάς τινας 50 a 1 ; καθ' ὃ ποιούς τινας εἶναί φαμεν τοὺς πράττοντας 50 a 6 ; αὐτά **φασιν** 48 a 29 ; καλεῖν φασίν 48 a 36 ; ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν 51 a 9 ; ὥσπερ τινές φασι 53 a 13 ; ἢ οἷά φασιν 60 b 10 ; ὅτι οὕτω φασίν 60 b 35 ; ἀλλ' οὖν φασι 61 a 1 ; οἷόν φασιν εἶναι 61 a 28 ; ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασιν 61 b 7 ; πρὸς ⟨δ'⟩ ἅ φασι τἄλογα 61 b 14 ; ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι 62 a 2 ; καὶ εἴγε τὸ τόξον **ἔφη** γνώσεσθαι ὃ οὐχ ἑωράκοι 55 a 16 ; οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἰσίν 60 b 34.

φανερός, ά, όν, visible, manifeste, évident : διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν **φανερὰ** ὁποία τίς ἐστιν [sc. ἡ τραγῳδία] 62 a 12 ; τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν ῥυθμῶν ἐστι, **φανερόν** 48 b 22 ; κατὰ μικρὸν ηὐξήθη [sc. ἡ τραγῳδία], προαγόντων ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς 49 a 14 ; φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι... 51 a 36 ; τὰ δὲ γενόμενα φανερὸν ὅτι δυνατά 51 b 18 ; φανερὸν. ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον 53 b 13 ; ἐὰν... ποιῇ φανερὸν ὁ λόγος 54 a 18 ; φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων... 54 a 37 ; ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτό 57 b 4 ; ὧδ' ἂν θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν 60 b 7 ; φανερὸν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιΐας [sc. ἡ τραγῳδία] 62 b 13 ; οἷον οἵ τε ἐν τῷ **φανερῷ** θάνατοι καὶ αἱ περιωδυνίαι 52 b 12 ; λέγω δὲ λέξιν μέν..., μελοποιΐαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν **φανερὰν** ἔχει πᾶσαν 49 b 35. — Voir δῆλος.

φάρμακον (τὸ), couleur, peinture : εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις **φαρμάκοις** χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα 50 b 2.

φαῦλος, η, ον, mavais, défectueux, méchant, immoral : ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτά, δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσειεν 60 b 1 ; καίτοι γε ἴσως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως **φαῦλόν** ἐστιν 54 a 21 ; οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον βλέποντα εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράττοντα ἢ λέγοντα 61 a 6 ; διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε σπουδαίας καὶ **φαύλης**, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν 49 b 18 ; πολλὴν κίνησιν κινοῦνται, οἷον οἱ **φαῦλοι** αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι 61 b 30 ; οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν **φαύλων** 48 b 26 ; τοιαῦται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθων διὰ τοὺς ὑποκριτάς 51 b 36 ; εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα, εἴπερ μηδ' ὄρχησις, ἀλλ' ἡ φαύλων 62 a 9 ; ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ **φαύλους** εἶναι 48 a 2 ; τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι, ⟨οἳ⟩ οὐδὲν δέονται τῶν σχημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν πρὸς φαύλους 62 a 4 ; ἡ δὲ κωμῳδία ἐστίν, ὥσπερ εἴπομεν, μίμησις **φαυλοτέρων** μέν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν 49 a 31. — Voir κακός. Opp. ἀγαθός, σπουδαῖος.

φέρειν, porter, apporter : τὰ μὲν οὖν ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν **φέρουσιν** 61 b 22 ; ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ **ἐνεγκεῖν** 54 b 35 ; παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα **φέρεται** 56 b 14. — Voir διαφέρειν, ἐκφέρειν, μεταφέρειν.

φεύγειν, fuir, éviter : ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν, ὁποῖά τις, ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον, ἢ προαιρεῖται ἢ **φεύγει** (διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων) 50 b 10 & 11.

φθαρτικός, ή, όν, destructeur, qui cause du dommage : πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις **φθαρτικὴ** ἢ ὀδυνηρά, οἷον οἵ τε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι καὶ αἱ περιω-

δυνίαι καὶ τρώσεις καὶ ὅσα τοιαῦτα 52 b 11 ; τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ **φθαρτικόν**, οἷον εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης 49 a 34.

Φθιώτιδες (αἱ), les *Femmes de Phthie*, ou les *Phthiotides* : ἡ δὲ ἠθική [sc. τραγῳδία], οἷον αἱ Φθιώτιδες 56 a 1 (Sophocle : Nauck, p. 282 & St. Radt [*Tr. G. F.*, t. IV], p. 481).

φιάλη (ἡ), coupe : λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην · ἐρεῖ τοίνυν τὴν **φιάλην** « ἀσπίδα Διονύσου » καὶ τὴν ἀσπίδα « φιάλην Ἄρεως » 57 b 20, 21 & 22 ; οἷον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι « φιάλην » μὴ « Ἄρεως » ἀλλ' « ἄοινον » 57 b 32 : voir *Rhétorique*, p. 1407 a 17-18.

φιλάνθρωπος, ος, ον, qui aime les hommes, qui a des sentiments d'humanité : οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ · οὔτε γὰρ **φιλάνθρωπον**, οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερόν ἐστιν 52 b 38 ; τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχοι ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' οὔτε ἔλεον οὔτε φόβον 53 a 2 ; ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασι στοχάζονται ὧν βούλονται θαυμαστῶς · τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον 56 a 21.

φιλία (ἡ), lien d'amitié ou de parenté : ἀναγνώρισις δ' ἐστίν, ... ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή, ἢ εἰς **φιλίαν** ἢ ἔχθραν, τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένων 52 a 31 ; ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους 53 b 31 ; ὅταν δ' ἐν ταῖς **φιλίαις** ἐγγένηται τὰ πάθη, οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα ἀποκτείνει 53 b 19.

Φιλοκτήτης (ὁ), Philoctète, héros & titre de plusieurs tragédies : καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ [sc. τραγῳδίαι], οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες 59 b 5 ; Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ **Φιλοκτήτῃ** ἐποίησε · « φαγέδαινα ⟨δ'⟩ ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός » · ὁ δὲ [sc. Εὐριπίδης] ἀντὶ τοῦ « ἐσθίει » τὸ « θοινᾶται » μετέθηκεν 58 b 22 (Eschyle : Nauck, *fr.* 253, p. 81 & Mette, *fr.* 397, p. 147-148 ; Euripide, Nauck, p. 613 s. & *fr.* 792, p. 618).

Φιλόξενος (ὁ), Philoxénos, poète : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους · ὥσπερ γὰρ Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος, μιμήσαιτο ἄν τις 48 a 15.

φίλος, η, ον, ami : ἐκεῖ γάρ, οἳ ἂν ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, **φίλοι** γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός 53 a 38 ; ἀνάγκη δὴ ἢ **φίλων** εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων 53 b 15.

φιλόσοφος (ὁ), philosophe : αἴτιον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς **φιλοσόφοις** ἥδιστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως 48 b 13.

φιλόσοφος, ος, ον, qui est du domaine de la philosophie, philosophique : διὸ καὶ **φιλοσοφώτερον** καὶ σπουδαιότερον ποίησις ἱστορίας ἐστίν · ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει 51 b 5.

Φινεῖδαι (οἱ), les *Phinéides* ou les *Fils de Phinée*, titre d'une tragédie : τετάρτη δὲ [sc. ἀναγνώρισις] ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον... ἡ ἐν τοῖς **Φινείδαις** · ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς · καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα 55 a 10 (Nauck, p. 841).

φλόξ (ἡ), flamme, rayon : τὸ δὲ τὴν **φλόγα** ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον... διὸ εἴρηται « σπείρων θεοκτίσταν φλόγα [sc. ὁ ἥλιος] » 57 b 27 & 30 (*fr. trag. adespot.* 85, Nauck p. 856).

φοβερός, ά, όν, effrayant, qui provoque la crainte : οὐ γὰρ **φοβερὸν** οὐδὲ

ἐλεεινὸν τοῦτο, ἀλλὰ μιαρόν ἐστιν 52 b 36 ; οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερόν ἐστιν 53 a 1 ; φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, ὥστε οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον 53 a 6 ; ἔστι μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι 53 b 1 ; οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν 53 b 9 ; ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ **φοβερῶν** καὶ ἐλεεινῶν 52 a 2 ; ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν ἀλλὰ πεπλεγμένην, καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι μιμητικήν 52 b 32.

φόβος (ὁ), frayeur, crainte : ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον, φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον 53 a 5 ; δι' ἐλέου καὶ **φόβου** περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν [sc. ἡ τραγῳδία] 49 b 27 ; ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας ὃς ἦν, τοὐναντίον ἐποίησεν 52 a 26 ; ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν 53 b 12 ; ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει ἢ **φόβον**, οἵων πράξεων ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται 52 b 1 ; τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχοι ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' οὔτε ἔλεον οὔτε φόβον 53 a 4 ; μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος καὶ μικρότητα 56 b 1.

φορεῖν, porter : τούτων δὲ [sc. σημείων] τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον « λόγχην ἣν **φοροῦσι** Γηγενεῖς » 54 b 22 (*fr. tragic. adespot.* 84, Nauck p. 855).

Φορκίδες (αἱ), les *Filles de Phorcys* ou les *Phorcides* [c.-à-d. les Gorgones], titre d'un drame perdu d'Eschyle : τὸ δὲ τερατῶδες [sc. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ]... οἷον αἵ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν Ἅιδου 56 a 2 (Nauck, p. 83 & Mette, p. 167).

Φόρμις (ὁ), Phormis, poète comique : τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ προλόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται · τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις 49 b 6.

φορτικός, ή, όν, grossier, vulgaire : πότερον δὲ βελτίων ἡ ἐποποιϊκὴ μίμησις ἢ ἡ τραγική, διαπορήσειεν ἄν τις. Εἰ γὰρ ἡ ἧττον **φορτικὴ** βελτίων, τοιαύτη δ' ἡ πρὸς βελτίους θεατάς ἐστιν ἀεί, λίαν δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα μιμουμένη φορτική 61 b 27 & 29 ; εἰ οὖν φορτική, χείρων δῆλον ὅτι ἂν εἴη 62 a 4.

φρίττειν, frissonner, frémir : δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων 53 b 5.

φροιμιάζεσθαι, préluder, faire un préambule : ὁ δὲ [sc. Ὅμηρος] ὀλίγα **φροιμιασάμενος** εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος, καὶ οὐδέν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη 60 a 10.

φρόνιμος, ος, ον, sensé, réfléchi : ὥστε καὶ λυτέον ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται 61 b 18.

φύεσθαι, être par nature ; **πεφυκέναι**, avoir telle ou telle qualité naturelle : τὰ δὲ διαιρέσει, οἷον Ἐμπεδοκλῆς · « αἶψα δὲ θνήτ' **ἐφύοντο**, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε πρὶν κέκρητο » 61 a 24 (Empédocle, *fr.* B 35, 15, D-K, I, p. 327) ; **πέφυκεν** αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος 50 a 1 ; ἀρχὴ δ' ἐστὶν ὃ... μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι · τελευτὴ δὲ τοὐναντίον ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ... μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν 50 b 29 & 30 ; στοιχεῖον μὲν οὖν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δέ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνθετὴ γίνεσθαι φωνή 56 b 23 ; ... ποιεῖν πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν 57 a 5 ; φωνὴ ἄσημος... **πεφυκυῖα** τι-

θεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου 57 a 9 ; μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν **πεφυκυῖαν** συντίθεσθαι 57 a 2 ; ἐξ ἀρχῆς οἱ **πεφυκότες** πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων 48 b 22.

φύλαξ (ὁ), gardien : τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν, οἷον γλώττῃ · « οὐρῆας μὲν πρῶτον » · ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμιόνους λέγει, ἀλλὰ τοὺς **φύλακας** 61 a 11 (*Iliade*, I, 50).

φυσικός, ή, όν, physique, naturel : καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ **φυσικόν** τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν 47 b 16 ; ἐοίκασι δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὗται **φυσικαί** 48 b 5.

φυσιολόγος (ὁ), qui se consacre aux sciences de la nature, naturaliste : οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον · διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ **φυσιολόγον** μᾶλλον ἢ ποιητήν 47 b 19.

φύσις (ἡ), nature : λέξεως δὲ γενομένης, αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρεν 49 a 24 ; αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἁρμόττον αὐτῇ διαιρεῖσθαι 60 a 4 ; διὰ τῆς **φύσεως** 47 a 20 *var.* (φωνῆς edd.) ; πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ ἐν τοῖς πάθεσίν εἰσι 55 a 31 ; ἀρξάμενοι κατὰ **φύσιν** πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων 47 a 12 ; κατὰ φύσιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ 48 b 20 ; οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν 49 a 4 ; καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὑτῆς φύσιν 49 a 15 ; ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὅρος 51 a 9 ; ἤτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν 51 a 24.

φωνή (ἡ), voix, son : καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή 54 b 36 ; στοιχεῖον μὲν οὖν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δέ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνθετὴ γίνεσθαι φωνή · καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον 56 b 22, 23 & 24 ; συλλαβὴ δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνὴν ἔχοντος 56 b 35* ; σύνδεσμος δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πεφυκυῖαν συντίθεσθαι... ἢ φωνὴ ἄσημος ἣ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν μιᾶς, σημαντικῶν δέ, ποιεῖν πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν 56 b 38-57 a 1, 2, 4* & 6 ; ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἣ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, ... ἢ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν... 57 a 6, 8* & 9 ; ὄνομα δ' ἐστὶ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἄνευ χρόνου 57 a 10 ; ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, μετὰ χρόνου 57 a 14 ; λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι 57 a 23 ; ἕτεροι δὲ διὰ τῆς **φωνῆς** [sc. μιμοῦνται] 47 a 20 ; ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν ⟨τὸ⟩ ἄνευ προσβολῆς ἔχον **φωνὴν** ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, ... ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ 56 b 26, 27, 29 & 30 ; 56 b 35 (*supra*) ; 57 a 1, 6 & 8 (*supra*) ; **φωναί** 56 b 24 (*supra*) ; **φωνῶν** 57 a 2, 4 & 9 (*supra*). — Voir ἄφωνος, ἡμίφωνος, φωνήεις.

φωνήεις, εσσα, εν, sonore, qui a un son vocalique : ταύτης δὲ μέρη τό τε **φωνῆεν** καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον. Ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν ⟨τὸ⟩ ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ... 56 b 25 & 26 ; εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ 58 a 16 ; ἐπεκτεταμένον δ' ἐστὶν [sc. τὸ ὄνομα] ἢ ἀφῃρημένον · τὸ μὲν ἐὰν **φωνήεντι** μακροτέρῳ κεχρημένον ᾖ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ, τὸ δὲ... 58 a 2 ; θήλεα δὲ [sc. ὀνόματα] ὅσα ἐκ τῶν **φωνηέντων** εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α 58 a 12.

χαίρειν, se réjouir, éprouver du plaisir ou de la joie à qqch. : τό τε γὰρ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί, ... καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας 48 b 8 ; ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας **χαίρομεν** θεωροῦντες 48 b 11 ; διὰ γὰρ τοῦτο **χαίρουσι** τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον 48 b 15.

Χαιρήμων (ὁ), Chérémon, poète : ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον 47 b 21 ; ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτά, ὥσπερ Χαιρήμων 60 a 2.

χαλεπαίνειν, s'irriter, se fâcher : ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως... καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος καὶ **χαλεπαίνει** ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα 55 a 32.

χαλκεύς (ὁ), forgeron qui travaille l'airain, « bronzier » : τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς λέξεως · ... καὶ **χαλκέας** τοὺς τὸν σίδηρον ἐργαζομένους [sc. ὀνομάζουσι] 61 a 29.

χαλκός (ὁ), airain, bronze : ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος, οἷον « **χαλκῷ** ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας » καὶ « ταμὼν ἀτειρέϊ χαλκῷ » 57 b 13 & 14 (Empédocle, *fr.* B 138 & 143, D-K, I, p. 368, 3 & 369, 14) ; « ἄνδρ' εἶδον πυρὶ **χαλκὸν** ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα » 58 a 30 (énigme de Cléoboulina, citée dans la *Rhétorique*, p. 1405 b 1).

χαλκοῦς, ῆ, οῦν, d'airain : οἷον « τῇ ῥ' ἔσχετο **χάλκεον** ἔγχος » 61 a 34 (*Iliade*, XX, 272).

χαρίζεσθαι, être agréable, faire plaisir : τὸ δὲ θαυμαστὸν ἡδύ · σημεῖον δέ · πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς **χαριζόμενοι** 60 a 18.

χειμάζειν, agiter, bouleverser : πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ ἐν τοῖς πάθεσίν εἰσιν, καὶ χειμαίνει ὁ **χειμαζόμενος** καὶ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα 55 a 32 ; αὐτὸς δὲ ἀφικνεῖται **χειμασθείς**, καὶ ἀναγνωρίσας τινάς, αὐτὸς ἐπιθέμενος, αὐτὸς μὲν ἐσώθη 55 b 21.

χειμαίνειν, être bouleversé, être en proie à la détresse : καὶ **χειμαίνει** ὁ χειμαζόμενος 55 a 32 : voir le précédent.

χείριστος, η, ον, le pire : voir le suivant.

χείρων, ων, ον, pire, plus mauvais : εἰ οὖν φορτική, **χείρων** δῆλον ὅτι ἂν εἴη 62 a 4 ; καίτοι γε ἴσως τούτων τὸ μὲν **χεῖρον**, τὸ δὲ ὅλως φαῦλόν ἐστιν 54 a 21 ; ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον 54 b 26 ; ἢ οἵου εἴρηται, ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ **χείρονος** 53 a 17 ; δευτέρα δ' ἡ [sc. τραγῳδία] διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα... καὶ τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ **χείροσιν** 53 a 33 ; ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ⟨μιμοῦνται⟩ ἢ **χείρονας** ἢ καὶ τοιούτους, ὥσπερ οἱ γραφεῖς · Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ **χείρους**, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζεν 48 a 5 & 6 ; οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ⟨ὁ⟩ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν Δειλιάδα χείρους 48 a 14 ; ἡ μὲν γὰρ [sc. κωμῳδία] χείρους, ἡ δὲ [sc. τραγῳδία] βελτίους μιμεῖσθαι βούλεται τῶν νῦν 48 a 17 ; τούτων δὲ τὸ μὲν γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ πρᾶξαι **χείριστον** · τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν · ἀπαθὲς γάρ 53 b 38 ; τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ **χείρισται** 51 b 34.

Χιωνίδης (ὁ), Chionidès, poète comique : ἐκεῖθεν γὰρ [sc. ἐκ τῆς Σικελίας]

ἦν Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής, πολλῷ πρότερος ὢν **Χιωνίδου** καὶ Μάγνητος 48 a 34.

Χοηφόροι (αἱ), les *Choéphores*, tragédie d'Eschyle : τετάρτη δὲ [sc. ἀναγνώρισις] ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον ἐν **Χοηφόροις**, ὅτι ὅμοιός τις ἐλήλυθεν, ὅμοιος δὲ οὐθεὶς ἀλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης · οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν 55 a 4.

χορευτής (ὁ), choreute, membre d'un chœur : ἀλλ' ἐθελονταὶ οἱ **χορευταί** 49 b 2 *var.*

χορηγία (ἡ), chorégie, production d'un chœur tragique : τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον καὶ **χορηγίας** δεόμενόν ἐστιν 53 b 8.

χορικός, **ή**, **όν**, qui concerne le chœur ; τὸ **χορικόν**, le chant du chœur ou le chœur lui-même : μέρη δὲ τραγῳδίας... πρόλογος, ἐπεισόδιον, ἔξοδος, **χορικόν**, καὶ τούτου τὸ μὲν πάροδος, τὸ δὲ στάσιμον 52 b 16 ; **χορικοῦ** δὲ πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ, στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου 52 b 22 ; ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων **χορικῶν** μελῶν 52 b 21. — Voir τὰ ᾀδόμενα 56 a 28.

χορός (ὁ), chœur, chœur tragique : καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ **χοροῦ** ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν 49 a 17 ; ἔστι δὲ πρόλογος μὲν μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος, χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ, στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου, κόμμος δὲ θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς 52 b 19, 22, 23* & 24 ; καὶ γὰρ **χορὸν** κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθελονταὶ ἦσαν 49 b 1 ; καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου, καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ 56 a 25.

χρή, il faut : χρὴ οὖν... τὸν μῦθον... εἶναι... καὶ τὰ μέρη συνεστάναι... 51 a 30 ; χρὴ δὲ... μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα τραγῳδίαν 56 a 10. — Voir δεῖ.

χρήματα (τὰ) argent, biens de fortune : ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι 55 b 19.

χρῆσθαι, utiliser, se servir de, avoir recours à : μέρη δὲ τραγῳδίας οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπομεν 52 b 14 & 25 ; ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον 54 b 26 ; δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν δεῖ χρῆσθαι 56 b 3 ; ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως 57 b 31 ; ἔστι δὲ μέγα μὲν τὸ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις 59 a 5 ; καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι 62 a 15 ; ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς [sc. ὀνόμασι] οὐ **χρώμεθα** ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαῖνον 57 a 12 ; εἰσὶ δέ τινες αἳ πᾶσι **χρῶνται** τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ 47 b 24 ; πρώτη μὲν [sc. ἀναγνώρισις] ἡ ἀτεχνοτάτη, καὶ ᾗ πλείστῃ χρῶνται δι' ἀπορίαν, ἡ διὰ τῶν σημείων 54 b 21 ; λέγω δὲ κύριον μὲν ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ᾧ ἕτεροι 57 b 3 ; ἔτι δὲ Ἀρειφράδης τοὺς τραγῳδοὺς ἐκωμῴδει, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται 58 b 33 ; καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι **χρώμενος** ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο 58 b 14 ; καὶ τούτοις εἴτε μιγνῦσα μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γένει **χρωμένη** τῶν μέτρων ⟨ἀνώνυμος⟩ τυγχάνει οὖσα μέχρι τοῦ νῦν 47 b 8 ; τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαί πως **χρώμενον** τούτῳ τῷ τρόπῳ γελοῖον 58 b 11 ; οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ **χρώμεναι** μόνον ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστική 47 a 23 ; τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ **ἐχρῶντο** διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν 49 a 22 ; ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ μοχθηρίᾳ,

ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν **χρήσηται**, τῷ ἀλόγῳ 61 b 20 ; ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, ... ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων ὅσοις κἂν ἐν λόγοις τις **χρήσαιτο** 59 a 13 ; δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ μύθους... **κεχρῆσθαι** ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις 50 b 34 ; τὸ γὰρ μυρίον πολύ ἐστιν, ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ **κέχρηται** 57 b 13 ; νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαϐὼν ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς [sc. ὁ Ὅμηρος] 59 a 35 ; οἷς ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς 59 b 13 ; τούτοις μὲν οὖν ⟨πάντες⟩... ὡς εἰπεῖν **κέχρηνται** τοῖς εἴδεσιν 50 a 13 ; ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις τούτοις **κεχρημένη** τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων 50 a 32 ; σεμνὴ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη [sc. λέξις] 58 a 22 ; ἐπεκτεταμένον δ' ἐστὶν ἢ ἀφῃρημένον [sc. τὸ ὄνομα] · τὸ μὲν ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ **κεχρημένον** ᾖ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαϐῇ ἐμϐεϐλημένη 58 a 2.

χρήσιμος, ος, ον, utile, avantageux : καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἅπαντα **χρήσιμα** τὰ εἰρημένα 59 a 11.

χρηστέον, il faut avoir recours à : ἀλλὰ μηχανῇ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν... ἢ ὅσα ὕστερον 54 b 3.

χρηστός, ή, όν, de bonne qualité, honnête, honorable : καὶ γὰρ γυνή ἐστι **χρηστὴ** καὶ δοῦλος 54 a 20 ; **χρηστὸν** δ' ἐὰν **χρηστήν** 54 a 19* ; ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι ὥσπερ εἴρηται 54 a 24 ; περὶ δὲ τὰ ἤθη τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἓν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως **χρηστὰ** ᾖ 54 a 17.

χροιά (ἡ), couleur : ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς, οὐχ ᾗ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν **χροιὰν** ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν 48 b 19.

χρόνος (ὁ), temps, durée, intervalle de temps : συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου **χρόνου** γινομένη 50 b 40 ; ὄνομα δ' ἐστὶ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἄνευ χρόνου 57 a 11 ; ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντική, μετὰ χρόνου 57 a 14 ; καὶ μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς συνθέσεις εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν, ἀλλ' ἑνὸς χρόνου 59 a 23 ; ἡ μὲν ⟨γὰρ⟩ [sc. τραγῳδία] ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἡ δὲ ἐποποιΐα ἀόριστος τῷ **χρόνῳ**, καὶ τούτῳ διαφέρει 49 b 14 ; χρόνῳ δ' ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέϐη ἐλθεῖν τῆς ἱερείας 55 b 6 ; τὸ γὰρ ἀθροώτερον ἥδιον ἢ πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ, λέγω δὲ οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν θείη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς 62 b 2 ; τὸ δὲ « βαδίζει » ἢ « βεϐάδικε » προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα **χρόνον**, τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα 57 a 18 ; οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα 59 b 1 ; οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς **χρόνοις** ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θάτερον, ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος 59 a 28 ; ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς **χρόνους** ἥ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη, οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ συντείνουσαι τέλος 59 a 25.

χρῶμα (τὸ), couleur : ὥσπερ γὰρ καὶ **χρώμασι** καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνταί τινες ἀπεικάζοντες... 47 a 18.

χύδην, confusément, pêle-mêle : εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα 50 b 2.

χώρα (ἡ), contrée, pays : ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην **χώραν**, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ 55 b 4.

χωρίζειν, séparer, distinguer : κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται **κεχωρισμένα** τάδε ἐστί [sc. μέρη τραγῳδίας] 52 b 16 & 26.

χωρίς, à part, séparément : ἅπασαι μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ, τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις 47 a 23 ; οἷον ἡ τῶν

συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ μιμοῦνται χωρὶς ἁρμονίας ἡ τῶν ὀρχηστῶν 47 a 26 ; χωρὶς ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις 49 b 25 ; τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἴδεσιν τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους 49 b 29.

* * *

Ψ, la lettre *psi* : ... ⟨καὶ Σ⟩, καὶ ὅσα ἐκ τούτου σύγκειται · ταῦτα δ' ἐστὶ δύο, Ψ καὶ Ξ, ... τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ ⟨τῷ Σ⟩ ταὐτά ἐστιν 58 a 12 & 14.

ψέγειν, blâmer : ὥστε οὐκ ὀρθῶς **ψέγουσιν** οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν, οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος... 58 b 5.

ψευδάγγελος (ὁ), messager de fausses nouvelles : ἔστι δέ τις [sc. ἀναγνώρισις] καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου, οἷον ἐν τῷ 'Οδυσσεῖ τῷ **ψευδαγγέλῳ** 55 a 14 (*Ulysse le faux messager* : titre d'une tragédie d'auteur inconnu : voir Nauck, p. 839).

ψευδής, ής, ές, faux : δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους **ψευδῆ** λέγειν ὡς δεῖ 60 a 19.

ψεῦδος (τὸ), mensonge, tromperie : οἴονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν τουδὶ ὄντος τοδὶ ᾖ ἢ γινομένου γίνηται, εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι · τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. Διὸ δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο δὲ τούτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι, προσθεῖναι 60 a 22 & 23.

ψιλομετρία (ἡ), poésie nue, c.-à-d. sans accompagnement de chant ou de musique : ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιότητας, καὶ περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν **ψιλομετρίαν** 48 a 11.

ψιλός, ή, όν, simple ; **ψιλὸς λόγος**, prose (par opp. à la poésie) : ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν ⟨**ψιλῶν**⟩ λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν 50 b 16 *var.* ; ἡ δὲ... μόνον τοῖς λόγοις **ψιλοῖς** ἢ τοῖς μέτροις, καὶ τούτοις εἴτε μιγνῦσα μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων 47 a 29.

ψιλότης (ἡ), absence d'aspiration (dans un phonème) : ταῦτα δὲ [sc. τὰ στοιχεῖα] διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύτητι καὶ **ψιλότητι** καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ 56 b 32 (opp. δασύτης).

ψόγος (ὁ), blâme, reproche : οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν [sc. ὁ Ὅμηρος], οὐ **ψόγον** ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας · ὁ γὰρ Μαργίτης... 48 b 37 ; οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων [sc. ἐμιμοῦντο πράξεις], πρῶτον **ψόγους** ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια 48 b 27.

ψυχαγωγεῖν, « agir sur l'âme », charmer, séduire, causer du plaisir : πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς **ψυχαγωγεῖ** ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστίν, αἵ τε περιπέτειαι καὶ ἀναγνωρίσεις 50 a 33.

ψυχαγωγικός, ή, όν, séduisant, attrayant : ἡ δὲ ὄψις **ψυχαγωγικὸν** μέν, ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς 50 b 18.

ψυχή (ἡ), âme, esprit : ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη 50 a 38 ; διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι ἀληθὲς ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὄν 60 a 25 ; ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος, οἷον « χαλκῷ ἀπὸ **ψυχὴν** ἀρύσας » 57 b 14 (Empédocle, *fr.* B 138, D-K, I, p. 368, 3).

* * *

Ω, la lettre *oméga* : θήλεα δὲ [sc. ὀνόματα] ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά [sc. τελευτᾷ], οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α 58 a 13.

ὧδε, ainsi, de cette manière : ὧδ' ἂν θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν 60 b 7.

ὡδί, de cette façon-ci : ὡδὶ δὲ μάλιστ' ἄν τις ὑπολάβοι 61 a 35.

ὡς (adv. & conj.), comme, selon que, dans l'idée que, en tant que, etc. :
1° ὡς ἐπὶ τὸ πολύ (« dans le cas le plus fréquent ») 50 b 31 ;
2° **avec l'infinitif** : 50 a 13 (ὡς εἰπεῖν) ; 51 a 11 (*id.*) ;
3° **avec l'indicatif** : 48 a 25 (ὡς εἴπομεν κατ' ἀρχάς) ; 49 a 29 (ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι λέγεται) ; 50 a 11 (ὡς δὲ μιμοῦνται) ; 52 a 35 ; 55 b 9 & 10 ; 56 a 5 (ὡς νῦν συκοφαντοῦσι) ; 59 a 24 (ὡς ἔτυχεν) ; 60 a 19 (ὡς δεῖ) ; 60 b 33 (*id.*) ; 61 a 35 (ὡς Γλαύκων λέγει) ; 62 a 1 (ὡς δ' οὗτοι ἔχουσιν) ;
4° **avec le participe** : 48 a 22 (ὡς... μὴ μεταβάλλοντα), 23 (ὡς πράττοντας) & 31 (ὡς... γενομένης) ; 52 a 25 (ὡς εὐφρανῶν), 27 (ὡς ἀποθανούμενος) & 28 (ὡς ἀποκτενῶν) ; 55 a 9 (ὡς εὑρήσων υἱόν) & 16 (ὡς... ἀναγνωριοῦντος) ; 56 b 18 (ὡς ὄν) ; 57 a 12 (ὡς... σημαῖνον) & 34 (ὡς σημαίνοντος) ; 60 a 18 (ὡς χαριζόμενοι) & 25 (ὡς ὄν) ; 61 b 2 (ὡς εἰρηκότος), 29 (ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων) & 34 (ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα) ; 62 a 10 (ὡς... μιμουμένων) ;
5° **sens complétif** (proche de ὅτι) : 50 b 12 (ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν) ; 52 a 7 ; 53 b 13 (φανερὸν ὡς) ; 58 b 7 ; 60 a 36 ;
6° **sens divers** (comme, de la manière que, en tant que, de même que, etc.) : 47 b 14 (οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητάς) ; 48 a 19, 22 & 37 (ὡς κωμῳδούς) ; 52 a 7 & 35 ; 52 b 14 (οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι) & 25 (*id.*) ; 58 b 3 (ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον) ; 61 a 15 (ὡς οἰνόφλυξιν) ; 61 b 22, 23*** & 33 ; 62 b 10 (ὡς ἐνδέχεται ἄριστα).

ὥς, comment : ἐν οἷς τε ⟨καὶ ἃ⟩ καὶ ὥς 48 a 25.

ὡσαύτως, ainsi, de la même manière : καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως 50 a 14 ; εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως 61 b 18.

ὥσπερ, comme, de même que, pour ainsi dire : ὥσπερ γάρ... πολλὰ μιμοῦνταί τινες 47 a 18 ; ὥσπερ ἥ τε τῶν διθυραμβικῶν ποίησις 47 b 25 ; ὥσπερ οἱ γραφεῖς 48 a 5 ; ὥσπερ γὰρ Κύκλωπας Τιμόθεος 48 a 15 ; ὥσπερ Ὅμηρος ποιεῖ 48 a 22 ; ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια 48 b 27 ; ὥσπερ... ποιητὴς Ὅμηρος ἦν 48 b 34 ; ὥσπερ Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας 48 b 38 ; ὥσπερ εἴπομεν 49 a 31 ; 59 a 30 ; 60 a 3 ; ὥσπερ πρότερον εἴρηται 50 b 14 ; ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν 51 a 9 ; οὐχ ὥσπερ τινὲς οἴονται 51 a 16 ; ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει 51 a 23 ; οὐχ ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοί 51 b 14 ; ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι 52 a 7 ; ὥσπερ ὥρισται 52 a 15 ; ὥσπερ λέγομεν 52 a 23 ; ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι 52 a 24 ; ὥσπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει 52 a 30 ; ὥσπερ εἴρηται 52 a 35 *var.* ; ὥσπερ τινές φασιν 53 a 13 ; ὥσπερ εἴρηται 53 a 26 ; ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν 53 b 27 ; ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους 53 b 31 ; ὥσπερ ἐλέχθη 54 a 18 ; ὥσπερ εἴρηται 54 a 25 ; ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει 54 a 33 ; μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ 54 b 1 ; ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νίπτροις 54 b 29 ; ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις 55 a 1 ; ὥσπερ... γιγνόμενος 55 a 25 ; ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ 55 b 29 ; ὥσπερ Εὐριπίδης... καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος 56 a 17* ; ὥσπερ Σίσυφος 56 a 22 ; ὥσπερ Ἀγάθων λέγει 56 a 24 ; μὴ ὥσπερ Εὐριπίδῃ ἀλλ'

ὥσπερ Σοφοκλεῖ 56 a 27* ; ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων 57 a 15 ; ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς 57 b 24 ; ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον 59 a 20 ; ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους... 59 a 24 ; ὥσπερ εἴπομεν ἤδη 59 a 30 ; ὥσπερ Χαιρήμων 60 a 2 ; ἀλλ' ὥσπερ εἴπομεν 60 a 3 ; ὥσπερ Οἰδίπους 60 a 29 ; ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες 60 a 31 ; ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ Ξενοφάνει 61 a 1 ; ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί 61 a 4 ; ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος 61 a 22 ; ὥσπερ οἱ Κεφαλλῆνές φασιν 61 b 6 ; ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι 61 b 16 ; ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ... ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου 61 b 20 & 21 ; ὥσπερ ἡ ἐποποιΐα 62 a 11 ; ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια 62 b 8. — Voir καθάπερ, οἷον.

ὡσπερανεί, comme : ἐπεὶ γάρ ἐστι μιμητὴς ὁ ποιητής, ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός 60 b 8 (ὥσπερ ἂν εἰ).

ὥστε, ὥστ', ὥσθ', de manière à, si bien que, au point de : ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὁμήρῳ Σοφοκλῆς, ... τῇ δὲ Ἀριστοφάνει 48 a 25 ; ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας 50 a 22 ; ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων... 51 a 3 ; καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον 51 a 33 ; ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων 51 b 23 ; ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους 52 a 10 ; ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι ταῦτα 52 a 19 ; ὥστε οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον 53 a 6 ; δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐν τῶν συμβαινόντων 53 b 4 ; ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός, ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός 54 a 35 ; ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι καὶ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύεσθαι 55 b 19 ; ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτό 57 b 4 ; ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθη εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα 58 a 13 ; ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ 58 b 5 ; ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν 59 b 28 ; ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνῄρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον 60 a 33 ; ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν 60 b 21 ; τὰ δ' ὑπεναντίως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν... ὥστε καὶ λυτέον ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται 61 b 18 ; ἔτι ἧττον μία ἡ μίμησις ἡ τῶν ἐποποιῶν... ὥστ' ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύουρον φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ συμμέτρῳ μήκει ὑδαρῆ 62 b 5.

SOMMAIRE ANALYTIQUE DE LA « POÉTIQUE »

(Bekker 1447 a 8-1462 b 18 = 47 a 8-62 b 18)

1

De la poésie et de l'imitation.

Objet de la poétique 47 a 8-13.
Poésie et imitation (représentation) ; par quels moyens on imite 47 a 13-28.
Les espèces. Critique des appellations 47 a 28-47 b 29.

2

Différentes sortes de poésie selon les objets de l'imitation.

Objet de l'imitation (représentation) : peinture de l'humanité en beau ou en laid 48 a 1-18.

3

Différentes sortes de poésie selon le mode de l'imitation.

La manière d'imiter (ou de représenter) 48 a 19-24.
Conclusion 48 a 24-28.
Le mot « drame » et le mot « comédie » 48 a 28-48 b 3.

4

Origine de la poésie. Ses différents genres.

Origine de la poésie 48 b 4-24.
Histoire de la poésie : Homère 48 b 24-49 a 9.
Brève histoire de la tragédie 49 a 9-21.
Le trimètre iambique 49 a 21-30.

5

La comédie.

La comédie & et le comique 49 a 31-36.
Les premiers progrès de la comédie 49 a 36-49 b 9.
Comparaison de la tragédie & de l'épopée 49 b 9-20.

6

La tragédie et ses diverses parties.

Définition de la tragédie 49 b 21-31.
Les six parties constitutives de la tragédie 49 b 31-50 a 15.
L'action, la « fable » (ou le mythe) 50 a 15-50 b 4.
La pensée 50 b 4-8.
Le caractère 50 b 8-13.
L'élocution (ou le style) 50 b 13-16.
Le chant & le spectacle 50 b 16-21.

7

De l'étendue de l'action dans la tragédie.

L'agencement des faits. Rappel de la définition de la tragédie 50 b 22-32.
La bonne étendue de l'action : l'aide de la mémoire 50 b 33-51 a 6.
La limite fixée à l'étendue 51 a 6-15.

8

De l'unité de l'action.

Ce que l'unité d'action n'est pas 51 a 16-22.
Ce qu'elle est : exemple d'Homère 51 a 22-29.
Conclusion sur l'unité d'action 51 a 30-35.

9

Histoire et poésie. La vraisemblance du poème.

La poésie est plus philosophique que l'histoire 51 a 36-51 b 11.
Application à la comédie 51 b 11-15.
Application à la tragédie 51 b 15-33.
La « fable » (ou le mythe) à épisodes 51 b 33-52 a 1.
La crainte & la pitié; l'inattendu & le merveilleux 52 a 1-11.

10

Des fables (ou mythes) simples et des fables (ou mythes) implexes.

Action simple & action implexe 52 a 12-18.
Reconnaissance & péripétie 52 a 18-21.

11

Éléments de l'action implexe.

La péripétie 52 a 22-29.
La reconnaissance 52 a 29-52 b 9.
L'événement pathétique 52 b 9-13.

12

Divisions de la tragédie par rapport à l'étendue.

Énumération des parties de la tragédie 52 b 14-18.
Leur définition 52 b 19-27.

13

Des personnages. Du dénouement.

Constitution de la fable (ou du mythe) 52 b 28-30.
Le changement de fortune : combinaisons à écarter 52 b 30-53 a 7.
Ce que doit être le héros ; le dénouement 53 a 7-23.
L'exemple d'Euripide 53 a 23-30.
Tragédies à double dénouement 53 a 30-39.

14

Des divers moyens de produire la terreur et la pitié.

La source des émotions dramatiques de crainte & de pitié 53 b 1-15.
Les personnages doivent être « amis » 53 b 15-22.
Le poète doit respecter la tradition, mais prendre en considération les situations vraiment tragiques 53 b 22-54 a 15.

15

Des caractères.

Les caractères doivent être bons, conformes, ressemblants, constants 54 a 16-33.
Vraisemblance & nécessité 54 a 33-37.
Le « deus ex machina » 54 a 37-54 b 8.
Il faut imiter les bons portraitistes 54 b 8-18.

16

Des diverses espèces de reconnaissance.

Les espèces de reconnaissance : la reconnaissance par signes 54 b 19-30.
La reconnaissance par simple artifice du poète 54 b 30-36.
La reconnaissance par souvenir 54 b 36-55 a 4.
La reconnaissance qui découle d'un raisonnement 55 a 4-12.
Mais il arrive que ce raisonnement soit faux 55 a 12-17.
La reconnaissance qui découle des faits eux-mêmes 55 a 17-22.

17

Conseils divers aux poètes tragiques.

Le poète doit bien se représenter l'action & s'identifier aux personnages 55 a 23-35.

Idée générale & épisodes 55 a 35-55 b 12.
Les épisodes 55 b 12-15.
Importance des épisodes dans l'épopée. L'*Odyssée* 55 b 15-23.

18

Du nœud et du dénouement de la tragédie. Des tragédies épiques. Du chœur.

Nœud & dénouement : définition 55 b 24-32.
Les quatre espèces de tragédies 55 b 33-56 a 3.
Règle : posséder toutes les qualités 56 a 3-7.
Nœud & dénouement : importance 56 a 7-10.
Étendue de la fable (ou du mythe) dans la tragédie 56 a 10-19.
Les péripéties 56 a 19-25.
Le chœur doit concourir à l'action 56 a 25-32.

19

Du style et de la pensée.

Style & pensée 56 a 33-34.
La pensée 56 a 34-56 b 8.
Le style (ou l'élocution) 56 b 8-19.

20

Des éléments grammaticaux du langage.

Les parties du style (ou de l'élocution) 56 b 20-21.
La lettre : définition 56 b 22-24.
espèces 56 b 24-30.
différences 56 b 30-34.
La syllabe 56 b 34-38.
La conjonction 56 b 38-57 a 6.
L'article 57 a 6-10.
Le nom 57 a 10-14.
Le verbe 57 a 14-18.
Le cas 57 a 18-23.
La locution ou le discours 57 a 23-30.

21

Des formes du nom. De quelques figures de grammaire.

Noms simples & noms composés 57 a 31-57 b 1.
Noms courants & noms insignes 57 b 1-6.
Métaphores 57 b 6-16.
Rapports d'analogie 57 b 16-33.
Néologismes 57 b 33-58 a 1.

Noms allongés ou écourtés 58 a 1-6.
Noms modifiés 58 a 6-9.
Genre des noms 58 a 9-17.

22

Du style poétique.

Clarté & noblesse du style (ou de l'élocution) 58 a 18-22.
Noms insignes, métaphores 58 a 22-34.
Noms allongés ou modifiés 58 a 34-58 b 11.
Leur emploi judicieux. Style noble et style banal. Exemples 58 b 11-31.
Critique d'Ariphradès 58 b 31-59 a 4.
Importance des métaphores 59 a 4-16.

23

De l'unité d'action dans l'épopée.

L'unité d'action dans l'épopée 59 a 17-30.
L'unité d'action chez Homère : beauté du plan de l'*Iliade* 59 a 30-37.
Ce que font les autres poètes 59 a 37-59 b 7.

24

Comparaison de l'épopée avec la tragédie. Nouvel éloge d'Homère. Emploi du merveilleux dans l'épopée et la tragédie.

Espèces & parties de l'épopée 59 b 8-17.
L'étendue & le mètre de l'épopée 59 b 17-60 a 5.
Homère n'intervient pas dans son œuvre 60 a 5-11.
Le merveilleux 60 a 11-18.
L'habile tromperie 60 a 18-26.
La vraisemblance 60 a 26-60 b 2.
L'élocution 60 b 2-5.

25

Problèmes de critique et solutions. Les défauts de la poésie.

Problèmes de la critique des poètes & solutions 60 b 6-7.
Principes à observer dans les solutions 60 b 7-23.
Invraisemblances permises ; erreurs & inexactitudes 60 b 23-61 a 4.
Principe général 61 a 4-9.
Divers types de solutions 61 a 9-61 b 9.
L'impossible 61 b 9-15.
Les contradictions. Les invraisemblances & les laideurs injustifiées 61 b 16-21.
Résumé 61 b 22-25.

26

Supériorité de la tragédie sur l'épopée.

Prétendue supériorité de l'épopée sur la tragédie 61 b 26-62 a 4.
Supériorité réelle de la tragédie sur l'épopée 62 a 4-62 b 11.
Conclusion 62 b 11-18.

INDEX ALPHABÉTIQUE DES AUTEURS, CITATIONS ET ALLUSIONS

(Bekker 1447 a 8-1462 b 18 = 47 a 8-62 b 18)

INDEX ANALYTIQUE
DES AUTEURS, CITATIONS ET ALLUSIONS

connaissance d'Ulysse dans la scène du *Bain*). — 1454 b 31-35 : Euripide, *Iphigénie en Tauride.* — 1454 b 35 : Sophocle, *Térée.*

1455 a 1 : Dicéogène, les *Cypriens.* — 1455 a 2 : Homère, *Odyssée*, VIII, 521 s. : le « récit chez Alcinoos » & la reconnaissance d'Ulysse. — 1455 a 4 : Eschyle, *Choéphores*, 168 s. & la reconnaissance d'Oreste. — 1455 a 6 : Polyidos le sophiste & la reconnaissance d'Iphigénie & d'Oreste. — 1455 a 9 : Théodecte, *Tydée.* — 1455 a 11 : les *Phinéides*, tragédie d'auteur inconnu. — 1455 a 14 : *Ulysse faux messager*, tragédie d'auteur inconnu. — 1455 a 18 : Sophocle, *Œdipe-Roi*, 1110 s.; Euripide, *Iphigénie en Tauride*, 578 s. & la reconnaissance d'Oreste et d'Iphigénie. — 1455 a 27 : Carcinos, *Amphiaraos.*

1455 b 3 s. : Euripide, *Iphigénie en Tauride* (analyse), cf. v. 281 s., 1029 s. — 1455 b 10 : Polyidos le sophiste. — 1455 b 16 : Homère, l'*Odyssée* (analyse . — 1455 b 29 : Théodecte, *Lyncée.*

1456 a 1 : *Ajax* & *Ixion*, tragédies « pathétiques ». — 1456 a 1-2 : les *Phthiotides* & *Pélée*, tragédies de caractère. — 1465 a 2 : les *Phorcides* & *Prométhée* (...) & les actions situées dans l'Hadès. — 1456 a 13 s. : l'*Iliade* & son sujet. — 1456 a 16 s. : *Prise d'Ilion*, sujet de tragédie d'Euripide. — 1456 a 17 : Eschyle, *Niobé.* — 1456 a 18 : Agathon, poète. — 1456 a 22 : Sisyphe. — 1456 a 24 Agathon. — 1456 a 27 : Euripide & Sophocle. — 1456 a 30 : Agathon & l'origine des « chants intercalés ».

1456 b 15 : Protagoras. — 1456 b 16 : Homère, *Iliade*, I, 1.

1457 a 13 : Théodore (exemple de nom composé). — 1457 a 28 : Cléon (exemple grammatical). — 1457 a 29 : l'*Iliade* (unité du poème). — 1457 a 36 : Marseille & ses habifants : « Hermocaïcoxanthos » (exemple de parodie épique?).

1457 b 6 : Chypre & ses habitants (exemple de terme dialectal). — 1457 b 10 : Homère, *Odyssée*, I, 185 = XXIV, 308. — 1457 b 11 : Homère, *Iliade*, II, 272. — 1457 b 13-14 : Empédocle. — 1457 b 20-22 : Arès & Dionysos (Timothée?). — 1457 b 24 : Empédocle. — 1457 b 29 : fr. poet. adesp.

1458 a 1 : Homère, *Iliade*, I, 11 ; cf. I, 94 & V, 78. — 1458 a 4 : Homère, *Iliade*, I, 1. — 1458 a 5 : Empédocle. — 1458 a 7 : Homère, *Iliade*, V, 393. — 1458 a 20 : Cléophon, poète. — 1458 a 21 : Sthénélos, poète. — 1458 a 29-30 : Cléoboulina (énigme : cf. *Rhétorique*, III, p. 1405 a 37).

1458 b 7 : Euclide l'Ancien (poète comique?). — 1458 b 22 : Eschyle, *Philoctète.* — 1458 b 24 : Euripide, fr. 792 Nauck. — 1458 b 25 : Homère, *Odyssée*, IX, 515. — 1458 b 27 : Homère, *Odyssée*, XX, 259. — 1458 b 31 : Homère, *Iliade*, XVII, 265. — 1458 b 33 : fr. tr. adesp. 86 Nauck.

1459 a 25-26 : bataille de Salamine & bataille d'Himère (en Sicile, contre les Carthaginois). — 1459 a 31 : Homère & la composition de l'*Iliade.* — 1459 a 36 : *Catalogue des vaisseaux*, dans l'*Iliade*, II, 484 s.

1459 b 1 : *Chants cypriens* & *Petite Iliade.* — 1459 b 2 : *Iliade* & *Odyssée.* — 1459 b 5 : *Philoctète*, *Néoptolème.* — 1459 b 6 : *Eurypyle*, *Ulysse mendiant*, les *Laconiennes*, la *Prise d'Ilion.* — 1459 b 7 : le *Départ de la flotte*, *Sinon*, les *Troyennes.* — 1459 b 13 s. : Homère & la composition de l'*Iliade* & de l'*Odyssée.*

1460 a 2 : Chérémon, le *Centaure.* — 1460 a 5 s. : Homère & son œuvre. — 1460 a 15 : Homère, *Iliade*, XXII, 205 s. (Achille & Hector). — 1460 a 26 : Homère, *Odyssée*, XIX, 164 s. (scène du *Bain*). — 1460 a 30 : Œdipe & la mort de Laios (cf. Sophocle, *Œdipe-Roi*, 112 s.). — 1460 a 31 : Sophocle, *Électre*, 660 s., 680 s. — 1460 a 32 : Eschyle, les *Mysiens.* — 1460 a 35 : Homère, *Odyssée*, XIII, 116 s. (exposition d'Ulysse).

1460 b 26 : Homère, *Iliade*, XXII, 205 s. (poursuite d'Hector). — 1460 b 33-34 : Sophocle & Euripide.

1461 a 1 : Xénophane. — 1461 a 2 . Homère, *Iliade*, X, 152. — 1461 a 10 : Homère,

Iliade, I, 50. — 1461 a 12 : *Iliade*, X, 316. — 1461 a 14 : Homère, *Iliade*, IX, 203. — 1461 a 16 : Homère, *Iliade*, II, 1 (cf. X, 1 s.). — 1461 a 18 : *Iliade*, X, 11-13. — 1461 a 20 : Homère, *Iliade*, XVIII, 489 = *Odyssée*, V, 275. — 1461 a 22 : Homère, *Iliade*, II, 15. — 1461 a 23 : Homère, *Iliade*, XXIII, 328 (passages expliqués par Hippias de Thasos). — 1461 a 24 : Empédocle. — 1461 a 26 : Homère, *Iliade*, X, 252. — 1461 a 28 : Homère, *Iliade*, XX, 234. — 1461 a 30 : Homère, *Iliade*, XXI, 592. — 1461 a 33 . Homère, *Iliade*, XX, 272.

1461 b 1 : Glaucon. — 1461 b 4-5 : Icarios & Télémaque. — 1461 b 6 : les Céphalléniens parlent d'Icadios, fils d'Ulysse. — 1461 b 13 : Zeuxis, peintre. — 1461 b 20 : Euripide, *Médée*, 663 s. (le personnage d'Égée). — 1461 b 21 : Euripide, *Oreste* (le personnage de Ménélas). — 1461 b 32 : Timothée, *Scylla*. — 1461 b 34-35 : Mynniscos, Callippidès & Pindare, acteurs.

1462 a 7 : Sosistratos & Mnasithéos d'Oponte, poètes. — 1462 a 9 : Callippidès, acteur.

1462 b 2 : Sophocle, *Œdipe* & Homère, l'*Iliade*. — 1462 b 8-9 : l'*Iliade* & l'*Odyssée* & leur composition.

TABLE DES MATIÈRES

NOGENT-LE-ROTROU
IMPRIMERIE DAUPELEY-GOUVERNEUR
1985

4738 — 1 — 1985.
Dépôt légal :
Éditeur, nº 2475.
Impr., 1er trim. 1985. — 2044.